

Giới thiệu Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh

Bạn đang đọc truyện Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh với thể loại truyện teen, sau đây là các nhân vật trong truyện: Trương Nhã Uyên (nó): xinh xắn, dễ thương, bướng bỉnh nhưng tốt bụng. Con gái chủ tịch tập đoàn Thời trang KS nổi tiếng đứng thứ 3 trên thế giới. Là hot girl của ngôi trường Sao băng, tính tình thất thường cũng hơi sùu nhi và rất sợ mẹ

Dương Hải Nam (hắn): hơi lạnh lùng, khó ưa nhưng dễ thân. Đẹp trai khôi pháai bàn chiều cao 1m8 ngang cột điện, body cực chuẩn là hot boy của trường Sao băng. Con trai của chủ tịch tập đoàn đá quý KC đứng đầu thế giới. Gia đình hắn là bạn thân của gia đình nó nhưng 2 đứa lại không thân và có những khúc mắc với nhau =_+

Lăng Nhã Linh và Phạm Thiên Di là 2 nhỏ bạn thân của nó, dịu dàng hiền lành nhưng đôi lúc phải phát bệnh vì tính thất thường của nó. Là con gái của những gia đình khá giả nổi tiếng trong trường cũng là hot girl của trường nhưng sau nó cả ^^

Còn nhiều nhân vật khác trong truyện online nữa nhưng khi nào nhân vật xuất hiện Mon sẽ giới thiệu tiếp nha mọi người. Song song đó, Úm Ba La là tác phẩm hay, hài hước, nhẹ nhàng, các bạn cứ thử đọc nha.

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

6h30 mẹ nó cất tiếng ca cái lương có 1 ko 2 trong lịch sử: _ Nhã Uyên dậy ngay cho mẹ!!!

Nó ngáp vài cái rồi bảo:

_ 5 phút nữa mẹ ơi

Rồi tiếp tục công việc nướng giòn chiếc giường công chúa

_ DẬY NHANH HHHHHH- mẹ nó hét toáng lên

Nó lập tức bật dậy như lò xo xoắn phi thẳng vào nhà tắm vsen 30s rồi đi ra thở hổn hển giọng vẫn ngọt như mía lùi

_ Con cảm tạ ông trời đã phú cho mẹ 1 giọng nói vang trời với tần số volume khác cao đấy- nó đắm chiêu suy nghĩ nhưng phát hiện khuôn mặt mami đang xầm đen không lời thôi nữa nó vợ vợi chiếc cặp chạy ngay xuống nhà dắt xe đi học lun (công nhận bà này có năng khiếu làm VĐV Maratong đó =_=)

Nó đạp xe thật nhanh đến trường cộng thêm cái thời tiết màu hè nóng nực nó cố gắng hết sức nhưng sao nó cảm thấy con đường dài quá, mồ hôi mẹ mò hôi con thì nhau chảy trên đôi má ửng hồng, ướt hết áo. Thế mà vẫn iu đòi ghê tuy hơi mệt nhọc nhưng công việc ngắm cảnh thì nó không thể bỏ qua. Do tính hậu đậu nó tông vào 1 tên đẹp trai, cao to, mái tóc vuốt keo bóng mượt và cả mùi nước hoa thơm phức nữa

* RẦM *

_ Ui za, oimeoi đau quá huhu,,,đau chết mất- nó xuýt xó được thể nằm vạ khóc

_ Ê nhóc có sao không ??? - Hắn

_ Ê tên kia đến đây- nó vẫy tay ra hiệu, hắn cũng không hiểu cái gì tiến gần sát nó thì Ôi thôi bị nó đã vào....XYZ, đau quá hắn la lên khuôn mặt tuấn tú bỗng trở nên tái mét

_ Trời đất ơi, đau quá, chết con rùi,,,,- hắn nhảy cẫng lên như thằng điên

_ hahaha.....cho cậu hiểu cái cảm giác bị đau mà lại đến hỏi có sao không 1 cách tỉnh bơ như vậy, bộ cậu không có não ah???- nó le lưỡi lêu lêu làm hắn tức sôi máu nhưng đang trong tình trạng "trên mây" nên chỉ biết nhảy cẫng cẫng chả làm được gì cả =_= (con trai gặp hoàn cảnh lúc này vô dụng thật)

Sau khi trở về với "hành tinh xanh" hắn hăm hè chỉ thẳng vào mặt nó quát lớn

_ Cô quá quái lắm, đi xe không có mắt đụng vào tôi chưa xin lỗi còn đá vào...thui ko nói loại người như cô mất công tốn calo chả được đéo gì,,,xì- hắn ngân 1 hơi rõ dài làm nó tức chết chắc theo phong trào nên mặt hắn cũng chả khác gì

_ Hừm....Đồ chân dài đáng ghét....đừng bao giờ để tui thấy mặt anh nữa.....SỬU NHI- nó bức bối lấy xe đạp đi luôn để lại đằng sau bộ mặt méo sệch " tuy suýt chút nữa nhà tui mất ....nhưng tôi thấy cô khá thú vị rồi đó" hần nghĩ rồi nhếch mép cười

Nó đạp xe với vận tốc thật nhanh cuối cùng nó cũng đã đến trường, Sao Băng- ngôi trường danh giá ít học sinh có thể vào được nơi đây. Ngôi trường to lớn sừng sững trước mặt nó. Nó lúi húi dắt xe vào trường miệng lầm bầm tính kế trả đũa hần thì ùng ùng hai cô bạn thân xuất hiện ngang giữa (kiểu giang hồ = =")

_ Nek bà uyên kia có chyn gì mà mặt có vẻ giận dữ thế kia- nhỏ Linh

Thấy thế nhỏ Di xen vào hóm hỉnh

_ Haizz,,,,bà Uyên nhà ta chắc cảm nắng anh nào rồi ....Thế khi nào cho tui tui xem mặt bạn trai hả??? - nhỏ Di

_ Thui,,,tui xin hai bà,,,,đừng có xuyên tạc từ chuyện này mà xuyên qua mấy châu lục nữa,,,,- nó khó chịu gất gông

Thấy có chuyện không hay ập đến và đang ở cấp độ gió giật 12-13 độ nhỏ Linh nghiêm túc

_ Thế có chuyện gì làm Cô nương Nhã Uyên nhà ta buồn vậy hả???

_ Cho em xin 2 chữ " bình Yên" ha,,,,hôm nay tui không có tâm trạng giao lưu đầu khẩu với 2 bà đâu,,,,,Tại hạ xin cáo từ- Nói xong nó bỏ đi luôn khiến 2 bản mặt ngây thơ vô số tội nhìn nhau ngơ ngác

Vào đến lớp nó thả chiếc cặp xuống cái " PHỊCH" rồi nằm úp xuống bàn lòng không khỏi suy nghĩ về hần ta rồi thiu thiu ngủ nhưng trống đánh vào học làm nó chán nản, khó chịu hơn. 5 tiết học đầu tuần đối với nó dài như 1 thế kỷ

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2

- - - Nhà nó - - -Nó hí hửng vì thoát khỏi cảnh " tụng kinh niệm phật" mà chiều nay còn được nghỉ học tha hồ bay nhảy

_ Mẹ ơi, con gái cục cưng của mẹ về rồi ạ- nó

_ Ukm....Con vào đây- mẹ. Thấy giọng mẹ nghiêm túc nó bik có chuyện gì không hay nó đi vào phòng khách thì gặp ngay hần khi sáng gây sự nó điên tiết, sôi máu ùng ục

_ Sao...hần,,,ta,,,lại,,,ờ,,,đây???- nó lắp bắp

_ Đây là Dương Hải Nam con bác Dương Ngọc Thịnh do Bác đi công tác xa sợ Nam ở nhà học hành ko yên tâm nên Nam sẽ ở nhà ta học con ạ.....2 đứa làm quen đi ha- mẹ

_ KHÔNG ĐƯỢC,,,,,,,Con không muốn- nó hét lên

_ KHÔNG ĐƯỢC CÃI- mẹ nó quát

Lập quay sang phía hần bà nở nụ cười tươi rói (quay 180 độ lun)

_ Nam, cháu cứ ở đây học hành cho tốt nha

_ Dạ cháu cảm ơn gd Bác nhiều ạ- hần cười tít mắt quay sang chỗ nó đứng nháy mắt 1 cái khiến nó thờ không được mà chết cũng không xong. Nó đành " buông xuôi, bất lực" chấp nhận số phận đưa đẩy

Nó đau khổ lúi húi về phòng thì giọng nói của hần vang lên

_ Chào em, từ nay chúng ta gặp nhau dài dài nhĩ- hần hí hửng

_ Mặc xác cậu....Ko liên quan.....Mà ai chỉ cho cậu cách xưng hô" vô văn hóa" vậy hả???- nó càu nhàu

_ Thik vậy không được ah?- hần

_Đồ khủng- nói xong nó đóng sầm cửa lại khiến hấn giật mình. Một lần nữa nụ cười gian mãnh lại xuất hiện trên khuôn mặt hấn " em rất có sức hút với anh rồi đó"

- - - sáng hôm sau- - -

Nó đang dắt xe ra ngoài để đi học thì mẹ nó van í ới

_ Nhã Uyên chờ Hải Nam đi học với, nó học cùng trường với con đây- mẹ

_WHAT???- nó hốt hoảng

_Đc chứ con gái iu- giọng mẹ nó ngọt dịu

_ Hớ,,,,dạ,,,a,vâng,,,âng- nó cười trong đau khổ

hấn nhếch mép cười rồi chạy ra với bộ mặt " giả nai lai tạo"

_ Nhã Uyên mjk đèo bạn đi học nha- nói xong hấn lấy xe từ tay nó ngồi lên xe chờ nó trả lời. Vì thấy mẹ ở đó nên nó đành hạ thấp bản thân cùng hấn đóng 1 vai kịch không tên

_Ukm...Minh cảm ơn bạn dạ con chào mẹ - nó nói rồi ngồi lên xe hấn chờ đi học

_ Dạ cháu chào bác

Nhưng khi ra khỏi cổng thì khuôn mặt "bầy bè" của nó chuyển sang bộ mặt" bà chằn, đẩy hấn ra khỏi xe

_Xuống xe...Tự đi học ha- nó

_Ồ...ơ...sao lại thế,,,không hco anh đi xe chung ah?- hấn

Cái bản mặt ngây ngô của hấn khiến nó phát ghét chỉ muốn tát cho 1 BÓP ah không phải chực BÓP mới hả giận

_ Mặc xác cậu...mà cậu thui ngay cái kiểu gọi"anh em" đó đi- nó rùng mình sờn gai ốc

_ vậy gọi ông-bà cho thân thiện ha- hấn cười làm nó bối rối theo

_ Ok hìhì- nó chợt tỉnh ra là đang ghét hấn mà bây giờ lại cười " khủng"

_ Bà cười vậy đáng iu lắm-hấn

_ Kệ tui, trời phú cho tui nhan sắc "mỹ miều" hết chỗ nói, Ghen ah???- nói xong nó quay xe đạp đi luôn nhưng nó đạp hì hục mà không thấy xe dịch chuyển như chạy bộ trên máy tập thể hình ý. Nó bực bội quay phắt lại hi thấy hấn 1 tay nắm chặt góc бага còn 1 tay đút vào túi quần nghênh nghênh

_ Có thả tui đi không HẢ???- nó quát

_ Không đây,,,,Làm được gì nào???- hấn bất giác

_ Sai lầm lớn nhất của nhà ngươi là đụng vào bồn cô nương ta đó- nó hét

_ OOh,,,vậy cơ ak...Eo ôi sợ quá- hấn giả tỏ vẻ sợ hãi khiến mặt nó này lửa, đầu bốc khói nghi ngút

_CÚT NHANH HHHH....

Nó la lớn nhắm tít mắt lại khi mở ra chả thấy hấn đâu, xung quanh yên ắng, nó ngẩng lên trời tự bảo" công nhận nội công của mình ngày càng thâm hậu haha". Bỗng nhiên có 1 giọng nói vang lên

_ Nek nhóc, tự cao thế đủ rồi không ng ta tưởng điên đó- hấn

Không biết từ lúc nào hấn đã ngồi trên xe nó "cười đều" khiến nó há hốc mồm, mắt tròn to như muốn rớt ra ngoài, nó đơ như cây cơ 30s thì bị hấn bẻ phóc lên xe, nó đập bộp bộp vào người hấn khua tay múa chân

_ Nếu bà không muốn mọi người tưởng chúng ta là 1 cặp thì im cái miệng lại- hấn

Cái chiều này mà hấn cũng nghĩ ra được, nó nghe vậy im thin thít không nhúc nhích đành chịu nhẫn nhục

Hấn đạp xe thật nhanh đến ngôi trường mới nên hấn cũng thú vị mà nó và hấn cũng tuổi nên nguy cơ học chung lớp rất cao khiến hấn càng thú vị hơn. Đôi lúc hấn đi phanh dừng đột ngột không biết là cố ý hay vô tình làm nó trao đảo ngã về phía hấn

_ Nek, ông định làm cái trò gì nữa hả???- nó

_ Tui chỉ sợ bà ngã thui- hấn dừng hấn xe lại lấy 2 tay nó quàng chặt vào hông hấn

_ Ô ơ ơ,,, - nó ngạc nhiên

_ Bà phải làm như vậy ko thì "rước họa vào thân" ráng chịu ah nha- hấn

Nó tức tối lắm nhưng đầu bik làm gì chỉ âm ừ cho qua chuyện rõ ràng là muốn nó làm nỳ hấn trên xe vậy mà cứ bịa chuyện này nọ.

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Đến trường, hấn vui vẻ đi vào ngôi trường mới còn nó cái mặt nhăn như khi gió dất xe vào. Biết là hôm nay có hot boy mới vào trường bọn con gái và cả bọn.....3D đã chờ sẵn ở cổng. Hấn vừa đi vào đã bị bọn vịt zòi ào ạt bu quanh xúm xít, hò reo vang trời đến nỗi cái mái nhà cũng muốn nổ tung như là thấy vàng ko bằng ý==. Hấn vênh vảo ngược lên trời về tực cao đôi lúc nhìn chúng đả lông nheo 1 cái làm bọn con gái ngả rầm rầm, hấn bây giờ như là 1 sinh vật lạ ở đâu xuất hiện gây xôn xao tại ngôi trường Sao Băng ý. Còn nó thì bị chúng đê đầu cười cổ không thương tiếc, mấy ả vịt zòi "đàn áp" chiếc xe đạp mới toanh được mẹ sắm tuần trước nhưng nhờ bàn tay "nghệ thuật" của nó chiếc xe có hơi "mọt" (có lỗi thời ko ta???), con thịnh nộ ập đến: _ TỰI BAY CÚTTTT HẾT CHO TAOOOOO....- nó hét

Nhưng có ai thèm nghe lời vàng lời ngọc của nó đâu, chúng chỉ bik mỗi "sinh vật" đó thui ah...Công nhận nội công di truyền từ mẹ nó còn kém xa sức đẹp trai của hấn,,,,, " Hừ, tui bay lác mắt cả rồi hả???Hấn đẹp zai nổi gì, chỉ giống diễn viên Hàn xẻng Cangnhncanggiongcho (m.n hiểu không ^^)" nó nghĩ vậy rồi gắng sức len lỏi qua đám vịt zòi này bao lời khen khiến nó nổi da gà

_ Anh ơi, anh đẹp zai dã man quá ddiiii- hs1

_Anh làm ck em nha,,,iu quá coo- hs2

_ Anh ăn j mà đẹp zai dữ vậy trái???....Hôn cái coi *chụt*- bóng 1 chu mô đồ chót

_ Nek, con buê đue kia anh là của tao- bóng 2

Thế là cuộc chiến tranh thế giới thứ nhất bùng nổ gồm 2 phe chính: phe Vịt zòi và phe 3D chsinh hạng mà miếng mồi cần chiếm riêng là hấn...Có cần phía làm quá lên như vậy không ta??? Nếu Pé Mon là bọn con gái này thì dù có "lên trời xuống biển", dù phải "sống nhục" thì Pé Mon cũng sẽ đem cái thân gầy guộc này bảo vệ cho hấn (lời nói phóng đại ^^)

Nó chạy lên lớp thì gặp 2 nhỏ bạn thân, mắt nhìn hấn không chói mi miệng thì lấp bắp:

_ Hốt bơi mầy ơi- nhỏ Linh mắt sáng rực

_ Chuyện,,,,,như thế mới gọi là Man đích thực chứ- nhỏ Di

_ Hot dog thì có,,,hấn ta nhan sắc có hạn, thủ đoạn vô biên, độ điên vô đối, nó dối thì như siêu nhân- nó

_ ho ho,,,bà chả có mắt thẩm mĩ gì cả- nhỏ Di lắc đầu

_ đúng đó,,,mà bà quen hấn ah hay sao bik rõ vậy???- nhỏ Linh

_ Ờ thì,,,chút chút- nó

Trống báo hiệu vào học, giờ sinh hoạt 15 phút cái lớp 11A11 này ai nấy đều im thin thít không dám ho he vì bà cô chủ nhiệm trực canh đó, nếu mở miệng thì có cơ hội bắt sao và đom đóm. Nhưng 15 phút thì bọn chúng đã trình diễn hết khả năng diễn xuất của mình đâu chứ. Khi tiếng trống vang lên giờ sinh hoạt đã ra đi và bà cô cũng đi dạy lớp khác thì bọn hs nào loạn lên, cái lớp thành cái chợ trong chốc lát mà không biết ngày gì mà chợ họp rầm rộ cùng khinh. Nào là bọn con gái ăn vặt, trét phấn son ah nhảm son phấn. Bọn con trai thì hò hét, đập phá tung cả lên = _ =

Nhưng khi bóng bà cô xuất hiện thì bọn hs lại đem cái bản mặt "mọt sách" ra. Chúng im ngay, ngoan hấn, trở về chỗ ngồi giờ sách ra học SGK, giảng bài cho nhau hay còn "giúp đỡ" học nhóm nữa

RẦM

_ Các em trật tự nào, hôm nay lớp chúng ta có bạn mới, vào đi em- cô vừa dứt câu hán nghênh ngang bước vào lớp khiến bộ con gái hò hét ầm ĩ, ngỡ ngàng sung sướng như con diều (mê trai thấy mờ) còn bọn con trai ghen tị chằm chằm nhìn lấy 1 cái ngấm mây, ngấm gió còn nó lần này thất vọng tràn trề trách số phận mình sao đen đui đi đâu cũng gặp hán, nó lăm nhăm trách ông trời thật bất công. Nó tự an ủi mình bằng cách đánh 1 giấc cho khỏe....1s-2s-3s nó đã chìm vào 1 giấc ngủ thật ngon

RẦM

_ Các bạn nữ trật tự cứ xồn xồn lên cả ah- cô cầu nhàu nhưng quay sang chỗ hán liền cười tươi tỏa nắng lun (bà này mê trai cũng ko phía đậu vừa rang)

_ Em làm quen với các bạn đi nha- cô

_ Chào các bạn mjk tên là Dương Hải Nam mong các bạn giúp đỡ- hán cười ngượng ngùng lộ chiếc răng khểnh làm bọn con gái diều đảo, thất thần

* BỘP*

Tiếng bàn dội vào tai nó làm nó tỉnh dậy bực tức la toáng lên

_ Tổ cha thằng nào dám phá giấc ngủ của bà hán,,,chán sống ah- nó

Bỗng trog phòng mùi khét đen bốc lên nồng nặc, không khí yên ắng lạ thường. cô và bọn con gái nhìn nó bằng nửa con mắt, ánh mắt sát thủ, nó bik là mình mà ho he lời nào nữa là chúng cho nó lên lò nướng lun (chế biếng món gì ta? Pé mOn nghĩ là món heo quay là hết chỗ nói)

_ O,,,minh xin lỗi bạn nha,,,,bạn thông cảm- nó gượng cười thật tươi, chấp tay xin lỗi hán, điệu bộ ăn năn hối lỗi của nó làm hán muốn cười phá lên nhưng sợ mất hình tượng

_ Thưa cô, chỗ bạn nữ này còn trống em sẽ ngồi đây ạ- hán hí hửng

"Ồmẹoi mày muốn gì thì nói toẹt ra đi sao cứ ám tào hoài vậy hả" nó nghĩ mà lòng đau như cắt

_ Vậy được chứ Uyên- cô

_ Dạ,,,được,,ược,,,ạ,,,,ạ,,,ạ- nó giấu nỗi khổ nước mắt chảy thành dòng

_ Ukm... vậy chúng ta cùng bước vào học nhé, các em giờ sách ra nào- cô

_ Nếu muốn ngồi với tui phải thực hiện 4 điều sau:

Điều 1: Tui luôn đứng

Điều 2: Không phàn sự miễn nói

Điều 3: Không ám tui nữa

Điều 4: Tui sai cấm cãi (thắc mắc xem điều 1)

Con này công nhận cao thủ ghê, cứ tự cho mình 'tại sắc vẹn toàn' nên ngồi với ai cũng ra 4 quy định quái quỷ đó. Nhưng nghênh chiến thì hán cũng chấp tất thjk thĩ nhĩk sao phải xoắn?

_ Tôi cũng có 3 điều cho bà:

Điều 1; tui làm j thì làm mặc xác tui

Điều 2: Bà nói gì cũng sai bét

Điều 3: cấm cãi

_ Nếu tui không đồng ý thì sao?- nó

_ Bắt buộc....hoặc xóa ngay 4 điều vớ vẩn của bà đi không thì chuốc lấy bại vong đừng có kêu- hán nhấn mạnh

Nếu mà nó không đồng ý thì chỉ cần hán vẩy tay 1 cái tui con gái nghe hán rầm rập nên việc "trấn áp" nó quá đơn giản. Nhận thấy quân mình quá yếu còn quân giặc hán quá mạnh bên cạnh hán toàn vệt trời nó đành chấp nhận nhưng vẫn kênh kiệu

_ Được thôi....Tôi cũng không muốn gây gỗ, mất đoàn kết với tui con gái nên tạm tha cho ông đó -nó

_ Ukm, ngoan lắm- hán nhìn nó cười, xoa đầu nó làm nó tức quá không chịu được đập hán 1 phát....

* BỘP*

Cái điệu cười bán nước, bán dân, hại tổ quốc khiến cả lớp đang say sưa nghe cô giảng bài bị giọng cười đó cuốn hút quay phắt lại...Ôi thôi, hình ảnh "chân chạm trời, mặt chạm đất" của hấn làm bọn con trai cười té ghế, tán thưởng nhiệt tình còn bọn con gái và cô giáo xấu hổ quá, lờ đi chỗ khác như ko có gì...Hấn bức tức quá, đầu muốn xi khói đen muốn tát cho nó 1 phát nhưng nghĩ nó là con gái nên thôi hậm hực ngồi *PHỊCH* xuống ghế lờm nó 1 cái muốn lỗi cả con người

_ Em không sao chứ Nam? Có chuyện gì vậy Uyên- cô

_ Dạ không sao ạ, sợ ý thôi ạ- hấn cố nặn 1 nụ cười

_ Có sao không...đau lắm không?- nó nhìn hấn với ánh mắt "cún con" cong mui đỏ lên nói với cái giọng nhõng nhẽo trên tức hấn

_ Bà muốn khiêu chiến với tui ah??- hấn

_ Ồ hihi...khiêu chiến với ông á??? Có rảnh không ta,,,hạng người như ông ko đáng- nó đăm chiêu suy nghĩ làm hấn cảm tức tột cùng, nhàu mày lên định chửi cho nó 1 trận nhưng "quang cảnh" lúc này ko thích hợp nên ngậm ngùi cho qua

_ Nếu muốn tui chơi tất,,,tui nhạc gì cũng nhảy,,,xiiiiiiii- hấn ngân 1 hơi rồi dài rùi quay đi chỗ khác bước vào giờ học còn nó thì được 1 trận cười vỡ mặt há hê vô cùng, suốt buổi ngồi hát ví von

Thật là tội nghiệp cho hấn quá, mới vào trường học hôm đầu tiên cũng mới vừa nhận giải "Hot Bôi" mà bây giờ bị nó chơi 1 vô thật cao siêu làm mất hết hình tượng trước bọn vịt zời, càng nghĩ càng thấy hấn hơi bị thiệt nhưng như vậy khiến hấn muốn chinh phục con nhóc này hơn hehe,,,1 ngày mới của hấn thật đáng vui nhưng cũng thật đáng buồn...Sau này không bik như thế nào nữa nhĩ ^^

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

- - - Nhà nó - - -Hôm nay nó nướng nguyên cái giường cả buổi mặc dù những tia nắng đã lên cao len vào khung cửa sổ nơi có 1 cô bé đang ngáy "Ooo".Mặc cho bão tố phong ba nó vẫn ngang nhiên ngủ như chết (==). Cũng may là ngày nghỉ nên mẹ nó không phát sóng kênh "ca nhạc" miễn phí cho nó thường thức 9 hiaz,,chủ nhật à ta dc tự do nhất ^^)

_ Hải Nam con lên kêu Uyên nó dậy giùm bác nha- mẹ nó

_ Dạ được ạ- hấn nhanh nhẩu chạy vào phòng nó mà không gõ cửa, ngang nhiên bước đến bên giường. Giọng nói trầm ấm vang lên mang hơi thở ấm áp

_ Nek nhóc dậy ăn sáng kia- hấn

_ Tránh ra đồ "đa thái" không liên quan đến ông- giọng nó ngái ngủ

_ DẬY NHANHHH- hấn

Chẳng được gì cả nó vẫn ngủ li bì như là chưa bao giờ được ngủ ý(con này chắc có ý định phá kỷ lục ngủ đông của gấu bắc cực đây mà ==), hấn ngấm nhìn nó đăm chiêu mà thấy nó dễ thương quá ah ><.. Đôi má ửng hồng, đôi môi nhỏ chúm chím đỏ, đôi lông mi dài cong chớp chớp cùng với nụ cười tỏa nắng làm hấn bối rối quên luôn việc thức nó dậy mà chỉ biết ngồi đó tự kỷ 1 mjik ==...Một lúc sau, hấn không kiềm chế được bản thân, mạnh dạn đưa bàn tay mềm mại vuốt tóc nó khiến nó thấy dễ chịu, khoan khoái nhưng thấy có vật gì đó kì lạ đang di chuyển trên khuôn mặt nghiêng nước nghiêng thùng, nó giật mình

_ AAAAAA,,,Đồ ĐA THÁI.....CÚT MAUUUUU - nó la lên

Hấn nhanh tay lấy tay bịt miệng nó lại do mạnh tay quá khiến hấn ngã nhào nhưng cũng phản ứng nhanh trí nên người hấn chưa ngã lên nó chỉ là chống tay....May quá, hấn thở phào nhẹ nhõm...Nhưng trước mặt hấn là khuôn mặt trắng nõn của nó đang chăm chăm nhìn hấn, mắt đối mắt,2 đứa trừng trừng to con mắt hóc hác nhìn nhau (cảnh tượng lãng mạn quá O_O)....Tìm nó đập thành thịch như muốn bay ra khỏi lồng ngực, còn hấn thì đơ như cây cơ không cảm xúc như hoa cúc lun..Ôi cảnh tượng này ko ai phát hiện chứ mà ở trường như thế này thì 2 đứa nó nổi tiếng xì- căng -đan lun kaka

_ Ông là đồ vũ phu, đồ dâm dê dê tiện, đồ bi ối,, đồ biến thái,,đồ tiểu nhân- nó đẩy hấn ra ngồi khóc bù lu bù loa

_ Hờ hơ,,,thik trai đẹp như tui thì nói ra có cần phải diễn kịch như vậy không - trái lại với bản mặt đáng thương của nó thì hấn lại đang cười rất tươi, thờ

RA KHỎI PHÒNG NGAY- nó hét

* Choang*

Hắn ngang nhiên bước vào phòng nó chả thèm gì gõ cửa gì thì

BỘP

RÂM

Hahaha....Hồ hồ hồ....- nó cười khoan khoái quên luôn việc khóc lúc nãy

Nó bước chân lên, đồng dục đường hoàng về đích chỉ bước ra khỏi phòng nhưng có vật gì đó ngăn nó lại

Nek ông kia, dây đi, diễn thế được rồi,... tài năng diễn xuất cao đấy- nó lay tay hần

Nek có chiu dây ăn cơm không hả- nó

Tui nấu mà ko lo đâu,,chỉ chuẩn bị vài viên thuốc đau bụng là được- nó

Bực rùi đó nha,,,,,DÂY NHANH HHH- nó gằm gừ

Nó độc thoại một mình từ nãy giờ, hần không dây cho, mặt hần từ trắng chuyển sang đỏ và bây giờ là xanh lè khiến nó hoảng sợ

Đừng làm,,tui,,sợ,,ợ,,,,mà,,à,,,,- nó lấp bấp

Mắt hắn tái mét nhìn rất đáng thương, ngắt lim đi không nhúc nhích và còn lên cơn giật như cơn nghiện ý

HUHUHu,,,,tình dây đi mà,,,tui xin lỗi ông mà...tui không cố ý,,,,sao ông yếu thế hức hức- nó nắm tay hấn giắt mạnh nước mắt ngăn dài

Tui xin lỗi,,,chuyên,,,uyên,,,sáng,,,áng,,,nay,,,ay,,,vội,,,ói,,,bà,,,à- hấn lí nhĩ

Ô ZÊ ZÊ, ông tinh rùi ah...vui quá- nó bắt cười nháy tung tung

Ko sao...ông tỉnh dậy nhanh đi,,,làm j tui cũng làm đó- nó

Tui muốn bà làm ban.....an.....của.....tui.....đừng.....ừng.....choc.....tức.ức.....tui nữa- hấn cố gương đây nói cái giọng trông rất mệt mỏi

Cái gì???- nó

Hắn ho sặc sụa, mắt xanh lè như quả chanh, nắm tay nó nhìn với ánh mắt "tha thiết"

Ô ô,,,,,được rồi,,,tui hứa với ông tui sẽ làm ban ông không chọc tức ông nữa đâu- nó mạnh miệng

Mắt hắn sang rực, cười phá lên, cái mặt xanh mét ấy biến mất nhanh chóng trở về vẻ mặt đẹp trai ban đầu, hắn nháy mắt với nó bật dậy, vươn vai vài cái rồi thở dài O O

Hứa rồi nha hehe- hần chạy 1 mạch về phòng để lại bản mặt méo sệch đằng sau khóc không ra khóc mà cười cũng không ra cười (cảm xúc thật khó diễn tả). Haizz.....cô bé này lại không ngờ mình lại bị hần ta chơi xỏ 1 vố nữa còn đáng lòng hơn lúc này.....Nó ngẩn người như pho tượng rồi cổ trần an lại phi thẳng vào phòng hần quast thóa 1 trận nhưng...

– Ôi mẹ ơi Rạp chiếu phim " HẬU DUYỆ MẶT TRỜI" và TÌNH YÊU KHÔNG CÓ LỖI, LỖI Ở BẠN THÂN" toàn tập nek,,,,,Soái ca Song Joong Ki ơi hú hú- nó cầm tờ vé xem phim nhảy cẫng vui sướng mà quên việc lời hấn ra đánh 1 trận (công nhân soái ca đó có sức mạnh ghê tởm nhò)

Hihi,...bà thích không- hấn lắc đầu bật cười

Nó chợt tỉnh ra, vì tò vè xem phim mà quên bég việc trọng đại cần làm nhưng vì trai đẹp khiến nó phải hạ thấp bản thân 1 cách nhanh chóng nhưng giọng vẫn kiêu đáo để

_ A hèm,,,,đâu có,,,tui ko thèm,,,,do lâu ngày chưa thấy anh ấy nên vui vậy thui còn tò vè hồng thèm nhá- nó

_ V cơ ak....tiếc quá nhĩ,,,,rap chiếu phim còn có buổi gặp mặt các fan hâm mộ của Song Joong Ki và Song Hye Kio nữa đó....v tui cho người khác- hấn chép miệng

_ Aaaaa,,,,khoan đã nào,,,cho tui đi- nó kéo tay hấn nhanh tay cướp tờ vé xem phim cười tủm tỉm

_ Haizz,, thích thì nói cũng như đối là là ăn ....bày đặt kiêu - hấn

_ Ờ thì,,tui là vậy đóá...ờ mà tui còn chưa tính sổ chuyện ông lúc nãy đâu nha- nó lập tức đánh trống lảng sang chủ đề mới

_ Coi như tui với bà huề nhau nha, có 2 vé tui mời bà đi xem....OK???- hấn cười

_ Ok bye.....lát gặp- nó mỉm cười quay đi khiến ai đó thấy chút động lòng.

Vài tuần sau khi mà hấn đã thích nghi với ngôi biệt thự này, hấn và nó thì vẫn như vậy cũng ko cãi nhau nữa nhưng có hơi xa 1 chút phải chăng do ít tiếp xúc qua "lý sự" nên tạo khoảng cách như thế?

_ Uyên ơi, hum nay mẹ đi công tác xa cùng bố, chuyến công tác này rất quan trọng với công ty và cả cuộc họp sắp tới. Vì không kịp chuẩn bị nên mẹ sẽ đi trước, 2 đứa ở nhà coi chừng nhà cửa cẩn thận nha- mẹ nó thu dọn hành lý trong phòng nói vọng ra

_ Bác Tâm đâu sao không nấu hủ hủ mẹ- nó đang xem tivi

_ Bác nghĩ 1 tuần nhà có việc, 2 đứa ở nhà chăm chỉ học hành nghe chưa , Uyên không được chơi đâu đó- "2 đứa" - cái từ đó phát ra từ mẹ làm nó đang xem phim mà nó yêu thích cũng phải dưng tóc gáy bật dậy

_ WHAT???- nó hét

_ Thui trễ giờ máy bay sắp cất cánh rồi mẹ đi đây, Uyên và Nam ở nhà vui vẻ có gì mẹ sẽ mua quà cho 2 đứa nhé- mẹ nó chạy đến ôm nó vuốt mái tóc nó rồi nhìn Nam gật đầu cười còn nó thì không biết nói gì cả

_ Vâng, bác yên tâm, Bác đi công tác tốt ạ- hấn hơn hờ

_ Mẹ, mẹ , mẹ ơi- nó kêu nhưng bóng mẹ nó đã khuất xa

_ 1 Tuần ah???? Tui với bà có không gian riêng nhĩ- hấn

_ " ,,,,, "

_ Mặc xác ông,,,,bây giờ không có ai nấu cho tui ăn, ban đêm không ai pha sữa cho tui uống, buổi trưa không ai gọt hoa quả cho tui ăn??? huhu.....Làm sao đây- nó nhăn nhó than thở thì hấn xen ngang

_ Tui- hấn

Một câu nói ngắn gọn đủ để đối phương giật mình, đủ để nó cảm thấy ngạc nhiên hơn cả lúc này. Ngoài đường sương đã đọng trên nhưng chiếc lá, gió xào xạc thổi lướt qua nhưng tán mây vô tình nhẹ nhàng đung đưa qua ánh trăng vàng đang chiếu mình xuống mặt đường đầy khói bụi. Trong một ngôi nhà biệt thự xanh xanh ấy có 1 chàng trai đang xắn tay hỷ hục làm gì đó trong bếp còn 1 cô gái như heo quay đang đọc cuốn tiểu thuyết khanh khách cười rồi uể oải chạy vào bếp,,,,,Trời ơi! Mùi thức ăn thoang thoảng sau đó thì ngai ngát khắp gian phòng thúc giục cái bụng của nó đánh trống liên hồi, thức ăn được bày sẵn trên bàn ăn được trang trí từ bàn tay khéo léo đẹp mắt và hấp dẫn đến lạ thường. Nó đứng ngây người nhìn thức ăn rồi lại nhìn hấn nước bọt chảy xuống mép rồi xuống cổ ánh mắt thêm đôi dang trào qua ánh mắt của nó. chính ai đã làm nên kiệt tác này a??? còn ai ngoài hấn nữa

_ Ông,,,,, tự,,,,, làm ra món .....này hả???- nó lăm mải mới ra 1 câu hỏi

_ Làm gì mà ngạc nhiên vậy?,,,,,Nước bọt chảy tùm lum rồi kìa....Nào ngồi xuống đây- hấn nói xong đưa khăn giấy cho nó rồi đẩy nó vào vào ghế chờ thường thức

Không cần khách sáo nó đã vội lao đến " tàn nhẫn" ngửi hết mùi thức ăn rồi xắn tay vào công việc ăn tới tấp tại cái bụng cứ kêu "anh ạch" khiến nó không kiềm chế được

_ Ăn từ từ thôi,,,,,kẻo nghẹn- hấn đưa cốc nước cho nó uống

_ Ại ui ói óa(tại tui đói quá) - nó hơn hờ nói không ra tiếng

_ "....."- hấn xoa đầu nó mỉm cười rồi cùng ăn com luôn

Mọi người ơi, các bạn đọc thấy truyện của Mon thế nào ạ??? Mon viết nhầm và chán quá phải không ạ??? các bạn hãy cmt nhận xét truyện giúp Mon nhé để Mon biết mà sửa lỗi và tiếp tục viết tiếp ạ....1cmt= 10 like mà :)

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

-----11h30 phút-----Nó đang ngủ thì cái bụng lại đánh trống kinh hùng mà không biết trống thiếu niên hay trống chào cờ mà rầm rộ đến thế. Nó ưỡn oải ngáp vài cái rồi mắt nhắm mắt mở xuống phòng bếp lục đồ ăn. Hắn hay thức khuya nên bây giờ mới chuẩn bị đi ngủ vừa vệ sinh cá nhân xong thì,,,,,nó thấy có con chuột đang hý hục trong bếp. Nhanh như cắt nó nhảy phắt lên người hắn, hét toáng lên

_ AAAAA-,,,,,ChuỘT- nó khóc bù lu bù loa

Hắn nghĩ thầm' Con cóc này chả sợ cái gì thế mà có con chuột còn con cũng sợ,,,điểm yếu,,,điểm yếu haha". Với âm thanh của nó đủ phá tan óc nhà, con chuột nghe thấy 3 chân 4 cẳng hoảng quá toát mồ hôi chạy mất dép(nhưng con chuột đâu có đi dép hihi). Khi con chuột lẩn mất tầm nó thờ phào nhẹ nhõm bắt giắc nó chợt tỉnh ra cơ thể mình đang nằm ngang đang được ai đó nhấc bổng bằng 1 đôi tay vững chãi và đầu dây thoang thoảng mùi hương thơm bạc hà của con trai mà khiến nó ngây người cứ muốn được như vậy mãi nhưng,,,,,sĩ diện không cho phép nó làm điều đó

_ Nek, nek,,,,,sao bế tôi làm chi vậy- nó

_ Ô hơ,,,,,bà sợ chuột nhảy phốt lên người tôi, cũng may tôi nhanh tay đỡ bà không thì bà cũng toi mạng roài đó- hắn bắt ngáo

_ Thả tui ra,,,,,xxxxxxxx- nó lườm hắn hơi ngượng ngùng. Hắn lấy 2 tay chùi 2 hàng nước mắt cá sấu nhem nhem trên khuôn mặt búng ra sữa của nó

_ Tay rửa sạch mà dám động vào tui vậy hả- nó

_ "....."

_ Nek nhóc đi đâu đó- hắn

Nó ngồi dậy không có tâm trạng ăn nữa quay lưng đi lên phòng ngủ luôn nhưng câu nói của hắn ngăn nó lại đột ngột

_ Tui ngủ,,,Ý kiến zề???- nó

_ lâu lâu mới có dịp không ai ở nhà mà bà đi ngủ, không thấy hỏi ah?- hắn

_Ồ ha,,,,- nó

_ Đi với tui ik- hắn nắm tay nó,,,,,bắt chợt nó dùng giằng buông ra

_ đồ điên,,,,,đêm khuya đi đâu ông nội =_- nó

_ vậy thì,,,,,ra đây xem phim với tui chứ ngủ chán phèo- hắn

_ Ukm- nó lăn la nghĩ hồi lâu rồi đồng ý

"Ạch ạch"

_ Trời, bụng đói mà ko kêu, chờ tí tui lấy pizza cho - hắn cười rồi đẩy nó ra phòng khách ngồi như là ông chồng chiều bà xã cưng ý ^^ . Nó khóc thầm nguyên rủa bản thân và rõ hơn là cái bụng sao tự nhiên hoạt động lúc này làm nó bẽ mặt muốn đào lỗ 10 mét mà nằm lún quá

_ Woa,,,,,pizza ngon quá- mắt nó sáng rực

Vài giây sau: Chiếc hộp đựng pizza còn nguyên vẹn nhưng bánh piza bị chà bá đó mất tiêu trong chốc lát vì nó đã nằm yên vị trong bụng con nhỏ ăn như heo đó rùi<-

_ Bà vẫn chứng nào tật nấy,,,,,heo nái- hắn lè lưỡi xoa đầu nó

_ Kệ tui, không liên quan đến ông- nó nhếch mép nhẹ nhàng lấy khăn lau miệng nhỏ chúm chím. Thấy hắn cứ đăm chiêu nhìn mình, ánh mắt long lanh nở

nụ cười làm nó bối rối cúi gằm mặt xuống bàn không nhúc nhích nhưng ánh mắt đó vẫn chăm chăm nhìn đôi môi nhỏ đỏ mọng của nó, Thấy không chịu được nữa nó lên giọng hơi run run

_ Đừng có nhìn tui bằng ánh mắt đó được không? Tui biết tui đẹp rồi,,,- nó đẩy mặt hấn đi chỗ khác né tránh ánh mắt đó

_ Nếu tui cứ bị thích nhìn thì sao???- hấn xích lại gần nó nhấp nháy mắt liên tục làm nó đỏ mặt

Nó nhanh nhẩu chạy đến bật tivi xem, vì hôm nay là thứ bảy nên có nhiều phim cuối tuần phát sóng

_ Đến xem phim đi ông,,,,đừng có ngồi đó mà nói lung tung- nó kéo hấn đến ngồi cũng xem nhưng bật trúng phim ma đánh ngay và tâm lý của nó

_ AAA<,,,mẹ ơi,,,,cứu con,,,huhu,,,,,,,aaaaaaaaaaaaaaaa,,,,,,cứu con đi,,,help me- nó khóc thét nhảy phắt lên người hấn không chút do dự lúc đó vì mất kiểm soát thui mà ><, nó run run toát mồ hôi tái mét, hấn đổ mồ hôi nó như con nít ý

_ Thôi mà, Uyên ngoan nào, ngoan tui thương mà, cô bé- giọng nói ấm áp của hấn vang lên, khác với vẻ mặt kiêu ngạo mọi ngày hôm nay hấn lo lắng cho nó hơn, vuốt mái tóc bù xù của nó, giọng nói trầm trầm vang lên làm dịu đi nỗi sợ hãi của nó,,,,,Lúc này đây nó thấy mình được an ủi và an tâm hơn rất nhiều

_ Kênh này thời sự không thích- nó tiếp tục xem phim

_ Kênh này thể thao,,,lướt- nó phe phẩy

_ HTVC Ca nhạc ah,,,NEXT- nó

Đến đây,,,,,thì nó không nói được gì luôn,,,nuốt nước bọt ừng ực,,,,,Nó bật chỗ nào không bật lại bật trúng bộ phim Nam chính đang hôn nữ chính, họ hôn nhau ngẫu nhiên, qua nụ hôn đó cũng đã hiểu tình cảm của họ dành cho nhau sâu đậm và ngọt ngào đến mức nào, 2 cánh môi khóa chặt vào nhau trao sự ấm áp của tình yêu cháy bỏng nhưng,,,,ở hiện tại tàn khốc này thì 2 cô chị này đang há hốc mồm đây nek = _ ="...Không khí trong phòng yên ắng đến lạ thường, cái cảnh lãng mạn này đập vào mắt 2 cô cậu khiến hấn và nó mồ hôi lạnh toát, lạnh ở đốt sống lưng ướt hết cả áo.Tìm ai nấy loạn nhịp đập thành thịch, có 1 luồng điện lạnh căm xuyên thấu 2 trái tim đang khẽ rung liên hồi. Hấn và nó hết nhìn diễn viên rồi lại nhìn nhau, 4 mắt nhìn nhau tóe lửa đom đóm, không khí phải gọi là quá căng thẳng ah không cha của căng luôn ý chứ

_ AH,,,,tui,,,ui,,,,ngủ,,,,ủ,,,,đây,,,ây- nó lăm mồm mọt cuống quýt bỏ đi phá tan bầu không khí u ám rét run đó. Nhưng bàn tay ấm áp của ai đó nắm tay nó lại, lần này thì tiêu rồi,,,,,người nó ngã nhào đè lên người hấn không thương tiếc và,,,,,môi nó khẽ chạm vào môi hấn, ngọt ngào đến tận đáy lòng cho dù cốc cà phê có lạnh và đắng chát thì cũng sẽ ngọt dần và nóng bừng lên như cảm nhận của 2 người trong lúc này thôi >< (lãng mạn chết mất)

_ AAAAA,,,,,Ông làm gì đó hả,,,,,nụ hôn đầu, tui dành cho người tui thích thui,,first kisss của tui ông dám cướp hả- nó hổi hấn nhẩn nhó khóc lóc, sử dụng chiêu liên hoàn đâm vào ngực hấn

_ Thích ư??? bà thích tui mà,,,chẳng phải đó là điều bà muốn hay sao- hấn chà thấy đau trái lại rất hào hứng trong chuyện này

_ ơ ơ,,,,,- nó biện minh mạnh mẽ nhưng chẳng được ích gì- nó mếu máo quay lưng đi"Ông không phải là mẫu người lý tưởng của tui,,,đừng có mơ"

Nó chả để tâm đến hấn rồi chạy lên phòng ngủ nhưng,,,,hình ảnh mấy con ma không đầu máu me đầy người hốc hác lè lưỡi nhảy từ trên sân thượng chực ôm cổ bóp chết người nó rùng mình không dám ngủ một mình chạy lại chỗ hấn

_ Nek cho tui ngủ chung với- nó rên rĩ van nài

_ Gì cơ? Tui đẹp trai thế này mà đáng hiển cho bà "sử dụng" hả- hấn

* CỐC*

_ Ui za,,,,sao bà đánh tui- hấn xoa đầu

_ Tui không thêm nhan sắc của ông đâu, ý tui nói là tui ngủ đây, ông ngủ ở đó kia- nói rồi nó chỉ vào 2 ghế sofa to bự ở phòng khách

_ WTH?- hấn nhàu mày

_ Tại tui sợ ma,,, làm ơn đi mà.....- nó lí nhí nói khiến hấn phì cười xóa đầu nó, nụ cười lộ ra hàm răng trắng buốt thẳng tắp mà lâu nay nó mới thấy làm chết người

_ Được thôi, nhưng,,,,,phải có 1 điều kiện- hấn

_ Điều kiện gì cơ- nó nhanh nhẩu

_ Đây,,,,,,thơm tôi 1 cái đi,,,,đảm bảo bà sẽ ngủ ngon lun- hấn chỉ vào cái má phúng phính dí sát môi nó khiến nó tức ói máu chỉ muốn cắn vài cái

_ Ông giỡn mặt với tui ah,,,Sao ác thế- nó phụng phịu

_ Vậy thì thui,,,tôi nay ma nó đến rước bà đi thì tui không chịu trách nhiệm đâu ah nha- hần nói với về lạnh lùng, lâu lâu mới có dịp bắt nạt nó chẳng lẽ hần lại bỏ qua nên hần chơi 1 phen hù dọa nó khiến bàn tay nó mồ hôi túa ra như mưa, ướt hết áo

* CHỤT*

Nó nhẹ nhàng bắt buộc đặt lên má hần 1 nụ hôn rất ấm áp cảm nhận rõ hơi thở dồn dập của nó, cái môi đỏ mọng chúm chím dễ thương quá trời quá đất ah, 2 đôi má ửng hồng vì e ngại có chút run run và bối rối làm hần đỏ mặt khẽ nở nụ cười hạnh phúc rất hài lòng, còn nó vì chịu ầm ỨC xấu hổ nếu có cái lỗ chác nó chôn mình yên vị dưới đất rồi

----- 30 phút sau-----

Hần nhẹ nhàng bước đến bên nó, ngắm nhìn gương mặt đáng yêu của nó đang ngái ngủ trên môi nở một nụ cười chắc là nó đang mơ 1 giấc mơ rất đẹp. Hần mỉm cười, đưa bàn tay lên la vuốt mái tóc nó, hương thơm từ người hần lan tỏa khiến nó cảm nhận rất rõ một mùi hương chỉ có thể nói là,,,chết người

_ Nek heo nái, bà có biết bà xấu xí, đánh đá, chậm chạp, hậu đậu lắm không hả, ăn nói thì cộc lốc nín mà ghét ghê cơ- hần

_ Nhưng mà,,,tui thấy thích bà rồi đồ ngốc ạ,,,chắc có lẽ là lần gặp đầu tiên,,,bà cho tui cảm giác khác thường lắm,,,tui rất muốn bà vui nhưng chả bik làm gì ngoài việc trêu chọc bà cả,,,xl nhé,,,,,,ngủ ngon heo nái- hần nói xong rồi nhẹ nhàng đắp mền lên người nó rón chân đi khẽ ngủ tiếp như sợ ai đó tỉnh giấc

" Đồ ngốc"

Nhưng ai đó đâu có ngủ chỉ nhắm mắt thui ah,,,Lòng nó cảm thấy vui vui, ngực trống rỗng cho dù nhét nhưng gì vào cũng vẫn trống , nụ cười trên môi nó xuất hiện,,,Cảm giác gì đây? Sao nó lại vui khi hần nói vậy chứ lại còn hồi hộp nữa.....><

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

-----Ở lớp -----Mùa hè oi bức đã ăn sâu vào ngôi trường Sao Băng này mấy tuần học liên tiếp rồi, nó ngồi cạnh cửa sổ nhìn ra phía xa xa nơi mà các cô bác miền quê giản dị, mộc mạc đang chăm chỉ "bán mặt cho đất, bán lưng cho trời" ngoài đồng ruộng thơm mùi sữa. Nó cứ nghĩ mãi, nghĩ mãi nhai ngấu nghiền hết gần 1 bịch bao bim bim mà suy nghĩ đó cứ ẩn hiện trong cái đầu nó. Làn gió nhẹ lướt qua mái tóc nó, hương thơm từ người nó toát ra xao xuyến đôi phương (ai chắc mọi người cũng bik nhỉ ^^). Nhỏ Linh và Nhỏ Di lanh lâu chạy đến bên nó:

_ Đạo này tui thấy bà ít onl zing với face hơn nek,,,,,,bộ có chuyện gì hay hơn hả- nhỏ Linh lay tay nó

_ Ukm đúng đó,,,,,kê đi mà,,,cả nhà hôm nay chán sao sao ý (cả nhà là những thành viên chat face của 3 đứa này)- nhỏ Di ổng ẹo

_ vậy hả,,,,,2 ông kia sao rồi???,,- nó bây giờ mới trở lại hiện tại

_ Haizz,,,,không biết ai đã quyến rũ ba mà đạo này bây giờ thay đổi gói- nhỏ Linh

_ Ờ ơ,...Hai bà cứ ngồi đó mà đoán gì đoán non nhá- nó

_ Khai nhanh,,,,,có người tình đúng hông? - nhỏ Di

_ Thui thui,,,,bà Uyên có chuyện gì thì nói toẹt ra luôn đi- nhỏ Linh

_ Ờ thì,,,,thì,,, - nó gãi gãi đầu

_ Thì sao???- nhỏ linh và nhỏ Di đồng thanh hỏi dồn dập như muốn ăn tươi nuốt sống nó

* RÀM*

_ Các em vào học rồi mà vẫn nói chuyện như rui vậy hả???- Mới bắt đầu câu chuyện của nó đang hồi cao trào thì vào học lúc nào không hay biết mà bà cô dạy Văn đã đứng đằng sau mặt hầm hè

_ Có muốn tui cho lên ngồi sổ đầu bài không...Hay nhì- giọng bà cô của người hay nói to mà chưa lồm vang lên sồn da gà (Sát thủ ah nha)

_hãy nêu những nội dung chính cần nắm của bài học trước cho tôi nghe- bà cô quay lại vừa đi vừa nêu câu hỏi

Đến đây thì bọn lớp 11A1 im re luôn, không khí căng thẳng chỉ nghe rõ mồn một tiếng ve kêu râm ran chói tai, những khuôn mặt hot boy, hot girl chói lóa của trường giờ đây cúi gằm mặt xuống bàn, cơ thể run run không nhúc nhích và đang từ bi cầu phạt (mô phạt tiện tay tiện tay). Tim đập chân rung, mồ hôi nhễ nhại là tâm trạng bị gọi bài cũ của cái lớp cá biệt này. Không biết là ai sẽ phải lãnh hậu quả lên trả lời câu hỏi của tiết Văn này huhu

* Reng reng reng*

_ A lô, thầy hiệu trưởng muốn gặp em ah....dạ dạ- tiếng chuông điện thoại Lô ki a của cô giáo bất chợt vang lên là thần may mắn xua tan không khí hỗn loạn bây giờ, Đúng là đức phạt từ bi

_ Tôi có việc đột xuất phải đi ngay,,,các em ngồi yên đó lát tôi quay lại- cô giáo nhìn bọn nó nói với giọng nghiêm khắc

_ VẮNG A !!!!- cả lớp hồ hởi đồng thanh

Chỉ chờ bóng bà cô đó khuất đi thì cái lớp này lại hợp chợ lại náo loạn lên, chúng vút hết sách vở, hò hét ầm ĩ như hồ 3 năm chưa được nhìn thấy mặt trời ý. Ai nấy khuôn mặt rạng rỡ ngập tràn hạnh phúc: tụi con gái thì trang điểm, ăn vặt, nô nức tám chuyện và selfie nữa chớ còn bọn con trai thì lôi con đề của công nghiệp khoa học như Iphone, sam sung gà là xý, nokia bắt mạng wifi nhà trường tải game online, chơi bóng qua lại cùng gian phòng

_ Nek,,,,,chiều nay rảnh không- hấn hích nhẹ vào người nó

_ Rảnh,,,có gì không- nó ăn bắp rang

_ Đi chơi, ăn kem,,,,,,,,,,,,,với tui ik- hấn

* PHỤT*

_ Cái gì cơ- nghe câu nói của hấn nó sừng sốt nôn ra hết bắp rang lúc nãy mà nó tích cực cho vào bụng

_ Diếc hà- hấn nhăn nhó cái mặt

_ Ukm,,,,vậy được thôi,,,thật bất ngờ- nó lau mồ hôi

_ OK,,,,mà tui mời đi ăn gì mà phải sừng sốt ghê thế- hấn

Chiều hôm đó, hấn vui vẻ đứng chờ nó ở công viên Hạnh Phúc, chờ mãi mà không thấy nó trả lời, hấn cứ đứng đó 1 tiếng, 2 tiếng, 3 tiếng mà cái bán mặt của nó vẫn không xuất hiện. Hay là nó cho hấn leo cây, hay nó bịp hấn hay có việc gì quan trọng??? Một dấu hỏi lớn đặt trong đầu hấn, lo lắng quá hấn lấy điện thoại gọi cho nó nhưng,,,,,,.' số máy quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được". Hấn bực mình gọi đi gọi lại mặc dù đã là 5 cuộc gọi nhờ nhưng hấn vẫn hy vọng ai đó bắt máy. Cuối cùng mặt trời đã dần dần lụi xuống qua những ngọn núi nhấp nhô nhường cho buổi tối lên, những ánh đèn ngoài đường phố đã sáng rực một vùng trời. Hấn lặng lẽ ra về nhưng ông trời lại đổ cơn mưa rào, hấn nhanh chóng đạp xe về nhưng hình như trời vẫn không ngừng mưa mà mỗi lúc thêm nặng hạt. Ấy thế mà hấn vẫn vu vơ cover bài Faded như 1 thằng điên. Do trời mưa to nên con đường cũng ít người qua lại không thì họ sẽ phải chứng kiến cảnh ca sĩ như hấn hát rống lên = _ ="

Đêm hôm đó, nó đi học nhóm với đám bạn nên lỡ hẹn với hấn, bây giờ về đến nhà nó mới chợt nhận ra kéo điện thoại ra đã có 6 cuộc gọi nhờ, nó lo lắng thấy áy náy quá chạy vụt vào trong nhà rồi lên phòng hấn thì thấy hấn đang nằm trên giường

_ Tôi xin lỗi, bạn nên không đến được- nó đứng ở 1 góc tay vò chiếc váy mới tính giờ đã nhàu nát

_ Không,,ông,,,sao,,,ao- hấn thều thào

_ Ông sao vậy- thấy có vẻ bất an nó xích lại gần hấn khuôn mặt hấn tái nhợt chắc tại cơn mưa lúc nãy làm hấn đổ bệnh đây mà. Khuôn mặt đẹp trai không còn nữa mà hấn bây giờ tím tái, trông rất mệt mỏi

_ Tui hơi mệt- giọng hấn lí nhí

Nó sờ lên trán hấn rồi lại sờ trán mình đo nhiệt độ thấy hấn nóng quá nó giật mình rất lo lắng

_ Hừm,,,chờ tui một tí- nó đắp chiếu suy nghĩ rồi chạy vụt đi

----- 30 phút sau-----

_ Nek, dậy đi tui nấu cháo cho ăn nek,,,,,đích thân tiểu thư ta ra tay đó nha- nó bung 1 bát cháo lại gần hấn mùi thơm ngào ngạt bay đến làm hấn hơi tò mò ngẩng đầu lên xem khuôn miệng kẻ nhếch lên

_ Bà nấu đấy ah,,,,,giỏi nhỉ,,,,,,Cảm ơn- hấn

_ nothing- nó phe phẩy tay,,,lúc này thì nó cũng không đánh đá như hấn nghĩ mà ra dáng thực nữ khiến hấn bật cười

_ Nhưng tui mệt lắm sao ăn nổi- hấn

_ Được rồi,,,,, giống con nít quá đi,,,,,,,,,tui bón cho ăn được chưa? - nó ngượng ngừng cắt ngang câu hỏi của hấn

* PHỤT*

_ Bà nhân cơ hội định ám sát tui đấy ah- hấn cần nhẫn ho sặc sụa về khó chịu sau khi ăn món cháo đặc sền do nó ra tay

_ Gì chứ??? nấu cháo cho mà ăn còn bị oan hả- nó cãi lại

_ What??? Cháo á??? Chả ra cháo tí nào- hấn

_ Hoi bị ngon ý nha- nói rồi để chứng minh mình đúng nó xúc 1 thìa to ăn đáo để thì cái mặt nghênh chiến biến mất, nó nhăn nhó như khi gió nồm ra hết...

_ sao ??? nGon ghê ha- hấn nói móc bụp miệng cười

_ Ờ thì,,,,,chút sơ suất- nó gãi tai

_ Thôi,,,nhìn mặt bà là tui nó rùi - hấn

_ Vậy tui đi- nó lại chạy mất tiêu không biết lại giờ trò nữ "đoan trang" gì nữa đây

Xong, nó quay lại lấy chiếc khăn mặt thấm nước rồi xoa dịu khuôn mặt hấn rồi nhẹ nhàng lấy tay hấn xoa xoa

_ Nhẹ thôi,,đau quá- hấn rút tay lại

_ hừm,,,dễ chịu chưa???- nó

Hấn nhân cơ hội nó đang xoa tay mình hấn bỗng nắm chặt tay nó đặt lên ngực tìm bỗng đập mạnh, nhìn nó đăm đăm nói với giọng ấm áp:

_ Tui thấy dễ chịu ở đây này- hấn

_ "....."- nó im lặng không nói gì cúi gằm mặt xuống, khuôn mặt đỏ ửng rồi lại lên giọng:

_ Ông ôm rùi bây giờ khùng luôn hả- nó nhấn mạnh chữ khùng làm chói cả tai

_ Không hề nha,,,,,ôm này sốt nhẹ thôi không có di chứng sang hệ thần kinh đâu nghen- hấn phẩy tay biện minh

_ Xi!!!!!!!!!!!!,,,,,,,,,,,,,Rãnh rồi sinh nông nổi- nó nhếch mép ngân rở dài

_ ơ,,,ơ,,,,,,Chân thành và lãng mạn vậy mà bà nữ,,,,,- hấn nhăn mặt

_ ơ,,,ơ,,,,,,Chân dài và lãng xẹt thì có ông nội ạ- nó lè lưỡi trên ngời hấn

_ THui nghỉ ngơi đi,,,,,,ôm mà cái dai ghê- nó nói rồi đắp mền cho hấn dưỡng sức 1 chút nhưng cây muốn lặng mà gió chả muốn ngừng, hấn tiếp tục nắm tay nó giờ trò tỏ tình

_ Chân thành thật sự ý- hấn

Nó bực tức quá vì cái tội "đã yếu còn hay ra gió" của hấn, đã ngã bệnh không lo chăm sóc bản thân cứ ngồi đó mà diễn vai này vai khác chỉ muốn chọc tức nó. Nghĩ rồi nó cầm ngay chiếc khăn vừa mới lau mặt cho hấn, luống cuống nó nhét nguyên vào miệng làm hấn ứ ứ chả ra tiếng

_ À ịnh ám sát ui ah (Bà định ám sát tui ah)- hấn hét lên

_ NGốc,,,,,cho chừa cái thói xấu- nói rồi nó lấy chiếc khăn từ miệng hấn ra làm hấn thở hồng hộc suýt chết lâm sàng, yếu sức nên không chống cự như nó mặt tái xanh

Còn nó vùng vằng bỏ đi không thèm đếm xỉa lấy 1 câu, hấn nhếch mép cười hình cánh cung rồi nghĩ" Nguyên nhân tui ốm là do bà đây , heo nái"

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

----Tiết Toán "bá đạo"----Cái lớp 11A1 ngày nào cũng như ngày nào chả để yên 1 giây, bọn chúng đang nhao nhao như đàn ong vỡ tổ thì thầy Thành- 1 ông thầy béo phệ dạy toán giỏi nhất trường,

cách dạy logic và cách đưa bài dạy vào tiết cũng rất là phải nói sao nhỉ? Ah rất là.....hại não+_+. bọn chúng đang tranh dành vật gì gì đó cụ thể là đang xem lên thư tình của thằng Nhân gửi cho con Huệ béo ý mà thì ông thầy đã lù lù xuất hiện đằng sau và không bao giờ quên mang cái bản mặt sát thủ vào lớp. Không khí trong phòng im phăng phắc toàn mùi nồng nặc của thuốc súng bỗng thầy giáo kêu học sinh lên hỏi bài cũ. Á Uyên nhà ta sáng nay ăn phải gì mà tiết đầu đã bị ông gọi lên hỏi bài cũ. Nó vùng vằng cầm quyển sách lên rùi nín tay nhỏ Di với ánh mắt có điều muốn nhấn nhá là : " Lát tao lên nhớ thả phao kíp thời không tao chết đuối". Ông thầy ho vài cái lấy lại giọng và khí phách:

_ Ủm hừm.....Nhã Uyên em hãy cho thầy biết phẩm chất ở con người chúng ta phải học là từ gì?- thầy

_ Dạ,,,,là đạo đức ạ- nó

_ Thế đạo gì mà Pháp đã truyền vào nước ta để dò la tin tức?- thầy

_ em thưa thầy là là là,,,,,đạo Gia-tô ạ- nó

_ Ăn cắp lời là đạo gì- thầy

_ Là đạo lời ạ- nó

_ Vậy ăn cắp ý tưởng gọi là đạo gì?- thầy

_ Dạ đạo ý tưởng- nó

_ Tốt,,,vậy ăn cắp thơ là đạo gì?-thầy

_ Dạ đạo thơ- nó

_ Good.... Vậy ăn cắp rằng là đạo gì- thầy khoái chí

_ Dạ ơ ơ,,,,,chẳng lẽ đạo rằng hả thầy- nó gãi tai nhau mày trước câu hỏi hóc búa này của thầy rồi theo cảm tính trả lời luôn làm cả lớp được 1 phen cười hả dạ

_ Ngốc quá,,,,như vậy người ta gọi là "đạo hàm" hiểu chưa....Hôm nay chúng ta sẽ học bài Đạo hàm nhá các em lấy sách ra học bài nào- thầy nói

Bây giờ cả lớp mới vỡ lẽ ra những câu hỏi từ thời nào thầy lại đưa ra hỏi nó đó là cách dẫn vào bài mới đó là bài học Đạo hàm. Cả lớp được 1 trận cười no nê còn nó thì đơ như cây cơ chân chừ mãi mới chịu về chỗ ngồi học bài tiếp. Công nhận ông thầy này gọi bài mà chẳng câu nào liên quan đến bài cũ cả mà chỉ là những câu đó phải gọi là quá hài =_= " rùi thầy lại tiếp tục quay xuống phía nó háng giọng:

_ Nhã Uyên trả lời còn ngốc ngốc quá,,,,,lần sau lên hỏi bài cũ lần nữa rùi sẽ lấy điểm-thầy

_ Ó ơ,,,,,em trả lời cật lực vậy mà không có điểm ah thầy- nó nhúm nhím cái miệng

_ Ukm,,,,thôi không nói nữa vào bài học đi ,,,,,gọi bài cũ 15 phút mà anh chị làm mất của tui 2 phút rùi làm chậm tương lai của tui biết không?- thầy

Haizz,,,,,nói đến đây thôi thì mỗi học sinh lại biết bản thân mình nên làm gì nên cứ mỗi đứa lại về với việc của mình đứa thì chơi game, đứa thì trang điểm suốt ngày. Riêng nó thì lại ngủ nướng và 2 nhỏ bạn thân thì lướt web trên điện thoại mù mịt. Hắn ngồi bên cạnh chăm chỉ hơn chép bài chăm chú nhưng cái bản mặt của nó cứ đổi diện làm hắn khó tập trung cho được. Mỗi lần gặp khuôn mặt xinh xinh hơi kiêu sa nhưng dễ thương đó làm hắn bối rối muốn đánh thức nó dậy lắm nhưng cái gì gì đó ngăn hắn lại và cả tiết học phần lớn hắn ngồi nhìn nó ngủ còn bài vở thì,,,,,lát chép lại mấy đám bạn. Hic hic,,,,,"Tại bà cả đó Nhã Uyên làm tui ốm rùi bây giờ không cho tui học là sao", ,,,,,Hắn chống cằm mân mê suy nghĩ nhưng ánh mắt thì luôn trùng tâm vào nó còn Á Uyên thì vẫn ngủ li bì có biết cái gì đâu (đúng là +_+)

Các bạn ơi nếu các bạn thấy Mon viết chán và nhàm quá thì các bạn hãy dành chút time cmt bên dưới góp ý những thiếu sót mà Mon mắc phải để Mon còn biết mà sửa sai chứ đúng không^_^ và để Mon có động lực viết tiếp nữa.....1 cmt= 10 like mà :)

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Nó đang mơ 1 giấc mơ rất đẹp. Vào 1 ngày nắng đẹp khi nó đã trở thành một thiếu nữ chín chắn hiểu được cuộc sống này là gì? Sẽ có 1 chàng hoàng tử bước đến bên cạnh cầu hôn nó với những lời nói ngọt ngào, khuôn mặt điển trai, giọng nói ấm áp vang lên đánh thức trái tim nó tỉnh dậy. Chàng nắm tay nó chạy đi khắp mọi nơi và rồi dừng chân ở 1 đường phố nơi chỉ có 2 người. Tình cảm thật ngọt ngào bỗng nek heo nái, dậy đi - Hắn ngồi bên cạnh đập tay xuống bàn đội âm thanh nặng nề vào tai nó khiến giấc mơ đang đến hồi gay cấn bỗng tiêu tan theo mây khói. Khuôn mặt nó tối sầm lại nổi vạch đen lên giọng hầm hừ

_ Lướt chỗ khác cho nước nó trong. NHANH HHHH- nó thả hết tất cả những giận dữ vào mặt hắn

_ Tui xin lỗi,,,,,không biết bà đang mơ- hắn về áy náy

_ Hừm,,,lần sau đừng có trách bà ra tay độc ác- nó nói rồi bỏ đi luôn và cũng chẳng hiểu tại sao nó lại nói nhẹ tay với hắn như vậy. Như thế là quá nương tay với hắn rồi đấy chứ mấy lần trước đũa nào mà phá nó như vậy là đã chạy mất tâm với vận tốc như chong chóng cách xa nó khoảng 10m cho yên phận. Lại thật? Nó nhàu mày suy nghĩ hắn có gì đâu mà mình cứ gặp mặt là không thể nào giận dữ được. Nhìn hắn con giận của mình đã mất đi nửa rồi??? Dấu hỏi lớn đặt trong đầu nó bỗng

_ Nek heo nái, ngày mai trường tổ chức thi Bóng rổ cấp thành phố...- hắn

_ Thui thui, ở nhà ngủ cho khỏe- nó phẩy phẩy tay cắt ngang câu nói của hắn

_ Tui mời bà ngày mai đến cổ vũ cho tui nha- hắn cười

_ Ah ukm,,,,- nó gật đầu cho qua chuyện rồi nhanh chân chạy đi luôn như là nếu chậm một bước thì tương lai của nó sẽ mất tiêu không bằng ý

-----Sân vận động-----

Sân trường Sao băng mới sáng sớm tinh mơ mọi người đã vui vẻ tấp nập cùng nhau vào xem trận bóng rổ lần này. ai ai cũng rạng ngời, ngập tràn sức sống, nói chuyện ríu rít không ngừng chỉ mong sao trận đấu sẽ bắt đầu thật nhanh. Tất nhiên cái gì cũng vậy, có 1 chủ đề mới ắt sẽ có người bàn tán bình luận và không thể bỏ sót cuộc tranh luận về trận đấu Cấp thành phố hôm nay thật sôi nổi

_ Tui nghĩ Anh Triệu Hải Minh sẽ thắng- hs nữ 1 vỗ tay

_ Tui nghĩ Anh Dương Hải Nam sẽ giật giải cho xem- hs nữ 2 héch mũi

Và cứ như thế cuộc tranh luận cũng kết thúc, tiếng chuông báo hiệu giờ thi đấu sẵn sàng, mọi người xúm xít ủa nhau vào ghế ngồi xem háo hức, hò hét ầm ĩ. Nhà trường đã có 1 đội cổ vũ rất tinh nhuệ cô gái nào cũng xinh và đầy hấp dẫn. Họ xếp thành hàng đứng múa máy liên tục hò reo nhiệt tình "chai xô Sao băng cổ lên"....Không khí thật náo nhiệt và đầy sự hi vọng....Hắn từ phòng thay đồ bước ra giữa sân đấu khởi động tay chân, khuôn mặt đẹp trai đó vừa xuất hiện khiến hàng loạt hs nữ ngậy ngát căng cổ vũ hăng hái hơn. bộ quần áo thể thao ngắn gọn lộ 1 cơ thể to khỏe, chắc nịch, khuôn mặt hết chỗ chê đôi mắt bồ câu, sống mũi cao và đôi môi đỏ khê mỉm cười để lộ hàm răng trắng buốt làm cho mọi người ở khán đài phải chết đứng =_=....Con gió nhẹ lướt qua làn da trắng ngần của nó- hôm nay nó thật đẹp. Phải chăng vì muốn xem các chàng trai đẹp trai thể nào hay đến chỉ cổ vũ cho hắn thôi??? Nó nhẹ nhàng bước vào nhìn xung quanh một lượt quả thật rất hoành tráng. Thấy bóng dáng ai đó quen thuộc hắn mỉm cười chạy đến bên nó kéo nó đi. Vừa bờ ngõ chưa kịp nói gì đã bị một lực tấn công , không kịp phản xạ nó đành chạy theo hắn....qua bao ánh mắt của mọi người. Họ như một cặp uyên ương trai tài gái sắc, mỗi người đều có nét đẹp riêng làm cả khán đài dõi theo không chớp mắt. Cái cảnh này hơi giống giấc mơ thì phải nhỉ???

_ Ông muốn tui chết hả....Làm gì mà chạy nhanh vậy- nó chống gối thở hồng hộc như kẻ thiếu oxi trầm trọng khi đã bình phục nó nhẹ nhàng đứng lên thì thấy một đám bạn trai mặc quần áo giống hắn hình như cùng đội thi cũng rất điển trai nhưng còn kém xa hắn, nó cố lấy lại sắc thái khê mỉm cười với đám bạn

_ Chào các bạn- nó vẫy tay

_ Chào bạn- cả nhóm đồng thanh

_ Bạn là ai vậy- hs nam 1 hỏi....Chưa kịp ú ớ gì hắn đã xen ngang câu trả lời của nó

_ Đây là Nhã Uyên bạn gái tui- hắn nói xog nắm tay nó

_ Gì cơ??? bạn gái sao không nói sớm...không giới thiệu cho anh em hả- cả nhóm khanh khách cười trêu ghẹo hắn làm hắn bật cười còn nó kể từ lúc hắn nói nó là bạn gái hắn thì cơ thể nó sừng sờ đứng đờ ra đó không nhúc nhích, nó thức tỉnh bản thân nhanh chóng

_ Ah không,,phải như vậy- nó biện minh phe phẩy bỗng hắn lấy bàn tay ấm áp luôn qua ôm eo nó làm nó ngược nhìn hắn như có luồng điện chạy qua lạnh cả sống lưng, tình trạng của nó bây giờ như khúc gỗ không động đậy

_ Bạn gái của tao nó ngại nên không dám nói ra,,,tui bây đừng để ý nha- hắn nói xong quay lại mỉm cười với nó, những cử chỉ của hắn rất thành thạo 2 người trông như 1 cặp tình nhân thật sự, nó bị khổng chế nhanh chóng và việc phản kháng lại bị vô hiệu hóa

_ Bà đừng có làm tui mất mặt nếu không danh tiếng của nhà trường chúng ta cũng sẽ bị mất là do bà cả đấy.....Tui là nhóm trưởng trận bóng rổ đại diện cho Sao băng,,,,,,lần này thầy hiệu trưởng rất kỳ vọng vào tui....Bà thử chống lại xem nhận hậu quả đấy- hẳn thì thấm vào tai nó những lời nói thật khó nghe nhưng 1 giây sau nó đã bị thuyết phục

_ Ah ukm,,,,- nó cố gắng cười thật tươi cùng hấn đóng 1 vai diễn cặp đôi yêu nhau rõ hơn là đang ra mắt bạn bè thì phải haha. Cả nhóm bạn ò lên 1 tiếng rồi cười phá lên công nhận tài tán gái của hấn còn nó thì đầu khò trần trề không biết nói sao đành lặng lẽ chấp nhận cho qua. Thật sự lúc đó nó muốn xé banh xác hấn ra thành trăm mảnh rồi băm nát tươm cho hả giận nhưng vì "tương lai con em chúng ta" nó không thể làm được gì, bất lực làm theo ý hấn. Và cũng nhờ sự động lực của nó hấn vui vẻ thi đấu, hấn chơi bóng rất cừ, những động tác bắt bóng, nhảy lên hay đánh qua rổ đều rất điêu luyện và sành sỏi thật không uống công ba hấn cho hấn chơi bóng rổ từ năm mười tuổi. Hấn đánh đầu thắng đó bách phát bách trúng khiến người xem phải trầm trồ khen ngợi. Ai nấy đều bị cuốn hút bởi trận đấu của hấn, cứ mỗi lần đến hồi cao trào mọi người cứ như kiểu mình là người chơi bị cuốn vào thế giới đó 1 cách nhanh chóng. Quả thật đáng khen! Và trận đấu lần này hấn đã dành giải nhất, trận bóng rổ cấp thành phố ngôi trường Sao băng đã được về vang rất nhiều. Tất nhiên hot boy như hấn đã nổi tiếng bây giờ lại càng nổi tiếng hơn, tiếng tăm của hấn lan ra rất nhanh về tài năng chơi bóng rổ. Người yêu của hấn cũng từ đó mà có tiếng thơm lây,,,,có nghĩa là tin đồn hấn có bạn gái không ai khác là nó lại gây sốt nhất toàn trường luôn- chấn động địa cầu.

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Hấn thì bình thản vui vẻ như không có gì xảy ra đôi lúc còn phóng đại chuyện đó ra làm nó tức muốn ói máu nhưng đâu có làm gì được chẳng lẽ chạy đến bên hấn biện minh, lúc đó chắc nó chẳng còn mặt mũi mà đi học nữa. Ôi thôi ! đời nó coi như là chấm hết tại đây mà người khiến tương lai tươi sáng của nó nhảy xuống vực thẳm chỉ trong vài phút không ai khác là tên kênh kiệu Dương Hải Nam đó.... Từ lúc "được làm bạn gái hấn", nó đi học lúc nào cũng có người bàn tán chỉ trích đi đâu cũng xuất hiện sự ghen ghét đố kỵ của bọn con gái trong trường, ánh mắt căm thù luôn dành trọn cho nó làm nó không dám đối diện sòng cã da gà:_ "Nhìn mà phát ghét thế mà anh Nam cũng ưa cho được,,,thật không hiểu nổi người mẫu lý tưởng của anh là gì luôn?"

_ "Con này nó ăn gì mà anh Nam mới vào trường đã làm bạn gái rồi không biết sau này nó còn dùng chiêu trò gì nữa đây"

_ Xiiii,,.....xấu hoặc thế mà cũng làm người yêu anh ấy được hả....Tao làm mới xứng đáng nek"...v.v và mây mây

Suốt cả tuần học liền nó đi học phải đi cửa sau để không bị phát hiện, giờ ra chơi không xuống căn teen như mọi ngày mà phải biện đủ lý do ở trên lớp, lúc ra về thì không chạy xồn xồn về nhà nhanh như mọi hôm mà hôm nay tự nguyện giúp bạn lớp trưởng khóa cửa lớp cũng chỉ vì muốn né tránh sự soi mói của mọi người. Nó chỉ mong sao tin đồn lắng xuống thật nhanh hoặc có tin nào khác giật gân hơn để không ai chú ý đến nó nữa chẳng hạn như hot boy mới vào trường hoặc hot girl đánh nhau, ...v.v...Nó đang ăn ô mai thì 2 nhỏ bạn thân chạy đến hỏi dồn dập:

_ Nek chuyện bĩa với ông Nam yêu nhau lâu chưa vậy- câu nói của nhỏ Di làm nó ăn ô mai ho sặc sụa

_ Không có đâu đừng nghe ông Nam nói nha- nó biện minh mạnh mẽ

_ Ôi dào, có thì nói ra sao giấu bạn bè hả? Hai người yêu nhau, xin bố mẹ làm lễ cưới nhưng không được đòi uống thuốc chuột tự tử đúng không- câu nói này của nhỏ Linh làm nó chết cứng họng bao nhiêu ô mai bị nôn ra hết, không ngờ tin đồn ấy lại thổi bay nhanh chóng với những câu chuyện xuyên lục địa vậy thật là không thể nói được, miệng lưỡi thiên hạ quá phóng đại lun!!! Chuyện bé cứ xé ra to làm mặt nó méo sệch khóc không ra khóc luôn, vài gạch đen nổi lên giọng gầm lên

_ bà nghe ai nói vậy hả??? Để tui đập vỡ mồm cái đứa nói lung tung vậy- nó xắn tay áo như giang hồ ==

_ Nói tùm lùm tùm la mà trúng tầm bậy tầm bạ nha- 2 nhỏ đồng thanh

_ Không liên quan- nó hậm hực bỏ đi cố lấy lại bình tĩnh chạy một mạch bỏ ngoài tai tiếng kêu í ới của 2 nhỏ bạn thân. Ra về nó chạy thật nhanh về nhà để thoát khỏi cuộc sống thị phi này. Sức chịu đựng của con người có giới hạn, nó bức tức quá chạy 1 mạch vào phòng hấn chửi toé toét:

_ Ông vừa phải thôi,,,,,,delete nhanh cái tin đồn đó cho tui ,,,,,Đừng để tui phải nghe thêm câu nói móc nào nữa,,,,,,Danh dự của trường tui không quan tâm nữa,,,,,,làm sao thì làm ngày mai cái tin đồn quái quỷ đó biến mất nhanh,,,,,,NGHE RÕ CHƯAÁÁÁÁ .....- nó nói xong trừng trừng nhìn hấn đang đọc sách thờ hờn hờn rồi quay phắt đi luôn

_ Tui đâu có làm gì quá mức đâu sao lại khiến bà bức vậy- hấn gấp gọn quyển sách để lên giá sách gọn gàng, cứ chỉ rất bình thản mà không biết con bão đang đến gió giật cấp 12-13 rồi kìa. Hấn tiến lại gần nó nhìn với ánh mắt rất là dễ thương chết người = "=.... Nó thấy hơi lạnh lạnh người thụt dãn lại về phía sau nhưng càng lùi lại thì hấn càng "tích cực" tiến đến khi cơ thể nó chạm vào bức tường hết đường chạy nó dựa vào bức tường mắt nhắm nhắm nhìn hấn với vẻ sợ hãi rét run luôn, hấn mỉm cười với nụ cười khiến con người ta có thể chết không cần hung khí gì cả. Hấn tiến lại gần nó đưa tay chống lên bức tường đối diện với khuôn mặt nó, hành động chậm rãi cùng nụ cười "sát gái" làm bàn tay nó túa mồ hôi

_ Ông định....ình...làm...àm....gì....ì....???- nó làm mãi

_ Gì mà bà phải sợ vậy,,,,,Tui với bà đang yêu nhau mà tui muốn thử cảm giác bạn gái tui 1 chút,,,,,- hấn vừa nói khuôn mặt điển trai chết người ấy lộ ra làm nó vừa bối rối vừa sợ hãi, hấn nói rồi đưa bàn tay nâng nhẹ làn tóc nó mỉm cười....Chưa kịp nói tiếp câu chuyện không chần chừ thêm 1 giây nào nữa nó đã 3 chân 4 cẳng với vận tốc ánh sáng chạy bay vào phòng đóng sầm cửa lại để lại đằng sau khuôn mặt bật cười không thành tiếng của hấn. Hấn lắc đầu mỉm cười khẽ nhếch môi hình cánh cung

_ "Đồ ngốc"- hấn nghĩ thầm

Nó chạy vào phòng ngồi sụp xuống sàn nhà, chủ yếu là nó chạy về giải quyết tin đồn với hấn cho xong chuyện vậy mà nói chưa xong hấn đã làm nó không ú ớ tiếng nào nữa. Sức hút của hấn thật mạnh mẽ, chỉ cần đối diện với hấn tim nó đã đập thành thịch, chỉ cần hấn tiến lại gần nó với khoảng cách 1m thì cảm thấy sợ cơ thể run lên nóng bừng như lửa đốt ??? Cảm giác này thật lạ??? Làm sao đây??? Thật khó tả quá huhu,,,,,Thế là suốt cả buổi chiều hôm đó nó ôm mặt khóc huhu chỉ mong sao ba mẹ đi công tác thật nhanh bây giờ không hiểu tại sao nó lại nhớ và yêu ba mẹ nó đến thế???

Mọi người ơi, các bạn thấy Mon viết truyện có nhầm và chán quá không??? Các bạn hãy dành chút time cmt bên dưới để Mon biết những thiếu sót để Mon còn bik mà sửa sai và tiếp tục viết ạ.....10 like=1 cmt mà :)

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10

Vài ngày sau tin đồn cũng ít bàn tán đi nhanh chóng chắc là có sự góp mặt của hấn nên tin đồn cũng lắng đi nhiều phần. Nó lại trở về với cuộc sống vui vẻ, lạc quan không bị các fan của hấn quấy rầy nữa,,,,,Đúng là làm người nổi tiếng khổ thật.....Chưa gì nó đã bị xi-căng-đan roài =_=....Sáng chủ nhật nó đang ngủ bỗng nhạc chuông You are my everything(OST Hầu duệ mặt trời) vang lên đó là cuộc điện thoại ba mẹ nó gọi về, nó mệt mỗi lần mò chiếc điện thoại đang kêu ở đâu:

_ Alo ai vậy- nó

_ Nhả Uyên giờ này còn ngủ hả,,,,,có biết trưa lăm rồi không- mẹ nó than thở

_ dạ con biết rồi,,,,,CÁI GÌ???? ...BA MẸ VỀ RỒI OH YEAHHHHHHH- nó la hét toáng loạn quên đi những lời nhắc nhở mẹ nó ngày nào cũng kêu làm nó nhức đầu nhưng lần này nghe giọng mẹ nó than thế nào nó vẫn vui như con điên

_ Ba mẹ ở sân bay hả,,,,,con sẽ ra đón ba mẹ liền ạ- nó

_ Ukm hỷ con gái- mẹ nó cười

Không để mẹ nói thêm câu nào nữa nó tắt máy bay vào nhà tắm vsen 5 phút rồi một mạch chạy đi ra sân bay mong sao gặp lại ba mẹ- người hay la rầy nó mỗi ngày nhưng lại là người nó yêu quý nhất ^^

_ Ôi ba mẹ con nhớ ba mẹ quá trời quá đất luôn- nó hớn hờ chạy đến ôm bố mẹ vào lòng cười tươi rồi mặc cho mọi người xung quanh nhìn nó hơi ngại ngại =_"

_ Mẹ mới đi công tác với ba con lần đầu đã nhớ vậy rồi thế sau này đi lâu hơn thì con làm sao- mẹ nó nói ngọt dịu véo mũi nó

_ Ừ hừ,,,,,con không chịu được,,,,,- nó phúng phính má rất dễ thương làm ba mẹ bật cười....sau 1 hồi tám chuyện luyên thuyên từ việc học đến việc ăn, ngủ của nó và Nam có vẻ ngoan ngoãn hơn mẹ nó cũng thấy yên tâm hơn bỗng ba nó bảo:

_ Ah,,,,,Uyên, con đến mua giùm ba chai nước,,,,,đi đường mệt quá- ba

_ Yes madam- nó hí hửng chạy đi

Nó vừa đi vừa vu vơ hát thì cảm thấy bàn tay ai đó nắm chặt tay nó rất ấm áp và dễ chịu

_ Em yêu,,,,,đi đâu sao không ra đón anh về,,,,,chúng ta cùng về nhà ra mắt bố mẹ nhé- 1 tên đẹp trai đã man nào đó nắm tay nó nói những lời trên trời dưới đất làm nó đứng im nháp nháy mắt nhìn hấn, 4 mắt nhìn nhau nó cảm thấy bối rối .....,chàng trai cao khoảng 1m77 ăn mặc chín chu ra đáng con của nhà quyền quý và hương nước hoa rất quyến rũ. Cậu ta nắm tay nó chặt hơn mỉm cười rất tươi với nó

_ Giúp tui đuổi con nhỏ đó đi giùm cái nha,,,,,.Giả làm bạn gái giùm đi mà- cậu nói thầm

" cái gì vậy trời, có quen biết gì đâu sao anh em em vậy nek WTH ?" nó thẳm nghĩ nhìn cánh tay cậu đang luồn qua ôm eo thon nhỏ của mình nó giật bản người rồi lại nhìn cậu chăm chăm,,,,,Cái cảm giác làm bạn gái lại diễn ra 1 lần nữa,,,,,Nó không hề muốn trở lại thế giới người nổi tiếng đó nữa,,,,Tự trấn an lại bản thân nó hít 1 hơi thật sâu can đảm đá mạnh vào bụng cậu 1 cú ngoạn mục

_ Ui mẹ ơi,,,,cô làm gì vậy hả- cậu tái mặt ôm bụng nhảy cẫng cẫng,, giữa chốn đông người mà cậu lại hành động vậy ôi mắt mặt quá = _ =

_ Cho chừa thôi thấy gái đẹp là cứ làm quen kì quặc lè lè- nó nói xong lè lười bỏ đi luôn

Nhỏ kia hình như bạn gái cũ của cậu bám theo cậu cả buổi chỗ sân bay, luống cuống quá chả biết làm cách gì để đuổi nhỏ đi cậu đành vờ lấy 1 cô gái giả làm người yêu cho nhỏ tức tối.. Tự tin về sắc đẹp của mình cậu nghĩ sẽ có cô gái xiêu lòng giúp cậu trong hoàn cảnh này nhưng ôi thôi,,,,đâu có phải ai cũng hám trai đâu gặp ngay Nhã Uyên, nó không những không giúp mà còn cho cậu ăn 1 cú đấm dính chường khả khả

_ Anh có sao không anh Hoàng- nhỏ chạy đến đỡ cậu

_ Không sao,,,mà tôi bảo cô cút đi sao vẫn đứng đó- cậu

_ em...- nhỏ cúi gầm mặt

_ NHanhhhhh- cậu gấn từng chữ một lập tức nhỏ phẫn đi trong chớp mắt

Giới thiệu: Cậu là Lương Minh Hoàng con của chủ tịch tập đoàn Vesa đứng thứ 2 trên thế giới, có sức hút với các cô gái vì vẻ đẹp hoàn mỹ không chỗ nào chê được. từ nhỏ sống bên Mỹ được bố mẹ cưng chiều nên hơi kiêu, lạnh lùng. Ba mẹ cậu là đối tác làm ăn quan trọng của tập đoàn nhà hấn ta nên 2 đứa đã thân với nhau từ nhỏ

Trở lại ở sân bay nha, cậu ta xoa xoa cái bụng cũng bớt đau hấn, suy nghĩ 1 lát cậu nhếch môi cười làm đám người ở đó chết lâm sàng vì cậu rất,,,nam tính.

Về đến nhà cậu gọi điện ngay cho thằng bạn thân chí cốt ở Việt Nam

_ Alo ai đó- hấn bắt máy

_ Tao nek Nam,,,,- cậu

_ Ukm,,,,HẢ CAI GÌ CỜ??? HOÀNG MÀY VỀ VN RỒI HẢ/// HỒ HỒ VUI- hấn cũng chả khác gì nó 1 tiếng trước cũng hét hò ầm ĩ nghe thấy thằng bạn về nước

_ Ukm,,,,qua nhà tao chơi nha- cậu cười

_ Ok mày,,,dẫn bạn gái về cho tao xem chưa vậy- hấn

_ Haha,,,,lúc nãy tao gặp 1 cô bé cuteee hết sảy luôn,,,,hay đấy,,,,ấn tượng với tao lắm tuy,,,,hơi đau- cậu nói rồi xoa xoa cái bụng bị trọng thương

_ hả,,,,Đau là sao???- hấn ngơ ngác

_ KHÔNG sao,,,,mà tao về nước sẽ học với mày luôn đó- cậu

_ OH YEAH- hấn mừng quýnh lên- vậy đi quấy thôi anh em ơi

Chiều hôm đó đi chơi với thằng bạn la liệt bao nhiêu tâm sự cuộc sống bên Mỹ 2 người ngồi kể chuyện rất vui vẻ,,,,Tình bạn của họ luôn bền chặt và thân thiết tuy là kì phùng địch thủ của nhau. Đến tối hấn lại về nhà nó ăn tiệc mừng ba mẹ nó về vui vẻ và náo nhiệt hơn. Một mối làm hấn và nó và cả cậu tới tối khuya mới chợp mắt....

_

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Sáng hôm sau, cả trường nhao nhao lên vì nghe tin có hot boy mới chuyển trường,,,,cả lớp nó, đám con gái cứ như người mất hồn ý....Chắc, chắc do hám trai quá nên thấy hốt bô là toán loạn luôn ah = _ = ' Ê tụi mày ơi, hốt bô mới đến thì phải- hs nữ 1

_ Trời ời,,,,,đã là hót bơi thì đẹp trai thì khỏi phải bàn luôn- hs nữ 2

_ Tao thật sung sướng vì đã không chọn nhầm trường để học,,,,,được ngắm hót bơi mỗi ngày quả là hết đã- hs nữ 3

Tiếng trống báo hiệu vào học cả lớp 11A1 ai nấy trở về chỗ ngồi đưa bản mặt "nai tơ" ra chăm chú đọc sách chỉ chờ cô giáo bước vào rồi tiếp tục diễn trò "học sinh mọt sách"

_ Các em hôm nay chúng ta có 1 bạn học sinh mới vào trường- cô vỗ tay

Chỉ chờ câu nói đó chàng trai bước vào, vẻ đẹp chói lóa làm tụi con gái ngơ rằm rằm, không ai khác là cậu ta, cậu tặng cả lớp nụ cười tỏa nắng làm cô giáo và tụi con gái chết đứng luôn. Nó đang ngủ thì nhỏ Di lay dậy để xem hot boy mới là ai,,,,,háo hức lắm bỗng mặt nó méo xệch " Trời ời, con chết mất, sao lại gặp tên biến thái này nữa vậy huhu

,,,,Cũng may là mình không giúp hần không thì bây giờ lại bị xì-căng-đan mới cho xem, chắc còn tệ hơn lần trước hức hức" nó nghĩ thầm khóc không nổi gục bần xuống

_ Chào các bạn mình tên Lương Minh Hoàng mong các bạn giúp đỡ- cậu cười tươi

_ Bạn ời, bạn ngồi đây nek- hs nữ 1 cuống quýt

_ Đừng ngồi đó,,,,,đến chỗ mình đi- hs nữ 2

_ Tất cả sai hết,,,ngồi chỗ mình mới đúng - hs nữ 3

RẦM

_ Các em làm cái gì vậy hà- cô hét đập tất sự náo loạn đó ngay lập tức

_ Thưa cô em ngồi sau bạn Nam ạ- cậu nói rồi chỉ tay vào bàn cuối ngồi 1 mình, bọn con gái ù xù

_ Ukm vậy chúng ta bắt đầu học nhé- cô giáo

_ Hế lô thẳng bạn- hần quay xuống

_ Hế nhô - cậu nói xong vỗ lưng nó làm quen

_ Cái zè??? Bién đi cho trời đẹp- nó nhau mày tính dậy nói làm cậu và hần đơ ra

_ Ah thui.....để tui giới thiệu thay nha,,,,,Đây là...- thấy không khí căng thẳng quá hần ra tay giải vây thì nó cắt ngang lời

_ Biết rồi,,,,,không phải nói,,,,im lại giùm cái,,,,Mệt- nó nói rồi nhăn mặt ngủ tiếp

_ Ah ukm- 2 chàng đồng thanh đáp, mặt không cảm xúc như hoa cúc lun....Haixx.....2 chàng hót bơi mà lại bị Á Uyên nhà ta cho dính chương luôn kaka....Cứ tưởng hot boy troai đẹp là ngon hả??? đừng có mơ nhá ,,,,,,Á uyên không cần đâu ghen bởi nó có quy tắc là: Trai đẹp chỉ có cái đẹp đó có ăn được không? không ăn được thì lướt.....=_=....tuy là lần đầu cậu gặp một người ngang bướng với mình mà cũng chả ngã rằm vì nhan sắc trời phú cho mình nên cậu có phần hơi chạnh lòng nhưng nó lại có sức hút với cậu vô cùng....Haizz,,,,,Cậu thật sự đã cảm nắng nó mất rồi ^^ cho nên cậu cũng sẽ không bỏ cuộc đâu theo đuổi đến cùng

Nó đang ăn cơm dưới căn teen cùng đám bạn, tám chuyện trên trời dưới đất thì cậu từ đâu đi đến, mọi người cứ đưa ánh mắt " HÁM TRAI" dõi theo cậu. Bất chợt cậu dừng lại và ngồi trước mặt nó, đang ăn tối tấp ngon lành ngẩng nhìn lên bọn bạn đã bị cậu dùng những lời lẽ xiêu lòng nên đi hết roài....Nó bực mình tròn mắt nhìn cậu

_ Cho tở ngồi chung nhé- cậu cười

_ Muốn cái zề,,,,,nói nhanh đi,,,,- nó

_ tở muốn làm quen với cậu- cậu chìa tay ra để bắt tay với nó. Trái lại nó chả thèm nhìn cậu đến 10 giây và cũng chả bắt tay với cậu lòng cậu hơi buồn, cố lấy lại nụ cười cậu nói tiếp:

_ Bạn ăn gì vậy.....Cơm hà,,,,,mình cho bạn 2 suất phở bò luôn nek- cậu đưa cho nó 2 bát phở thơm phức luôn. Công nhận mùi hành tỏi và gia vị phở đó hòa quyện với nhau làm thức tỉnh cái bụng nó kêu lên ạch ạch.....Tuy là có chút kiêu ngạo nhưng vì cái đó mà bỏ mất 2 bát phở thì nó không nỡ,,,,, đúng là ham ăn có khác bỏ sĩ diện liền hà

_ Tại cậu mời nên tôi mới ăn đó nha- nói xong nó lấy ăn luôn tới tấp lâu lâu nở nụ cười làm cậu thấy vui vui. " Thích ăn mà cứ bày đặt kiêu,,,,,đúng là" cậu nghĩ thầm rồi nói tiếp

_ Hôm qua cho tở xin lỗi nhé- cậu ngại ngùng

_ ờm,,,2 bát phở= việc hôm qua+ 1 cú đấm....vậy là hòa nha hehe- nó mỉm cười tiếp tục ăn ^^

_ Ok OK - cậu nhìn nó ăn cười làm nó bối rối

Hề nhô các bạn ơi !!! các bạn hãy nhiệt tình, nhiệt tình và nhiệt tình cmt góp ý về truyện của Mon đi ạ,,,Mon cần sự góp ý của các bạn để thấy những thiếu sót cần bổ sung để Mon bik mà chữa sai và cố gắng viết hay hơn ạ~~ Bạn nào cmt nhiệt tình chap sau Mon viết sẽ làm quà tặng bạn đó ạ
,,,Hứa đảm bảo ạ !!! ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Chap này Mon viết dành tặng bạn có nick name Ngọc's Ngố'x nek,,,,,Cảm ơn lời nhận xét của bạn đã giúp Mon cố gắng viết tiếp truyện,,,,,Chúc Ngọc's Ngố'x đọc truyện vui vẻ :))

_ Nam ah , cháu lại đây bác bảo- giọng nói ôn tồn của ba nó- ông Khoa một con người đã sống và trải qua bao nhiêu sóng gió thăng trầm để hiểu hơn cái sự đời nghiệt ngã này, muốn có vị trí là chủ tịch tập đoàn nổi tiếng thế giới ông đã rất vất vả để có được ngày hôm nay quả thật không phụ công sức của ông. Vì vậy, ông là người nho nhã, ôn hòa và giọng nói cũng rất âm áp tạo cho người nghe có 1 cái nhìn thân thiện từ lúc đầu

_ Dạ có gì không bác- hấn từ phòng bếp đi ra chắc là vừa tắm xong nên những giọt nước còn đọng lại trên mái tóc vuốt keo bóng mượt chực rơi xuống cùng mùi nước hoa bạc hà trong hấn rất quyến rũ và nam tính

_ Hơn 1 tuần nay bác và bà nó đi công tác, 2 đứa ở nhà tự sống chắc vất vả lắm,,,,,Hôm nay nhân ngày 30-4/1-5 các cháu được nghỉ lễ bác cho phép 2 đứa cùng bạn đi chơi vài ngày cho vui- ba nó vừa nói vừa nhìn hấn cười

_ Dạ cảm ơn bác ạ- hấn gãi tai cười híp mắt cúi chào ba nó đi làm

Thế là,,,cái tính tự nhiên đã ăn sâu vào con người hấn thật rồi các bác ạ``.....dù gì thì mình cũng đang ở nhà người ta và lại muốn vào phòng con gái thì cũng phải biết chút phép tắc như gõ cửa, chào hỏi nek,,,,,Cur nhiên mở cửa phòng nó như là phòng mình không bằng ý=_=.....Ả Uyên nhà ta ngủ li bì mặc cho mặt trời đã lên cao chiếu rọi những tia nắng len lỏi qua khung cửa sổ và vào gương mặt xinh tươi của nó ấy vậy mà nó cũng chả biết 2 chữ " Buổi sáng" là gì?? Chắc!!! Chỉ biết ngủ là giỏi

_ Trương Nhã Uyên dậy kìa- hấn

_ Ông có cần lời họ tên tui ra vậy không hả- nó ngái ngủ trả lời

_ Dậy NHANHHHHH- hấn đến gần, ghé sát vào tai nó hét thật to làm nạn nhân bật dậy như từ cõi chết trở về,,,,,Haixx !!! Hôm sau đi khám tai không thì mắc bệnh điên đó không khéo đề lâu dài có di truyền cho con cháu a!!!

_ Bà không biết hôm nay có đại hội ở trường ah,,,,,cô giáo vừa bảo với tui xong,,,ah mà nếu bà không muốn đi thì ngủ tiếp đi nha,,,,,mới có 6h50 thôi còn sớm chán - hấn đi ra khép cửa phòng lại thì bị nó đẩy toang cửa ra mặt hấn nhớ như khi gio

_ tui đập chết tên chết tiệt nhà ông,,,6h50 sớm cái con khi- làm bầm mủi nó bay vào nhà vsen rùi chạy ra 3 đầu 6 tay nắm cổ áo hấn lao xuống tầng nhưng cho dù luống cuống và vận tốc nhanh gấp bao nhiêu lần bình thường thì hấn chỉ cần 1 tay thôi!!! Chỉ một tay thôi nha đã nắm chặt được nó lại hỏi tỉnh bơ

_ Bà đi đâu đó???- hấn

_ Hồi như người ở trên trời mới về ý,,,đến trường chứ đi đâu nữa- nó thở hển hển xoa xoa ngực

_ hahahahaha,,,,,mắc lừa rùi haha - hấn cười sặc sụa cũng may chưa lăn ra sàn nằm

_ hơ hơ,,,,tui đập chết ông,,,đồ tên dờ hơi,,,ông chết đi chết đi- nó nghe xong ngó người chạy đến bên hấn dùng liên hoàn tạt, liên hoàn đâm vào ngực hấn không ngừng nguyên rủa,,,,thấy nó cúi gầm mặt xuống giọng nói run run hấn thấy mình hơi quá đáng cúi xuống

_ nek sao vậy??? Bà khóc hả,,,cho tui xin lỗi- hấn

Bất chợt nó véo mũi hấn rùi bỏ chạy " lêu lêu,,,bị lừa haha" Nó chạy xuống nhà cười hớn hơ, không biết ai dạy cho con nhóc đó cái thói véo mũi con trai vậy hả,,,,,haixx làm anh Nam nhà ta ngại chết mất,,,,,Ủi ui,,,,,xấu hổ ghê ><

_ ba bà bảo cho chúng ta đi chơi đó,,,,- hấn dựa vào bức tường huyết sáo

_ Hà??? út trúi ui,,,thum ba nhất,,,,,khoan,,,,,ông đừng ý định lừa tui lần nữa hả- nó đang chạy xuống nhà nghe câu nói đó quay lại vận tốc, phóng cái vèo đến chỗ hấn

_ Không tin thì tùy- hấn vào phòng đóng sầm cửa mặc cho nó đứng van nài nỉ hỏi rõ câu chuyện.....Đứng là !!!.....Nó đứng đó dậm chân xuống sàn uỳnh uỳnh thì nghe tiếng ai quen quen vang lên " Hú hứ,,, Uyên ơi,,,,,">>>>Hóa ra là tiếng 2 nhỏ bạn thân đang chờ dưới cổng đi bên cạnh là 2 chàng trai có body cực chuẩn. Vừa định chào lại thì hấn từ phòng bước ra....Công nhận hấn rất đẹp....Đôi môi mỏng khẽ cười, ánh mắt bỏ câu đá lông nheo với nó" Ôi nhìn cực cool".....Haizzz.....Sao lại nghĩ hấn đẹp chứ??? Nó vỗ vỗ vào hai cái má phúng phính tổng ngay ý nghĩ vừa rùi ra khỏi bộ não thì hấn lên tiếng

_ Đứng đó làm gì nữa,,,,,Không vào thay đồ mà đi chơi với bạn hả,,,Tui ko có nói đôi- hấn

_ AH ukm,,,,,- lúc này nhìn hấn có vẻ thân thiện bây giờ lại lạnh lùng nói rùi bỏ đi luôn,,,,,thay đổi như thời tiết ý,,,><

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13

Chap này Mon viết tặng bạn có nick name Trương Thùy Linh nek,,,Cảm ơn lời nhận xét của bạn nhé giúp Mon có động lực viết tiếp truyện,,,chúc bạn Trương Thùy Linh đọc truyện vui vẻ :))Khi chuẩn bị xong hấn và nó bước ra cổng đã thấy 2 xe BMW màu đỏ sáng chói và cùng đám bạn đứng ở đó vẫy tay chào

_ Uyên ơi ời ơi,,,,,tao nek- nhỏ Di hôn hờ

_ Hú hứ- Nhỏ Linh vẫy vẫy

2 chàng trai mà lúc này nói đến đó là Lương Minh Hoàng (cậu) và Triệu Hải Minh (anh) nhìn hấn và nó cười cười,,,,ánh nắng chiếu vào nụ cười của 2 chàng làm 3 cô nương ngây ngất

Giới thiệu: Triệu Hải Minh là hot boy trường Green Star con chủ tịch tập đoàn Thời trang đứng sau nhà nó cũng là đối tác làm ăn cùng gd nó nhưng có vẻ bây giờ 2 người mới gặp nhau....tình tình cũng thân thiện hơi kiêu và rất hóm hỉnh,,,,,Body cực cực chuẩn học lực giỏi, ăn chơi ngày đêm nhưng thành tích không giảm sút được chắc tại chỉ số IQ cao

_ Chào các bạn- anh

_ Chào- nó và hấn vẫy tay

_ Đây là Minh bạn mới quen,,,,mọi người làm quen đi nha- nhỏ Linh thẹn thùng....

_ Thôi đi,,,bạn trai thì nói ra luôn đi bày đặt ngại- nhỏ Di cười

_ không có đâu- nhỏ LINH ngại ngùng khuôn mặt đỏ ửng làm cả nhóm bật cười

Cậu chạy đến bên nó cười tươi rói

_ Uyên đi xe chung với tớ nha- cậu

_ Ah,,, - nó

Chưa kịp nói gì nó đã bị hấn kéo lại nắm chặt tay làm nó không hiểu gì luôn

_ cô nhóc này,,,,nên đi xe chung với mình - hấn mạnh dạn

_ Ồ hơ,,,,,ngồi với mình- cậu kéo tay nó sang phía mình,,,,thật sự nó đang là con lật đật ah?? Cứ bị đưa qua đưa lại chóng cả mặt _=_

_ Haizzz,,,,,vậy để tui gọi Nhỏ hôm trước bám theo ông ở sân bay nha cho ba mẹ ông biết con dâu tương lai chứ...- hấn ngẩng mặt lên trời nói

_ ah thui thui,,,,,- cậu bực dọc đành đưa nhỏ Di đi cùng còn nó yên trí ngồi xe hấn,,,hấn bật cười nắm tay nó bây giờ mà không biết là cô nhóc này đang đơ ra và có chút bối rối, tim đập rất mạnh??? cảm giác này nó chỉ tìm thấy khi ở bên hấn thui,,,Lạ thật

Cả nhóm định sẵn ra biển chơi cách thành phố thật xa để quên đi những giờ phút căng thẳng ở lớp học và muốn tìm một chút cảm giác mới mẻ và vui vẻ trong vài ngày lễ này. Cảnh biển thật đẹp, từ bờ biển nhìn ra, khu bãi tắm giống như một con đường cong xanh mềm mại. Lại gần thấy nước biển rất xanh và sạch. Nhìn về phía đông, ta thấy một vùng phi lao xanh rờn, sóng nước tạo thành những bụi nước li ti bao phủ vùng cây khiến nhìn từ xa ta có cảm giác như vùng tiên cảnh nào. Cả nhóm đã có mặt tại biển chơi, vùng vẫy nước gió mát rười rượi. Nhỏ Di và nhỏ Linh mặc áo tắm lộ rõ những đường cong gợi cảm làm bọn con trai lố đom sòm ngược mắt nhìn theo. 3 chàng trai nhà ta hôm nay như con gái ý,,,,,tắm nắng xong rồi lên nằm nghỉ mát tâm sự những chuyện trên trời dưới đất mô tê răng rứa. Còn 1 nhân vật nữa hình như bị bỏ quên thì phải...Lục lại bộ nhớ nhanh >> Ah ả Uyên nhà ta hôm nay ở đâu ấy nhỉ,,, Thì ra nó từ trước tới nay tính khí thì chả thực nữ gì ghét trang điểm và mặc váy nhất,,,,,Bây giờ lại phải mặc đồ bơi thật khó chịu nhưng đa số thiếu số mà,,,,,Nó đâu muốn chơi ở đây nhưng cả nhóm đều muốn đánh ngâm ngùi tán thành hoy....Nó thay đồ xong không dám ra ngại ngùng quá đem theo chiếc khăn tắm để che cơ thể nhưng vừa ra đến nơi chưa kịp phản xạ gì đã bị 2 nhỏ bạn thân kéo áo tắm bay mất để lộ cặp đùi thon thả và vòng eo hết sức quyến rũ (Xịt máu ế) làm 2 chàng trai (ai chắc mụn cũng bik nhể ^^) đang tám chuyện sôi nổi thì cũng hòng luôn....Mắt không dời khỏi nó, bọn con trai ở đó ai nấy cũng nhìn nó với ánh mắt ....hám sắc làm nó đỏ mặt chỉ muốn chui xuống cát nằm luôn !!! ~_~,,,,,hic hic,,,về đẹp ả Uyên hôm nay được cho mọi người chiêm ngưỡng đáng nhẽ phải vui mừng chứ đúng hom??? Ấy vậy mà chỉ liếc xéo hần thui nó đã sồn da gà vì ánh mắt lạnh lùng và cái mặt đen như quạ khoang luôn

_ Hôm sau đừng có ăn mặc như vậy nữa- hần lạnh lùng nói

_ Sao chứ???- nó thắc mắc

_ Ánh mắt bọn con trai chết bầm đó cứ nhìn bà tui không thích thui- nói rồi bỏ đi luôn làm nó nheo mày khó hiểu

Phía hần thì thấy hơi khó chịu,,,,,"hừm< con gái tưởng ăn mặc vậy là đẹp hả" hần nghĩ thầm ....đúng là,,,thấy con gái nhà người ta mặc vậy mà cũng ghét bộ ông này buê đue hay sao mà khó chịu nhỉ ??? Ah ukm,,,,,ghen ý mà ^^

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Cậu chạy lại bên nó nhìn từ chân lên đầu làm nó ái ngại đỏ mặt, tránh ánh mắt nó chum môi đẩy mặt cậu sang phải _ Aixxx!!! đừng nhìn tở với ánh mắt đó nữa- nó

_ Bộ nhìn vậy cậu ngại hả- cậu khoanh tay ra sau nhưn người gần sát mặt nó, điệu bộ trông rất nhàn nhã

_ ah ukm!!! Ngại chứ sao không,, đừng nhìn nữa mà- nó nheo mày

_ Tở nghe mọi người nói con gái mà cảm thấy đỏ mặt ngại với con trai chắc là người con gái đó thích bạn trai- hần chống cằm

Chưa kịp giờ trò chọc cho cô nhóc đó đỏ mặt như quả gấc thì nó đã cao chạy xa bay lẩn trốn vào góc nào đó khóc bù lù bù loa rùi. Cậu đứng mỉm cười như trẻ tự kỷ " Không lẽ đẹp mà khủng hà trời + _+ "> Chắc!!! Nghe nói một bây giờ là buê đue thì phía hom???

Thui quay lại với đám bạn nó 1 chút, nhỏ Linh với Minh quen nhau sao chúng ta chưa biết nhỉ??? Quay lại quá khứ 1 tuần trước sẽ rõ hoy,,,,,Hô biến

-----1 tuần trước-----

Vào một buổi sáng chủ nhật, nhỏ đang dạo chơi cùng bocko (tên con chó nhà nhỏ nuôi- là 1 người bạn thân mà những tâm sự nhỏ có thể nói với nó) còn Anh đang tập thể dục ngoài công viên. Đang riu rít nói chuyện bỗng đâu 1 anh đẹp trai đi ngang qua, nhỏ mắt sáng rực

_ Bocko, em nhìn đi anh kia đẹp trai phết- nhỏ cứ dướn ánh mắt Hám Trai nhìn anh chàng đi từng bước từng bước một. Không hiểu tại sao anh chàng có sức hút mà lực gì làm nhỏ cứ nhìn đắm đuối chạy theo không thèm ngó ngang tới mọi người xung quanh thì tông phải Minh. Do anh cao nên đầu nhỏ tông vào ngực anh làm anh hơi đau còn phía nhỏ thì choáng đầu, bực mình vì đang ngắm trai vậy mà có người xen vào

_ Ui za,,,Nek mắt để đằng sau hả đi đứng kiểu gì vậy ???- nhỏ gắt gỏng

_ câu đó tôi nên hỏi cô mới đứng đó- anh lớn giọng dí tay vào đầu nhỏ

_ U hừm, Đứng là~~~~ Không nên tồn calo với người không có tri thức như anh- nói rồi nhỏ bế bocko lên cười

_ Cô hay quá ha, đi tông vào người tôi chưa xin lỗi mà còn nói được vậy ah- anh lớn giọng hơn lúc này

_ Aixxx, Bocko ơi ở công viên có thông báo gì sao lại có loa phát thanh bên cạnh gì mà nghe chói cả tai- nhỏ ngoáy ngoáy tay làm anh mặt sầm lại tới

thui

_ Cô được lắm- anh gạt đầu về bực dọc chỉ vào mặt nhỏ

_ Được bình thường hề hề- nhỏ bé bocko rồi quay lại cười khi trông người anh nhưng hình như,,,,,,anh không cảm thấy bực mình vì những lời lẽ lúc này nữa. Khuôn mặt xinh tươi ấy, nụ cười ấy làm sao xuyên con tim anh mất rồi, mọi tức giận cũng theo gió mà bay đi cả!!! Chắc! tiếng sét ái tình các bác ạ!!! Chết chết à Linh nhà ta có sức hút ghê đấy chứ. Vừa mới gây gổ với người ta xong có vẻ tình hình căng vậy mà chỉ cần nở nụ cười tỏa nắng đã làm đối phương rung động rồi!!! Hic hic....Nhỏ dùng mỹ nhân kế chiêu thử mấy vậy nhỉ? Hôm khác phải nhờ chỉ giáo vài chiêu mới được. Haizz nhầm chủ đề rồi+_+

Từ đó anh cảm thấy ăn không ngon ngủ không yên, hình ảnh về nhỏ cứ ẩn hiện trong tâm trí anh và kế hoạch theo đuổi nhỏ đã được anh chỉ rõ. Bước đầu sẽ là :

_ Anh tìm cho tôi 1 người- anh đang nói chuyện điện thoại với ai đó

Sau 30 phút

_ Lăng Nhã Linh??? Hot girl trường Sao băng ah??? Ukm....bla bla....Gia đình cũng khá giả,,,Tốt- anh cúp máy xong chống cằm mỉm cười, nụ cười ranh mãnh xuất hiện trên khuôn mặt điển trai cực cool

Và thế là không biết anh dùng tuyệt chiêu gì sau vài ngày 2 người đã là bạn của nhau và có vẻ như nàng ta đang có chút rung động rồi thì phải ha ??? Cung hỷ lâm môn nha! Chắc, ấy chết chưa gì đã chúc như đám cưới rồi ý con gái nhà người ta ngại chết mất đó >>,,,,,chết chết em lỡ miệng hề hề

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xi Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15

Người ta thường nói: "Cái gì đã là quá khứ thì hãy để nó khép lại hãy nhìn về tương lai mà tiếp tục sống" Thui thì ta cứ theo quan niệm truyền lại mà biết một chút ít về 2 cô cậu thế là đủ rồi đó,,,,,Trở về hiện tại để xem cả nhóm cá biệt đó tung hoành ngang dọc thế nào rồi!Sau khi tự do bay nhảy ở các bãi tắm du lịch như chốn tiên cảnh, tha hồ vùng vẫy nô đùa thì trời cũng đã dần tối. Cả bọn đi đến ngôi nhà biệt thự của riêng hần mà papa đã cho hần cách đây 5 năm. Ở đây hần có thể tìm thấy sự tự do sau những giờ học căng thẳng và mệt mỏi. Ngôi nhà này ba hần sẽ không quản cho hần đưa bạn về chơi tùy thích vì vậy ngôi biệt thự đã là kỉ niệm thơ ấu giữa hần và cậu. Đã hơn 1 năm nay hần không trở về đây ở nhưng quản gia và những người hầu vẫn đến đây thường xuyên chăm sóc ngôi nhà như có người thường lui tới làm việc. Hôm nay có dịp đi chơi hần đưa cả bọn về nghỉ ở buổi tối cũng như thăm quan 1 thế. Cả bọn lần này được mở mang tầm mắt...Bái phục !!! cả nhóm đứa nào cũng được sống trong sự sung sướng giàu sang đó là chuyện bình thường nhưng lần này đứa nào cũng ngạc nhiên trước tài sản đồ sộ mà papa iu quý cho hần sở hữu> Xung quanh nơi này các nhà cao tầng, căn hộ cao cấp mọc lên chi chít nhưng ngôi biệt thự của hần là to nhất. Có đầy đủ tiện nghi như hồ bơi, chỗ vui chơi cho trẻ em...v.v và sau nhà là 1 bãi tắm rất mát mẻ.....Ừa mà sao lại có vui chơi trẻ em thế??? Ah nơi đây là ngôi nhà thứ 2 của hần và cậu cho nên mọi thứ cậu và hần muốn đều có cả. Bước vào ngôi nhà, hần như được sống lại thế giới tuổi thơ, những cuốn truyện tranh nhật bản đã ố màu cùng nắng mưa, bộ đồ chơi đã cũ kỹ vương vãi lớp bụi mỏng, hần đến gần giá sách bực chà bá trước phòng khách đã có ông già ra đón chào nở nụ cười như kim cương chắc là quản gia ở đây

_ Chào cậu chủ, lâu rồi không thấy cậu chủ đến ạ- ông cúi chào gần 180 độ

_ ah ukm...hôm nay tôi đưa bạn đến nghỉ chân,,,,,soạn phòng cho họ- hần

_ Dạ,,,,,mọi mọi người đi lối này- ông quản gia đáp lại rồi chia tay mời cả nhóm theo ông lên tầng cất đồ....Riêng nó có cảm giác ánh mắt hần cứ nhìn vào những cuốn sách ấy thật khó hiểu nhưng ông quản gia mời mãi nó cũng không muốn làm phiền nên đi theo. Hần nhẹ nhàng chạm tay vào những cuốn sách mọi kí ức cứ dồn về dâng trào trong tâm trí của hần giờ đây đầy ắp nụ cười trẻ con....Tiếng cười giòn tan ấy vang lên làm lòng hần mang nỗi buồn thật khó hiểu

" Nam ơi, sau này ông có chơi với tui nữa không"

" Có chứ,,,,,chúng ta là bạn thân của nhau mà"

" Vậy sau này ông là phù rể của tui và là bố nuôi của con tui nhá"

" nếu vậy thì tui cũng là ck của vợ ông ah"

" Sao thế được, ông chỉ được thân với tui thui đừng thân với bố tui nhá hahaha"

Những giọng nói của cậu và hần thật ngây thơ và hồn nhiên vang lên, một nỗi buồn man mác dâng trào lên thể hiện rõ trên khuôn mặt hần nhưng chỉ nó

biết nhưng chỉ mình cậu hiểu. Một cánh tay mạnh mẽ đặt lên vai của hắn đã làm hắn tỉnh lại quay phắt lại nhận ngay nụ cười của cậu, một nụ cười thật bình yên và hắn cũng đáp lại nụ cười tươi hơn lộ hàm răng trắng buốt....Ồi lúc này 2 người cực hot boy....đẹp trai đã mãn!!!

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Nó cùng nhỏ Linh, nhỏ Di đang ngồi chơi trong phòng thì có tiếng gõ cửa_ Mời vào- cả 3 đồng thành đáp

_ Dạ mời các cô xuống dùng bữa tối- giọng nói ôn tồn phát ra từ miệng ông quản gia

3 cô nương vui vẻ chào ông quản gia rồi hí hục chạy xuống cầu thang, đập vào mắt nó là cánh hắn và cậu đang ngồi chờ com nó nụ cười với mọi người nhưng hình như,,,ánh mắt 2 anh chàng này đang nhìn vào nó thì phải. Nó cười phì chạy xuống nhìn đồ ăn 1 lượt rồi cùng cả bọn ngồi vào bàn ăn....tính tự nhiên đã ăn sâu vào con người hắn thì tính ham ăn cũng thâm nhập vào con người nó bao năm nay rồi +_= Mọi người vừa ăn vừa nói chuyện vui vẻ nhưng riêng nó thì ăn đáo để chả bận tâm. Trừ ui!!! đường đường là 1 đương kim tiểu thư lá ngọc cành vàng vậy mà có hành động ăn "tù tòn" thế kia thì ai mà chịu nổi. Mọi người thao thao mắt nhìn nó ăn từ bát này tới bát khác mà cái mồm há hốc ra, hắn chột lên tiếng

_ Con gái con nưa ăn vậy HẢ- hắn nhún mạnh từ con gái làm nó ngẩng mặt lên trừng trừng nhìn, dừng lại công việc đang nhai nhồm nhồm

_ Sao??? Ý kiến gì???- nó nhìn 1 lượt hỏi cả bọn nhưng đoán biết tình hình đang căng cả nhóm trừ hắn cố cười phẩy phẩy tay biện minh

_ Không không ý kiến gì cả,-- cả nhóm cười tít mắt

Nó lại tiếp tục ăn, bặm môi nguyên rủa hắn thì hắn lại tiếp tục lên giọng

_ Nói gì đó heo nái- hắn

_ Ông có biết là mỗi lần ông quát mạnh vậy là ông đã "nhấn tâm" phóng tia Enzim vào mặt tui không hà....Cứ mỗi lần vậy "mưa xuân" của ông lại đầy trên gương mặt trắng không tí vết của tui đó mất công rửa lại,,bực cả mình- nó chu mỏ ra nói 1 tràng giang đại hải làm cả nhóm bụm miệng cười còn hắn thì đỏ mặt như chú gà tây

_ Bà có biết tui quát là cũng do bà mà ra thôi,,,nếu biết bực thì lần sau ăn từ tốn chút đi- hắn hắng giọng không lùi bước

_ Uầy ôi, ông ăn com mà rau dính quanh miệng để phần ai đấy....mà nhân tiện tui nói luôn,,,đừng có nghĩ mình đẹp mà cười nhiều nha thịt dính đầy hàm răng mà bày đặt nhăn ra cười,,,không biết xấu hổ- nó nói rồi tiếp tục ăn đáo để,,,Đến đây cả bọn không nín cười được nữa mà phá lên cười đau cả bụng cũng may chưa nằm ra sàn nhà cười không thì mấy người hầu đỡ phải lau nhà tại có biệt đội lau nhà giúp rồi khỏe re hà!!! Những người hầu đứng gần đó nghe thấy cũng che miệng cười không dám cười to còn hắn bị nó chơi 1 cú đau điếng người lại còn bị bôi bác nữa chứ " Hừm thù này để đấy quyết sẽ trả cả gốc lẫn lãi"...hắn nghĩ thầm không thèm ăn đập bàn 1 BÓP rồi lườm nó 1 cái quay phắt đi luôn làm cả bọn đang cười chảy nước mắt mà im re lun không nhúc nhích....

_ bà ơi kì này căng nha- nhỏ Di nói thầm với nó

_ Chả sợ cái gì cả- nó nói rồi lại ăn...haixx....Cái tật không thể bỏ được hết chỗ nói. Cả bọn nhướn đầu khó hiểu nhìn nhau rồi ăn com tiếp

" Cứ ở đó mà cười đi rồi sẽ khóc nhăn lun haha" hắn ngồi trên phòng thầm nghĩ rồi đeo tai phone nghe nhạc không thèm để ý coi như chuyện bỏ ngoài tai

Sau khi nạp năng lượng 100% vào bao tử xong mỗi đứa tán ra mỗi nơi để tự do "quẩy" đêm nay. Nó mặc một chiếc váy dài tới gót chân, vải của chiếc váy mềm, mỏng mỗi lần gió lướt chiếc váy áp sát người nó thấy rõ dáng người đầy quyến rũ. Nó đi tham quan 1 vòng ngôi biệt thự, nói là 1 vòng cho nhanh gọn chứ nó đi rã rồi cả đôi chân mà việc tham quan vẫn chưa xong- mệt quá. Nó đi đến thấy hồ bơi nước trong xanh, vui vẻ chạy đến nghịch nước nhìn rất ưa là con nít, tiếng cười của nó vang vang như đứa trẻ tự kỷ= =. Hắn đi ngang qua nghe thấy tiếng ai đó ha ha cười chột đứng khựng lại nhìn phía xa thấy nó đang vùng vẫy chơi với nước 1 mình. Bỗng trong đầu hắn sáng lên 1 ý nghĩ đầy khó hiểu!!!

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

Ý nghĩ gì ế??? Cho nghe với nào,,,,,KHÔNG được ích kỷ nhỏ nhen như vậy đâu nha cho nghe với nào tên Nam kia.....Suyt suyt!!! Ah thì ra hấn nghĩ ra 1 kế hoạch để trả đũa lúc nãy nó dám bêu xấu hấn trước mọi người. Hấn định bụng sẽ đến "HỦ" nó 1 phát cho hả dạ nếu mà nó hoảng quá rơi xuống hồ thì càng tốt!!! Một công đôi việc khả khả....Bắt đầu kế hoạch tác chiến thôi!!! Start planning !!! hấn nhẹ nhàng bước chậm thật chậm, nụ cười nham hiểm xuất hiện trên khuôn mặt hấn. hấn mừng thầm vì kế hoạch này quá hoàn hảo và nó sẽ chẳng biết gì cả haha>>> Nhưng...ông trời không mở lòng từ bi cho hấn 1 con đường trả thù gì cả =_=....hấn vừa bước đến 1 bước thì lùi dần 5 bước vào bụi cây vì cậu đã nhanh chân chạy đến bên nó. Đặt tay vào vai nó mỉm cười, 2 người họ nhìn nhau cười đùa với nước khoảng cách rất rất gần làm hấn lòng cảm thấy chúng xuống nụ cười cũng tắt hấn. Hấn bước vào nhà mà mặt cứ như đưa đám trông thật tội nghiệp....Thui! Thừa keo này ta bày keo khác làm gì mà phải buồn chứ!!!! Nhưng hấn không buồn về việc trả thù nó mà thấy nó gần với người con trai là khác là hấn không chịu được....Nếu có ai hỏi hấn sao mặt lạnh ngắt như vậy thì lý do rất khó có thể nói ra đây nha phải dấu trong lòng thui, đến một ngày nào đó khi nó thuộc quyền sở hữu của hấn thì Anh Nam nhà ta sẽ cho biết tay...Cứ chờ đó khura khura ^^_ Cậu làm gì sao không vào nhà mà ngồi đây- cậu khua chân dưới nước nhìn nó

_ Tớ thích ra đây ngồi chơi thui không có gì- nó mỉm cười trông thật đáng yêu. Lâu lâu lại đưa nước bắn vào mặt cậu!!! Hừm thật nghịch ngợm

_ AAAA,,,,cậu dám làm vậy ah- cậu xoa xoa khuôn mặt đầy nước- giời lắm, chết nek. Thế là cả 2 ngồi nghịch nước bắn tung tóe cả sân nhà làm khổ những người hầu ngày mai phải dọn dẹp lại. Hai người còn lấy súng nước bắn vào mặt nhau cười haha thật là vui vẻ, nhìn họ như là 1 đôi uyên ương không bằng ý. Nụ cười của nó trông rất dễ thương, nó cười trông thật sáng khoái làm ai kia phải dừng cuộc chơi súng cũng nhìn nó như đứa trẻ bị say nắng..Nó nhân cơ hội rón rén chạy đến phụt nước vào mặt ai kia rồi chạy đi thật nhanh, đến khi khoảng cách giữa ns và đối phương là 10m thì quay đầu lại nó lè lưỡi trên ngườì, vẫy vẫy tay nhảy như đứa mới trốn trại. Bây giờ cậu mới chợt tỉnh ra, mỉm cười hạnh phúc lắc lắc cái đầu, chạy theo và trên tay chuẩn bị sẵn 1 chiếc súng nước thiết là bự<<< "Haixx, ai chỉ cho cô nhóc đó cái kiểu cười làm người ta phải,,,,ngát ngáy vậy hả,,,,hừm chết mất" cậu nghĩ thầm rồi cười phì vì ý nghĩ khác lạ như vậy của mình. Trong buổi tối ở 1 ngôi biệt thự rất yên tĩnh vì cậu chủ ở đây không thích ồn ào mà cần có sự im lặng nhưng hôm nay có 2 cô cậu đã phá bầu không khí tĩnh mịch đó nhanh chóng làm cho hấn đã bực mình rồi bây giờ lại càng bực hơn. Hấn bước xuống nhà đi thật nhanh dùng con xe BMW với tốc độ bàn thờ phóng đi giờ đây chỉ toàn khói bụi làm ông quản gia ho sặc sụa. Hấn vừa đi vừa nghĩ lại cảnh 2 cô cậu kia đùa giỡn mà người nóng bừng, thoang thoang đâu đây mùi thuốc súng>>> Aixxx,,,,vui nhì??? Làm như là chưa bao giờ thấy nước không bằng ý hừm!....Hời hời ời, hấn đang lên cơn đấy các bác ạ!!! Càng nghĩ mà đầu hấn muốn nổ đom đóm ra luôn. Thật không công bằng mà !!! Với Hoàng thì lúc nào cũng cười tươi rồi còn với mình thì 1 cái nhìn cũng không bao giờ quá 20 giây,,,,Không công bằng, hấn phóng xe thật nhanh đi qua mặt cả các chú giao thông 1 cách ngoạn mục chỉ tặng cho các chú 1 làn khói bụi mù mịt....Chuyện này còn bực hơn cả chuyện hấn bị nó giảng cho 1 bài đạo lúc ăn cơm luôn....Cái quái quỷ gì đang xảy ra với Công tử Dương Hải Nam vậy nhì,,,,,

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Đúng là cái tên Nam này thời kì bệnh bộc phát mà, bệnh viện nào lại thiếu tinh thần trách nhiệm để hấn đi tung hoành vậy trời??? Chắc là bị bệnh viện trả về đây mà...Hết thuốc chữa rồi...hừm !!! Tội cái xe BMW mà ba hấn mới sắm cho bây giờ bị hấn hành hạ chắc tội nghiệp lắm đây hức hức =_+

-----11 h đêm-----

Hấn bây giờ mới trở lại bình thường này,,,,Công nhận bệnh tái phát cũng lâu nhể??? Xề xề, vài tiếng đồng hồ chứ mấy!!! Hấn ưỡ ỏi bước vào nhà đang định lên ngủ thì

_ Uống với tui một ly nek,,,,tên kia đi đâu đó- nó đặt tay lên vai hấn

... Cô nhóc này uống rượu đây mà!!! Rảnh quá mà....Lúc nãy sau khi nghịch 1 trận đã đời, cậu đi có việc bận còn nhớ Linh và Di và tên Minh kia đi chơi từ thuở nào rồi ý, buồn quá nó đem rượu ra uống 1 mình!!! Rượu hoa quả chắc không say!!! Nó tu 1 hơi tới bây giờ nên say chổng quẹo luôn!!! Đừng nghĩ hoa quả không say nha mà mê luôn đóá

_ Thừa cậu chủ, cô uống hơi nhiều đề...- ông quản gia định nói thì hấn cắt ngang

_ Không cần đề tôi đưa cô ấy về phòng còn ông làm việc của mình- hấn giơ tay ra hiệu ông quản gia ngừng nói

_ Vâng- nói xong ông vọt lẹ nhanh chân vì linh cảm ông biết cậu chủ không được vui cho lắm!!! Chuồn là cách hữu hiệu nhất

" Con nhóc này luôn làm người khác phải lo lắng mà....đã không biết uống thì đừng có đựng vào giờ mang họa vào thân là tôi nek" ...hấn bế phốc nó lên tay rồi đưa về phòng nó,,,,Với 1 chàng trai như hấn thì việc bế 1 cô gái như nó quả là dễ dàng. Hấn nhẹ nhàng đẩy cửa của phòng ra đặt nó lên giường

_ Chờ đo để tôi đi lấy cho cốc nước chanh giải rượu- hấn quay đi thì bị nó nắm lại...Không kịp phản ứng hấn ngã lên người nó!!! Nó ôm eo hấn, chồm chồm cái miệng

_ ừ hừm,,,ở đây với tui đi,,,không muốn uống đâu- nó

_ được thôi, vậy ngủ đi đừng có phá nữa để tui đi lấy cho cốc nước uống nha- hấn mỉm cười xoa đầu nó. Mọi bức dọc lúc này cũng theo gió mà biến mất nhanh chóng

_ KHÔNG- nó lại nắm cánh áo hấn lôi lại.Nhìn nó có vẻ không muốn uống chút nào mà muốn phá hấn nek. Hấn bị ngã chổng quèo trên giường!!! Ui đau quá có vật gì đó nằm lên người hấn thì phải!!! Thì còn ai ngoài nó nữa chứ>>>> Nó ngủ rất thoải mái nằm lên người hấn mà còn nhẹ nhàng ôm hấn thật chặt, 2 khuôn mặt áp vào nhau rất gần, rất rất gần....Ồi con nhóc đó có biết mình đang làm gì không vậy hả!!! Con gái con nừa gì mà tự tiện hết sức ah....Cơ mà lúc này nhìn nó rất dễ thương nha~~ rượu làm nó say hai cái má búng ra sữa đó ừng hồng lên như quả cà chua, đôi môi mọng hoa anh đào khẽ chồm chồm lên lâu lâu lại nở nụ cười và đôi mi cong cứ chớp chớp làm hấn như bị thôi miên không muốn ngồi dậy nữa mà tình nguyện cho nó ôm ngủ một cách ngon lành luôn>>>>"Rượu hoa quả a???" mày cũng có tác dụng đấy chứ" Hấn nghĩ thầm khẽ bật cười... Bất giác khuôn mặt dí sát khuôn mặt hấn có thể nghe thấy tim nó khẽ rung và hơi thở dồn dập phả ra trên khuôn mặt hấn....Trái tim hấn bất chợt rung lên, hấn mạnh dạn đưa bàn tay đan vào làn tóc mềm mượt của nó xóa đầy khuôn mặt của nó, bàn tay ấy chạm vào khuôn mặt trắng nõn nà đó có vẻ hơi ngại ngùng

"Nhóc con bà thật là quá đáng nha,,,làm người ta lo lắng, bức mình và cả có chút ngại ngại nữa bà biết không....lần sau mà còn thân thiện với con trai khác tui không để yên đâu" hấn tự nói 1 mình rồi véo má nó 1 cái!!! Anh này làm như kiểu nó là của riêng hấn không bằng ý =_...."Chờ đó, rồi sẽ của riêng ta thôi kaka" rồi hấn cũng ôm nó khẽ thiếp đi.....12h30

_ Cha cha,,,siêu nhân action người có giới ra đây,,,bùm bùm,,,chết nek- nó đang hét lên còn cựa quậy làm hấn thấy khó chịu chợt tỉnh giấc,,,cô này đang ngủ mơ cái gì gì đó không biết hà,,,hấn bấu môi lắc lắc đầu rồi ôm chặt cho nó khỏi lên tiếng được nữa mà chìm vào giấc ngủ nhanh chóng chứ phá hấn vậy là được rồi đó....May mà nó chưa ngộp thở chết mất,,,nó thiếp đi thoang thoang mùi hương bạc hà của con trai làm nó nở nụ cười hạnh phúc,,,,"Hừm,,,thơm thật"

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 19

Sáng ra mặt trời như một quả bóng khổng lồ màu đỏ đang từ từ nhô lên, nhuộm chân trời một màu hồng rực. Gió sớm lồng lộng quét sạch tàn dư của bầu trời đêm, bầu trời như được đẩy lên cao vời vợi và thoáng đãng. Mặt trời lên rất nhanh.Thoáng chốc ánh mặt trời đã chan hòa với mặt đất mọi vật như bừng tỉnh hân hoan chào đón một ngày mới lại bắt đầu. Ánh nắng chan hòa chiếu rọi những tí sáng yếu ớt vào khuôn mặt thanh tú của người con gái như sợ rằng người con gái ấy tỉnh giấc. Nhưng ông mặt trời sai rồi nha!!! Đâu phải ai cũng ham ngủ như con nhóc Nhã Uyên ấy đâu mà đây là Nhỏ Linh cơ mà. Nhỏ nhẹ nhàng ngồi dậy vươn vai vài cái rồi hít thở nhẹ nhàng chào đón ánh nắng ban mai. Việc đầu tiên là nhỏ đi vsen nhưng trước việc đầu tiên đó là dò nhìn 2 bàn mặt bên cạnh ấy đang khô khô....Haizz À Di ngủ như chết ý =_ = vậy còn à....Uyên đâu nhỉ??? Chẳng lẽ khi tới nó đi chơi không về mà có lúc nào nó đi mà không báo đâu chứ....vậy nó bị bắt cóc hả hay bị ai dụ dỗ...Ồi mẹ ơi!!! Chết rồi...Giật bắn vì ý nghĩ đó nhỏ Linh rung rung đôi tay lay mạnh nhóc Di dậy_ Ê mày Uyên ,,,,đâu???- nhỏ Linh

_ Cái gì mới sáng sớm mà mày đã đánh mất giấc ngủ ngàn vàng của tao rồi đó- nhỏ Di nửa ngủ nửa mê cần nhăn

_ tao cho mày giấc ngủ ngàn thu luôn đó....Uyên không ngủ đây nó ở đâu rồi- nhỏ Linh nhàu mày chặt lại

_ Hà???- nhỏ Di giật bắn người

Mọi người thấy kì lạ không!!! Sao họ không đặt trường hợp là nó dậy sớm nhỉ??? Ah cái tính ham ăn ngủ nướng đó ai mà chả biết đó là thói quen của nó làm gì có chuyện nó dậy sớm chứ chắc khi đó Việt nam có bão tố hoặc sóng thần, động đất núi lửa phun trào đó nha,,,,,,Trường hợp ấy đặc biệt lắm mới xảy ra 1 lần/ 1 năm đó nha...Mà nói vậy có sử dụng biện pháp nói quá không ta??? Tội nghiệp con nhóc ghê nhỉ

2 à lúc này chạy cùng phòng tìm nó xem nó có mộng du lẫn ra nướng ngủ không!!! Kết quả là không có luồng cuống 2 à chạy sang phòng hấn kể bên

_ Nam ơi Uyên đâu rồi- 2 nhỏ vừa đồng thanh hỏi vừa thở hổn hển lo lắng (tình bạn ghê ta) và cũng nhìn 1 phía về chiếc giường đằng kia- nơi mà có 2 cô cậu đang say giấc nồng để cho 2 cô nương này lo gần chết...Nhỏ Di và Linh há hốc mồm, mắt chữ A mồm chữ O không tin vào mắt mình

Nghe oáng oáng ai đánh thức mình, Nam nhà ta tỉnh giấc thấy 2 nạn nhân đang chết đứng vì cảnh tượng tình cảm quá vậy mà vẫn tỉnh bơ chào buổi sáng

_ Ủa 2 bà sáng ra nhớ tui quá hay sao sang thăm sớm vậy đáng nhẽ để tui ngủ 1 lúc cho đủ giấc chứ- hấn

_ Hơ hơ,,,Đủ giấc hả??? ông muốn tui cho ông ăn đủ 10 đấm hông- nhỏ Di giờ bàn tay ra

_ Thui về phòng đi bà để 2 người đó,,,,,điển phim tình cảm chứ- nhỏ Linh tủm tỉm cười đầy nhỏ Di về

Còn con nhóc đó thì vẫn ngủ li bì nở 1 nụ cười rất xinh, sau khi chất vấn với 2 ả kia xong hấn vuron vai nhìn ra bầu trời xanh khẽ cười rồi nhìn con heo nái bên cạnh mình đang giấc nồng tựa hồng ân, hấn xoa đầu nó rồi bước xuống giường vsen. Và tất nhiên khi mọi người dọn com ra ăn thì nó mới bước từ cầu thang xuống và không hay biết gì...Ngủ phòng con trai mà cũng chả biết chuyện gì đang xảy ra !!!

_ Con ngốc _

_ Nek hôm nay sao nhìn mặt 2 bà u ám thế- nó chạy đến hỏi 2 nhỏ vì nó đoán biết gương mặt 2 ả nhìn nó hơi khác lạ mọi ngày

_ Ah nothing- 2 nhỏ chuyển đổi khuôn mặt nhanh chóng

_ Ah sáng nay tụi mình đi chơi đâu nhi- anh cắt ngang

Nó đứng sần ra đó nhau mày khó hiểu rồi cũng nhanh chóng ngồi xuống ăn com cùng cả bọn. nghe nói ăn, ngủ và chơi thì nó nhanh lắm !!! Đúng là con nít mà _

-

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Cả bọn vừa ăn vừa bàn chuyện đi chơi ngày cuối. Vì là lâu lâu mới có 1 ngày, 1 ngày mới có 1 giờ hôm nay nên việc chọn đi chơi ở đâu là rất rất quan trọng với cả nhóm... _ Ah...Đi bar mọi người ơi- cả bọn đang ăn loay hoay nghĩ ngợi thì nhỏ Linh lên tiếng làm ai nấy giật bắn người

_ Bà muốn hù cả lũ chết ah- nó vuốt vuốt ngực nhấn nhó

_ Không hay cho lắm đâu,,con gái đừng nên vào- Cậu phản bác

_ Vậy đi biển chơi- nhỏ Di cười

_ nô nô nô- nghe đến đây nó cắt ngang mạnh mẽ liền

_ Thế ông Nam có ý kiến gì không- thấy hấn im lặng Anh lên tiếng

_ Ah không,,tui theo nhóm thui- hấn lắc đầu

_ Vậy,,,,,thì,,,,chúng ta đi thăm các em nhỏ ở chùa đi- nó lên tiếng làm cả nhóm sững sững người rồi

_ Good idea- cậu hưởng ứng nhanh chóng

_ Ukm được đây- mọi người gật đầu lia lịa. Nó được 1 phen nở mũi cứ đứng đó cười ha hả một mình công nhận sự từ bi của bản thân trong khi mọi người đã ăn sáng xong và đang chuẩn bị quà cho các em nhỏ

_ nek ba kia,,tự kỷ 1 mình vậy được rồi đó,,,,để dành với người khác tự kỷ nữa chứ- hấn nói làm nó giật người

_ Ủa vậy ông đến tự kỷ thay tui cái, đang chờ người tự kỷ thay,,,,ngắm nghía mãi tui thấy có mình ông mới thay thế được tui đó- nó cãi lý

_ Đến mà giúp mọi người đi đừng có đứng đó mà cãi lý sự cùn- hấn bĩu môi

_ Tui lý sự cùn mà còn sắc hơn ông- nó nói nhưng thấy mặt hấn sầm tối lại thì im re chạy đến phụ giúp liền tay (thay đổi mặt nhanh ghê nhi)

Cuối cùng mọi việc cũng xong xuôi cả, quà tặng các em nhỏ bọn chúng cũng chuẩn bị rất chu đáo nói chung là lâu lâu mới thấy tốt đột xuất mà càng thấy lâu lắm lắm rồi mới thấy nó tốt vậy á (Chắc lên con thì phải). Cả lũ phóng xe đi về cuối thành phố- nơi có 1 ngôi chùa tên XXX nuôi dưỡng các em nhỏ bị bỏ rơi

Vào đến nơi công nhận cái bản mặt "hùm hổ" và "sư tử gầm" của chúng biến mất hấn giờ đây chỉ toàn con nai vàng ngơ ngác. Đưa nào đưa nấy không cười ha hả như đưa trốn trại ở nhà thương điên mà tôn nghiêm đến lạ thường. Cả nhóm đi vào và gặp thấy một người phụ nữ trạc 50 tuổi ăn mặc đồ nhà chùa màu xanh nhạt trên đầu cũng đội chiếc khăn màu xanh như chiếc áo. Khuôn mặt hình trái xoan, đôi mắt đã có những vết chân chim, dáng người hơi

mập mạp, nụ cười hiền hậu nở trên môi đó là 1 sư cô tên Minh Tâm trong chùa, Thấy bóng sư cô đi đến cả nhóm chấp tay chào

_ Chúng con chào sư cô ạ- cả bọn đồng thanh

_ Sư chào các con- sư cô mỉm cười đáp lại

_ các con đến thăm chùa ah- sư cô hỏi sau vài phút nhìn bọn chúng

_ dạ chúng con đến thăm chùa và tặng quà các em nữa ạ- nó cười hí hửng

_ Vậy mời các con đi theo sư đến thăm các em nhé- sư cô mỉm cười rùi chìa tay chỉ hướng đi theo mình

Cả lũ hồn hờ vào thăm mọi người, thấy các anh chị đến chơi những đứa trẻ đang ăn sáng, chơi bi, chơi kéo búa bao và học tập nữa ủa reo rầm rộ

_ các con ơi hôm nay các anh chị đến tặng quà và chơi nek- sư cô vỗ tay lấy lại sự im lặng từ bọn trẻ sau khi chúng hò reo dữ dội

_ Em chào các anh chị ạ- lũ trẻ cúi đầu chào

_ Chào các em chị là Nhã Uyên cứ gọi chị là chị Misu nha- nó vẫy tay

_ Chị là Linh- nhỏ Linh cười

_ Chị là Di- nhỏ Di

_ Anh là Nam mệnh danh hot boy đó- hần hếch mũi làm lũ trẻ cười lớn

_ Anh là Hoàng hót bơi No2- cậu cũng theo "phong trào"

_ Anh là Minh hot boy No1 luôn- anh tự hào

Các bạn ơi truyện mình nhàm và nhảm hơn rồi thì phải mọi người nhí,,,cmt bên dưới nhận xét giúp Monh nhé.....để Mon có động lực viết tiếp nak,,,)

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

Chap này Mon viết làm quà dành tặng cho bạn Ngọc's Ngố'x nek.....,Thời gian qua có bạn động viên để Mon có động lực viết tiếp truyện :))....Chúc Ngọc's Ngố'x đọc truyện vui về __ Thân__

Sau khi màn tiết mục giới thiệu các ngôi sao Ho-li-út anh em cô bác họ ngoại bên nội với diễn viên Ả Rập Xô-xích-le (Mọi người ai hiểu cmt nhanh nào ^_^) thì cả nhóm vui vẻ chạy đến lấy quà phát cho các em nhỏ ở đây...Em nào cũng vui mừng, tíu tít nhận quà nào là đồ chơi, bánh kẹo, sách vở và đồ dùng học tập nữa..v...v....Ngồi chơi với các em 1 lúc thì sư cô đem nước mời khách

_ các con uống trà - sư cô từ tốn đặt các chén trà thơm còn nóng lên bàn

_ Dạ chúng con cảm ơn- cả nhóm đồng thanh đáp

_ Sư ơi hoàn cảnh của các em thế nào ạ??? Sư có thể kể chúng con nghe được không- nó tò mò hỏi

Nhắc đến đây sư cô có vẻ buồn , sư nhìn ra phía xa thờ dài 1 lượt và bắt đầu kể về các em. Cả nhóm ngồi rất yên lặng nghe sư kể từng chi tiết một không như ở trường cho dù bà cô chủ nhiệm nhắc đi bao nhiêu lần thì kiến thức đó nó cũng chả lọt 1 chữ vào tai bọn này đâu==....Chà ôi! Học mà chăm chú nghe như thế lấy thì giỏi rồi...Các em đều gặp phải hoàn cảnh đáng thương. Có em mới ba tuổi , bố nghiện ngập rồi mất sớm mẹ phải đi tha hương cầu thực để em ở cùng nhà nội nhưng em lại bị bên nội ghê lạnh và đưa em vào đây mặc dù điều kiện bên nội có thể nuôi nấng em ăn học nên người. Có em gái bố mẹ ly dị, bố đi theo bồ mới còn mẹ không đủ tiền nuôi em và dứt lòng bỏ em ở đây. Có em mẹ bị bệnh nặng nhà nghèo không chữa trị được đã vậy bố còn mất sớm để em bơ vơ lạc lõng đành đưa em vào đây nuôi nấng. Mỗi em đều gặp những số phận thảm thương nó xé nát tâm can người nghe. Các em còn nhỏ tương lai còn ở phía trước với cuộc sống muôn hình vạn trạng này liệu các em có thể đứng vững không? Trên con đường đời của mỗi con người không bao giờ có con đường thẳng nhựt mà sẽ xuất hiện chông gai bất cứ lúc nào, khi không có bố mẹ ở bên liệu các em có thể tiếp tục đi tiếp??? Khi mà thần may mắn không mỉm cười với các em nữa mà những nghiệt ngã trái ngang của cuộc đời bủa vây, lúc đó các em rất cần 1 tổ ấm bên cạnh an ủi và sẻ chia nhưng điều đó lại không hề xảy ra,,,Độc ác thay!!! Mới được cất bước chào đời tổ ấm gia đình đã tạm biệt các em mà ra đi. Sự khát khao được sà vào lòng bố mẹ mà khóc mà hạnh phúc cháy bỏng trong em mãnh liệt vô cùng. Nhìn các bạn nhỏ đi học về có ba mẹ đưa

đón, bao nhiêu chuyện vui ở trường ở lớp các bé kể cho ba mẹ nghe như là san sẻ niềm vui rất hào hứng nhưng các em ở đây không được thừa hưởng niềm hạnh phúc đó. Mỗi đêm, khi gió mùa đông bắc tràn về lạnh thấu xương các em có được mẹ ôm ấp truyền hơi ấm hay không? Khi các em ốm đau các em có được bàn tay ba mẹ săn sóc lo cho từng viên thuốc đến bữa ăn không? Khi các em gục ngã trong cuộc sống ngoảnh lại phía sau các em có thấy nụ cười của ba mẹ không? Tất cả những câu hỏi đó chỉ có 1 đáp án là KHÔNG,...Thương thay những số phận hẩm hiu chịu bao nhiêu khổ cực, tủi hờn....Những người làm ba làm mẹ hãy suy nghĩ lại việc làm của mình vậy đã đúng hay chưa??? Nỗi đau mất ba mẹ ấy. Muôn đời không thể xóa nhòa được nó như một vết sẹo trong tim mỗi chúng ta, Thời gian trôi qua. Chỉ còn nỗi đau là đọng lại mãi nó mãi hằn sâu trong trái tim non nớt của các em. Cảm giác mất đi người mình yêu thương thật tồi tệ, các em còn nhỏ chưa thấu hiểu sự đời chưa hiểu cảm giác mất người thân như thế nào nhưng trái tim cảm thấy chút trống trải. Mất mẹ là sự mất mát quá lớn và bây giờ sự đau thương mất mát ấy nhân gấp bội khi ba mẹ các em bỏ các em bơ vơ, lạc lõng giữa chốn người chỉ vì những mục đích khác.... Thật đáng buồn.... Các em nhỏ có thể được sống giữ tình bạn bè, tình yêu thương từ các sư trong chùa các nhà hảo tâm nhưng có lẽ tình thương từ bố mẹ đối với các em thì nó xa vời vợi lắm. Mất ba, mất mẹ đó là nỗi đau đớn đến tận cùng chỉ những người gặp phải mới hiểu, nó xé nát tâm can những trái tim nhỏ bé cần được trao hơi ấm ngọn lửa yêu thương...Cuộc sống này đầy lắm chông gai, đầy lắm những mảnh đời bất hạnh, với những ai còn ba còn mẹ hãy trân trọng những phút giây bên gia đình để không phải hối tiếc....

Nghe xong câu chuyện của các em đứa nào đứa nấy đều im thin thít không phải vì sợ mà vì cảm thấy bản thân mình có lỗi. Được sống 1 cuộc sống giàu sang, hạnh phúc mà chúng còn có những tật xấu không thể bỏ, nhìn các em khát khao được lọt thõm trong vòng tay của ba mẹ dù chỉ 1 lần thôi cũng đã mãn nguyện rồi vậy mà cả nhóm này còn có những lúc giận ba mẹ vì những lý do vô cớ. Nó nghe sự cô đơn mà lòng thấy buồn man mác, ánh mắt bỏ câu như vô hồn nhìn các em nhỏ chơi đùa vui vẻ nhưng sau những nụ cười ấy lại là một trái tim đã bị tổn thương và tâm hồn đầy đau khổ. Nó hít 1 hơi thật sâu, cảm thấy sống mũi cay xộc khóe mi cay cay, tách trà thơm ngát cầm trên tay không còn vững nữa, bất giác nó nhìn về phía sân chùa- nơi có 1 em trai chừng 10 tuổi ngồi dưới gốc cây về mặt đầy tâm trạng và ánh mắt thâm đượm buồn khiến nó nhau mày khó hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Chap này Mon viết tặng bạn có nick name là Hải băng Trần.....Cảm ơn bạn đã ủng hộ truyện mịk nhiệt tình lắm.....như đã nói mịk viết chap này tặng bạn..Chúc Hải Băng Trần đọc truyện vui vẻ :)" Tại sao em ấy lại không đến chơi cùng các bạn, bộ em không thích quà sao???" nó nhau mày chặt lại thắc mắc trẻ em có bao giờ không vui khi nhận quà chứ??? Nó tò mò nên đi đến phía em đang ngồi.

_ Chào em- tiếng nó cất lên làm cậu bé giật người quay đầu lại

_ em chào chị- cậu bé đáp. Một cậu bé chừng 10 tuổi nước da ngăm đen nhưng rất điển trai sau này có cơ hội làm hot boy nek.

_ Sao em ngồi đây,,,,,vào chơi với các bạn cho vui chứ- nó tiến đến ngồi bên cậu bé mỉm cười

_ Em thích ngồi một mình- cậu bé

_ vậy chị có làm phiền không - nó ái ngại

_ Không ạ- cậu bé cười làm nó đỡ ngại hơn đôi chút

_ hỳ hỳ em tên gì- nó hỏi

_ em tên Trường Tuệ ạ- cậu bé

_ Chị là Nhã Uyên, chị học lớp 11- nó hý hửng giới thiệu

_ sao em ngồi một mình vậy- nó hỏi vào chủ đề lun- cái câu hỏi làm nó thắc mắc này giờ

_ Em nhớ ba mẹ- cậu trả lời giọng có hơi run rẩy

_ Em có thể kể cho chị nghe được không.....Nếu ta chia sẻ niềm vui thì niềm vui ấy nhân lên gấp bội, nếu ta kể ai đó nghe những nỗi buồn thì nỗi buồn ấy vơi đi 1 nửa- nó mỉm cười với cậu bé. Nụ cười ấy làm cậu bé thấy vui lạ thường, cậu bé cảm thấy sự bình yên đang ở bên cạnh mình. Cậu mò côi ba mẹ từ nhỏ nên sống ở đây, một nỗi đau mà cậu tưởng chừng như không thể vượt qua được cho nên từ một cậu bé hòa đồng bây giờ cậu đã lạnh lùng, ít nói hơn và chẳng chịu chia sẻ và nói chuyện với ai cả, Nhưng khi cậu bé gặp nó cậu có cảm giác tin cậy và muốn được nói ra những mất mát mà bản thân cậu phải gánh chịu. Tuệ sống khép kín, theo hướng nội tâm nhưng khi thấy nó bên cạnh tuệ cảm thấy thoải mái, muốn giải bày tâm sự với nó. Kí ức đau khổ tràn về trong tâm trí cậu bé 10 tuổi. Cậu bé nhìn ra phía xa xăm, gió nhẹ nhàng khẽ qua mang nụ cười trẻ thơ hòa vào khung cảnh những nỗi buồn vẫn còn đọng lại nơi đây. Khi cậu 7 tuổi- cái tuổi mà các bạn nhỏ được sống vui vẻ bên mái ấm gia đình nhỏ của mình nhưng thương thay cậu bé lại phải chứng kiến cảnh gia đình tan vỡ. Gia đình cậu bé là một gia đình khá giả, hạnh phúc gia đình được đặt lên hàng đầu nhưng sau một thời gian thì đã đến lúc rạn nứt. Mẹ cậu bị mắc căn bệnh thế kỉ- HIV quái ác, căn bệnh này đã làm bố cậu xa lánh người vợ mà ông hết mực yêu thương>Ông chán nản không làm việc thường ngày ở công ty nữa mà suốt ngày rượu be bét rồi gia đình dẫn đến những chuyện cãi cọ không mong muốn. Ông cảm thấy mình không

còn trông mong 1 chút hạnh phúc hay tình cảm với gia đình này nữa và bố cậu bé cảm thấy nên bắt đầu 1 tình cảm khác đó là dấu hiệu sa vào ngoại tình . Cô bỏ đồ nhún cơ hội ve vãn ông rồi từng bước thân quen với ông và chiếm lấy tình cảm. Sau khi hoàn thành cô ta đã đuổi mẹ con cậu bé ra khỏi nhà cùng ông ta chúng sống mà mục đích chính của cô ta chỉ vì tài sản đồ sộ của gia đình cậu bé làm nên thôi. Thế là bà mẹ chán nản và ra đi để cậu bơ vơ không nơi nương tựa. Cuối cùng cậu đưa vào đây- nơi sống với những các bạn khác cùng trang lứa nhưng đều cùng chung 1 nỗi khổ- mất ba mẹ. Cậu kể đến đây nước mắt trào ra không thể nào ngăn nổi

_ Em ghét ông ta, ông ta không phải cha em, đối với em cha không có, em không cần!!! Em khinh- cậu chùi nước mắt mếu máo

Nhìn ánh mắt đầy căm thù của cậu nó cũng đã biết cậu bé ghét người cha tồi tệ đó đến mức nào. Nó thờ ơ vì lại phải thấy 1 đứa bé gặp hoàn cảnh éo le thế này nó không cảm nổi cảm xúc. 10 tuổi- cái tuổi các em trẻ chỉ có việc ăn học và chơi chẳng phải nghĩ ngợi gì nhiều nhưng tâm hồn của bé Tuệ sự hận thù lấn át tất cả!!! Nước mắt nó cũng tự rơi nhưng nếu òa khóc như 1 đứa trẻ thì không hay cho lắm nhất là khóc trước mặt con nít nên nó khẽ lau rồi ôm cậu bé vào lòng mà nói

_ tuệ ngoan lắm nak!!! Ông ta ác thì sẽ bị quả báo,,,,đừng nghĩ ngợi nhiều chỉ cần em sống tốt còn việc khác đừng lo nhé- nó cười vỗ vào lưng cậu bé. Lúc này cậu cảm thấy thật bình yên, cậu nằm gọn trong vòng tay nó cảm nhận rõ nhịp đập của trái tim nó. Ở bên nó cậu bé cảm thấy như mình đang ở cạnh mẹ, cái cảm giác này sao mag quen thuộc thân thương quá!!! Cậu nhớ mẹ nhiều lắm

_ Dạ vâng ạ- cậu bé cười tươi rói

_ ngoan lắm- nó phì cười xoa đầu chú nhóc hót bài này

...

...

...

...

...

..

..

...

...

_ Đang làm gì đấy, đừng có nói với tui là tán tỉnh chú nhóc nhé- giọng nói này quen lắm a`` còn ai khác ngoài hấn nữa chứ!!! Thiệt là bực mình hết sức hà,,,đi chỗ nào thì hấn cũng leo đẹo theo sau như cái bóng ý....đúng là của nợ mà

_ Ông biến đi cho đẹp trời- nó quay phắt cấn năn

_ ủa ai vậy chị misu???- cậu bé hỏi..."MiSU" hừm lấy đầu cái tên này vậy mà ai cho cậu bé đó gọi thân mật vậy chứ,,,,còn được cưng chiều hết sức lun,,,thật là bênh vực mà càng nghĩ hấn càng thấy tức nhưng chả lẽ đi ghen với đứa con nít thì không đúng nên hấn đành nín bặt. Đang suy nghĩ lơ lơ mơ mơ thì nó chạy đến khoác tay tưởng là nó định giới thiệu mình là bạn trai thì hấn cười tùm tùm ai ngờ,,,

_ Á đây là Nam bạn với bocko con chó của nhỏ bạn thân của chị đó em tên biệt danh là milu- nó nhanh nhẩu làm hấn mất hứng đầu bốc khói nghi ngút

_ em chào milu- cậu bé cười trông thật ngây thơ

_ bà,,,,,- hấn cụng họng

_ Milu ngoan nha lát nữa về chị cho ăn xương rút thịt đi và com hôi để thừa cho em ăn nha chắc bao tử không đầy của em kêu ành ạch rùi nhi- nó nói làm Tuệ cười sặc nước bọt còn hấn nhau mày bữu môi đậm chân đánh đập

_ Hiazz, thế giới động vật chúng ta lại mất đi 1 con cò hó tên milu từ con giống được chuyển sang buê đuê roài hiiii hó hó hó- nó lăn ra cười té mặt đất, Tuệ nghe thấy bụp miệng cười còn hấn thì bỏ đi đầu muốn xi khói đen luôn, Hiện giờ ở gốc cây có 2 bệnh nhân ở nhà thương điên đang phát bệnh chắc do gia đình không quản lý chặt chẽ nên uống thuốc quá liều nên chắc đang sốc thuốc!!! Chắc!!!

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Các bạn ơi truyện mịk có vẻ ngày càng tẻ đi thì phải hay tẻ từ ban đầu nhĩ :(Mọi người góp ý kiến cho mịk với nha. Ad cảm ơn các chế nhé :)

Cuối cùng ngày đi chơi hôm đó cũng đã kết thúc, 1 ngày không mệt nhưng rất vui vẻ và hạnh phúc với cả lũ. Cả nhóm đã cho mịk 1 bài học trong cuộc sống: "Sống trên đời đừng bao giờ ích kỷ, nhỏ nhen, sống đừng chỉ cho bản thân mà hãy sống vì người khác có như vậy cuộc sống mới hạnh phúc và tươi đẹp".

Cả nhóm chào các sư cô và các em nhỏ rồi ra về thì Tuệ chạy đến nắm tay nó lắc lắc

_ Chị khi nào nhớ ghé chơi với bọn em nhé

_ Ukm ngoan lắm, các em nhớ là phải ngoan ngoãn nha rồi chị sẽ ghé chơi mà

_ Cả anh miu nữa nhé, 2 người xứng đôi lắm đó- Tuệ thốt lên làm hấn quay lại nhún đầu mỉm cười còn nó đỏ mặt lấp bắp

_ nhóc con, ai chỉ cho em cách làm bà mai mới ở đây vậy hả

_ Hỳ hỳ, là miu nói vậy á

_ hừm- nó quay lại lườm hấn muốn cháy cả mặt còn có 1 người thứ ba đứng ở cổng chờ hình như loáng thoáng vừa nghe thấy cuộc đối thoại này vẻ mặt hơi buồn rồi lặng lẽ vào xe trước

_ Bye bye

...

...

...

...

...

Nhỏ Di đi cùng Hoàng còn Minh nhà ta đi xe với ả Linh và hai tên luôn đối đầu "Mồm" với nhau thì đi chung xe (ai chắc các thánh cũng bik nhĩ ^_~)

Trên đường đi cả 2 ngồi im bất cả ai chịu lên tiếng câu nào cả, hấn nhìn qua gương thấy mắt nó cứ lườm lườm làm hấn toát cả mồ hôi hột ra luôn, thấy tình hình là bất thành linh nên hấn lên tiếng

_ Sao thế???

_ Mai mới này nọ- hóa ra là chuyện mai mới mà bé Tuệ thốt lên tưởng chuyện gì to tát lắm, hấn nuốt sặc nước bọt

_ Ah!!! Chi là đùa chút thôi mà làm gì căng đừ vậy heo nái

_ Ông có muốn tui cho ông ăn nguyên chiếc dép hăng adidas vào mặt rồi đi xe đâm vào cây cột điện sập đầu máu me tuôn ra, văng lều não , bó tay bó chân bó toàn thân lun không hả- nó nói nguyên 1 tràng giang đại hải. Anh Nam nhà ta động phải "sur từ hà đông" không đúng lúc đây mà chả trách đạo đức trong con người nó mất hết luôn. Hàng trăm chữ văng tục ra không câu nệ gì luôn làm hấn ú ớ mãi. Thôi thực hiện chỉ định " Im lặng là vàng" đưê không vào gặp các bác sĩ như chơi đóá

Đến một quãng đường Hoàng và Di đi cùng nơi khác còn 2 xe BMW đỏ chon chót kia cùng đi vào ngõ hẻm. Đến nơi nó và hấn bước xuống vào nhà

_ Bye bạn nha, bạn đi về cẩn thận- nó quay sang nhìn Minh cười hớn hở, thấy vậy Minh cũng cười đáp lại

_ Biế, cút, phẩn, xéo, lớt cho nước nó trong đưê- nó chuyển mặt tức thì nhìn nhỏ bạn thân chí cốt mà nói

_ ơ hơ, sao tạm biệt tui cách lạ lùng vậy???- Nhỏ Linh ngơ ngạc!!! Chắc bạn thân có khác cách tạm biệt nhau cũng đã thấy lạ lạ mới mới rồi, bọn nó là vậy mà, cái cộ mắng chửi bao nhiêu thì cũng để ngoài tai, tình cảm vẫn là nhất

_ Sao??? Nói gì nói lẹ không thì NEXT đi chứ trời sắp mưa rồi

_ Oh mai gót!!! làm BTV thời tiết luôn ah

_ Tao còn định làm tiếp viên hàng không nữa đó chứ- nó hếch mũi nói làm cả bọn ho sặc sụa

_ Nhan sắc có hạn mà bày đặt làm càn, cỡ mày có Người mẫu Việt Nam xách dép vô chỗ- nhỏ ha hả cười

_ Nói mày tốn calo tao vào nghỉ ngơi trước đây con đũy- nó bye bye đi

_ Xề xề không cãi được thì nói một câu chửi tha bày đặt lí do này nọ mà trốn

BỐP

RẦM

Văng thừa các thánh ạ!!! Đó là âm thanh phát ra khi nó tặc khuyển mãi 2 trong 1 cho nhỏ. Nhỏ Linh cất lên lời cuối cùng ôm bụng cười ha hả thì 2 chiếc dép cao gót của nó khoảng 7 phân lao vào mặt nhỏ và giờ đây có 1 con ma trôi nổi chỗ đất tình trạng là đang "chết lâm sàng", an tọa với đất mẹ bao la như biển Thái Bình dạt dào

_ Mô phật, bản tăng không cố ý, tiện tay tiện tay- nó cất lời rồi nhón nhờ chạy vào nhà kèm theo nụ cười nham hiểm làm 2 anh chàng hốt dog từ nãy giờ đơ như bò đội nơ hết nhìn nó rồi lại nhìn nhỏ đang bắt đom đóm trên đầu

_ Sao nhiều đom đóm thế- nhỏ mắt như bị lác nặng khua tay bắt mù mịt

Cuối cùng được vinh hạnh 3 đời mở rộng tầm mắt khi chứng kiến cảnh "phi công chào" của nó tung ra làm nhỏ 1 phen gặp mây ềm iu đom đóm thì 2 chàng chợt tỉnh ra đem nhỏ vào xe đưa về nhà!!! Bạn bè thế đấy!!! Thương nhau ghê cơ ~~~

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 24

-----Sáng hôm sau-----Kết thúc 2 ngày 1 đêm đi chơi thỏa thị thíchshi các công tử và các cô nương tiểu thư lại trở về cuộc sống thường ngày là HỌC. Nhắc cái từ này là cả nhóm đứa nào cũng ngán tận cổ lun rùi. Toàn lũ siêng ăn nhấc học thui hà!!! Công việc của bọn chúng là học rùi ăn rồi lại ăn rùi học, lặp lại lặp lại mãi như vậy cả tuần liền khiến đứa nào cũng cảm thấy chán như con gián, buồn như con chuồn chuồn. Trong lớp 11A1 lại náo loạn như cái chợ đầy như thế nào chắc các chế cũng biết thui khỏi nói nhè ^ _ ~

Chúng ta cùng lượn đến nhóm này nào hic hic chỉ thiếu mỗi anh Minh thui vì Minh học trường Green Star roài không thì cái lớp lại bá đạo tung chảo lun vì có biệt đội phá lớp tiêu biểu nổi cả trường cơ mà~~. Thiếu đi một người cũng như câu tục ngữ mà ông cha ta đã dạy: Một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ", thế đấy, thiếu 1 thành viên là cái nhóm thấy không có chút phần khởi chút nào cả cho nên mỗi đứa tự kiếm không gian riêng cho mình đưê. Hấn với cậu thì chơi game Liên minh gì ế còn nó chuyên gia ngủ và nhỏ Di thì lướt web chat chít với anh nào đấy, nghe nói mới làm wen 1 soái tí ah nhằm là soái ca nên suốt ngày cắm đầu vào máy tính. Riết rồi bạn thân của nó không phải người mà là máy tính với điện thoại lun mất

Nó đang ngái ngủ nửa tỉnh nửa đang say con mê, nghe tiếng cộp cộp của bước chân ai đó đang đi đến. Theo cảm tính thì nó nghĩ đây là về bực tức nek, chết chết tin hot đây, nó bật dậy

_ Ủa,,,Hôm nay ta đâu có mở hội nghị Diên Hồng mời các bô lão họp đâu sao ngọn gió nào lại đưa Nguru ma vương đến đây nhi- nó

Nghe thấy câu nói đó hấn, cậu, nhỏ Di không khỏi thắc mắc dù đang chăm chú chơi nhiệt tình nhưng vẫn ngẩng đầu lên nhìn cái vật lạ gì mà nó cất tiếng

_ Gì vậy mày- nhỏ Di nhìn nó hỏi

_ Thì trán con này mọc 2 cái u như cái sừng, với sức tương tượng của tao thì giống sừng trâu nên chỉ có thể Nguru ma vương thui haha- nó ôm bụng cười

AH!!!! Hóa ra là tiếng bước chân của nhỏ Linh đi vào lớp, nhỏ đang bực mình vì nó hôm qua cho ăn miễn phí 2 đôi guốc 7 phân vào mặt bây giờ khuôn mặt siêu dễ thương của nhỏ đã được trang trí thêm 2 cái nơ ở trán cực cu-té. Bây giờ cả bọn mới hiểu ra ôm bụng cười cười ha hả làm nhỏ đỏ mặt, dậm chân phành phạch dưới sàn, tiến đến bên nó

_ Tui tát cho phát văng lều não bây giờ

_ Ấy chết!!! Em là chuyên gia trang điểm thế giới biết đến, tở cho chị 2 cái nơ xun thế kia mà chị bảo đánh em là sao??? huhu bạo lực học đường- nó giả nai tơ khóc lóc làm cra nhóm được 1 phen xem hài kịch cười vỡ mặt nhưng vài giây sau đã thành bị kịch

_ Tao cho mày chết luôn con quý- nhỏ tức tối giơ tay lên đánh

_ Huhu!!! Em biết lỗi rồi mà, Ai ám ve rý số rý số rý mà

_ Chiều bao tao ăn châu kem với cả nhóm đưê

_ Hà- nó tráo mắt

cả nhóm nghe thấy ăn sáng mắt như đèn ô tô, vỗ tay ủng hộ mãnh liệt làm nó hết đường chối

_ Vàng- nó giấu đau thương

Tiếng trống báo hiệu giờ vào học là bà la sát sẽ xuất hiện, cả lớp xô đẩy nhau chạy về chỗ ngồi đem sách ra học như đúng rồi mặc dù mắt nhìn la dò ngó quanh nhưng đầu thì 1 chữ cũng chả có!!! Oh la la, bà cô chủ nhiệm đã ngồi trên ghế giáo viên từ lúc nào rồi, khuôn mặt hầm hè, mọi hôm mà lớp phá thế lấy kiểu gì cũng có chục anh xuống "gặp mặt" thầy hiệu trưởng nhưng bây giờ cô lại không nói gì chỉ ngồi thờ lừ ra đó làm cả lớp đổ mồ hôi

_ Tôi có 1 chuyện muốn thông báo với các em

_ Ủa cấm trại 2 ngày 1 đêm hả- hs nữ 1 lên tiếng

_ Hay lại có hót bơi chuyển vào thể- hs nam 1

_ Cô giáo lấy ck hả- hs nữ 2

_ làm gì có, Ế triển miên vậy ný đâu ra- hs nữ 3 cắt ngang

_ TRẬT TỰ!!! cái tính nói leo đẹp đi hiền chưa... Tôi có thông báo là sẽ đổi chủ nhiệm mới ngày mai các em sẽ học với cô giáo Thảo nha- bà cô chủ nhiệm dự đoán rằng chúng nghe tin hot này xong sẽ xuy cái mặt ra và than thở sao lại lấy đi 1 người cô mẫu mực đến thế chứ??? "haha,tôi tốt quá mà nên tôi đi các em đừng có mà khóc mà lăn ra giữ chân tôi lại nhé, lúc này mình phải kiêu và chảnh một tí để cho mọi người biết mình cũng có giá lắm kaka" bà ta đang suy nghĩ viễn vông, ảo tưởng sức mạnh quá nên bị ngã 1 cú đau thui rồi lun...

_ OH YEAH<<<<

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25

----ở lớp -----Cả lớp nháo nhào lên phá hoại tung thị tóe luôn nhưng suy nghĩ về cô chủ nhiệm mới vẫn lớn vòn quanh lớp học này. Bà cô như thế này thế nọ được hội bà tám bàn tán sôi nổi lắm, chúng có còn được chơi như ngày trước không thì còn phụ thuộc vào bà cô này dài dài. Cuộc họp về nghị quyết Trung Ương Đảng về việc giữ yên quy định "chơi là chính, học là phụ" được triển khai

_ bà này không biết có khó tính như Sư từ cô Vân không nhi- hs nữ 1

_ bà này có chồng rồi nha chắc già rồi => Lắm cảm=> dễ chơi - hs nữ 2

_ Không phia đâu!!! Bà chưa có người yêu chứ chồng gì nội- hs nữ 3 xen ngang

_ Vậy chắc xinh lắm hú hú- hs nam 1

...Bla

.....Bla

.....Bla

TỪNG

Giờ học bắt đầu là lúc bà cô sẽ lộ diện ngay thôi, đứa nào cũng thấy hồi hộp pha chút lo lắng vì đây là cô giáo mới chuyển trường và hôm nay chủ nhiệm chúng luôn chứ còn các thầy cô trong trường thì chúng dễ có điều kiện để ăn chơi rồi chuyện đó không là vấn đề. Liệu những ngày ăn chơi có còn được tái diễn không chúng ta sẽ biết ngay thôi.

Bà cô bước vào làm bọn con trai hò hét rầm rộ chói cả tai, chúng hay bảo bọn con gái thấy trai là như điên chứ lúc này chúng cũng chả khác gì nhau cả ~. Cô giáo mới này có vẻ còn tuổi thanh xuân chứ không phải chồng con như mấy bà tám đầu nha. Cô mặc 1 chiếc váy màu hồng bó sát eo kiểu may hoa to tôn lên sự quý phái và nét dịu dàng của người con gái. Khuôn mặt trắng ngần cùng đôi môi đỏ hồng đang nở nụ cười tỏa nắng và cái dáng đường

cong chữ S đó làm bọn con trai xìt máu ề. Trời ôi!!! Gặp ngay bà chủ nhiệm đẹp thế này thì bọn con gái chỉ đi xách dép thôi nhá !!! Bọn con gái thấy là đã thấy ngứa mắt, không ưa từ cái nhìn đầu tiên rồi....Thấy mà ghét

_ Các em trật tự, cô xin tự giới thiệu cô là Đoàn Trần Ngọc Thảo năm nay cô 25 tuổi sẽ là chủ nhiệm của lớp các em - cô ta đập 1 cái SẦM xuống bàn đập tắt sự náo loạn của bọn Hám gái đi và giới thiệu

_ Hú hú cô xinh quá cô ơi

_ Cô ơi làm người yêu em đi cô

_ Cô đẹp qua, hót gơ toàn trường cô ơi

...Bla

...Bla

,...Bla

Sau 1 hồi chào hỏi nhau kịch liệt thì cô lại lên tiếng

_ Thôi chúng ta vào học các em nhé- lời nói của cô rất vừa lòng người nghe nhưng dù ngọt đến mức nào chỉ cần nhắc chữ HỌC thui thì cái mặt của đứa nào cũng xuy xuống, có vẻ rất chán nản!!! Cô chả biết bắt kịp xu hướng thời đại gì cả. Chắc! Đáng nhẽ mình là giáo viên mới nhân dịp cái sự kiện này phải khuyến khích cho các em chơi 1 tiết mới đúng là cô chủ nhiệm hiểu tính bên này chưa gì vào 1 cái học lun hà!!! bảo sao chúng chả ghét cơ chứ!!! Cô phải làm thế nào để chúng phải ấn tượng mình mới chuẩn chứ!!!

Chúng thờ dài theo phong trào 1 lượt rồi đem cái bảo bối thần kì ra(Cái cặp ý) trong đó toàn đồ ăn, nước uống, í phôn rùi í bát..v.v ra chơi ...Make up, sf rùi chat, lướt web, chơi game....là những công việc hằng ngày của cái lớp 11A1 này. Cô giáo đang say sưa giảng bài nghe thấy tiếng sỳ soạch gì đó dưới lớp, biết ngay cần có vụ điều tra cô ta mỉm cười nham hiểm

_ Ui za, đau bụng quá, ôi mẹ ơi đau quá chết mất, các em ơi ôi cô đau quá- cô đang viết trên bảng bỗng ngã quỵ xuống sàn, ôm cái bụng la oai oái làm cả lớp nhòm người lên xem

_ Cô sao vậy cô ơi

_ Cô đau bụng hà cô

_ Cô ơi em đưa cô xuống y tế nhé

_ Cô đau nặng lắm không cô

_ Ah cô không sao, đây là cơn đau thường xuyên ý mà, triệu chứng thất thường lắm mà các em có bánh kẹo gì không cho cô bổ dưỡng 1 lát rùi là thôi ah, không sao đâu- cô

Nghe đến đây chúng thấy lạ lạ sao đã đau bụng lại còn ăn gì nữa chứ nhưng thôi hôm nay ta thay trời hành đạo, cứu vớt chúng sinh, chúng đem hết nào là ô mai, bánh mỳ bate, nước coca cola, bim bim, dưa lê, phô mát, pizza...v.v và mây mây...Đành nhịn bữa trưa vậy!!! Chúng tự nhủ bản thân đặc biệt là cái bụng đừng có đánh trống nữa để phần ăn này cho cô giáo!!! Đúng là vì gái có khác, bọn con trai ủng hộ nhiệt tình nhất có vài đứa còn lên đỡ cô hỏi han như chăm vợ con không bằng ý!!! Thôi người tốt việc tốt giúp đỡ nhau trong hoạn nạn là việc nên làm mà ^^

Một lúc sau cái bàn giáo viên đầy đồ ăn nước uống tươi ngon, đến 1 hồi không có chỗ để nữa là có vài đứa mừng quýnh lên vì chả phải cống nạp mà cũng chả bị đứa nào lên án cả hehe,,,Cô nhìn cả lớp 1 lượt rùi lại nhìn đồng hồ vật đó và cười nhưng nụ cười đó không có chút thiện cảm nào cả mà còn có gì đó rất nham hiểm nha~~

_ Cô cảm ơn các em nhé, các em tốt lắm- cô

_ Vậy cho chúng em điểm 10 đi cô- cả lớp nháo lên

_ Oke, cô sẽ cho mỗi em 1 điểm vào sổ rồi cuối năm lên nhận giấy khen kèn lá chuối nha- cô mỉm cười

Nghe thế cả lớp nhau mừng khó hiểu, ngờ người ra nhìn nhau không hiểu mô tê rằng rứa chi lun. Minh đang làm việc tử tế đáng tuyên dương vậy sao cô lại cho mỗi đứa con 1 nhẽ? Huhu, ở hiền mà không gặp lành hức hức, ông trời không công bằng với những người vì "nghĩa hiệp mà bỏ quên mình" mà!!! sao số mình nó nhỏ quá hic hic

_ Các em đưa quà đến lớp ăn mà còn dám ăn trong giờ của tôi nữa chứ, cũng may tôi thông minh nên vạch trần được bộ mặt của các em ra và sẽ tịch thu đồ vật này lại,,,dám phá trong giờ chủ nhiệm, thật quá đáng mà- thấy cả lớp khó hiểu bà cô lên tiếng giải vây

Ôi No!!! Bị bà cô chơi 1 vỏ cày cú thật đó nha ++....Cứ tưởng hãnh diện về việc tốt của bản thân đứa nào cũng hơn hờ chờ cô tuyên dương ai ngờ cô dùng cơn đau bụng mà phạt chúng 1 cách thông minh quá!!! 36 kế này cô sử dụng chiêu mây nhẽ!!! Chết chết, phải cẩn thận với bà cô chủ nhiệm mới này không thì bị toi mạng như chơi luôn, cô này cũng không phải dạng vừa đâu nha!!! Có 1 sự đau đớn không hề nhẹ nhất là bọn con trai đau khổ tràn trề!!!

Chúng hăm mộ hốt go- người trong mộng của mình cao quý vậy mà, ra tay anh hùng rom giúp người đẹp để gây sự chú ý ai ngờ bị chơi vô đau hết chỗ nói!!! huhu, tội thằng bé ghê

Nó ngồi thần ra đăm chiêu suy nghĩ, bà cô này cũng ghê gớm lắm đây, mình phải cẩn thận dè chừng, để xem cô trị mình hay mình trị cô nha~~ Đang ghi kế hoạch phá hoại thì nhỏ Linh huych tay

_ Gì mà ngồi thần thờ ra thế

_ Tao đang nghĩ kế phá hoại bà này, hình như bà này cũng ghê lắm đây, để xem haha

_ Hôm nay mày phán như Bao Thanh Thiên thế nhỉ

_ Tao là sư công của Bao Thanh Thiên mà, còn phải khen

_ Áo tưởng sức mạnh gớm, thui học đi 1 chữ mày ạ- nhỏ nhắn mạnh chữ Học như có ý nói móc khoe nhưng nó cũng chả bận tâm nữa.

....

....

....

....

.....

.....

1 tuần sau

Công nhận là sau khi bà cô Vân ra đi (ý là không dạy lớp nữa) thì cô giáo Thảo chủ nhiệm cái lớp 11A1 này có vẻ ngoan hơn hẳn. Lúc trước bọn con trai làm gì phá cái gì bà Vân nhắc mãi cũng chả nghe như "điếc không sợ súng" ý còn bây giờ thì từng cử chỉ hành động đều rất là duyên dáng nha~ ga lăng và chăm chỉ hơn nhiều bởi có người tình trong mộng ở lớp chả lẽ lại để mất hình tượng trong mắt người đó hay sao!!! Bọn zai lớp này cảm nắng cô Thảo cả roài nên bắt đầu có những dấu hiệu cải tiến hơn trước nhiều. Đúng là gái đẹp có khác nhá~~ Còn bọn con gái thì cứng đầu hơn chắc do ghen tỵ về sắc đẹp đó mà thật ra chỉ cần nó tô thêm chút phấn thì cả trường đến cả cô giáo này cũng phải xách dép thôi!!! Đó là chưa muốn lộ diện đó henggg!!! Bọn vịt zoi thì phá phách , ăn chơi ngang với bọn con trai luôn với mục đích chọc tức cô ta thui hà!!! Riết rồi con gai thành trai mà con trai thì thành gái mất luôn!!! Nhưng dù phá phách thế nào, cố gắng đưa lớp đứng hạng cuối trường thì hình phạt cũng không hề nhẹ cho mấy bọn này. Mỗi lần sung sướng vì lớp mình đứng chót trường, thấy vẻ mặt xấu hổ của cô ta trước toàn trường thì lũ con gái thì vui như điên đại còn bọn con trai ngồi khóc thầm đau khổ thì chúng cũng nhận hậu quả đáng giá luôn!!! Lúc thì bị dọn nhà vệ sinh 1 tuần, lúc thì làm vệ sinh lớp cả năm một mình hay khi giờ học bắt đầu thì chúng lại được tạo dáng dưới cuối lớp học ....v...v...Bà cô này nghiêm khắc lắm nha không có chuyện đùa ở đây đâu nha~~ hể nghe thấy tiếng động dưới lớp là loa phát thanh từ miệng bà ta lại vang lên khúc ca " Bài ca không quên" hoặc giờ kiểm tra đồ đưa nào mà xem tài liệu được đấy!!! Nếu có xem thì 1 chút thui còn lát sau thì được uống trà nói chuyện với thầy hiệu trưởng đó nha....Nó cảm thấy có gì đó bức tức mỗi khi chạm mặt cô ta, không còn chút hứng thú đến lớp nữa, cảm giác chán nản bu quanh lấy nó và đến lúc kế hoạch phá hoại bắt đầu triển khai thui haha....Chúng ta xem cả nhóm nó sẽ chơi gì nhá???

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Buổi sáng chương trình ca nhạc lại bắt đầu lên sóng nhưng hôm nay có MC cực đẹp trai chứ không phải mẹ nó !!! Còn ai khác ngoài anh Nam nhà ta nữa_ NHã Uyên bà không định đi học HƯ???

_ Hừm,,hôm nay ông thay mẹ tui quản lý tui hả, ở gần mẹ tui nên cái loa từ miệng ông cũng có tần số volume cao ngang ngửa mẹ tui rùi đấy- nó cảm cái cặp nặng trĩu lê lét ra tuyền chọc hần đang đợi ở cổng và bên cạnh là chiếc xe đạp của nó. Tưởng nó khen mình hần nó mũi nhưng nhận ra có mùi nói móc ở đây hần lại đầu khẩu với nó

_ Ukm đúng rồi, sau này ngày nào tui cũng thức bà dậy chứ ngủ như heo nái ý- hần cười

_ Ủa sau này tui lấy ck ông cũng ở với ck tui hừ- nó trở mặt hỏi ngu ngơ

_ Ngốc quá, sau này tui là ck bà chứ sao nữa, bố mẹ 2 bên già bà cho tui roài- hần bựt miệng cười

Nó bỏ đi luôn không thèm đi xe chung với hần nữa và không quên lườm hần cháy mặt luôn

_ Nek, tui đùa thôi mà tưởng là thật sao??? sao đỏ mặt nhanh thế- hần

Đỏ mặt??? Nó đỏ mặt với những câu nói đùa hần sao??? Thường ngày 20/24 giờ nó với hần toàn đầu khẩu "mòm", nó có bao giờ để tinh thần suy sụp vì những lời nói của hần sao độ này chỉ cần đối mặt với hần, nghe hần nói đùa về yêu với đương hay nhìn nụ cười hần tỏa nắng là cơ thể nó nóng bừng lên và mặt đỏ lên như trái cà chua??? cảm giác này nó chỉ thấy khi bên cạnh hần thôi và đây là lần đầu tiên cảm giác này xuất hiện trong đời con ngốc này!!! lạ thật đó??? Nó đang co cẳng bỏ đi thì câu nói đó làm nó dừng lại không nhúc nhích, lấy đôi bàn tay múp míp xoa vào đôi má đang ửng hồng và tổng khứ cái suy nghĩ đó ra khỏi bộ nhớ của mình. Cách tốt nhất là đừng động chạm với mặt hần nên chạy đi thật NHANH nào. Tuy là nó cũng thấy hối hận vì bỏ đi lắm chứ tại đi từ đây đến trường hơi bị xa đó nha nhưng lúc này mà đi bên hần thì không biết mặt nó ra màu đỏ hay gì nữa đây??? Cô ngốc này đúng là có bộ não heo chỉ giỏi ăn chơi ngủ nghỉ thôi hà, có cái đầu hời hợt trong đầu cứ suy nghĩ mà cũng không tìm ra câu trả lời !!! Chắc, có cần chị đây ra tay gọi ý hông nặc??? Đó là cô nhóc này đã thích anh Nam rồi đây ah không phải thích đầu mà là YÊU rồi hử ^_^

Nó cũng đang cầu mong có ai làm ơn làm phúc đưa nó đi học giùm cái chứ có cái anh xe ôm chạy theo sau nhiệt tình vậy mà nó sợ không dám ngồi>>> Sợ cảm giác bị anh ấy trêu chọc, sợ anh ấy thấy khuôn mặt xấu hổ của mình, sợ mình đụng chạm phải khuôn mặt đẹp trai đó là trái tim của nó lại loạn nhịp lên,...

Bỗng tiếng ai đó í ới đằng sau:

_ Uyên ơi ới ời- đó là tiếng Hoàng và Linh cùng đi học với nhau, thấy ả Uyên í ạch xách cặp đi bộ nên chạy đến bên

"Kítttttt"

_ Ủa 2 người đi học hả???- nó hỏi cái câu đúng là ngốc mà, không đi học thì làm gì nữa bà nội + _ +

_ Uyên không đi xe hả??? vậy lên xe Hoàng đèo nào còn Linh,,,,,thì lát đi với Nam nhá- nói rồi Hoàng quay xe lại chờ Uyên lên xe mà phóng đi, lâu lâu mới có dịp mà Hoàng làm sao bỏ qua được chứ, còn nhỏ Linh đành âm thầm chờ cái tên Nam kia đi đến mà cùng đi học lun

1 lát sau, Nam cũng đến nơi, nhỏ Linh xị cái mặt ra và nói:

_ Tui ngồi xe với nhá, Uyên đi xe với Hoàng rồi

_ Ukm- hần thắc mắc tại sao Hoàng lại đèo nó nhưng rồi cũng âm ừ qua chuyện đạp xe đi luôn

Hần vừa đạp vừa nói chuyện với nhỏ Linh cũng khá vui nhưng đằng trước hần vô tình thấy có 1 đôi nam nữ đang đạp xe nhìn rất hợp nhau, họ vừa đi vừa mỉm cười thật hạnh phúc...Còn ai ngoài Nhã Uyên và Hoàng đó nữa!!! Nụ cười tỏa nắng của Hoàng nhìn thật vui và cực soái ca nha~~ Ánh mắt đầy sự phấn khởi và hình như nó còn biết cười nữa, lúc này nhìn Hoàng thật hạnh phúc bên người con gái đó!!! Lần đầu!!! Đúng là lần đầu hần cảm thấy gương mặt đầy sự vui mừng trên khuôn mặt Hoàng đó nha>>> Hoàng ở bên Mỹ lâu năm tính cách lạnh lùng và kiêu nên chưa tìm được đối tượng mình thích nhưng lần này hần lại linh cảm rằng cảm giác yêu của Hoàng hôm nay đã xuất hiện và phải chăng chỉ khi bên con heo nái đó Hoàng mới như vậy!!! Là bạn thân từ nhỏ với nhau, chỉ cần 1 hành động nhỏ thôi là hần và cậu cũng có thể nhận ra rất nhanh nên buồn vui gì 2 đứa cũng tâm sự với nhau hết ả!!! Khi nghĩ đến đây, hần thấy lòng mình chùng xuống và cảm thấy buồn lạ kỳ....

Nhưng chưa suy nghĩ xong thì >>>

RẦM

_ Ôi mẹ ơi, con chưa thêm mùi nhang, chưa thêm mùi đất mà sao lại cho con ra nông nổi này huhu, đau quá, cái tên Nam kia muốn chết ah- nhỏ Linh ngã xuống đất ôm cái chân la oai oái....Chuyện là hần cứ lo nghĩ đầu đầu ả rồi chả nhìn đường đi gì cả thế là bây giờ 2 đứa an tọa dưới đất và tạo dáng cực đẹp bên cây cột điện. Đứa thì nằm úp xuống đất nhưng cái chân dài mắc trên cột điện còn đứa thì đầu ghé vào cột điện và thân người chúi xuống đất. 2 anh thanh niên đi qua và dừng xe lại nói với nhau

_ Ê mày, 2 đứa kia tạo dáng đẹp thế, bên cây cột điện mà cái dáng cũng đẹp nữa, chắc bọn này là người mẫu giỏi lắm nè

_ Chúng ở bệnh viện ra chắc công bệnh viện quên khóa nên để chúng chạy lung tung ở đây ý mà, bệnh viện nào mà thiếu tinh thần trách nhiệm thế không biết

Ôi no!!! Bị đau thế này không ai giúp lại còn bị chí trò này nọ, nhỏ Linh đau như điên đại bây giờ nghe 2 gã kia bàn tám thì đầu muốn bốc khói đen luôn!!! Mà tội thì trách cái tên Nam kia, nhỏ đã dặt cái áo và bảo là cẩn thận phía trước có cột điện mà hình như là "vịt nghe sấm" hay sao ý, hần chả nghe cái gì cả nên hậu quả là thế này đây. Nhỏ lê lét dẩy đến chỗ hần xả 1 trận kinh thiên động địa cho bỏ tức, sau khi nghe xong bài ca cái lương do nhỏ trình diễn khoảng 30 phút chứ mấy thì hần cũng giảm đau và 2 đứa lại tiếp tục đi học!!! Đề lần này không phải an tọa với đất mẹ nữa thì nhỏ Linh là người đèo hần đến trường để đảm bảo an toàn khi tham gia giao thông hehe...

Chương 27

_ Ông bị sao thế- nó đang ngồi chơi thấy 2 khuôn mặt đen như đất nồi đi vào lớp liền hỏi ngay_ Cái xe đạp của bà bánh xe 1 bị nổ phải vá xăm, đứt phanh 2 bên, méo cái tay lái, cong cái tay cầm về, móp cái rổ và bây giờ đang đường thương tại quán rửa xe đầu ngõ nhà tại cái ông Nam cho tui vào chơi với cột điện nek hức hức~~~ nhỏ nhanh giọng thuyết minh hình như xả 1 trận 30 phút vẫn chưa hết tức

_ Hiểu rồi, hiểu rồi !!!- cả bọn cười vuốt nước miếng lẫn ra cười tung tóe riêng nó thì đứng đơ ra vì "em iu" của mệnh đang trọng thương khá nặng có nguy cơ tàn đời

_ Hai ông bà làm sao thì làm chứ "cục cưng" của tui có mệnh hệ thì toi cả 2 đó- nó gần giọng

_ Vâng thưa chị, đừng nóng ảnh hưởng tới nhan sắc đó- hần chạy đến bên nó giả bộ vuốt ve cho "ô kiến lửa" hạ hỏa

Còn nhỏ Di và Hoàng từ lúc nãy đến giờ chắc cái miệng cũng rộng ra tận mang tai rồi đó, cười như chưa bao giờ được cười ề ~>~. Hần vừa dứt câu thì tiếng trống báo hiệu giờ học bắt đầu, cả lớp chạy về chỗ ngồi thật nhanh

_____ Tiết Công Dân của cô chủ nhiệm _____

_ Cả lớp- nhỏ lớp trưởng đứng dậy nghiêm

_ Mời các em ngồi xuống, lấy giấy ra kiểm tra 1 tiết nhé- cô giáo tươi cười nhưng từ khi chủ nhiệm đến giờ cái nụ cười ấy nhìn thật đáng sợ >.<

Đứa nào đứa nấy mặt ỉu xiu ra, nhăn nhó như khi gió than thân trách phận sao số mình đen đui chưa học bài bây giờ kiểm tra lấy đầu kiến thức đây nhưng bà cô là người bị cả lớp lên án nhiều nhất. Có vài đứa chăm học thì vui mừng làm bài chứ cả nhóm nó chả đứa nào siêng như thế cả, nó và nhỏ Linh, Di chửi rủa nghe chói cả tai. Nó bực bội lục cặp lấy cái gì đó nhưng không thấy thì cái mặt lại giống sư tử hơn nhưng lập tức tươi tắn hẳn lên

_ Ê Nam cho tui tờ giấy kiểm tra đi nha- nó xòe tay nũng nịu hần. Định dùng mỹ nhân kế với hần để mượn giấy chứ gì (con này khôn thía hờ)

_ Haizz, nè, lần sau trả lại cho tui gấp 2 nha- hần thờ dài đưa giấy cho nó

Nó hí hửng đón lấy ghi đề và làm bài thật nhanh nhưng làm bài gì đâu chỉ là kẻ giấy kiểm tra chưa xong hưởng gì ghi bài + _ +

30 phút sau

* Hí hoáy, hí hoáy*

_ Ê cho tui coi với nào- nó hích tay hần cần nhìn

_ Đợi xú- hần viết lia lịa

_ Tui nghe câu này chục lần rồi nhanh lên- nó tức quá hích mạnh vào tay hần

_ Đây nè- hần đảo mắt xung quanh xem bà cô ở đâu rồi nhanh tay đẩy tờ giấy sang cho nó chép và chép

RẦM

_ Uyên và Nam làm cái gì đó- tiếng gõ thước thật mạnh của cô giáo Thảo làm cả 2 thót tim, tái mặt quay đi chỗ khác tấp lẹ

* 20 phút *

_ Ê con đũy kia cho tao coi với- nó đá mạnh vào người nhỏ Linh ngồi phía trước

_ Ui za, cái con này, tao đang giờ nè- nhỏ cúi

_ Mà giờ lâu quá- nó nhòm người lên xem, gắt

_ Đây nè- *sột soạt* tiếng lật sách làm ai đó thấy rõ

_ Không phải trang đó đâu, trang bên cạnh kia

_ ờ đúng hen cảm ơn nha- nhỏ Linh và nó hớn hờ nhìn lên

CÔ GIÁO

_ Trời đất cha mẹ thánh thần 4 phương 8 hướng 12 quận số 7 quận 5 chữ cái....Hết hồn hà- nó giật bắn người lên xả ra 1 tràng

Đó là tiếng cô giáo thảo, từ lúc nào bà ta đã ở cạnh 2 đứa và cầm cái thước làm nó và nhỏ run cầm cập rơi cái sách , mặt tái mét như ếch nhái lun> Bà ta cầm cái sách lên và nói

_ Đưa phao đây, ngoài cái sách nè, NHANH- cô ta lớn giọng

_ Em đâu có đi bơi đâu mà đưa phao cô- bấy lâu nay cô ta làm nó tức đến điên máu rồi và nó quyết tâm lần này phải chọc cô cho bỏ tức

_ Tui nói cái phao trong giờ kiểm tra kia- cô chìa tay ra

_ Em không có đi bơi nha, phao cau gì ở đây- nó tự tin trả lời, thoang thoang mùi thuốc nổ rùi nha

_ Vậy đưa tài liệu cho tôi- cô ta tức lên gất

_ Ủa cô cũng biết anh Tài Liệu hả??? Anh ấy đóng bộ phim đó nổi tiếng quá mà cái tên Tài Liệu hay ghê cô ha, cô cũng nghiền phim Hàn ah haha- nó cười tươi nói ngây ngô làm cả lớp cười no nê. Cô muốn nói tài liệu trong thi cử ai ngờ nó đánh trống lảng sang cái anh diễn viên gì ấy có tên " Tài Liệu" đó.... Ôi mà có biết đang chọc phải tổ kiến lửa không nhóc con??? =_=

_ Ra khỏi lớp NHANHHHHH, 2 cô nộp bài lại cho tôi- con bảo gió giật cấp 12- 13 đang cuốn đến làm cả lớp im re không nhúc nhích gì luôn. Nó bực tức quá viết vào giấy kiểm tra vài chữ

" Câu 4: Câu trả lời ở trang số 155 đoạn thứ 6 bài số 3 trong sách GD&CD tập 2" rồi lặng lẽ lên nộp bài và ra khỏi lớp nhưng để con bảo mạnh hơn nó chạy về chỗ ngồi lấy vài gói bim bim và truyện Đồ rã ê mồn hý hửng chạy ra và không quên chào cả lớp " See you again" lại còn đá lông nheo với cô giáo làm bà ta tức học máu mặt hừm hừm....

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28

-----Giờ ra chơi----- Uyên ới ời ời, mầy giỏi quá ah làm bà ta dạy cả tiết mà cái mặt không khác sư tử haha- nó đang ngồi trên lan can ăn vặt thì cả nhóm chạy ra, nhỏ Di nói

_ Mày gan lắm nha con đực- nhỏ Linh

_ Tao mà ,,,không phải khen nha haha- nó nở mũi

_ bà không sao chứ- hần hỏi sao nhẹ nhàng vậy chứ!!!

_ ah ukm,,, không sao- nó cúi mặt xuống tránh nụ cười ai đó

_ Sao vậy Uyên, sao cậu xuy mặt thế- cậu

_ Không có chi đâu, thui vào học nào- nó nhảy xuống 1 cái Phịch chắc các cái lan can nhà trường phải sửa lại cho an toàn rồi đẩy cả bọn vào lớp làm ai cũng khó hiểu thì giọng 1 cô gái vang lên..

_ Anh Hải Nam...- đó là Ngọc Anh mà, nhỏ đó là học lớp 11A2 kẻ bên lớp chúng nó. Hôm nay nó diện 1 bộ váy thật đẹp, đáng thì chuẩn khối phải chỉnh với khuôn mặt rất đáng iu làm bọn con trai ngất lịm luôn =_=.

Giới thiệu: Nhỏ là Hoàng Ngọc Anh con gái của Công Ty Đoàn Khang lớn trong thành phố, xinh đẹp hết chỗ chê, học lực giỏi và là hoa khôi trong cuộc thi Nữ sinh thanh lịch vừa qua nên nhỏ lại có tiếng hơn.

Hần ta đẹp trai khôi phải bàn, chỉ cần cười 1 cái thôi kể cả bà cô chủ nhiệm cũng phải chết "đứ đứ" rồi. Học lực giỏi lại chơi thể thao tốt gái không theo mới làm lạ đó, đến cả cái con nhóc Nhã Uyên đôi lúc cũng thấy e ngại khi bắt gặp ánh mắt hần nhìn mình nữa kìa. Bọn vịt trời trong trường kể từ ngày hần nhập học đến giờ lúc nào cũng biện đầy đủ lý do gặp hần, lúc thì tặng quà lúc thì cảm ơn vì cho mượn sách nek hay còn tỏ tình với hần nữa cơ. Chuyện đó là quá bình thường với mọi người rồi vì lúc nào đến lớp bàn hần và cậu cũng đầy ắp quà cáp nhưng hần không nhận mà đem cho mấy đứa con gái trong lớp vì vậy nó cũng được nhận kẻ đồ ăn nữa hehe. Những lúc như vậy nó thấy lòng hơi khó chịu nên ăn là cách tốt nhất cho bỏ tức mà nó cũng chả hiểu mình bực về cái quái gì nữa!!! Một cảm giác lạ lẫm trong con người nó ^^ . Hôm nay lại có người tặng quà cho hần và người đó là Ngọc

Anh- hoa khôi đó nha~~ <<<< Nhỏ vừa xinh vừa học giỏi trai theo cả đồng thể mà chỉ tặng quà mình hân thúy hà!!! Say nắng chắc có anh Nam nhà ta thúy hử??? Vậy chị Uyên mắt ngủ vì có đôi thủ rồi nha!!! Hân nhận nhiều quà từ các bạn gái toàn là hốt gơ không hà sao hân lại luôn từ chối tất cả nhĩ??? Hành động nắm tay, cười tươi của hân đã làm các nữ sinh trong trường ảo tưởng là "anh ấy yêu mình" nhưng cuối cùng đó chỉ là sự cảm ơn về món quà thúy nhé mấy chị gái!!! Phải chăng hân chưa tìm đối tượng mình yêu hay sao? Anh Nam là hốt bời mù nên kén cá chọn canh cũng là đúng thúy....Nó đứng ở cửa lớp trôn trôn nhìn ra chạm thấy ánh mắt 2 người đó nhìn nhau như đũa tình vậy!!! Sự e thẹn của cô gái đó và nụ cười của chàng trai đó đưa cho nhau sao ấm áp giống như 1 tình yêu vậy!!!!" Ngốc ạ, mày đang nghĩ cái gì vậy hà???" Nó nắm bàn tay đánh vào trán và cảm thấy lòng mình buồn buồn....

Nhỏ kêu hân lại và e thẹn cầm 1 hộp quà hình trái tim màu hồng nhìn rất xinh xắn đưa cho hân rồi mỉm cười thật tươi

_ Em tặng anh

_ Cảm ơn em nhé- hân nhận lấy hộp quà nắm tay nhỏ cười tỏa nắng làm nhỏ gần suy tim (ủa ôi tao chết vì trai là cái chết đúng đắn quá mà)

Cả nhóm chạy vào núp ở cánh cửa lớp ngó cái đầu ra xem như kẻ ăn trộm, nó thấy ngửa mặt quá, cáu:

_ Có gì đâu mà xem chứ không thèm- rồi ngừng ngoáy bước về chỗ ngồi

_ không xem hử??? Vậy thì thúy ....woa Nam hôn nhỏ Ngọc Anh kia- nhỏ Linh mắt sáng rực

_ Đâu đâu??? Kiss hà???- nó vụt chạy đến chưa đầy 5s, chen hết phần bọn chúng rồi ló cái đầu ra xem..."O có gì đâu, 2 người đó chỉ nói chuyện thôi mà" nó gãi tai đỏ mặt

Ả Uyên bị nhỏ Linh lừa cho 1 cú mặt đỏ như trái cà chua luôn, nó ngại ngừng nhưng vẫn mạnh miệng (công nhận con này lì lăm nek)

_ Tại tò mò quá thúy hử hử- rồi ba chân 6 cẳng biến đi luôn làm cả nhóm cười khúc khích riêng cậu hiểu ra điều gì đó chỉ lặng lặng về bàn học

...

....

"Không biết bà Uyên tò mò hay ghen nhĩ haha"

-----Vào học-----

Hân cầm hộp quà vào lớp đến bên nó ngồi phịch xuống, hương nước hoa lan tỏa nhìn hân thật nam tính quá đi!!! Với vẻ đẹp đó khó mà miêu tả được hân lắm..(^_^)

Nó chau mày cảm quyền sách quay sang hướng khác, lờ mờ hân 1 cái nhìn deso quá đi, thấy có ai nhìn lên mình hân lên tiếng

_ Bà nhìn tui gì mà dữ vậy heo nái !!!

_ Xì,,,suốt ngày nhận quà sướng nhĩ

_ hử hử, bình thường thôi, tôi đẹp quá mà

_ QE, buồn nôn, người yêu xinh thế- nó giả bộ nôn khi nghe hân tự cao

_ Ngọc Anh hà??? Ukm xinh quá học giỏi nữa không như ai kia

_ Ý ông nói gì hà>>>> Tui sao chứ>>>- nó cáu

_ Tui đâu nói bà đâu, GHEN hà???- hân ghé sát tai nó- hành động sát gái, ngân dài chữ " Ghen" làm nó nổi cả da gà

Nhắc từ ghen làm nó đỏ mặt lên, không thèm đôi co dài dòng nữa nó vờ vội quyền sách úp mặt lại vờ như mình đang đọc sách

_ Cầm sách ngược mà cũng học được!!! Bái phục- hân cười

_ Tránh xa tui ra- nó thét ra lửa

"huu, động chạm gì với hân cơ chứ??? Mặc kệ hân ta đi có thể cũng nói nữa!!! Ghen cái gì cơ??? Hòn" nó khóc rùng rùng nghĩ vờ rồi tự trấn an bản thân

Cái cảm giác gì đang xảy ra với Trương Nhã Uyên tiểu thư vậy nhĩ??? Liệu có phải cảm giác ghen khi đang yêu không ^_^

Hello mọi người>>>> Truyện Mon thế nào vậy ạ!!! Mọi người đọc xong có thể cmt nhận xét giúp mình được không ạ???

Chán

Nhảm

Nhảm

Hay

Như thế nào ạ??? Mọi người cmt bên dưới cho Mon nhé ^^>>> 10 like=1 cmt mà :))

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29

Vài tuần sau Sau những giờ học căng thẳng cả nhóm kéo nhau xuống căn teen đập phá để thỏa mã về nhu cầu ăn uống. Nói việc học thì hơi e dè chứ về ăn chơi và ăn uống với bọn này thì không là vấn đề rất nhiệt tình. Cả nhóm chọn cho mình 1 bàn ăn cuối phòng căn teen vừa yên lặng lại rộng rãi và chủ yếu tránh sự bàn tán của mọi người nhất là ánh mắt hình viên đạn của đám vịt zời dành cho 3 nhỏ. Chắc!!! Làm người nổi tiếng khổ thật!!! Chả được "quẩy" tung hoành như mấy đứa choai choai ở trường mà lúc nào cũng tỏ ra ngoan hiền để bảo để khỏi bị si căng đàn nha !!! Hôm nay 2 anh chàng lại ga lăng đi tình nguyện đi kêu đồ ăn

_ Tui ăn 1 bát phở, 2 ly cam, 1 bịch bim bim (*Nói nhỏ*: Hôm nay có khuyến mãi mua 10 gói bim bim tặng 2 gói nhớ lấy cho tui nha)- nhỏ Linh hớn hờ

_ Tui hộp bánh pizza, 2 ly cà phê sữa và 1 tô phở- nhỏ Di xen ngang

_ Tui thì giống cả bọn- nó chống cằm nói làm hấn chả hiểu gì liền lên giọng

_ Là sao???

_ Thì 1 bát phở, 2 ly nước cam, 1 bịch bim bim, hộp bánh pizza, 2 ly cà phê sữa và 1 tô phở như vậy là nhiều món rồi thì chị phục vụ sẽ khuyến mãi tui 2 cốc nước ngọt đó nha (*nói nhỏ*: Khách VIP mà) hehe - nó xả 1 tràng làm cả nhóm ngả RẦM

" Sai lầm lớn nhất của đời tui là đi ăn với 3 con heo này mà" hấn khóc đầy đau thương thấy vậy cậu ôm hấn như an ủi!!

Haizza, chỉ tiếc là thiếu mỗi anh Minh nhà ta thì cả nhóm sẽ vui hơn nhiều nhất là nhỏ Linh, từ ngày quen anh đến giờ lần nào nhỏ cũng nhớ hết tron ý!!! Ngoài mặt thì như con điên, nhớ anh đến phát điên nhưng vẫn thần nhiên im lặng chỉ vờn vờn 2 á bạn là rành tính nhỏ thôi hà... Nhỏ Linh chống cằm nhìn qua khung cửa sổ về mặt thơ ngây đáng iu tóa, ngoài đường phố mọi người đi xe cộ tấp nập- cảnh tượng nhìn đông vui, náo nhiệt vậy sao lòng ai đó cảm giác thấy thật buồn như chiếc lá vàng cuốn vào khối bụi bay trên đường kia!!! Lâu rồi anh và nhỏ không gặp nhau chắc do anh bận ôn thi nên thời gian 2 người dành cho nhau cũng ít hơn hẳn làm nhỏ lòng chùng xuống, thờ dài 1 lượt trông mệt mỏi lắm !!! Thấy vậy nó ôm nhỏ an ủi:

_ Anh có bỏ mày đâu sao lại bần thía hờ cờ hó

_ Tao nhớ anh...

_ Thôi không sao mà, cứ vui đi vì cuộc đời cho phép lalala

Nó cất tiếng hát "bò rổng" lên khiến nhỏ từ người mất hồn cũng phải trấn tĩnh lại rồi 3 cô nàng nhìn nhau mỉm cười như điên dại, đôi khi tình bạn không phải nhất thiết cứ nói lời ngọt ngào với nhau để thể hiện tình cảm bạn bè mà chỉ là 1 hành động nhỏ cũng đã làm đôi phương đủ ấm ^^ . Ba cô nàng ngồi tám chuyện trên trời dưới đất thì có 1 giọng nói cất vang:

_ Chào các cô gái- đó là giọng nói của 1 anh chàng, 3 đứa ngẩng lên chăm chăm nhìn anh làm anh hơi ái ngại

Giới thiệu: Anh là Trần Nhân Khoa học lớp 12a3, đẹp trai cao to học cũng bình thường thôi nhưng chơi bóng rổ thì phải gọi bằng thầy nhưng tất cả chỉ tiêu đều thua hấn cả. Con trai độc nhất của thầy hiệu trưởng nên việc giữ nề nếp cũng như học tập anh rất cẩn thận không để ông bố mình mất mặt vì vậy anh chưa yêu ai cả bởi còn ở trong trường này thì anh còn nằm trong vòng kiểm soát của ông bố già khó tính đó. Hôm nay anh đến tìm 3 cô nàng làm gì nhỉ??? Cái ánh mắt nhìn của 3 đứa cũng là 1 câu hỏi thắc mắc cần 1 ai giải đáp...

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 30

Cắt ngang dòng suy nghĩ đó anh liền lên tiếng :

_ Anh có thể nói chuyện với Uyên được không? - anh ngồi xuống ghế cười tươi rồi cùng làn nước hoa thơm phức làm 2 nhỏ chết rồi kia (anh biết không???) còn riêng nó chỉ như gió thoảng qua vẫn tiếp tục chống cằm nhìn hướng khác

_ Có gì nói duy

_ Anh định cuối tuần mời em đi chơi- lời nói cất lên nhẹ nhàng quá ah!!! CHết chết,,,, nó có đỡ vì lời nói đó không chứ 2 nhỏ thần kinh bất ổn định là điên cuồng hết rồi nha nhưng vẫn vờ như không cảm xúc để giữ chút nữ tính trước troai đẹp ý mù!!! Nói xong anh còn nở nụ cười lộ hàm răng trắng muốt ôi soái ca của lòng em đây rồi

....

_ Ê mày anh hỏi mày kia đi liền đi- 2 nhỏ thì thâm giục nó nhưng cái kết thật có hậu

_ Tránh xa tui ra, biến đi, không đi chơi gì hết mời đi cho, NEXT- nó thẳng thắn trả lời

Ôi chị Uyên chị có cần phải mạnh mẽ thế không hả??? Trái tim ai kia nát vỡ ra rồi kìa!!! 2 nhỏ chứng kiến cảnh đó nhăn mặt chửi thề nó nào là " đồ óc đậu phụ" rồi " đồ đồi, muốn làm cao trước troai" hay " biết thế tao đi thay cho huhu" ,,v,,,v và mây mây.... Đúng là ngốc mà!!! Được voi còn đòi tiền, được troai đẹp mời đi chơi tất nhiên chỉ chơi thui còn ăn thì anh bao toàn tuyến sướng thế không biết hưởng thụ lại bày đặt cáu nữa chứ!!! Nhã Uyên ơi mày có biết 2 nhỏ kia chảy cả nước miếng thế mà anh cũng chẳng để ý mời đi kìa, một cái nhìn thôi cũng chỉ dành cho mày thui nha~~ Thằng thưng từ chối người ta 1 cách gọi là ngu ngốc, quá ngu ngốc và và ngu ngốc,,,,,,bí từ rồi ^^

Chà là từ ngày nó đến xem đội bóng rổ do hấn làm nhóm trưởng cái ngày mà thi Cấp thành phố trường hấn đoạt giải nhất ý(ai còn nhớ không nào ^^) thì anh cũng thi đấu vô tình bắt gặp nó, nhìn thấy một cô gái nhỏ nhắn cùng nụ cười tươi tắn và cái mặt rất xinh xắn đã làm trái tim anh dậy sóng. Anh bị cảm về việc yêu đương ở trường vì ông hiệu trưởng muốn con mình làm gương nhưng thật sự anh không thể kiềm chế tình cảm của mình với nó được...Thật sự anh yêu nó mất rồi!!! Từ hôm đó anh bắt đầu im lặng yêu nó, theo dõi nó nào là mời nó đi ăn, vào căn teen ăn cùng nó, mời nó đi chơi có lần muốn đưa nó đi học cũng may nó đi cùng hấn để tránh anh ta không thì 1 ngày thôi cũng có hàng trăm lý do để gặp nó, hôm nay lại kiên quyết mời nó đi chơi lần nữa mong là cô nàng động lòng chấp nhận nhưng lại bị từ chối đau quá !!! hức hức

Anh nghe vậy lòng có 1 sự buồn không hề nhẹ, anh cố nặn ra 1 nụ cười thật tươi:

_ Đi mà Nhã Uyên, 1 lần thôi cũng được- đúng là si tình nặng nề mà sắp chuyển sang thất tình rồi đó

_ NEXT giùm tao đưê- nó tròn mắt nói

Ôi mai táo!!! Hết cơ hội rồi anh bạn ạ!!! Anh khóc ròng ròng định bỏ đi thì nhỏ Ngọc Anh lên tiếng bên cạnh nhỏ là cậu và hấn , chắc là gọi đồ ăn xong rồi cả nhỏ đến ăn nữa mà!!! Cái căn teen rộng thế này cơ mờ với lại gọi đồ ăn cho 3 con heo này không lâu mới lại!!! Ai bảo hôm nay có bão hay mưa lớn mà lại tình nguyện đi gọi đồ ăn cơ chứ bây giờ lại đem thêm 1 con nhỏ yếu điệu chảy nước dãi về làm nó thấy ngứa mắt!!!

_ Ai vậy???- hấn hỏi mọi người về Khoa

_ Anh ah!!! Em suy nghĩ lại rồi, cuối tuần tui mình đi chơi nhé- nó chạy đến bên Khoa khoác tay anh và * nháy mắt* tinh nghịch

Bà này tính cách quay 360 độ!!!! Lúc nãy vừa tàn nhẫn từ chối người ta vậy mà sau vài phút lại thay đổi liền đồng ý ngay. Hành động nắm lấy tay, cười tít mắt và cả nháy mắt tinh nghịch đó nữa làm cả nhóm khó hiểu và cả anh cũng sững sờ vài giây rồi anh lại mỉm cười gật đầu lia lịa. Riêng 2 nhỏ bạn từ ban đầu đến giờ chứng kiến cảnh tượng này mà há hốc mồm, trố mắt ra không tin vào mắt mình!!! Bà này uống thuốc chưa sao lúc nãy ác với Khoa quá bây giờ lại hớn hờ thế kia!!! Họ giống như 1 cặp tình nhân đang "nũng nịu" nhau Sến quá trời quá đất luôn. Hấn và cậu nhau mày khó hiểu rồi cảm thấy mặt nóng bừng lên, ánh mắt này lửa

_ Bà/ cậu không được đi HIẾU CHƯA- 2 anh chàng đồng thanh quát làm nó giật mình

_ Gì vậy, tui thích đi với ai là quyền tôi, ai cấm chứ, thôi tôi no rồi chúng ta đi thôi anh- nó chu môi ra cãi lại rồi lôi Khoa đi trong sự ngạc nhiên của mọi người

Nó đang làm cái quái gì vậy hả??? Sao thấy hấn và nhỏ Ngọc Anh đi cùng nhau lại còn cười với nhau như vậy lại làm lòng nó nóng bừng lên và hành động 1 cách lạ lùng đến cả nó cũng chẳng hiểu bản thân mình nghĩ gì nữa!!! Sau khi diễn phim tình cảm xong với Khoa, nó lôi anh đi ra ngoài căn teen rồi đường ai nấy về, nó phi nhanh về lớp bỏ lại đằng sau tiếng kêu í ới của Khoa

" Nhã Uyên em yêu anh phải không???"

"Em đi chơi với anh chứ???"

"Em ôm anh như vậy có phải thích anh không???"

Nghe xong mấy từ sến súa đó, nó dừng lại đột ngột quay mặt lại phía sau- nơi có 1 anh chàng si tình đứng đó, nó lườm Khoa muốn cháy sém cả mặt rồi cúi xuống cầm nguyên chiếc dày cao gót... Với trí thông minh của anh thì anh thừa biết đó là hành động gì rồi thế nên không chần chừ lâu và cũng không để tiểu thư ra tay anh 3 chân 4 cẳng bay về lớp với vận tốc ánh sáng ấy vậy mà vẫn nở nụ cười trên môi nhìn cực soái ca nhá~~

Còn phía căn teen- nơi 3 cô gái và 2 anh chàng đang đứng như trời trồng vì vừa xem bộ phim tình cảm Hang cúc xuất bản mà cả vui mừng hay cảm động gì cả mà ngạc nhiên từ nãy giờ chưa hết!!! Có bao giờ nó nói ngọt với tên nào đâu sao hôm nay lại tình cảm tên Khoa đó chứ mà vừa mới đây thì chửi anh Khoa thế mà động lực gì lại khiến nó thay đổi nhanh chóng thế??? 1 dấu hỏi lớn đặt trong đầu cả nhóm riêng có 1 người thì linh tính điều gì đó rồi cười thật nham hiểm ^^

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31

Sáng chủ nhật hôm nay thật đẹp trời- cái ngày mà Trần Nhân Khoa anh được đi chơi với Tiểu quý Nữ Uyên nèk. Rõ ràng là nó không có 1 chút xíu hứng thú gì khi đi với cái tên suốt ngày bám nó ở trường học nhưng hôm đó vì muốn cho bồ tức nên nó mới cùng anh diễn màn kịch tuyệt hay nên bây giờ đúng như lời hứa là phải đi chơi với anh vào hôm nay. Nếu mà nói chuyện riêng thì không đi cũng chẳng sao bên này lại công khai chuyện đi chơi với lũ bạn thế nên không đi thì mất hình tượng quá!!! Chắc! Nữ nhi quân tử làm người phải biết giữ lời hứa thui hà = _ =. 2 người hẹn nhau ở công viên Hạnh phúc gần nhà nó cho dễ đi lại (còn anh xa chỗ hẹn thì kệ tổ anh) lúc 8 giờ còn kẻ hoạch đi chơi tùy anh quyết định nhưng phải thật chu đáo không khéo à uyên phát bệnh không đúng là bỏ về giữa chừng thì không chịu trách nhiệm đâu nha~~. Vì là lần đầu được đi chơi với crush nên 5h sáng anh đã dậy chọn đồ quần áo nào cho phù hợp với bản thân rồi chải chuốt nhan sắc kỹ càng để không mất hình tượng trước Nhã Uyên (Ông này si tình khá cao rồi đó, 8h gặp nhau mà 5 h dậy chọn có mỗi bộ quần áo có cần 3 tiếng ko cha nội = _ =). Còn về phía nó thì ngái ngủ như chết đến 7h30 thì chiếc chuông đồng hồ bắt đầu làm việc đánh thức cô chủ heo nái này dậy:

RENG< RENG>> BỘP

RẦM

Chưa kịp kêu tiếng chuông thứ 3 thì nó đã dùng chiêu liên hoàn đâm thủng chiếc đồng hồ đã ra đi sang thế giới bên kia, hường dương 2 ngày hức hức,,,,,Tội nghiệp chú đồng hồ quá ah

Đến khi mẹ ra tay thì nó mới bật dậy như lò xo xoắn bay vào nhà tắm vsen tròn 7 phút (có cố gắng) đảm bảo con này được mẹ nó thường xuyên huấn luyện như thế vài tháng thui thì nó thành VĐV Maratong chuyên nghiệp luôn. Nó đi ra căn nhà:

_ Chết tiệt, cái đồng hồ sao không kêu chứ ,,,,cửa hàng nào làm ăn kém chất lượng quá không làm được đẹp đi hừm

_ Ukm, kiểu này đồng hồ nào mà chả kém chứ???- mẹ nó vừa nói vừa chỉ xuống sàn nhà- nơi có 1 chú đồng hồ đã chết cách đây 30 phút còn giữ nguyên hiện trường vụ án. Thấy vậy, nó hiểu ra và cười như em không biết gì rồi vụt chạy đi luôn không thèm chải chuốt nhan sắc và ăn mặc chỉ vồn vênh chiếc váy hồng nhưng với nhan sắc đó với mọi người đó là đẹp rồi nhất là trong tâm trí Khoa- Uyên tuyệt nhất ^^

Chạy đến nơi nó chống gối thờ hồng hộc, mồ hôi túa ra như mưa, thấy vậy anh chạy đến hỏi:

_ Sao thế em??? Chó rượt hả??? Con nào??? Để anh xử nó 1 trận

_ Mẹ em

_ O,,,,ơ anh xin lỗi tại thấy em chạy nhanh quá- anh gãi đầu về ái ngại

Nó ngồi phịch xuống ghế đá bên cạnh anh chả thèm trả lời, nhìn anh lườm lườm làm anh đỏ mặt như chú gà tây

Thế nên bao nhiêu kịch bản chơi với nó nào là đi sở thú, chụp ảnh cùng nhau hay đi hát kararaoke (sai lầm khi hát với nó anh ah) rồi ăn kem.v...v đều tan biến hết. Trong đầu anh bây giờ trống rỗng chỉ biết ngồi gãi đầu và cái mặt không thể không nhin cười được

_ Bộ đầu anh có chảy rận hờ sao gãi lắm thế vậy ngồi xa tui ra không thì lấy khổ lắm

_ ah không có gì

Thấy anh cứ ngồi hỏi chuyện này nọ rồi lại im lặng như chục phút mới lên tiếng (không có kinh nghiệm đi chơi với gái hehe) còn nó thì chả thèm nhòm ngó tới anh 1 tí tí ti nào cả cứ ngồi xem bọn trẻ chơi đá bóng kể bên đôi khi còn lên vài tiếng cổ vũ

_ Súttttt vàoooooo !!! Hoan hô ti số 2-1 hứ hứ

_ Em này mạnh rồi kìa, phạt đi hứ hứ....

Làm anh đôi lúc cũng muốn lên tiếng nói "anh yêu em" mà không được, lúc anh định nói từ anh yêu,,thì " Sút đi, hay lắm" đến khi nó ngồi thừ ra đó anh muốn lấy hết can đảm nói ra nhưng lại cái gì đó ngăn lại làm anh lại thờ dài.

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

Vì lòng tốt nó ngồi chờ xem anh đưa nó chơi đâu và nói những gì nhưng cha nội này cứ ngồi đờ ra đó nói chuyện thì áp ứng , cảm thấy chán quá với lại cuối tuần mà bỏ ra thời gian với tên này đúng là quá lãng phí nên nó bỏ về_Thôi tôi về đây bye

_ Ở khoan đã sao về sớm vậy em, em cứ ngồi đó anh đi mua đồ ăn chúng mình cùng ăn nhé- anh mỉm cười rồi vụt chạy đi

Nhắc đến ăn uống thì ả Uyên lật lại tình huống ngay lập tức, nhe răng cười tinh nghịch rồi ngồi chờ anh đi mua đồ ăn tại bụng nó cũng lên án rầm rộ. Từ lúc này chỉ ngồi nghe tên khùng đó nói chuyện với lại ngồi xem bóng đá miễn phí nó cũng quên ngắm cảnh công viên 1 chút. Hôm nay cuối tuần nên mọi người ra đây chơi và giải trí sau 1 tuần làm việc nhiều và đông vui lắm. Công viên này rộng thật và cảnh cũng đẹp nữa lại có nhiều khu vui chơi thú vị nên đây cũng là điểm du lịch của khách nước ngoài. Hôm nay cũng gần tới mùa thu rồi nên trời cũng se se lạnh, nó mặc chỉ có chiếc váy mỏng cảm thấy lạnh ở đôi chân thon gọn, nó thu mình ngồi ghế đá, cảm giác này khiến nó bất chợt nhớ đến hình ảnh hân hiện lên. Khuôn mặt đẹp trai cùng nụ cười chết đứng đó thoáng qua tâm trí nó. "Ồi nhìn cũng đẹp trai đấy chứ" nó đập bộp vào trán rồi delete ý nghĩ đó ra khỏi bộ nhớ không thể để save được ^^ . Phía bên kia đường thì có 1 cô gái và 1 chàng trai đang núp ở gốc cây họ định làm gì mờ ám sao

_ Ông đến phá nó cho tui- cô gái lên tiếng

_ Okok bà

Chàng trai tên là Phong cũng hen xăm phết, gã tiến đến gần nó nở nụ cười nham hiểm, một bàn tay đập mạnh vào vai làm nó giật mình quay phắt lại

_ Anh là ai???

_ Ah,,,Khoa bảo cô đến đây này có bí mật nghe nói ăn gì thì phải- gã nói rồi chỉ tay về phía ngõ hẻm kia. Tuy là không quen biết gì nhưng nhắc tên Khoa và nói ăn uống bí mật thì làm nó hào hứng quá liền tin ngay và chạy theo gã. Đến nơi âm u này bóng người chả có vì xa công viên quá nó thấy ớn ớn người

_ Anh Khoa đâu ??? Bí mật gì???

_ haha, mày bị lừa rồi, tao muốn mày đến đây để,,,- gã cười to thấy khuôn mặt nham hiểm đó nó thừa biết là gã muốn làm gì rồi

_ Mày tránh xa ra, không thì tao la lên đó

_ la đi la càng to tao càng thấy hay haha

Gã nói rồi cười ha hả làm nó không khỏi rung mình, nó muốn la lên thật to và khóc nhưng làm như vậy thì gã sẽ càng lấn tới hơn và dễ bị đe dọa nên nó chỉ biết đảo mắt xung quanh xem có chỗ nào để trốn thoát không. Đang lo tìm đường chạy là cốt sách thì thấy gã di chuyển nhanh đến gần mình, nó lùi dần, lùi dần thì gã lại tiến lên, tiến lên

1 bước

2 bước

3 bước

Nó lùi dần 1 lúc thì ngoảnh lại phía sau nếu chị mà lùi nữa là chị sẽ xuống hồ nước nằm luôn rồi sang bên kia gặp Bác hồ luôn đó nha, nó khóc không thành lời và run cầm cập lên, 2 hàm răng va vào nhau nghe rõ từng tiếng một, thấy vậy gã càng khoái chí hơn nhe răng cười thật nham hiểm

"Thôi thì đường cùng rồi mình mà không ra tay thì coi như không được thấy mặt trời nữa rồi đành vậy thôi" nó nhắm mắt nghĩ thầm rồi nuốt nước bọt ừng ực

BỘP BINH BỘP RẦM CHÁT PHỊCH

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

Tiếng la gì mà nghe ghê vậy ta??? Vâng, đó chính là âm thanh mà nó đã sử dụng chiêu liên hoàn đấm, liên hoàn tát và sư tử thét ra lửa tạo nên 1 bài quyền do nó xuất bản cực độc, cực hot và cực ngẫu & &. Nó đã nhanh tay đánh gã lia lịa rồi nắm mặt gã cào cào xé như điên dại và còn đá 2 phát ở XYZ...của con trai không để gã kịp phản ứng gì cả đảm bảo anh yên nghỉ nơi chín suối luôn. Và bây giờ anh đang trong tư thế rất thư thái và an nghỉ dưới hồ nước, chiếc quần bị nó xé 1 mảnh đang tập lặn còn chiếc áo ngang giẻ rách đang tập bơi giữa và đôi dép tông Lào thì tập bơi kiểu ếch ộp. Khuôn mặt hốt hốt bị bầm dập te thị tua luôn bây giờ nhìn gã không khác gì con ma dơ xương ah nhảm ma- nơ -canh luôn...Tội nghiệp thằng bé vớ phải con vũ phu huhu. Gã ở dưới nước vùng vẫy như điên dại nhưng ở đây hoang vắng có ai cứu cho đâu hehe được tắm nắng dưới hồ miễn phí mà không biết hưởng thụ kaka

Nó thấy vậy hào hứng lắm, cảm giác sợ cũng bớt hẳn rồi vụt chạy đi luôn đến đoạn thoát ra lối hẻm đó thì trước mặt cô là nhỏ Ngọc anh

_ Cô giỏi lắm

thấy ánh mắt đầy căm tức đó nó hiểu ra và cười đầy khinh bỉ

_ Thì ra cô cho người chơi tôi

_ Tránh xa anh Khoa ngay lập tức

_ Oh, hôm trước mới tình tứ với Hải Nam bây giờ lại đánh ghen anh Khoa, bộ cô bắt ca mấy tay vậy??? Tim cô cũng nhiều ngăn phết đấy- nó nhếch môi cười

BỘP

Nhỏ tát cô 1 phát đau đến tận xương tủy, nó không tin vào mắt mình về hành động đó, thường ngày nhỏ ngoan hiền vậy mà lại bây giờ lại đánh đá ghê!!! Con người này thật nham nhở sống nhiều mặt ! Đáng ghét !!!

Chưa kịp phản ứng gì nó lại bị...

BỘP

Nó bị nhỏ tát 1 phát nữa lại còn đau hơn lúc nãy, khoang miệng nó chảy máu xuống cằm, nó không chịu được nữa, trợn mắt và quát

_ Tao chửi mày thì tao sợ mày không hiểu tiếng người, tao đánh mày thì người ta bảo tao hành hạ súc vật!!! Tao khinh!!!- nó nhấn mạnh từ súc vật làm nhỏ tức muốn ói máu luôn

Định đánh nó tiếp thì tiếng Khoa vang lên- cũng là lúc bộ mặt giả nai của nhỏ lại trở về

_ Uyên ơi, em làm anh tìm này giờ??? sao Ngọc anh ở đây???- anh chạy đến thấy Uyên chảy máu đầy lo lắng

_ Có chuyện gì vậy???

_ EM đi qua đây thấy Uyên chảy máu đến hỏi nhưng cô ấy không trả lời phải không Uyên- nhỏ chạy lại bên nó ôm xuýt xoa vờ quan tâm nhưng đằng sau lưng lại thúc tay nó như nói rằng" Im lặng không được hé lộ chuyện ra" coi như nó chết chắc

_ Mặt mày nó dày quá hơn cả bê tông xây nhà rồi, muốn tát mày lắm nhưng chả biết tát mặt nào mới đã- nó ôm mặt nhìn nhỏ quẳng những lời nói thật khó nghe rồi bỏ về luôn nhưng với nhỏ như vậy đã thấm gì đâu còn phải Anh thì chả hiểu gì

_ Có chuyện gì??? Em làm gì Uyên???- anh chạy đến bên nhỏ nắm chặt tay nhỏ có vẻ bất bình

_ Anh làm em đau đó- nhỏ nhăn mặt

_ Nói nhanh- anh trợn mắt trông thật đáng sợ, lúc này đây Nhân Khoa hiền lành đã không còn mà là 1 con người khác hẳn khi thấy Nhả Uyên như vậy

_ Em...bla ...bla- khi kể hết xong câu chuyện thì nhỏ cũng nhận sự kinh ngạc từ anh, tiếp đó là căm tức và sau là sự ghê tởm về con người thật của ả ta

_ Biến đi và xin lỗi Uyên cho tôi NHANH!!!- anh chỉ thẳng vào mặt nhỏ và quát

Chưa để anh nói lời nào nữa nhỏ chạy đi và khóc lóc thảm thiết nhưng người đáng khóc là nó mới đúng chứ!!! Nhỏ cảm thấy áy náy và xấu hổ vô cùng vì bây giờ chả ai tin có 1 cô gái Ngọc Anh đoan trang nết na nữa mà là 1 mụ phù thủy chua ngoa và đánh đá!!! Tàn đời rồi!!! Bao năm phấn đấu để luôn đẹp trong mắt mọi người vậy mà phút nông nổi nhỏ đã làm mất nó vì ghen tuông!!! Mà ghen vì yêu 1 người còn được chứ ghen vì yêu nhiều người thì bị đá cũng đúng thôi ai bảo bắt ca lắm tay làm chi!!! "Cái kim trong bọc lâu ngày cũng lòi ra" ông cha ta nói quả không sai mà nhất là đối với những người

lắm mưu nhiều kế như nhỏ Ngọc anh nhà ta hehe ^^

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33

Nó đi về nhà với vẻ mặt đầy bơ phờ, mệt mỏi cùng với gương mặt múp múp giờ đây đôi môi đã rỉ máu và đôi má đỏ lên vì rát, chính cái tát của nhỏ Ngọc anh hại nó ra vậy đây. Bước vào nhà thấy con gái như thế, bà mẹ đang xem ti vì không khỏi lo lắng: _Con sao vậy Nhã Uyên???

_Ah, chỉ xước nhẹ thôi không có gì đâu

Vừa dứt câu xong thì nó đi lên phòng luôn để lại đằng sau bộ mặt đầy thắc mắc của người mẹ

_Uyên, uyên, uyên....- mẹ nó nhiệt tình kêu í ới nhưng chả có tiếng ai đáp lại (Mọi hôm thế này là nó giật bắn người có mặt ngay trước mắt mẹ nhưng hôm nay thì không, chả lẽ nội công giám sát sao??? Chắc!!! Tuổi già sức yếu về hưu được rồi)

"Cái con này, ngày càng ương bướng mà, không coi ai ra gì"

Đi lên phòng tính ngủ 1 giấc cho tinh thần thoải mái thì nó lại bị 1 người nữa làm phiền nhưng cho dù người này làm phiền bao nhiêu với nó cũng không thấy mệt!!! Sự lo lắng 1 lần nữa lại xuất hiện trên khuôn mặt hần

_Bà đi đâu vậy??? Sao mặt lại như thế kia??? ai làm gì bà sao??? bà đi với trai hay gái???- hần đang đọc sách vừa định xuống nhà thì nó lết lên phòng, thấy nó ra nông nổi này hần xả 1 tràng mười ngàn câu hỏi vì sao có kịp cho nó lên tiếng đâu

Hần chạy đến bên chạm vào vết máu trên khoang miệng nhỏ nhắn của nó

_Aaaa, đau nhẹ thôi ông kia- thấy nó la oai oái hần xót lắm

Hần cứ giục nó phải kể lại chuyện gì? Sao nó thành ra như vậy? và ai đã gây cho nó? Nhiều câu hỏi hần muốn dành cho nó lắm nhưng khi thấy nó kêu đau và nhăn mặt, hần chỉ biết im lặng mà nhìn nó (Ông này gốc ghê!!!)

_Ngồi im đó tui đi chút quay lại- hần lên tiếng

Sau đó hần quay lại trên tay 1 hộp thuốc xanh xanh vàng vàng đỏ đỏ làm nó thấy mà sợ

_Cái gì vậy ông???

_Đã bảo ngồi im cơ mà- lâu lâu mới thấy hần nổi nóng thế cơ nên đại gì mà đùng chứ vậy nên nó chỉ ngồi im xem hần làm gì (bà nội này gốc chả kém hần, bôi thuốc cho mình chứ làm gì nữa)

_Đã bảo ngồi im rồi, thuốc lem hết ra ngoài rồi nèk bộ muốn giữ khuôn mặt này đi học ah- hần cần nhần vì nó cứ động đậy như chơi chơi nak !!! Chắc, con này thế mà ngồi 1 chỗ đâu có chịu!!!

Sau 30 phút anh Hải Nam cũng sơ cứu xong cho bệnh nhân Nhã Uyên, có mỗi cái rát ở má mà tặn 30 phút cơ đấy!!! Công nhận cái con nhóc này nghịch ngợm có để yên cho hần 1 phút nào đâu. Mà thật sự, khi bôi thuốc cho con heo nái đó, 2 khuôn mặt xinh xắn đó có khoảng cách rất gần, rất gần nha~~ Hần nghe rõ nhịp tim nó vang lên rõ mồn một có lẽ cô nàng cũng hồi hộp đây mà hehe nghĩ vậy anh thầm cười....Còn phía nó cảm nhận hương nước hoa của hần thì có vẻ hơi e ngại khi hần cứ nhìn chăm chăm vào 2 cái má ửng đỏ lên đặc biệt là đôi môi chúm chím đó làm nó biến thành quả cà chua khi nào không hay. Nhìn nó chu mỏ trông đáng iu tóa làm hần chỉ muốn cắn 1 phát vào ,,,,môi cho hả giận hehe

Bỗng chiếc điện thoại rung chuông, nó vớ ngay xem thì hần cũng nhòm người nhòm ngó chắc sợ anh nào nhần cho nhỏ ý mừ (ghen ý mò ^^) nhưng đây là số điện thoại lạ nhần đến vồn vện chỉ 3 từ

"Tôi xin lỗi"

Đúng!!! Chỉ 3 từ thôi nhưng cũng đủ để nó hiểu ra là ai nhần đến !!! Còn ai ngoài nhỏ Ngọc anh đó nữa!!! Nói chung là nó rất ngạc nhiên khi biết bộ mặt xả tráo của nhỏ ta và cảm thấy bực mình khi nhỏ đánh 2 phát rõ đau nhưng khi nghe thấy nhỏ nhần tin đến thì mọi buồn phiền trong nó theo gió mà biến mất cả. Nó biết nhỏ là người xinh đẹp lại học giỏi, ở trường lúc nào cũng ngoan hiền làm vừa lòng mọi người nên việc hạ thấp bản thân xin lỗi người khác thì lần đầu nó thấy. Vì vậy nó cũng không để bụng chuyện lúc nãy nữa

"Kcj, chỉ cần cô sống tốt đừng trơ trên như vậy là được rồi tất nhiên cô sẽ nhận lại lòng tốt từ mọi người

"Vậy chúng ta làm bạn nhé ^ _ ^"

"Tất nhiên rồi!...."

Kết thúc 1 mẫu tin nhắn ngắn gọn nhưng nó lại làm cho 2 cô gái cảm thấy nhẹ lòng hơn hẳn, nó mỉm cười rồi ngồi dựa đầu vào ghế sofa tính chợp mắt 1 lát thì cảm nhận có cánh tay ai đó ôm vai mình và di chuyển cái đầu mình tựa lên 1 bờ vai săn chắc nó bất chợt mở mắt:

_ Ông làm gì vậy??? Đừng thấy gái đẹp là lấn tới nhá- nó chu mỏ lên như chống đối làm hắn phì cười

_ Đầu có!!! Tui thấy bà mệt nên mở lòng tốt cho bà tựa vào vai tui mà ngủ thui chứ ý gì đâu

Thế rồi cả 2 cùng bật cười rồi tiếp đi lúc nào không hay, người ngoài nhìn vào tưởng 2 vk ck son mới đi hưởng tuần trăng mật về đó nha~~ Mọi ngày thì chiến tranh lạnh giữa hắn và nó luôn xảy ra nhưng độ này thì 2 bên đã kí hiệp ước hòa bình tự do rồi hehe...Chả trách bây giờ 2 người họ không còn đầu khẩu nữa mà chỉ nhìn nhau cười có vẻ thân thiện hơn rất nhiều!!! Nụ cười đó nhìn thật hạnh phúc, đối với nó cảm giác vui ngập tràn trong nó chỉ thấy khi ở bên hắn mà thôi- 1 cảm giác lạ mà nó rất thích và đây là lần đầu nó hiểu cảm giác này người ta gọi là YÊU ^^

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34

Từ hôm đó Nhân Khoa anh không còn gặp nó nữa, không còn bám theo nó như thường ngày đi học nữa vì vậy nó cũng cắt được cái đuôi này rồi. Anh không làm gì có lỗi cả nhưng anh cảm thấy rất áy náy về việc nhỏ Ngọc Anh đánh nó như vậy. Và sau buổi hẹn hò đi chơi ấy anh hiểu ra rằng Nhã Uyên không hề có 1 cảm tình chút nào về anh cả, anh nhận ra theo đuổi người mình yêu sẽ không có kết thúc chỉ tốn công tốn sức mà thôi. Anh đã quyết tâm học hành để chuyển yêu đẹp sang 1 bên, cố gắng là 1 học sinh gương mẫu để ông bố hiệu trưởng tự hào trước toàn trường ^^ và tất nhiên nhỏ Ngọc Anh cũng bỏ tính lẳng nhăng đó đi không còn tìm hắn nữa như vậy nó cũng chả mất ngủ vì phải đánh ghen nữa

-----Giờ Hóa học-----

Hôm nay lại là giờ học của bà cô chủ nhiệm hắc ám nhưng không phải học nhiều lý thuyết chủ yếu là thực hành thí nghiệm các chất hóa học. Nhắc đến thực hành các chất xanh đỏ tím vàng này thì bọn quý 11A1 mê lắm nha!!! Tại các chất này nó tạo nên những hỗn hợp thí nghiệm sẽ có nhiều điều khá thú vị mà học sinh rất thích khám phá@@ Với lại không phải ở trên lớp tận 5 tiết ngồi nghe tụng kinh niệm phật mà xuống phòng thực hành vừa chơi vừa học quả là môn học tuyệt vời (Tại Môn cũng thích học hóa ^^)

Cả tuần nay bà cô cũng ít đi dạy hơn hẳn chắc có công việc riêng cho nên xích mích giữa nó và cô cũng ít hơn phần nhiều, đáng nhẽ đó là điều mừng bên này cái con nhóc tí lại cảm thấy ngứa tay chân vì không có bà cô mà chọc cho vui (hết nói nổi). Thấy vậy nó lại nghĩ ra kế gì đó, nhếch môi hình cánh cung

_Hoàng ơi, cậu chỉ tớ các chất này , chất nào hỗn hợp gây nên chất nổ vậy

_Ah, chất này với chất này nè, hoặc trộn lẫn các chất này nè- cậu chỉ tận tình cho nó chỉ từng các chất một thể mà tận 30 phút sau bộ não heo nó mới tiếp thu gần hết= =. Nó cười tí mắt rồi bắt tay vào công việc gì gì đó nghe có vẻ mờ ám lắm nha, hiếm khi con nhỏ này chăm chỉ học vậy đó nha~~.....Lũ vịt trời rù chơi mà không thèm ngó ngang luôn cứ chúi chúi vào mấy cái chất hóa học gì đó (sr em đốt tả mấy cái này lém ^^) cuối cùng nó cũng hoàn thành xong siêu phẩm của mình đảm bảo có điều thú vị. Nó phải bàn tay giờ đa nhem nhuốc rồi í ời kêu cô giáo lại

_ Cô ơi cô xem em làm đúng như bài học chưa ạ- cô giáo tiến lại gần hơi bất ngờ vì hôm nọ nó lại chăm chú làm thí nghiệm vậy nên bà cô cũng vui rồi ngó nghiêng vào ống nghiệm thì

ĐOÀNG

Văng!!! Âm thanh rất quen thuộc mỗi khi chúng ta chế pháo, nổ pháo hay gì đó và hôm nay âm thanh ấy vang lên trong căn phòng học này tất nhiên người sáng tạo ra là Nhã Uyên (hoan hô) nên người thường thức thành quả đó là cô chủ nhiệm Đoàn Trần Ngọc Thảo, chúng ta nhiệt liệt hoan nghênh (Axxx, em nhằm sang MC chương trình rồi). Khuôn mặt cô bây giờ đen như đ*t nôi, mái tóc được salon miễn phí tại trường kiểu giống người đứng gần cột điện mà duyên hơn hôm nay cô ta diện bộ đầm màu đen nên nhìn cô bây giờ từ đầu đến chân!!! Chàc!!! phải nói là đen toàn tuyến luôn giống mụ phù thủy ghê lắm. Cô ta hoảng hốt khi nghe tiếng nổ đó hét lên vang trời chấn động địa cầu rồi nhanh tay lấy gương soi

_ Trời ơi, em làm hỏng make up của tôi rồi

_ Em xin lỗi, em không cố ý- nó *cúi đầu* vờ hối hận, năn nỉ tí tề nhưng ánh mắt thấy rõ 2 chữ chiến thắng

Bà cô dở khóc dở cười, tức không thể nào nói được chắc tại mấy sồi lên não ngăn cái dây thanh quản lại ý mò ^^ chỉ biết dậm chân đành đập dưới sàn về tức tối rồi bỏ đi về nhà thay đồ luôn. Cả lớp được thể mừng quýnh, quấy tung bừng, cái lớp thành cái chợ Bến Thành = _ =

_ Haha Uyên ơi mày number one luôn

_ Hú hú Uyên ơi mày chế cái gì kinh thế, nhà bác học tương lai

_ Tớ lạy cậu luôn, vãi ra- cậu bây giờ mới hiểu bảo sao chăm tiếp thu làm thí nghiệm thế hóa ra thành như vậy *nể phục*..bla,,,bla

_ Cấn teen thẳng tiến đũa- nó

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35

-----giờ học Tiếng Anh-----

Hôm nay bà cô chuyên môn Tiếng Anh tên Thủy vào dạy lớp chúng nó, nó thì dốt tiếng anh bẩm sinh rồi hôm nay lại bị bà cô gọi bài cũ mới đáng lòng chứ ỉ!!

Nó vùng vằng đi lên trong đầu trống rỗng không 1 chữ chi, kiểu này không có ai mở lòng từ bi thả phao cho không thì nó chết đuối là cái chắc

Bà cô nhìn nó 1 lượt rồi thở dài về chán nản, lên giọng

_ Đọc lại bài văn viết bằng tiếng anh hôm trước cho tôi

_....."

_ sao không nói gì???

_ thì em không biết thì mới không nói chứ biết thì em nói 3 đời 7 kiếp rồi

_ Hừm,,,,muốn chọc tức tôi chứ gì ra dọn vệ sinh NhANHHHH- bà ta tức tối giờ tay chỉ ra ngoài cửa lớp ra hiệu nó nhanh chân phần đi

Nó bức bối lờm bà cô 1 cái rồi đi luôn cho đỡ ngứa mắt

30 phút sau....đã có mặt tại nhà vệ sinh, cái mùi gì ấy nó bốc lên nồng nặc (Đùng liên tưởng nhiều hại não lắm), nó bây giờ nhìn y như các nhà vũ trụ lên mặt trăng không bằng ý tại sợ vị khuẩn xâm nhập hay sao mà nó bịt kín mít hả, nào là đội khẩu trang đeo kính 7 màu mới chết chứ lại còn sắm bộ đồ bảo hộ (không biết moi ra ở đâu) cầm sẵn vũ khí để dọn vệ sinh ^^ . Quét có mỗi sàn nhà mà cái tay cầm cây chổi cũng không nên, hành động éo lã chấy nước chết đi được !!! Cứ nghĩ đến cái bà cô cho mình dọn chỗ này lại là lá ngọc cành vàng mà phải vào nơi này là nó lại tức sôi máu trào lên não luôn~~ Nó đang nhăn nhó tự cắn nhai, tự kỷ 1 mình thì tiếng ai đó vang lên mà không phải một người đâu nha hình như cả đội thì có, nó ngoảnh lại, ôi dào 1 đội ngũ quân đã có sẵn: Hấn, 2 nhỏ bạn và cậu

_ Sao mọi người lại ở đây

_ Tui bị hỏi bài cũ không thuộc

_ Tui chơi điện thoại trong giờ học

_ Tui cũng như vậy luôn

_ Tớ đang ngủ khò z z Z Z

Nghe đến đây nó tức cười không chịu được, tí nữa là nằm ngửa ra sàn cười suýt nước bọt nhưng bị dính ánh mắt hình viên đạn từ mấy đứa bạn nên im bật luôn chỉ dám bụm miệng cười(Chủ yếu là cả mấy đứa đều bị phạt dọn vệ sinh hehe thế nên nó mới khỏe re có bạn tám chuyện)

Thế là xong tiết mục tra vấn thì mấy đứa bắt tay vào làm vệ sinh nhá~~ Phải sắt sũa, hợp vệ sinh nha ^^....cả bọn bức tức chà , kì, cọ mà vẫn chưa sạch, bức và nản quá mấy đứa tùm lại ngồi chơi, đứng là rảnh rồi sinh nông nổi mà nhỏ Uyên lại nghĩ ra kế hoạch

_ Ê tui mày tao có ý tởng hay lắm, chơi cô 1 vố luôn

_ Good idea- cả nhóm đồng thanh

Xúm xít, xúm xít

Bla....

Bla...

Bla...

_ Tụi mày hiểu kế hoạch chưa???- nó

_ Okok, let's go

Nhỏ Linh và nó thì lên lớp mượn thau nước xin cô tưới cây, nhờ cô gì đó rồi chỗi quét, còn hần và cậu vờ bị đau bụng đang trong tình trạng nguy kịch ở nhà vệ sinh và nhờ Di thì sẽ đi chạm vào cô (Nói thế này hơi khó hiểu, lát có kịch xem ^^)

Nó và nhỏ Linh lên lớp mượn đồ vệ sinh thì nghe tiếng la hét phía khu vực World cup (Wc)

AAAAAAAAAAAA

_ Chết rồi cô ơi, Nam bị đau bụng tiêu chảy dữ lắm cô xuống xem đi cô- nó và nhỏ về mặt đầy lo lắng, không còn nghi ngờ gì về trò tình quái của 2 nhỏ nữa bà cô phóng chạy xuống

_ Yeah, nhiệm vụ 1 đã hoàn thành, báo cho đồng chí Di thực hiện kế hoạch 2- nó cười

Bà cô đang đi dưới sân gần hành lang, vì lo lắng gấp gáp quá thì đụng phải nhỏ Di đang co cẳng chạy, cuộc đụng độ này có vẻ là điểm hay nhất của màn kịch đây ^^

_ Ui za, em đi đứng kiểu gì vậy hả- bà cô xuyết xoa

_ EM xin lỗi ạ, tại 2 nhỏ kia đi lâu quá, em định lên kêu thì đụng phải cô- nhỏ rồi rít xin lỗi, cúi đầu năn nỉ lia lịa

Bất đầu, thời điểm đến rồi, nhỏ Linh và nó quan sát sự việc của bà cô và nhỏ Di rồi đứng sẵn gần lan can, trên tay cầm thau nước được nó chế ra khoảng 7 phút đảm bảo hàng chất lượng cao (Made in chine) >>>> khoảng cách 3m, góc 90 độ, lực 70 %,,,,ok khai hỏa

BUP

Nguyên thau nước nằm yên vị trên đầu cô ta

_ Cái gì vừa đổ lên đầu tôi vậy hả- bà ta quát và theo linh tính thì từ trên tầng rơi xuống

_ Hất xì ,,,,2 em kia vừa đổ gì lên đầu tôi đó HẢ>>>>XUống Đây NHANH,,hất xì,,,hất xì- bà ta nói không được lần này máu không còn mà tức luôn

2 nhỏ phản kích chạy xuống nhưng đến nơi lại cùng nhau diễn màn kịch thảm thiết

_ Em xin lỗi, tụi em không cố ý làm rơi đầu ạ, nó tự rơi xuống nhưng lại trúng đầu cô, em xin lỗi

_ Trời ạ- tiếng bà cô hét toáng lên làm lớp 11A1 nháo nhào chạy ra xem cảnh hót thì lần ra bỏ đùng không phải ngất mà là cười lăn té ghế luôn!!! Ấc ặc

Bà ta hứng chịu đòn chí giáng này mà lại do nó chế thì chệ vào đầu được chứ??? Hình như có các nguyên liệu là bột màu, nước giềng , ột tiêu nước nhà vệ sinh kaka chả trách nhìn bà ta không khác đang hóa trang lễ hội Halowen kaka. Bà này mà hóa trang lễ hội chắc được giải thí sinh phong cách nhất cũng nên, nghĩ mà tức cười vỡ mặt

Bà ta dỏ khóc dỏ cười, đành bỏ tiết về thay đồ, thế là cái lớp này lại 1 lần nữa chơi cả buổi mà chả bị ai nói gì, công của nó đẩy nhá nhà bác học tương lai hehe

_ Tụi bái phục bà luôn đó- cả nhóm chấp tay lạy

_ Hehe, ta không nhận đồ đệ đâu nha- được thế nó nở mũi

_ Thôi tiếp tục đập phá căn teen tụi bây ơi hú hú- nó

_ let's go- cả lớp ủa đi như đàn ong vỡ tổ

Chương 36

Ngày chủ nhật, trời đã vào cuối thu nên cảm giác lạnh đã ủa về trong thành phố Sài Gòn nhộn nhịp này. Ông mặt trời hôm nay làm biếng hay khi tối thức xem bóng đá mà sáng nay dậy muộn quá nha ^^, ông nhấp nhổ sau những ngọn núi rồi dần dần lên cao chiếu ánh sáng xuống con đường, ngõ hẻm bảo hiệu một ngày lại bắt đầu. Ông chiếu rọi những tia nắng yếu ớt vào khung cửa sổ trên khuôn mặt điển trai của 1 chàng trai đang say giấc nồng. AAAA!!!! Đó là Lương Minh Hoàng. Cảm thấy có cái gì đó đang chiếu trên khuôn mặt mình, cậu từ từ mở mắt nở 1 nụ cười tỏa nắng, cậu đến bên cạnh cửa sổ kéo tấm rèm mỏng màu nâu sang 1 bên ngắm nhìn buổi sáng. Con đường xe cộ đi lại tấp nập, những chiếc xe máy vù vù phóng đi hay dòng xe ô tô còi kêu inh ỏi, nhìn phía xa xa bên kia hè các cô cậu sinh viên cùng nhau nói chuyện vui đùa ở quán trà đá, gần khu chung cư đối diện căn biệt thự nhà cậu các bé mẫu giáo đang vui đùa trong công viên nhìn thật thích. Cảnh tượng thật náo nhiệt đông vui khiến cậu nhớ lại cuộc sống bên Mỹ??? 3 năm bên đó ah??? Đối với cậu đó là cuộc sống tẻ nhạt~. Thường ngày cậu học ở trường và những ngày nghỉ cậu lại về công ty của gia đình trau dồi kinh nghiệm làm kinh doanh. Cứ học tập và làm việc như vậy suốt, nó đã lặp lại theo 1 quán tính mà thời gian chơi với cậu không nhiều vì vậy những giờ cậu được xả stress thì cậu thường đi chơi 1 mình, tìm cho mình 1 người bạn thân sẽ rất khó. Những lúc như vậy, cậu cảm thấy cuộc sống bị phụ thuộc quá nhiều vào bố mẹ, đam mê và sở thích muốn làm theo ý riêng với cậu rất khó. Bố mẹ đi làm với đối tác suốt, thời gian để gia đình cùng quây quần nói chuyện 1 tuần 1 lần có khi không có, điều này làm cậu cảm thấy cô đơn, hụt hẫng vì tình cảm gia đình ngày một ít. Ý kiến về Việt Nam sống 1 thời gian đó là ý tưởng tốt. Khi được học cùng lớp 11A1, cùng bọn chúng vui đùa những chiều trò tính quái thì cậu cảm thấy rất vui. Đặc biệt được gặp lại thằng bạn thân Hải Nam và được chơi cả nhóm nhất là gặp nó ngay lần đầu cậu cảm giác cuộc sống này còn nhiều điều mới mẻ mà chúng ta chưa khám phá hết được. Vừa chơi vừa học cùng lũ bạn, có những chiều trò nghịch ngợm đùa giỡn với thầy cô cậu mới thấy nhiều những sự việc thú vị khiến cậu tò mò mà cuộc sống bên Mỹ chưa bao giờ có. Tình bạn là người tuyệt vời nhất tồn tại trên trái đất này. Và điều cậu thấy quan trọng hơn cả là lần này về Việt Nam cậu đã tìm ra người mình cảm nắng. Cuộc sống của cậu không biết tả sao, 1 tập đoàn lớn mạnh sống trong nhung lụa muốn gì có nấy nhưng cậu cũng chẳng cần, cái cậu muốn đó là tình cảm trong cuộc sống này. Một cuộc sống tẻ nhạt 3 năm đã biến con người cậu thành 1 thiếu gia lạnh lùng, tài giỏi về công ty cho gia đình nhưng chả 1 ai biết đằng sau những vinh quang đó là do 1 mình cậu làm nên, 1 con người sống khép kín nội tâm. Cậu là 1 chàng trai tốt về mọi mặt đi đến đâu bọn con gái bu quanh đến đó như là thấy sinh vật lạ nhưng chưa 1 lần cậu thấy thích ai cả vậy mà sau những lần đụng độ với nhóc con Nhã Uyên, nó đã có 1 sức hút khiến cậu thấy ấn tượng cực mạnh nha!!! Người con gái có vóc dáng nhỏ nhắn đó, rất mạnh mẽ và gan dạ khi dám đánh cậu trước đám đông(ở sân bay ai còn nhớ ^^), là người đứng đầu của những chiêu trò phá lớp đó luôn luôn tích cực đưa lớp xuống hạng chót của trường mặc dù là lớp chọn nhất của khối 11. Tính cách bướng bỉnh pha chút sùu nhĩ đó và mang 1 gương mặt hốt gơ của nó đã làm đánh thức trái tim cậu mất rồi. Hình ảnh nó chọt hiện lên trong tâm trí cậu, thời gian ở Việt Nam không còn nhiều nên cậu muốn 1 ngày gần nhất cậu có thể nói chuyện với nó 1 lần. Hôm nay chủ nhật, thư viện lớn nhất thành phố có mở chương trình đọc sách hay gì gì đó, cậu muốn đến đó để có thể trau dồi kiến thức nhiều hơn, đeo taiphone bật nhạc lên rồi lủi vào túi áo, diện 1 chiếc áo len nâu và khoác thêm chiếc áo đen tôn lên vẻ quý phái của cậu, nhìn cậu thật chết người quá đi mất!!! Khuôn mặt soái ca đó làm các chị em đi trên đường phải dừng lại chiêm ngưỡng, trầm trồ khen ngợi. Cậu đang đi trên đường thì thấy bên kia đường bóng dáng ai đó quen quen thì ra là nó, cái khuôn mặt iu xiu đó chắc mẹ sai đi mua đồ đây mà, thấy thế cậu lại bật cười (anh có biết nụ cười đó đã giết người không cần hung khí không???). Nó cũng định sang đường thì thấy cậu, nó vẫy vẫy tay:

_ Hé lu bấy bì

"Aixx,,,cô nhóc đó không biết ngại hả???" Còn anh khi nghe vậy khuôn mặt đỏ ửng lên, e ngại chào lại nhưng không dám ngẩng đầu lên đối diện với khuôn mặt nó

Trời cũng chập chạng tối, 2 người cùng đi chơi mệt là người ra rồi họ cùng ngồi nghỉ 1 lát ở ghế đá trên vỉa hè, hôm nay cậu trò chuyện với nó nhiều hơn mọi ngày chứ không phải như Nhân Khoa anh cứ ngồi thù lù chả lên tiếng khi đi chơi với nó đâu. Cậu là người sống nội tâm như mọi người đã biết ấy, 1 người bạn thân bên Mỹ cũng không có vì vậy bao sầu tủi, vui buồn chỉ mình cậu hiểu, đêm là lúc tâm trạng buồn lên ngôi. Nhưng khi bên cạnh nó, cậu như gặp được người mình muốn tâm sự vậy, mọi điều cậu có thể nói với nó được giải tỏa hết vì thế cậu cảm thấy lòng thanh thản hơn nhiều ^^ . Đến một lúc thì chuông điện thoại nó reo lên chắc là mámi gọi về ý mừ, nó lấy ra nghe rồi

nói

_ Bye Hoàng nha mình về đây, see you again

_ Cảm ơn vì buổi nói chuyện này

_ Nothing^^

Cậu nhắm mắt lại con gió lạnh tràn về thấu buốt xương, khẽ chạm vào trái tim của cậu, trái tim viết tên Nhã Uyên của cậu vang lên

"Em yêu đi đâu sao không đón anh về, chúng ta cùng về ra mắt bố mẹ nhé"

"Giúp tui đuổi con nhỏ đó đi nha, giả làm bạn gái tui đi nha"

"Ui mẹ ơi, cô làm gì vậy hả"

"Cho chừa cái thói thấy gái đẹp là cứ làm quen kì quặc lè lè"

"Cho tớ ngồi chung nhé"

"Muốn cái gì, nói nhanh đi"

"bạn ăn gì vậy , cơm hả?? Mình cho bạn 2 suất phở bò luôn nè"

" Tại cậu mời nên tôi mới ăn đó nha.....òm, 2 bát phở= chuyện hôm qua+ 1 cú đấm vậy là huề nha"

Kí ức gặp nó dâng trào lên trong con người cậu, kiềm chế cảm xúc mãi không phải là cách và đã đến lúc....

_Nhã Uyên, tớ thích cậu, thật đấy!!!- cậu hét lên đủ để cả cái phố này nghe rõ mồn một, nó đâu điếc nặng lắm đâu sao tần số volume vọt to ác vậy nè. Nó đang nhanh chân về nhà thì giật bắn người như bị điện giật khi bị tỏ tình đột ngột

_Sao cơ- nó ngoảnh lại thì cậu đã đứng đằng sau từ lúc nào

_Ah không phải tớ thích cậu đâu

_Biết ngay mà- nó vuột ngực thờ phảo nhẹ nhõm

_Mà là tớ yêu cậu hiểu chưa- câu nói này làm nó bối rối quá, mặt đỏ như trái cà chua, bị tỏ tình bất ngờ nó chỉ biết im lặng (là cốt sách nha~~)

_Tớ không biết tớ yêu cậu từ bao giờ nữa nhưng chắc là lần đầu chúng ta gặp sự ở sân bay đấy, cảm giác ở bên cậu nhìn cậu cười làm trái tim tớ lạ nhịp. Mãi tới sau tớ mới biết cảm giác đó là Yêu!!!

_ "....."

_Tớ yêu cậu nhiều lắm Nhã Uyên ah, nếu không tự tin quá thì có rất nhiều cô gái tỏ tình với tớ, luôn nói cần tớ, yêu tớ nhưng cái họ cần chỉ là địa vị, danh vọng và vẻ đẹp của tớ mà thôi

_ "....."

_ Đến hôm nay tớ mới thật sự biết cảm giác yêu một người là như thế nào, chính cậu đã cho tớ cảm giác đó Nhã Uyên ah, Nhiều lần tớ muốn nói ra với cậu nhưng sự can đảm không cho tớ làm nổi điều đó

_ "....."

_ Nhưng tớ sắp đi về Mỹ quản lý tập đoàn cho bố tớ rồi, thời gian bên cậu sẽ rất ít nên tớ sẽ nói ra những tâm tư của bản thân mong là khi về bên kia tớ không phải nuối tiếc điều gì cả, nè sao để tớ đọc thoại 1 mình vậy hả???

_Tớ xin lỗi- nó lí nhí nói như sợ hổ ăn thịt không bằng ý

_Không sao, tớ biết cậu yêu Nam chứ không phải tớ và Nam cũng yêu cậu rất nhiều đấy, tớ biết tớ nói ra điều này sẽ làm cản trở tình yêu 2 người nhưng giữ mãi trong lòng tớ thấy khó chịu và bức bối lắm Uyên ah, tớ mới là người cần xin lỗi

_ Không sao đâu, cậu không có lỗi gì cả - nó phe phẩy khăn giấy, thấy vậy trái tim cậu cũng được an ủi đôi phần

_Vậy tớ là gì đối với cậu???

_ Cậu là người bạn tốt của tớ, 1 người có ấn tượng tốt với tớ ngay lần đầu luôn nha, với tớ- cậu là người quan trọng một người bạn đúng nghĩa, cảm ơn cậu đã đi qua cuộc đời tớ hoàng ah- nó mỉm cười trông thật xinh nhưng nó đã làm trái tim cậu vỡ ra như mảnh thủy tinh sắc nhọn đầy nhóc con ah, lòng cậu chùng xuống nhưng không sao cả bởi cậu đã biết từ rất lâu rồi thì hửn và nó đã có cảm tình rồi!!! Chứng kiến 2 người đó vui cười với nhau, học luôn đầu khẩu nhưng lại làm 2 trái tim ấy hạnh phúc, đôi khi cậu cũng muốn như vậy lắm nhưng cảm giác mình là rào cản cậu lại im lặng và bỏ đi ==

_ Nam yêu cậu rất nhiều, sau này tớ đi rồi, Nam sẽ thay cậu học bài giảng bài và cùng cậu nghịch ngợm nhé, nhớ đừng làm cậu ấy buồn nha, Nam cần cậu đấy hiểu chưa Nhã Uyên??? Cậu cũng thích Nam mà nên tớ nói vậy cậu hiểu rồi nhĩ??? Sống tốt nhé- cậu cố nặn 1 nụ cười thật đẹp nhưng nó thừa biết nụ cười ấy không bao giờ là hoàn hảo cả bởi nó đã bị đánh mất từ khi gặp nó rồi. Nó thấy áy náy vô cùng, gấu vấy từ nãy giờ đã bị nó nhàu nát mất nhìn xấu kinh khủng =_=, thấy nó vậy cậu thờ dài

_ Cậu không cần phải hối hận hay thấy có lỗi gì đâu nha

_ Nhưng,,,,,- nó chưa kịp lên án thì bàn tay thơm thoang mùi nước hoa Pháp che lên miệng nó ngăn lại

_Cậu mà còn thái độ như vậy tớ giận luôn đấy- nó hét đường nói nhá~~ Cậu cười đau khổ, chớp chớp đôi mi dài và dày hình như có 1 lớp màng nước vừa kéo qua, kiềm chế cảm xúc lúc này với cậu khó quá, cậu rơi nước mắt rồi vì ai chứ??? Vì 1 người con gái đầu tiên cậu yêu đấy

Người ta nói: "Con trai yêu bằng mắt khóc bằng tim nhưng khi họ khóc bằng mắt thì họ đã yêu rất rất nhiều"

Từ lúc này đến giờ, trời tối hẳn rồi mà 2 người vẫn nói chuyện không biết trời đất gì luôn, trời lạnh quá, cơn gió lùa qua làm nó lạnh cóng người, rung đôi chân cầm cặp, cậu lấy chiếc khăn mình đang dùng nhẹ nhàng quàng cho nó, chiếc khăn mùi thật thơm phức chắc mùi hương của cậu tỏa ra....Ồi...nam tính quá >,<

_Ăn mặc phong phanh quá, phải biết giữ ấm cho bản thân chứ

_cảm ơn- nó chỉ biết cúi đầu mà khóc sục sịt, nước mắt hòa quyện dòng cảm xúc bây giờ làm nó khóc òa lớn lên (hôm nay ít nói hơn hẳn nha~~)

_Đừng khóc tim tớ sẽ đau đấy hiểu chưa??? Từ giờ chúng ta sẽ không nói chuyện này nữa nhé, cậu hãy đến với tình yêu của mình với Nam đi và mình cũng vậy mà- cậu ôm chặt lấy nó, hơi ấm của cậu tỏa ra làm ấm lòng nó, còn cậu cảm thấy hơi nóng như luồng điện nào đó chạy qua và xổng thẳng vào ngực cậu

_Tớ....

_Chúng ta về thôi- không để nó nói thêm câu nào nữa bởi nói ra trái tim cậu sẽ đánh gục lý trí không biết chừng hành động cậu không kiểm chế nổi nữa luôn đó. Cậu nắm tay nó và vụt chạy đi trong gió, kết thúc 1 tình yêu đầu đời cậu mỉm cười hạnh phúc, nó như hiểu ra lau vội giọt nước mắt rồi cười lớn lên cùng cậu vui đùa bên vĩa hè như chưa có gì xảy ra...

"Cảm ơn Hoàng nhé, người yêu tớ rất tốt"- nó vừa chạy vừa hét to lên

"Cậu là người tớ yêu thương nhất

Bây giờ nhắc đến cậu tớ thấy bình yên lắm

Có lẽ cuộc nói chuyện này đã kết thúc 1 tình yêu từ 1 phía

Nhưng dù sao đi nữa thì...

Trong trái tim tớ vẫn có 1 nơi góc khuất

dành riêng cho cậu

Góc khuất đó mang tên Kỷ niệm ^_~"

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37

Nó uể oải về nhà, bước lên tầng thì thấy cái bóng đen thù lù đứng đó, nó hoảng quá_AAAA.....MAAAAAA!!!

Thì nhận ngay lấy cái cốc vào đầu, đèn sáng nó mới hoảng hồn

_Ma có gì ở đây, lớp 11 rồi mà còn tin vớ vẩn ma quỷ

Là hẳn chứ ai nữa, 12h đêm rồi còn đứng đây làm gì mà còn tắt đèn nữa, liên tưởng của người ta cũng cao chứ bộ, không nghĩ ma thì cũng quỷ thôi

_Ông làm tui đứng tim đó, mà sao không ngủ??? Ở đây làm gì

Thấy mắt nó đỏ hoe, 1 bông nước còn thấm trên đôi má hồng hần hoi gấp

_Bà đi đâu về??? Sao về muộn vậy? Mẹ bà bảo mua đồ gọi điện sao bà không về HẢ? Mắt bà sao thế kia?

_Ah, tui lúc này đi ngoài kia gió mạnh quá bụi bay vào mắt

Hắn hỏi bao nhiêu câu vậy mà nó trả lời có câu duy nhất, nó sợ làm tổn thương tình bạn của hắn và cậu. Sợ nó lừa hắn nhanh nhẩu nhòm ngoài cửa sổ, đúng là trời lạnh thật còn gió nữa!!!

Nó hếch mũi vì hắn chẳng mở miệng được mà cãi lại hay tra vấn gì nữa, đang tự cao bản thân thì hắn bế phốc nó lên

_AAAA< làm gì vậy??? Buông tui ra nhanh lên, chuminga....- nó dấy dựa đánh hắn không thương tiếc

_Tui không làm gì cả!!! Tui ở nhà bà mà làm gì bà được hả??? Động não heo 1 chút đi

Thấy hấn có vẻ mặt nghiêm nghị và phân tích cũng đúng nên nó chỉ âm ừ im lặng. Thấy hấn đỏ mặt, đổ tai nó cứ nhìn chăm chăm làm hấn cẩu

_Nhìn gì mà nhìn ghê thế!!!- nghe thế nó quay đi chỗ khác lun

Hấn bế nó lên tầng làm gì nhĩ??? Nó cũng tò mò lắm!!! Cảnh này nhìn như Hoàng tử trong truyện cứu công chúa khỏi tay quỷ dữ không bằng ý (Nó chỉ giỏi sống ảo)

Lát sau thì nó mới biết hấn bế nó lên sân thượng đến bên chiếc xích đu rồi nhẹ nhàng đặt nó ngồi xuống, ôi điểm phúc bấy đời mới thấy hấn làm như vậy nha!!! Nó tròn trịa đôi mắt

_Lên sân thượng mà tưởng đi đâu cơ, thế thì để tui đi làm gì mà bế chứ???

_Tinh bà thất thường, sợ bà không muốn lên nên bế thui mà bà cũng thích mà hehe

Cứ ngồi đôi co với hấn chỉ tổ loạn óc ra thui chứ ngắm cảnh còn hay hơn, hôm nay sao nhiều mà tỏa sáng lung linh, đẹp quá. Ánh trăng dát vàng chiếu ánh sáng nhẹ nhàng tỏa khắp 1 vùng. Nó ngước nhìn lên trời "Ồ" lên 1 tiếng vì vẻ đẹp này chẳng??? Chắc vậy!!! Hấn nghĩ rồi mỉm cười

_Nè, giữa tui, Hoàng và Minh thì bà quý ai nhất

_Tui quý cả 3 mà heehe

_Chọn 1 người thui hiểu chưa???

Nó thì người nào cũng quý hết tron ý vì ai cũng tốt với nó mà, bây giờ chọn 1 nó biết nói ai bây giờ, không khéo nói quý hấn thì ngày mai 2 tên kia mà biết thì mình chỉ có mà tha hồ nhận ánh mắt căm thù ah!!!

_Tui....tui...

_Sao??? Ah, không quý tui chứ gì. Ghê nhĩ??? Chọn 1 mà cũng phải chần chờ mãi ah??? Tình cảm với 2 tên kia ghê nhĩ???

Hấn hôm nay sao vậy nhĩ??? Hay thấy nó thân thiết với 2 tên kia mà đâm ra khùng khùng điên điên vậy trời!!! Chẳng lẽ ghen ah!!! Không, hấn khẳng định mình không hề ghen (bày đặt chối)

_Mà sao ông hỏi làm gì???

_Ngày mai tui về nhà tui ở rồi không ở đây nữa bà tha hồ mà chơi với chà quý 2 tên hót bơi kia nhá

Hấn bực, bỏ đi luôn

_Ông không ở đây được ah???- nó nắm tay hấn lại về năn nỉ, hấn liếc nhìn cũng thấy ấm áp bèn ngồi cạnh nó

_Không, ba mẹ tui công tác về rồi muốn có thời gian bên con cái và tui không thể làm phiền gia đình bà mãi được

_Tui sẽ rất nhớ ông đấy mặc dù chúng ta có thể gặp nhau thường xuyên ở lớp nhưng ở nhà tui tha hồ mà đầu khẩu với ông hịh

_Vậy bà thấy có tình cảm gì không???

_Tình cảm gì cơ???

_Ngốc quá, nghĩ sâu xa tí đi

Khổ nỗi hôm nay nó có nghĩ được gì đâu, hấn rõ ràng gợi ý vậy mà bộ não nó chả suy luận câu nói hấn có ý gì cả!!! Chắc!!! Chà trách hấn điên là đúng...

_Thôi khỏi nghĩ!!! Cũng chả ra đâu

Rồi 2 đứa cùng ngắm sao trên trời, ngước nhìn vì sao sáng 2 đứa chạm mắt nhìn nhau, ngại quá quay đi nhưng đầu có biết rằng 2 người cùng tâm trạng đang buồn chứ!!!

Từ ngày hấn đi về nhà gia đình nó buồn rười rượi, dạo này bố mẹ nó cũng hay đi công tác nữa chứ thành ra sáng chiều đi học nhưng những ngày nghỉ thì nó chơi 1 mình trong phòng về lâu dài chắc thành tự kỷ mất.

"Không sao, hằng ngày vẫn gặp cậu ấy mà" Nó tự an ủi bản thân rồi lại tươi tắn như mọi khi

Chương 38

Thấm thoát thời gian cũng trôi qua, hôm nay là sinh nhật nó- cái ngày mà 17 năm trước có 1 sinh linh nhỏ nhắn hòa vào không khí của nhân loại. Tiếng khóc "Oa oa oa" vang lên là lúc 1 cô bé tên Trương Nhã Uyên cất bước chào đời. Hôm nay nó đã là 1 thiếu nữ xinh đẹp tuyệt trần nhưng khổ nỗi nung nấu chiều nhiều thành ra chả duyên dáng tạo nào cả. Ngày này nó vui lắm, gia đình và bạn bè tổ chức cho nó 1 bữa tiệc sinh nhật rất hoành tá tràng nhà~ Nhà nó thì rộng thênh thang, người ra người vào tấp nập đông vui, tiếng cười vang lên cả 1 vùng. Không khí thật vui vẻ, bạn bè nó nhất là lũ bạn thân ai cũng chúc nó đầy đủ và cả bạn bè ba má nó nữa. Nhưng sao nó vẫn thấy thiếu thiếu...ah...Hắn đâu nhỉ??? Nó đã gửi giấy mời và hắn cũng nhận lời rồi sao hôm nay lại vắng mặt??? Hay hắn quên??? Hay hắn không muốn đến??? Hay gia đình hắn có việc bận??? Cũng đã khuya lắm rồi, mọi người ra về gần hết mà bóng dáng hắn vẫn chả xuất hiện. Đến khi kết thúc bữa tiệc nó cứ đi đi lại lại về lo lắng, thấy con gái cứ chạy ra cổng rồi lại vào nhà với vẻ mặt ngán ngẩm, bà câu:

_ Con cứ đi làm mẹ chóng hết cả mặt

_ Nhưng,,,,,

Reng, Reng, Reng

Tiếng chuông điện thoại kêu lên là cuộc gọi từ hắn, nó cầm lên về mặt hờ hờ lắm nhưng chợt nhớ mình đang là người giận nên lên giọng tức thì (Bà này bày đặt)

_ Ông đi đâu sao không đến HẢ??? Hay không muốn đến???? QUÀ TUI ĐÂU???

Nó hét lên, tăng tần số volume cao nhất làm hắn ở đầu dây bên kia không dám cầm điện thoại nữa luôn còn ba mẹ nó ngồi đó nhức hết cả óc + _ =

_ Bà ra công viên Hạnh Phúc gần nhà đi có chuyện téo ^ _ ~

Rồi hắn cúp máy luôn không để nó kịp lên án gì cả, tuy là giờ giọng gắt hắn vậy thôi chứ nghe hắn nói vậy là nó 3 chân 4 cẳng quảng điện thoại đó vụt đi để lại đằng sau tiếng kêu í ới của ba mẹ

Nó đi ra ngoài đường nhìn thấy cũng ít người qua lại, đã 11h30 phút rồi màn đêm đã buông xuống mọi cảnh vật đã chìm vào giấc ngủ ấy thế mà hắn lại nó ra đây làm nó không khỏi rùng mình chỉ mong sao gặp hắn thật nhanh!!! Nó đang đi đến chỗ công viên thì chân chạm phải vật gì đó cứng cứng suýt chút nữa bán mặt cho đất bán lưng cho trời. Tò mò quá, nó mở ra xem đó là chiếc hộp màu hồng xinh xắn bên trong có vài lời nhắn thì phải:

"From: Hải Nam

Bà đi đến cuối công viên gần cái hồ nước nhá ^^...Bí mật sẽ được bật mí

_ Thân _

To: Nhã Uyên"

Nó háo hức quá, không biết hắn bày trò gì tình quái không??? Nên nó cầm chặt tờ giấy vội vàng bước đi. Đến nơi, nó thấy 1 khoảng công viên xếp những ngọn nến màu trắng đã được thắp sáng sáng rực 1 vùng ở giữa còn có những cánh hoa hồng rải đều lên. Mùi hoa hồng thơm ngát tỏa khắp nơi rất dễ chịu, nó mỉm cười thích thú quá nhắm mắt lại cảm nhận mùi hương bung tỏa. Bước đến gần hồ nước có những chiếc thuyền giấy đủ loại màu cũng được thắp sáng thế nên hồ nước bây giờ long lanh dát vàng!!! Tuyệt đẹp!!! Có bóng dáng quen ỏi là quen từ từ quay người lại nhìn nó trên tay cầm chiếc bánh sinh nhật khắc tên Trương Nhã Uyên, đôi môi hé mở:

_ Hẹp bì bốt đầy tú diu, hẹp bì bốt đầy tú diu, hẹp bì bốt đầy, hẹp bì bốt đầy, hẹp bì bốt đầy tú diuuu> Chúc mừng sinh nhật bà ^^

_ Thì ra ông không đến sinh nhật tui là do tự tay làm cái này ah

_ Ukm, bà phải hiểu cho tui chứ!!! Nào lại đây thổi nến cầu nguyện nhé

_ Cảm ơn- nó cười toe toét bước đến bên hắn, thổi nến cái rụp rồi chấp tay cầu nguyện

_ Bà cầu gì thế?

_ Nói ra thì sẽ không linh nghiệm đâu đó

_Ừ- rồi cả 2 cùng nhìn nhau cười

Nó bước gần lại hồ nước, tựa người vào lan can rồi ngược nhìn bầu trời đêm nay đẹp quá!!! Không có sao nhiều chắc những đám mây kia che mắt, ánh trăng cũng bị che khuất còn 1 nửa nhưng vẫn cố chiếu muôn ánh vàng xuống trần gian, ánh trăng soi gương mình dưới hồ nước lượn sóng lăn tăn!!! Cảnh thật đẹp mà người cũng rất vui...Nó nhắm mắt lại

_Woa, tuyệt quá tui rất thích

_Tui làm vì bà vậy phải trả công chứ

_Công gì cơ??? Hôm nay sinh nhật tui không phải ông tặng quà ah

_Vẫn muốn trả công cơ

_Keo kiệt lè lè- nó bĩu môi

_Thơm tui 1 phát đi- hần nững nịu chỉ vào 2 má tròn trịa (Nói thơm 1 phát mà chỉ 2 đúng là tham lam)

_Xớ, mơ đi- nó khoanh tay

....

....

_Ừa ba má mới tới hả??? Sao ba má ra đây vậy

_Chào 2 bác ạ- nó quay lại cúi đầu chào 2 bác theo phía tay hần chỉ nhưng bác không khí ah có thấy ai đâu> Rõ ràng muốn chọc nó tức mà, hừm nó bĩu môi cau

_Ông dám.....

Nó quay phắt lại thì thấy gì đó ươn ướt khẽ chạm vào môi mình, nhẹ nhàng mà mềm mại lắm, hóa ra nó định phang cho hần 1 trận nhưng vừa mở miệng đã bị hần dùng cánh môi khóa chặt lại. Nó hốc hác tròn tròn con mắt, tim đập mạnh muốn bay ra khỏi cơ thể luôn, gần đó nó cũng nghe rõ hơi thở hần lạt nhịp lên gấp gấp!!! Nụ hôn đầu bị hần cướp nó đã ám ức lắm rồi nhưng sao nụ hôn này nó không phản ứng gì nhỉ mà còn cảm thấy hạnh phúc lạ kỳ nữa. Nó từ từ lìm dìm con mắt lại cảm nhận nụ hôn đó cùng hần bởi nó sợ sẽ không còn cảm giác này nữa!!! Nó sợ mất lắm...

_Tôi thích bà, tôi yêu bà làm người yêu tôi nha

Nó không tin vào mắt mình nữa, đứng đờ ra như pho tượng, chân tay run lẩy bẩy không phải vì sợ mà là vì hạnh phúc. Câu nói này trong mơ nó cũng không dám nghĩ đến vậy mà lại 1 lúc xảy ra trong ngày sinh nhật nó. Ôi !!! Phải diễn tả sao nhỉ>>> Chắc nó hóa điên lên mất...Trái tim 2 đứm loạn nhịp lên hồi cùng kêu lên thỉnh thoảng, 2 người đứng nhìn nhau rồi lại gãi tai vào đầu vì e thẹn, xấu hổ...Hần yêu nó và nó cũng vậy, điều đó đã thấy rõ nhưng để thổ lộ tình cảm thì mới là điều khó khăn. Một cô bé bướng bỉnh như vậy, hần sợ khi tỏ tình không những nó không chấp nhận mà còn nói với bạn bè thì mặt hần chắc chôn dưới đất luôn + = Nhưng vì tình yêu bao lâu nay hần giữ thầm kín, không kiềm chế được cảm xúc, lý trí của hần đã đi theo trái tim nên hần đã mạnh dạn nói ra chỉ mong sao nó đồng ý. Đẳng này đang rất mạnh dạn thì đẳng kia cứ đứng cười làm hần chỉ muốn chui xuống lỗ nằm luôn nhưng thôi đã bước vào hang cọp thì bực lợ hết tình cảm luôn

_Tui cũng,,,,,yêu,,, ôngggg

Ôi trời!!! Bây giờ thì đến lượt hần phát điên vì sướng mất!!! Khi mình tỏ tình thấy nó cười tùm tùm trông cực đáng iu thì hần cũng đoán ra câu trả lời 50/50 rồi nhưng nghe nó nói xong thật sự cảm xúc của hần rất rất vui!!! Hạnh phúc quá!!! Hần bụm miệng cười lần này thì nó lại xấu hổ chết mất trong thâm tâm thì muốn bay nhanh như gió chứ đứng đây mãi nó thành chú gà tây mất ==

Hần cười ha hả bế phốc nó lên và nói thật to

_Từ nay em sẽ là người yêu của tôi nhé, khẳng định chủ quyền lãnh thổ trước không ai được lén phéng gần em đâu đó không thì anh cách mặt luôn haha

_Xiiii, lãnh thổ gì ở đây chứ lè lè- nó nhảy phắt xuống, má hồng hây hây chạy đi

_AAA!!! Con heo xấu xí kia! Em là của riêng anh

Rồi 2 người chạy đùa vui với nhau trong công viên mãi như vậy, họ chạy nhảy cười hớn hở để ba mẹ nó lo lắng gọi điện nhưng máy nó để ở nhà đành tiu ngui đi ngủ. Mọi người chìm vào 1 giấc mơ đang say giấc nồng nhưng đâu ai biết ngoài công viên họ có 1 chàng hoàng tử và 1 cô công chúa heo nái đang bước vào 1 giấc mơ, 1 thiên đường tình yêu như mơ vậy nhưng hạnh phúc ngỡ ngàng thay đó là sự thật~~ 1 tình yêu thầm kín chỉ riêng 2 người biết rất mãnh liệt, đang từ từ nảy mầm rồi sinh hoa kết trái ^^ . Thế rồi cứ lo nhón nhờ mãi nhìn đồng hồ đã 3 h sáng rồi, 2 người lại cùng nhau nắm tay nhau đi về trên con đường dài, mọi hôm như vậy chắc nó rút tim ra sắp nghèo vì sợ mất nhưng bây giờ yên tâm rồi có hần bên cạnh thì nó chỉ nhón miệng cười thui.

_Lên đây anh cõng cho

_Thôi, em đi được mà không sao đâu

_ "....."

_Thui mà, em sợ ngã lắm, em xin anh

_ "....."

_Aaaaa- nó hét toáng lên vì nó nói bao nhiêu lời ngọt anh anh em em vậy mà hần nhất quyết công nó lên bằng được, cử chỉ rất chi điệu dàng sao ả Uyen hét to thế nhỉ

_Em hét toáng lên để cả thế giới biết 2 chúng ta yêu nhau ah

Đấy!!! Hần lại chọc ghẹo nó nữa rồi, cứ động đến việc này là từng tế bào của nó như rót ra từng tảng luôn, tim thì bay đi đâu mất rồi ý!!! Tai má, mũi gì là đỏ ửng hết, lúc hần nắm tay thì run như cây sậy!!! Chắc!!! Tình yêu đầu tiên mà phải có cảm giác này chứ đúng không? Thông cảm cho em nó tí các bác ạ ^^

Lâu lâu, hần lại bụp miệng cười hỏi nó: " Sao mặt đỏ vậy ngại yêu anh hả?"

Hỏi xong thì con nhóc đó lặn mất tiêu lun hà!!! Đã biết người ta ngại rồi còn cứ cố gắng đùa cho đỏ mặt chuyển sang xanh lè mới chịu thôi cũng nên!!! Khổ quá, khổ quá luôn hic hic ^^

....

....

....

~Tình Yêu~

Bạn có thể...

che đôi mắt của mình...

khỏi những thứ....

mà bạn không muốn nhìn...

Nhưng bạn,,,,,

không để che trái tim của mình...

khỏi những thứ mà bạn,,,,,

không muốn nó cảm nhận

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39

Nó về tới nhà thì tin nhắn hần gửi đến cứ kêu liên hồi làm nó cuống cuống cả lên. Nó ì ạch nằm sụp xuống giường, hể nhìn vào màn hình điện thoại là y như rằng lại cười 1 mình như kẻ ngốc

"Bà về tới nhà chưa"

"Rồi, ông cũng vậy chứ"

"Ừ, ngủ sớm đi con gái thức khuya không tốt đâu"

"Vâng, ông ngủ ngon"

"Uyên này, ngày mai mình.....hẹn hò nhé"

Nghe tới đây, tim nó đập rộn ràng hẳn lên, chắc là đầu dây bên kia cũng đang rất hồi hộp chờ nó rep lại nhưng chỉ thấy 2 chữ "đã xem" không hồi tin

"Con ngốc này, rep nhanh lên chứ, không hay có cho người ta biết chứ", hấn cầm điện thoại Iphone mà rung mù mịt

"Vâng ạ ^ _ ^"

"Đúng là vợ ngoan mà, bye vợ nhé ^^"

"Bye ông"

Ấy chết! Mới yêu nhau vài tiếng thôi, gặp nhau là mặt 2 người lại đỏ ửng lên vậy mà dám xưng với người ta là vợ ngoan làm người ta thức suốt đêm cuộn tròn trong chăn cười 1 mình như đứa tự kỷ. Ai đó nhắn tin ngọt quá hại ai kia chả ngủ xịu nào, sáng ra mắt sưng lên thì la toáng như có động đất

_AAAA, ôi mẹ ơi, mắt của con hức hức

Mẹ nó nghe cái giọng "thân thương" đó từ trong phòng vội lao ra về sót sáng

_Sao vậy con gái???

_Mẹ nhìn nè, mắt của con sưng húp rùi huhu- nó khóc bù lu bù loa được thể nằm vạ luôn

Mẹ nó đơ ra vài phút vì từ trước tới nay dù có xấu đến đâu nó vẫn mặc kệ đứng đưng đi học và đi chơi sao hôm nay có xịu vết thâm ở mắt mà nằm vạ vậy nè. Trái lại với vẻ mặt đáng thương của con gái bà mẹ lại cười rất tươi:

_á à a, cô Uyên nhà ta sao hôm nay lại chăm chút về bề ngoài thế nhỉ hay có anh nào rồi?

Mẹ đúng là có con mắt nhìn người mà, bao nhiêu năm cùng bố làm ăn nấy đây mai đó gặp không biết bao nhiêu kiểu người nên có kinh nghiệm lâu nay quả đoán không sai, không hổ danh phu nhân của tập đoàn thời trang KS đứng thứ 3 trên thế giới. Tiểu thư bị bà mẹ đánh trúng tim đen nên chột dạ

_Dạ đâu có đâu, con trau chuốt cho bản thân để ba mẹ nở mày nở mặt với mọi người mà

_Gớm, cô biết lo cho 2 ông bà già này hồi nào thế

_Mẹ!!! Con đâu phải hư vậy đâu mà mẹ nói thế...con chỉ đi chơi với bạn 1 chút thôi mà

Thấy con gái vẫn khẳng khái phủ nhận, nụ cười nham hiểm xuất hiện trên môi, bà đành xuất chiêu

_Cô yêu ai thì yêu chứ đừng yêu Hải Nam nha tui cảnh cáo trước

_Sao??? Sao lại không được yêu hả mẹ???

_Gi mà hoảng hốt vậy con??? Đừng nói với mẹ là yêu Nam nhá- bà nhắm đúng mục tiêu của địch rùi đó

_Không có ạ tại con hơi thối mắt thôi- cười khi (giả tạo ác)

_Ừ, vậy đi chơi với ai thì đi đi, mẹ có chuyện cần đi với Hải Nam tới tối mới về nha

_HẢ....Sao không bảo ai mà lại đi với Nam vậy mẹ??? Anh ấy ah nhầm thằng đó có việc rồi

_Sao con thối mắt lắm thế lại còn cứ hờ nói đến Nam là lại giật mình để mẹ gọi cho nó

Đến nước này thì nó đành bậm môi mà khai quật những bí mật của 2 đứa tối qua nhá~~ Đành không kháo mà xưng thôi chứ chẳng lẽ mất buổi hẹn hò này sao??? Nó kì vọng rất nhiều vào ngày hôm nay đó

_Mẹ đừng nói Nam đi nhé, tui con hôm nay hẹn hò mà

_Ai hẹn hò với ai cơ? Sao dạo này tai lắng nhiều quá nghe chả rõ nhắc lại cụ thể nghe xem nào

_Con với Hải Nam hẹn hò ngày hôm nay ạ

_Ahaha, vậy thì nói ra từ đầu đi đỡ mất công bà già này dài dòng hehe

Thiệt đúng là!!! Bà mẹ thật ranh ma hại nó ngượng cả mặt khi nhắc lời cuối. Sức nó sao đâu nổi với bà được chứ? Định qua mắt mẹ ah, không dễ đâu nhóc con hehe...."Đến cả con gà bay qua bà cũng biết gà trống hay mái nhá". Thấy cô con gái cứ đứng đơ ra đó, tay thì đan chặt vào nhau về ái ngại,

mặt thì đỏ như trái cà chua chín mùa bà mẹ liền bật cười nhưng vẫn giữ lấy phong độ

_Bây đặt ngay với mẹ ah nhóc, Ủây 8h rồi còn sớm quá thôi mẹ đi công chuyện đây con cứ đứng đó mà tạo dáng nhé

8h??? Nó nghe mẹ nói mà trở mặt nhìn đồng hồ miệng thì lắp bắp không ngừng nghĩ

_Mẹ ơi sớm cái gì nữa hà mẹ huhu chết con rồi lỡ hẹn với Nam rồi trời ơi huhu

_Haha, mình được xem phim hài miễn phí haha

Mẹ nó bây giờ mới lần ra cười ôm bụng nắc nê nhưng được khuyến mãi ánh mắt hình viên đạn nên im bật tức thì

Nghe lời mẹ nó không trang điểm gì nhiều bởi da nó trắng sẵn rồi chỉ cần đánh chút phấn hồng và tô điểm cho đôi môi màu đỏ là đẹp lung linh rồi và lại các mỹ phẩm hiện giờ có các hóa chất độc hại sử dụng nhiều không tốt cho da mặt. Nhắc đến mái tóc là mẹ nó phát bực, đã bảo là làm tóc xoăn cho đẹp hoặc cắt tóc ngắn nó không chịu nghe cứ khư khư giữ mái tóc dài óng mượt đó vì,,,,,hắn thích nó để như vậy. Đó, mới iu nhau thôi đã nghe lời hắn rầm rập cứ cãi bướng bà mẹ già này không hà =.=. Còn về ăn mặc nó nghĩ mặc váy sẽ duyên dáng hơn nên nó lôi ra từ cái tủ 1 đồng váy hàng hiệu.

"chiếc váy màu xanh hơi bó sát người khó chịu quá"

" Chiếc váy đen này già quá ah"

" Chiếc váy công sở không hợp tẹo nào"

Cứ xoay đi thay lại trước gương không biết bao nhiêu lần rồi thì cuối cùng nó vẫn chưa chọn được bộ đồ nào vừa mắt cả ==. Phải nhờ tư vấn từ bố mẹ mới được, nó xách nguyên đồng đồ xuống phòng khách- nơi 2 ông bà đang thanh toán uống trà

_Bà mẹ làm ơn giúp con chọn 1 bộ đồ nào đó vừa với con đi!!! Help me huhu...

Thấy cô con gái nóng lòng như vậy, 2 ông bà phì cười rồi cũng tham gia vào

_ Con gái mẹ mặc váy màu hồng này xinh quá ah

_Ôi, chiếc váy này kết hợp với áo trắng khôi phải chê nhá

_Ủây, váy này con mặc như cô công chúa ý hehe

_Con gái mẹ mặc chiếc váy xanh này duyên quá cơ

_Yes yes, bộ này đẹp nè con iu

Thay bộ nào bà mẹ cũng khen quá trời quá đất lun làm nó phỏng mũi nhưng vẫn không đánh lạc vấn đề chính

_Mẹ nói vậy thì nói làm gì. Thế rốt cuộc chọn cho con bộ nào đây?

_Mẹ cũng không biết chọn bộ nào cho con cả

Bà trả lời tình bơ làm nó tức hộc máu tốn bao nhiêu thời gian, chỉ tiếc không có chậu nước ở đây chứ không nó nhảy vào mà tự tử rồi ^^

_Theo ba, con gái mặc bộ nào không quan trọng khi Nam đã yêu con rồi thì bộ nào con mặc nó cũng thấy đẹp

Câu nói này quả rất chí lý làm nó hiểu ra tươi cười thay 1 bộ nào đó mình cho là vừa ý rồi bước ra cổng đã thấy hắn đứng chờ ở ngoài, trông hắn cũng đẹp trai lắm nha, giờ nó mới thấy hắn như soái ca trong phim hàn ý. Sau vài phút thần thờ nhìn nhau, hắn chạy đến bên nắm tay nó

_bà hôm nay đẹp lắm nha

_Ông,,,,,cũng...đẹp không kém

Câu nói vang lên có phần ngại ngùng nhưng làm hắn mỉm cười tươi rói, hắn đạp xe đèo nó đi chơi khắp thành phố luôn đó. Nào là đi ăn kem, xem phim, chơi công viên và cả sở thú nữa đó...v.v làm nó vui ơi là vui nhá! Uyển cử việc chơi còn tiền Nam lo tất, cả ngày hôm nay nó chơi mà không biết mệt cứ cười hoài ah và hắn cũng vậy. Ngồi trên bãi cỏ xanh mượt ngắm đôi hoa cuối phố thật hạnh phúc thì hắn vòn mái tóc nó và nói:

_Nào chúng ta đi

_Đi đâu?

_Đi rồi sẽ biết

Hai người lại tiếp tục công việc đạp xe, hắn vừa đạp vừa nắm bàn tay nhỏ bé đang ôm chặt mình mà cười thầm cố gắng đạp nhanh hơn. Cả chuyến đi nó

cứ vì vụ kể chuyện sau đó lại bỗng dưng im bất chắc là nhóc ngủ khò z z Z Z rồi đây mà. Thì ra hấn đưa nó ra biển chơi nhưng vừa đến nơi nó đầu ngủ mà hình như đang rất mệt, mặt tái mét làm ai đó hốt hoảng:

_ Bà ,...bà sao vậyyyy ???

_ Tui hơi mệt

_ Bà mệt ở đâu? Đau chỗ nào? để tui đưa bà đi khám nha

_ Không! Tui muốn về nhà đến bệnh viện làng nhàng lắm

Nó lí nhí rồi ngất đi, đã mệt là người ra rồi còn lo này nọ làm hấn bức trong người nhưng cũng đành phải chiều ý nó thôi biết làm sao giờ. Hấn dự định đưa nó ra biển chơi sẽ cầu hôn nó, đã cho người làm 1 kế hoạch ngoài biển thật lãng mạn cho nó bất ngờ nhưng lại bất ngờ hơn khi nó lại ngất xỉu ngoài vòng dự đoán của hấn =.=

*****

Cuối cùng cô nhóc đó cũng đã tỉnh dậy, ngủ mãi tới giờ mới chịu mở mắt làm ai đó ngồi chờ mòn cả mắt dẫu bác sĩ nói chỉ đau đầu thôi vậy mà hấn vẫn thấp thỏm lo âu. Nó tỉnh dậy thấy đầu cũng đỡ nhức mỏi hơn trước, không hiểu sao đang ở biển lại về nhà được chắc do hấn đưa về. Xoa xoa thái dương thấy bàn tay mình bị ai đó nắm chặt, nó ngược nhìn thấy hấn mặt đỏ bừng đỏ sẫm:

_ Bà tỉnh rồi hả??? Ngủ như heo á... Tưởng ngủ luôn không chịu nhìn mặt tui luôn chứ

_ Tui thấy hơi mệt xin lỗi nha

_ Có gì đâu mà xin lỗi chứ lần sau mệt cứ nói không ai mắng đâu mà im vậy nghe chưa?

_ Rồi rồi,,,,,tui xin

_ Dậy ăn chút cháo nha

Hấn bê 1 bát cháo nóng hổi, cũng đang đói nên nó vội đón lấy ăn sạch tỉnh luôn kaka

_ Bà mệt hay giả mệt đó

_ Tui mệt thật mà

_ Tui thấy người bệnh có ăn khỏe như bà đâu chứ

_ Tui là heo được chưa- nó bấu môi làm hấn phì cười, xoa đầu nó như chú mèo con

_ Vậy ngủ 1 lát cho khỏe nha

Hấn ôm nó vào lòng đặt lên trán nó 1 nụ hôn thật sâu làm ai kia run bần bật, hình như thái dương có giật giật và cảm giác đau đầu cũng mất hẳn luôn. Uống thuốc không thấy giảm bệnh là bao vậy mà hấn chỉ hôn 1 phút nó thấy khỏe re luôn hà O_O

_ Woa, ông hôn tôi 1 phút mà tui khỏe luôn- nó ngây ngô trả lời thành thật

_ Vậy cứ ôm không cần bác sĩ đâu để tôi hôn cho- hấn ghé sát nó phả ra hơi nóng truyền qua vành tai làm nó đỏ mặt

_ Ah thôi tui ngủ đây- 3 chân 4 cẳng cô nhóc trùm kín chăn luôn khóc huhu trong đó làm ai đó đứng ngoài này bật cười rất tươi

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40

Con đau đầu cũng nhẹ nên sau khi được tắm bồn son hào hải vị và ngủ nguyên 1 ngày thì nó đã khỏe hơn rất nhiều, khuôn mặt hồng hào hơn. Sáng hôm sau , ánh nắng đã chiếu gay gắt lên khuôn mặt thì nó mới dịu mắt tỉnh dậy. Mở mắt ra đã thấy hấn ngồi cạnh mình nở nụ cười tỏa nắng, trở mặt: _ Sao...ông ở đây???

_ Sang thăm vợ không được ah...Khỏe rồi chứ???

_ Tui khỏe rồi ông không phải lo đâu mà vợ con gì ở đây....

Cứ ngoắt nghèo mãi nó mới nhớ khi ngủ mình hay bị mớ ngủ lăm nha, không biết hán ngồi đây có nghe nó nói linh tinh gì không? Ôi,,,,nghĩ đến đó thôi là nó lại xấu hổ toát mồ hôi luôn. Mà nó nhớ man man là khi tối mình mơ về hán ta....A chết rồi!!! huhu

_ tui mơ gì ông...biết không???

Mơ gì cơ??? Hán cũng chả hiểu rõ hồi sau mới ngỡ ra, thấy khuôn mặt đáng iu này và cả lúc ngủ cũng rất cute nữa làm hán chỉ muốn chạy đến ôm và cắn 1 phát cho thích thú kaaka. Thấy cô bé sợ sệt hán mỉm cười nham hiểm

_ Ah, nhiều lắm

_ Gì thế??? nói tui nghe đi

_ Ah, toàn nói tui không hà, nào là Nam đẹp trai, Nam hót bơi, iu nam nhưng không dám nói, thích Nam cực nhiều nè lại còn bày đặt ghen với các cô gái nữa chứ...Tui yêu ông nhưng sợ nói ra ngại quá và lại ông hay trêu tui hơi ghét ghét nhưng tui lại thích như vậy lắm đây. Lại còn tỏ hành động iu tui là I Love You pặc pặc nữa chứ haha nhìn bà lúc đó chảy nước dãi nữa haha ngang với bệnh nhân nhà thương điên kaka >< Hic hic câu cuối còn nói rất mãnh liệt lăm nha haha

_ Câu gì đó- nó đỏ mặt lườm hán cháy mặt lun nhưng vẫn chịu đựng nghe hết câu chuyện hán kể

_ Tui muốn làm vợ của ông, Hải Nam ah- sau 1 hồi suy nghĩ hán mới nghĩ ra câu nói

_ Ah lúc đó mới nói linh tinh đừng nghe.Cắm đó!!!- nó nói xong chui trong chăn luôn, run như cầy sấy làm hán đứng cười 1 mình rồi giật lấy cái chăn thật mạnh, rướn người gần cơ thể nó, khuôn mặt hán chạm khuôn mặt nó làm cô nhóc đơ ra:

_ Tui tin là như vậy, bà là của tui heo nái!!!

Cứ thế hai người cứ nhìn nhau mãi không thôi, ánh mắt này, nụ cười này của 2 người trao nhau sao lưu luyến mãi không dứt vậy. Nhìn nhau cười rồi lại e thẹn, xấu hổ, hán đưa bàn tay vuốt mái tóc nó nhẹ nhàng và tình cảm làm sao, khẽ nâng cằm nó lên và...

_ Khụ khụ...mời cô và cậu xuống ăn sáng a- cô Tâm đã đứng đó từ lúc nào làm 2 người ngượng chín mặt >< Ui xấu hổ quá!!! Trời ôi, cô Tâm vào quá không đúng lúc làm 2 người đỏ mặt như Ớt tiêu lun~~. Nó nhăn mặt quay đi chỗ khác, khóc không ra khóc mà quát cô lui đi cũng không đúng. Biết điều, cô ho sặc sụa vài tiếng rồi vọt lẹ luôn, nụ cười trên môi. Bây giờ nó mới nằm lăn ra giường khóc 1 trận cho hả dạ, người ta đang hâm nóng tình yêu vậy mà bị cản trở 1 phát đúng là mất hứng quá mà ++. Hán thì cứ đứng đó bụm miệng nhìn cô nhóc má đỏ hồng hồng chu lên dễ thương quá >,<. Cô thì ngại mà khóc luôn còn hán thì lại rất vui vẻ như phình phồng lăm nó chỉ biết bịu môi (mọi ngày là nó hành hạ rồi đấy nhưng bây giờ làm người yêu làm thế quả không đúng chút nào). Cùng ngồi trò chuyện ăn sáng cùng gia đình nó xong, hán dẫn nó đến một nơi bảo là bí mật, khi đi trên đường nó không khỏi nheo mày, khẽ ôm hán, nó thủ thỉ:

_ Ông đưa tui đi đâu vậy?

_ Bà chỉ việc ngồi thui lát sẽ biết nha

Nó cũng háo hức lăm không biết hán lại đưa nó tới những bất ngờ gì mới lạ nữa đây? Dừng lại ở 1 ngõ hẻm, nó ngỡ ngàng hiểu ra nơi mình cần đến bỗng mất nó nhòe đi. Hán nắm tay nó dẫn vào chùa XXX- nơi các em nhỏ bị bỏ rơi (ai còn nhớ nào ^^). Nó và hán vừa vào đến cổng đã thấy bóng dáng quen thuộc, bọn trẻ reo hò chạy ùa đến như đàn ong vỡ tổ. Gặp lại các sư cùng các em, nó mừng lăm, ôm vào lòng mà khóc mà thương!!! Trò chuyện với sư cô Minh Tâm một lát thì nó cùng hán chia quà cho các em cùng các em trò chuyện vui vẻ và náo nhiệt vô cùng. Các bé bây giờ lớn hơn trước rất nhiều, ngoan ngoãn và nghe lời lăm, nhìn các em sống tốt vậy ai ai cũng vui lây. Các cô , cậu được nhận quà là vừa mừng vừa hát líu lo vang lên cả gian phòng. Hán đưa nó đến nơi này quả là sáng kiến tốt và cũng khiến nó cảm động nữa. Nhưng sao nó vẫn chưa thấy vui lăm...hình như....Nó đảo mắt nhìn xung quanh phía xa xa...

Phía sân chùa dưới gốc cây- vẫn nơi ấy sao?

Về mặt và ánh mắt thăm đượm buồn- vẫn tâm trạng ấy sao?

Vẫn là...Trường Tuệ- 1 cậu bé nay đã chững chạc hơn rất nhiều nhưng nhìn cậu nét buồn ấy hiện lên rất rõ...

Nó nhìn thấy cậu nổi buồn ngày trước lại dâng lên man mác, nó bước nhẹ bên cậu, thấy có động tĩnh cậu bé ngược nhìn lên. Cậu thực sự ngỡ ngàng, cười tươi rồi đứng dậy ôm nó vào lòng, ít khi thấy cậu vui như vậy

_ Chị Nhã Uyên, ôi em nhớ, rất nhớ chị

_ Chị cũng nhớ em lăm mà sao các bạn ra thăm sao em không ra đón chị- nó giả bộ mặt iu xiu lăm cậu cười híp mắt

_ Em xin lỗi, thật sự em không biết

_ Em lại nhớ ba mẹ sao

_ Vâng- cậu cúi xuống nhìn thăm cô mà lí nhí nhưng cũng đủ để nó nghe thấy

_ Ngoan nào Tuệ, em nghe chị nói nè, em phải hứa là sống thật tốt, ngoan ngoãn vâng lời thì ba mẹ ở trên kia mới hạnh phúc được em hiểu không???

_ Em biết,....em sẽ cố gắng ạ

_ Tuệ ngoan quá- nó mỉm cười hạnh phúc ôm cậu bé vào lòng, đặt 1 nụ hôn vào má cậu....

.....Mẹ!!! Con nhớ mẹ nhiều lắm

Cảm giác ở bên nó sao giống được bên mẹ thế???

Nụ cười này sao giống mẹ hiền của con vậy???

Hương thơm này sao quen thuộc đến lạ kì???

< Cảm xúc >

Không kiềm chế được cảm xúc, vội lau nước mắt

_ Em muốn tìm người thân, em muốn gặp ông ngoại em

_ Sao??? _ nó trở mắt nhìn

_ Chị giúp em nhé...

_ "....."

_ Đi mà chị em xin chị đó em xin chị mà hức hức em xin chị hức chị làm ơn đi mà hức hức- cậu òa khóc

_ Tuệ ngoan , rồi chị sẽ giúp mà

_ Chị hứa nhé- nghe nó nói cậu bé rưng rưng, ngoắc méo tay với nó, gật đầu vui vẻ

_ Chị hứa mà,....

Tạm biệt các em và các sư cô nó cùng hân vui vẻ ra về nhưng lòng đầy nặng trĩu vì lời hứa với Tuệ, tất nhiên nó sẽ nhiệt tình giúp đỡ nhưng nó sợ là cậu bé sẽ hy vọng nhiều rồi lại thất vọng bấy nhiêu. Nó cũng không muốn reo giết hy vọng cho cậu bé để rồi 1 lúc nào đó lại hy vọng càng lớn thì sự dập tắt lại còn đau đớn hơn...Thật khó xử mà = _ = nhưng biết sao giờ!!! Sông sâu chỉ chảy 1 chiều là người quân tử phải biết giữ lời mà....Đúng ko nhĩ ^^

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41

Nó và hân về tới nhà nó, chơi với lũ trẻ đúng là quá mệt, 2 đứa định đến nghỉ 1 lát ở ghế sofa, đang ngửa đầu ra thiếp đi thì giọng nói vang lên, trầm trầm_ Hế lu 2 đứa- mẹ nó hí hửng, tiếp đó là ba nó, ba hân và cả mẹ hân nữa

Hai đứa sùng sờ rồi nhanh chân đáp lại

_ Cháu chào 2 bác ạ- nó

_ sao ba mẹ ở đây- hân rồi cũng kịp cúi đầu chào ba mẹ nó luôn

_ Ah hôm nay bác mời bố mẹ cháu sang ăn cơm Nam ah- ba nó vỗ vai hân

_ Mời mọi người vào ăn cơm ạ, thức ăn nguội không ngon đâu ạ- cô Tâm đang nấu trong bếp nói vọng ra

_ Nào đi thôi...

Mọi người hí hửng cùng ngồi vào bàn ăn toàn là những món ăn ngon không hà làm ai cũng phát thèm. Vừa ngồi vừa trò chuyện đông vui, ai ai cũng ăn nhiệt tình duy nhất nó là chỉ mỉm cười không nói nhiều mà ăn cũng ít nữa bởi chỉ cần nó ăn sạch tỉnh không còn 1 hạt cơm ấy chứ nhưng hôm nay bố mẹ bạn trai đến chả lẽ làm thế mất hết thể diện rồi. Mọi người nói chuyện 1 lúc thì bố nó bảo:

_Thế tình cảm 2 đứa tốt chứ- nó đang ăn bát canh nghe xong suýt sặc @@

_Dạ tiến triển tốt lắm bác- hần lành lâu đáp lại còn cười rất tươi làm bố mẹ nó cũng yên tâm mà ai đó cũng vui vui ^^

_Ukm vậy chúng ta yên tâm rồi bà xui nhi- mẹ hần cười nhìn mẹ nó ánh mắt rất chi là *hợp cạ*

_Bà xui gì đầu bác- nó đá chân hần cái BỤP như ra hiệu hần ra tay giúp đỡ chuyện thông gia đi. Bị ăn đòn hần xuyết xoa

_Sao vậy con- bố hần hỏi

_Ah,,,con...kiến cần thôi mọi người ăn đi ạ kéo nguội mắt ngon- hần *cười cười*

Sau khi tắm rửa xong bữa tối, nó xung phong rửa bát làm mọi người suýt sặc nhất là ba mẹ nó nhưng thôi làm vậy con mắt mặt chết chỉ biết đứng cười. Nó hôm nay lạ quá lại bày đặt rửa chén cơ chứ,,,kaka là vào ăn thì đúng hơn. Lúc này đói quá ra dáng với khách nó chỉ ăn vồn vện 1 bát nên đôi lúc lấy cơ rửa bát mà vào chén nguyên nồi thịt kho =_. Ăn xong nó vừa rửa bát vừa hát ví von thì cô bạn tay ai đó ôm eo mình từ đằng sau, giọng nói trầm trầm vang lên ghé sát vành tai nó còn ai ngoài tên Nam đáng ghét đó nữa >,<:

_Siêng quá nhi có cần tui phụ không?

_Ah,...thui thui- nó ngượng ngừng trả lời

Không để nó lên tiếng phản bác, hần luôn tay qua eo nó nhẹ nhàng nắm chặt bàn tay đầy bọt xà phòng đó đưa lên chạm vào những cái chén một, điệu bộ trông thật nhàn nhả và có hơi nóng truyền qua làm nó run run. Hần lại còn ôm sát cơ thể nó nữa, cười cười nhìn nó chăm chăm, hơi thở lạnh buốt phả vào khuôn mặt nó ôi làm người ta chết mất ><. Nó thật sự say mê cái hành động này của hần, vừa tình cảm lại cực kì nhẹ nhàng mà làm con người ta thật sự đơ ra như khúc gỗ để có thể điều khiển 1 cách dễ dàng làm sao!!!

Sau khi cực kì "khó khăn" để rửa xong chén đĩa, nó mới lau tay sạch sẽ định ra nhà khách ngồi chơi thì hần đến bên cạnh:

_Bọt xà phòng dính đầy mặt kia....ờ bản thể

_Đâu đâu???- nghe hần nói nó xoa xoa trên khuôn mặt làm cho nó nhem nhuốc hơn, thật không tin nổi cô nhóc này lại dễ thương đến thế. Đúng là cô bé có sức hút lạ kỳ với anh Nam nhà ta mà

_Để tui lau cho, nhắm mắt lại- tất nhiên cô bé này nhắm tịt mắt liền mà

CHỤT

Ủa cái gì vừa kêu lên ý nhỉ??? Sao cảm giác môi mình vừa chạm vào cái gì đó mềm mại, vừa lướt qua thì phải mà sao mềm nhuyễn vậy ta??? Nó hít 1 hơi thật sâu, nhắm mắt cảm nhận cảm giác đó thì nghe tiếng

_aaa ba mẹ không có ý đâu...các con cứ tiếp tục nhé- là tiếng ba mẹ nó mà, nó khựng lại mở to đôi mắt nhìn phía âm thanh phát ra

Ôi trời, nó và hần đang kiss nhau thì 2 ông bà lại vào, thật ra là mọi người đang xem tivi nghe xoạc xoạc gì đó lạ lạ, mẹ nó cứ ngỡ là chuột lại vào lục nồi liền kêu ông xã cầm chổi vào ta xé xác luôn ai ngờ vào 1 cái thì đập ngay vào mắt 2 ông bà là 2 cô cậu đang trao tình cảm thật lãng mạn mà kẻ phá vỡ cũng chính là 2 thủ phạm diệt chuột chứ còn ai nữa???? làm 2 cô cậu ngượng chín mặt, khi bố mẹ đi rồi nó lại 1 lần nữa nằm vạ ra khóc, thấy vậy hần chỉ cười cười:

_Ngoan nào, không sao mà

_Hức,,sao trăng gì nữa hức bố mẹ tui thấy rồi hức

_Thì ai yêu nhau mà chả như vậy chứ gốc nê, khóc gì chứ bà kia ngoan nín thương nhoa

_Ukm hức hức, sến quá ah- nghe hần nói mà nó cũng bật cười, thiệt đúng là luôn làm người ta bận tâm mà ><

Thấm thoát thời đưa, thời gian cũng trôi qua, 2 đứa nó yêu nhau rất nhiều lại sâu đậm nữa khi nào cũng quấn quýt lấy nhau nhưng vẫn phân chia rõ ràng việc học hành và yêu. Hai đứa cùng giúp nhau trong học tập vì thể mà cuối năm nó và lũ bạn thân nhóm ý đứa nào cũng đạt học sinh giỏi (mấy bạn này chơi cho sướng rồi cuối năm mới cặm cùi mà học ấy thể vẫn giỏi hehe). Lên lớp 12- cuối cấp III rồi, việc chơi của cả bọn nó cũng ít hơn, các trò tình quái cũng giảm hẳn, tự nhiên cái lớp 11A1 năm vừa rồi ngoan đột xuất làm cô chủ nhiệm mới đỡ lo hơn 2 bà la sát trước nhiều. Nó cũng chăm học hơn và có hần kèm cặp nên học lực ngày càng tiến bộ đáng kể.

*****

Nhưng sao độ này nó học giảm hẳn đi, hẳn thấy lo ngày nào cũng sang nhà nó dạy bài, chỗ nào không hiểu nó hỏi liền và hẳn cũng giải thích bài chi tiết ấy vậy mà nó vẫn không nhớ hết các kiến thức gì cả

Hắn phải ghi ra các công thức các môn như Toán, lý hóa và anh cho nó đọc và tự nhớ lấy, thế cái méo gì mà nó chả nhớ lấy 1 chữ đầu để trống không. Hắn tích cực dạy bài cho nó hơn, mỗi tối 7h30 là đã sang nhà nó bắt lên học rồi, thường ngày là 8h30 mới học cơ. Nó ư ờ ời học và học và ngày nào cũng như ngày nào học tận 2h-3h sáng, cho nó nhiều bài tập từ bình thường đến nâng cao tại mức nó học cũng khá mà nhưng cái dễ nhất nó cũng bỏ quên và làm sai bài hết. Đến khi hắn kiểm tra bài vở mới bức tức quát:

_Sao dạo này đầu óc bà để đâu vậy hả???

_Tui không biết nữa, cứ thấy nhức đầu và học nhiều như thế sao nhớ nổi chứ- nó cãi bướng

CÓP

Hắn lấy quyển sách cóc vào đầu nó rõ đau, nó xuyết xoa rồi lại bắt đầu học bài tiếp. Công nhận hẳn vẫn kiên trì dạy bài cho nó nhất đó nha, tuy là giảng hơi lâu tại nó tiếp thu chậm quá ấy vậy hẳn vẫn cố gắng dạy hết bài luôn vì học xong năm nay là nó phải bắt đầu 1 bước ngoặt đầu đời cực kì gian nan là học đại học mà ^^ . Đến lớp cô gọi bài cũ, hẳn đã dạy cho và đọc thuộc cho nó hiểu rồi thế mà ra lớp lại quên mất bài mình học là gì luôn vậy là nhận mấy điểm 0 tròn trĩnh kết quả cuối học kỳ 1 chỉ là học sinh khá thôi. Hẳn thật là phát bức vì chuyện này nên có hôm giận không thèm nói chuyện với nó 1 tuần luôn (cũng chỉ vì muốn tốt cho cô nhóc này thôi)....Cuối cùng 2 người lại hết giận với nhau, trở về những ngày đầy những hạnh phúc 1 tình yêu tuổi học trò ^^

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42

hể lu mọi người, vừa đọc truyện vừa nghe nhạc mình thích cực cảm xúc luôn ấy ạ

Chap Mon viết hơi ngắn nội dung cũng chỉ có vậy m.n thông cảm nha

Iu mọi người nhiều lắm nha nha~~ ^^

*****

Cô nhóc Nhã Uyên luôn làm người khác phải phát bức cơ nhất là luôn làm hẳn phải lo lắng mới chịu đây mà~~

Không những giảm hẳn về việc học mà sức khỏe của nó cũng giảm đi rất nhiều. Độ này nó ăn kém lắm chả như lúc trước chén sạch tinh hà, người gầy gò, da mặt lại xanh xao- 1 biểu hiện cho thấy sức khỏe càng lúc đi xuống. Nó đã học kém xuống rồi bây giờ sức khỏe lại yếu hơn trước cũng chả hiểu vì sao chắc ngày nào cũng học tới sáng rồi chợp mắt 1 lúc lại dậy đi học tiếp. Suốt ngày cặm cụi viết công thức và làm bài hẳn giao về lại còn học trên lớp nữa chứ đúng là mệt mỏi thật mà tính ra cô nhóc này cũng có lúc bận rộn đến phát ốm luôn đây. Hẳn thấy nó như vậy lo lắng lắm nên việc học kèm thêm vào mỗi tối giảm ít hơn cho nó lấy lại sức 1 chút nhưng không kèm cặp trí nhớ nó cũng chả tiến bộ chút nào. Đúng là nổi khổ mà!!! Có hôm nó học ở lớp nhưng cảm thấy choáng đầu, rồi buồn nôn khóc nức nở chắc vì mệt, ngất xỉu làm cả lớp sửng sờ, hẳn hoảng quá bé nó xuống phòng y tế, mặc việc học hẳn ngồi đó trông hơi thờ hờn hèn của nó rên lên. Giờ ra chơi tụi bạn thân hót hải chạy đến phòng y tế vừa kịp lúc nó tỉnh dậy, neho lông mày cong vút ấy nhìn mọi người, đoán biết lũ bạn của mình nó cười khi- 1 cảm xúc khó tả dâng lên (tình bạn)

Giờ này mà cô nhóc còn cười tươi được thế thì cả bọn cũng vui mừng riêng hẳn thì mặt đùng đùng sát khí:

_Bà sao vậy Nhã Uyên??? Học thì kém không cố gắng tập trung đi giờ sa sút tận hạng cuối của lớp luôn bây giờ lại đổ bệnh nữa, lúc trước ăn khỏe lắm mà sao giờ kén ăn thế??? Bà muốn tui phải lo lắng mức nào nữa mới chịu đây- hẳn nói đây về tức giận lại có ý nói móc khỏe thật sự làm nó bất ngờ kể cả lũ bạn cũng ngây người ra, nó chẳng nói gì chỉ rom róm nước mắt quay mặt đi

_Thôi mà Nam nó đã ốm rồi ông lại câu làm gì nữa- nhó Linh cắt ngang bầu không khí u ám đó

_Nam ông là người yêu Uyên mà cư xử như vậy ah- thấy bất bình cậu lên tiếng

_Thui tớ không đâu Hoàng ah, tớ muốn nghỉ 1 lát mọi người vào học đi- thế rồi mọi người lui đi, ai đó cảm thấy có lỗi chỉ ngược nhìn ánh mắt buồn của ai kia rồi nhẹ nhàng bước đi.

Cô thật sự không muốn như vậy đâu nhưng con người mà ốm đau là chuyện thường gặp trong cuộc sống sao Nam lại tỏ vẻ tức tối với nó vậy nhỉ???

Mình làm phiền chẳng???

Mình làm Nam lo lắng sao???

Giọt nước rơi....trán nó nóng ran, cảm nhận rõ giọt nước ấy rất nóng rất mệt mỏi cần 1 bàn tay ai đó chăm sóc nhưng tiếc thay người nó cần lại bỏ đi.

Buồn-1 cảm xúc thật khó tả....

*****

Ở trong 1 căn nhà biệt thự cuối phố, rõ hơn là 1 căn phòng- nơi 2 cha con nhà họ Dương đang cãi nhau kịch liệt về việc gì vậy nhỉ???

Dương Hải Nam đi nước ngoài 2 tháng sao???.....

Hắn phải đi sang Úc 2 tháng thi cùng các trường ở Úc- 1 buổi thi mà trường Sao Băng chỉ hy vọng mình hắn thôi!!! Ôi đẹp zai rồi, chơi thể thao tốt bấy giờ học giỏi lại được đi thi Hoa nắng bên Úc 2 tháng . Nói là 2 tháng chứ thi có 2 ngày là xong ah, chỉ là cho các học sinh chơi nghỉ mát và du lịch nhiều nơi coi như là phần thưởng. thích như vậy mà hắn lại không muốn đi, kiên quyết muốn ở nhà vì hắn nhớ ba mẹ, bạn bè và....nó. Nhưng ba nó lại không tán thành, hắn kiên quyết thì ông cũng chơi đến cùng vẫn bắt hắn đi bằng được, cuộc cãi và diễn ra gần 1 tiếng đồng hồ còn mẹ nó đứng ngoài cửa phòng nghe mà thờ dài liên hồi, 2 giọng nói trầm trầm vang lên:

_Ba ah con muốn ở nhà học lắm còn nhiều cơ hội mà ba lo gì chứ ba ah

_Đây cũng là cơ hội để mày học hỏi kinh nghiệm đó con, người ta ao ước được đi còn mày lại không thích rõ khổ mà- ba hắn ngán ngẩm

_ba ah lần sau con có thể đi mà, nhà trường còn nhiều cuộc thi hay hơn mà

_Không nói nhiều, ngày kia là đi rồi, thu dọn hành lý cẩn thận mà đi đi, lo mà học giật giải về cho ba

_Ba chỉ coi trọng cái giải thôi sao- hắn bực mình

_Sao???- bà hắn tính bước đi chợt dừng người khi nghe hắn nói vậy, ánh mắt tức giận, ngạc nhiên và thất vọng trào lên khiến hắn chỉ biết cúi đầu xin lỗi và bắt đầu cuộc sống mới bên Úc 2 tháng thôi!!! Chỉ 2 tháng thôi mà sẽ nhanh về gặp lại con nhóc đó thôi- hắn cố gắng an ủi tinh thần và dọn hành lý....Trời !!! Mình không muốn đi cũng chỉ vì nó vậy mà lại nói ba bắt hắn đi chỉ vì giật giải!!! Chắc,,,,,cha con với nhau, rõ khổ mà!!!

Sau khi chia tay gia đình và bạn bè để lên máy bay sang Úc, nhìn cánh tay cô nhóc đó vẫy vẫy sao hắn lại không muốn rời xa 1 chút nào nhỉ???

2 tháng thôi mà sao hắn lại có cảm giác buồn vậy nhỉ???

Cứ coi như là nghỉ hè hoặc du lịch 2 tháng rồi sẽ gặp lại thường xuyên mà sao hắn lại muốn chạy đến ôm nhóc dễ thương đó đi cùng mình luôn vậy???

Khó hiểu quá = _=>>>>

Thôi vì tương lai con em chúng ta hắn phải đi thôi....

*****

Nó thường ngày đi học suốt nhưng mỗi tối vẫn gọi điện, nhắn tin với hắn thường xuyên vì vậy cảm giác cô đơn của 2 người cũng không là bao.

Tin nhắn đầu- hắn đã sang bên đó đến nơi rồi

Tin nhắn thứ 2- đã ổn định chỗ ở

Tin nhắn thứ 3- gặp mặt các học sinh và bắt đầu những ngày tháng học tập

Tin nhắn thứ 4, thứ 5.....nnnn

Bây giờ đã gần 1 tháng kể từ ngày hắn đi rồi chắc hắn đang vất vả học tập vì vậy tin nhắn chào nhau của 2 đứa bây giờ cũng không có, cảm giác buồn quá nhưng phải cố gắng chờ hắn về thôi. Nó cũng ước giá như nó học giỏi như hắn

Nó ước mình không bị đau đầu để khỏi quên bài

Nó ước mình phải có sức khỏe tốt để người ta khỏi lo lắng

Nếu được vậy thì bây giờ nó và hắn đã cùng nhau ở bên Úc học tập rồi

Ngồi bên cửa sổ, gió lạnh tràn vào căn phòng, rét quá- khoác nhẹ chiếc áo vào nó nhớ hơi thở, mùi hương và giọng nói quen thuộc của hắn quá....Cô đơn!!!

Sao chỉ có 2 tháng xa nhau mà 2 người lại có chung những cảm giác khó tả vậy nhỉ cứ như có linh cảm xa nhau mãi mãi ý <>

Cầm điện thoại lên nó nhắn:

"Chúc ông ngủ ngon" chỉ tiếc là bên ấy cách chúng ta mấy giờ đồng hồ vậy nên nó chúc buổi tối thì hẳn cũng đã dậy ăn sáng rồi đấy chứ ^^

Chiếc điện thoại rung lên, khẽ mỉm cười người con trai ấy tự nhủ lòng:

"nhóc con chờ tui về nhé ^^"

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43

Ngày hôm nay là ngày vui nhất với hắn vì hắn được bay về nhà gặp mọi người mà hắn xa 2 tháng nay rồi kết thúc tháng ngày vất vả. Sau bao ngày mệt mỏi học tập và thi ở Úc cuối cùng hắn nhận được Giải nhì môn Toán- 1 hạnh phúc ngập tràn mà ba hắn rất tự hào, thu dọn hành lý rồi cùng các học sinh quay về nước. Ra đến sân bay, hành lý quay về phía cửa, nhìn xa xa bóng ba mẹ hắn và nó đã vẫy vẫy nhanh tay, thấy vậy hắn cười chạy đến ôm chăm lấy: _ Ôi thằng con của mẹ 2 tháng nhìn đẹp zai hẳn ra- mẹ hắn rom róm vỗ vai

_ Bà cứ làm nó đi 3 năm không bằng ý đúng là phụ nữ- ông bố hắn cười cười lên tiếng

_ Tui thì sao chứ???-mẹ hắn tiếp lời

Chóp chóp đôi mắt sắc xảo đó, nó hiểu ra thâm cười tui, hắn lại làm trọng tài cho 2 thí sinh già đây mà:

_ 2 tháng hay 3 năm gì thì ba mẹ vẫn có tính cãi nhau suốt hà- hắn thờ dãi làm ai cũng phì cười

Thế là mọi người đưa xe ra về, nó cứ thần thờ nhìn hắn từ lúc gặp cho đến khi ngồi trên ô tô, nhìn hắn trắng hơn hẳn chừng chục và còn đẹp trai hơn rất nhiều. Công sức hắn bỏ ra suốt 2 tháng học tập để được như vậy quả không phụ lòng ba mẹ, nó lo lắng suốt sợ hắn gầy gò đi nhiều ai ngờ hắn còn khỏe mạnh hơn trước nữa. Nhìn hắn như vậy, nó vui quá, trên đường đi về nhà có cô nhóc đó cứ ngồi đờ ra ngắm nhìn nụ cười của anh Nam làm hắn nói chuyện với ba mẹ nhưng phải liếc sang nháy mắt đưa tình với nó ^ _~

Sau khi trở về căn biệt thự nó cùng gia đình hắn ăn bữa tối, bao nhiêu chuyện kể không hết được, cuộc sống tự lập bên Úc, việc học cật lực của hắn và cả cách dạy học của các thầy cô bên ấy như thế nào??? Ba mẹ hắn cứ tranh nhau hỏi này nọ, toàn là những câu chuyện vui và sống rất tốt làm ai ai cũng vui mừng và thích thú muốn nghe hắn kể mãi. Chén xong bữa tối nó ở trên phòng hắn đọc những cuốn sách dựa người vào khung cửa sổ thì có tiếng động, theo linh tính thì nó quay lại thì chạm mặt mình là khuôn mặt hắn ghi sát khuôn mặt nó. Nó thật dần thì hắn lại tiến gần nó nụ cười chết người, mùi hương này, nụ cười này và cả hành động nam tính ấy thật quyến rũ. Đúng!!! Chỉ có khi ở bên hắn, trái tim nó mới dậy sóng và lạ nhịp như vậy, cảm giác run run, mặt đỏ ửng lại hiện lên của cô bé lại khiến hắn không chịu nổi. Lâu ngày không ở cạnh nhau, hắn thật sự nhớ nó nhiều lắm....nhẹ nhàng mân mê hai cái má phúng phính của nó, hắn vuốt cằm, vồn nhẹ mái tóc tìm lại chút cảm giác ngày nào!!! Chạm môi nó, hắn ghi siết chặt từng chút gặm nhấm đôi môi mềm mại, ôm nó vào lòng mà hôn ngấu nghiến, 2 hơi thở quện vào nhau gấp gáp mà nóng bỏng, nó thật sự không thể rời khỏi đôi môi này, bị hắn lôi vào thiên đường tình yêu, nó mê mẩn và nhanh tay đáp trả lại sự cuồng nhiệt này:

_ Tui nhớ bà nhiều lắm!!!

_ Tui cũng nhớ ông- nó ôm chăm lấy hắn, nhún chân ngấn lên đặt vào má hắn 1 nụ hôn, hơi ngạc nhiên sao cô nhóc hôm nay lại tự tiện với người ta thế nhỉ??? Rồi hắn lại bật cười véo má nó 1 cái cho hả dạ ^^

Sau 1 hồi, đôi tình nhân tám chuyện luyên thuyên về việc học của nó, bạn bè và cả yêu nữa, yêu thật sự chỉ có hắn thôi nhưng cứ 1 lúc lại có tin nhắn gửi đến cho nó, hắn vội chop lấy bắt quả tang đánh ghen nhưng là bà chị tổng đài nhắn đến!!! Ôi mắt mặt quá >,< còn nó đứng dựa vào bàn đọc sách cười ním điệu bộ trông rất thư thái làm hắn tức quá mà hehe:

_ bà mà lém phéng tên nào thì coi chừng tui

_ Tui sợ ông yêu con nhỏ nào khác thì có

_ haha- nghe đến đây hắn cười ngoác cái miệng ra rộng mang tai luôn, biết là hắn đang cười mình vụ đánh ghen nên nó chu mỏ đỏ mặt lên. Chả là hôm đi học trước ngày hắn đi Úc thì, hắn và cô nhỏ Linh Anh đang làm bài tập trong thư viện, sau khi học xong thì hắn đọc sách còn nhỏ Linh Anh lướt web nhưng chán quá đâm ra cô ngồi nghịch chơi, véo mũi, ôm, hôn má lại còn chụp ảnh này nọ với hắn nữa chứ. Nhỏ Di và Nhỏ Linh đi ngang qua thấy cảnh hot liền chụp lại post cho nó xem, đang ngủ mà bị đánh thức bởi những hình ảnh tình cảm sến súa này nó không chịu nổi, vscn xong nó phi thẳng con SH đến thư viện trưng trị 2 tên này. Vừa đến nơi, đập vào mắt nó là 2 người đang ăn sáng lại còn bón đồ ăn cho nhau nữa cơ, nóng hừng hực lên nó xấn tay áo vào đánh cô tới tấp cũng may mới lôi cô ra túm tóc tát 1 BÓP nhẹ nhàng nhưng đủ làm cô la lên rồi rít. Hắn thấy bất bình liền giải thích mới vỡ lẽ ra

Linh Anh là em họ của hân, từ nhỏ 2 người đã thân như vậy rồi có trách thì trách quá khứ ý, làm người ta tưởng lằng nhằng liền ra xử bỏ bịch nhanh gọn. Đừng là mất mặt qua, nó hiểu ra vội vàng xin lỗi, cô cũng không nói gì chỉ có điều lờm nó như ăn tươi nuốt sống luôn, hành động này lại xảy ra ở thư viện nữa làm như vậy quả không tốt chút nào. Từ hôm đó, thư viện là nơi nó ít đến nhất và chả bao giờ luôn nữa cũng nên ý =_.....Nghĩ lại chuyện đó là nó lại xấu hổ quá, bây giờ hân lại nói khoe đưa ra làm trò hề thật tức ói máu mà huhu....

Đêm hôm đó, nó đang ngủ bỗng đâu một giấc mơ lạ kỳ bay đến....Một màn đêm u tối buông xuống quanh nó trong 1 căn nhà hoang tàn tạ, rách rưới, ngồi co mình trong 1 góc thì tiếng bước chân *xoạc xoạc* chắc va phải những lá cây đã úa vàng vang lên rùng rợn, nó chợt đứng dậy. Làn khói nhẹ như trong phim bay ra mù mịt, làn khói bung tỏa mọi nơi quanh căn nhà làm nó ho sặc sụa, chợt mở mắt đảo dác nhìn hình bóng quen thuộc ấy hiện ra lúc mờ lúc ảo....Là hân....

Nó nhìn thấy ngỡ ngàng quá, vui quá, ngay cả trong mơ cũng có gương mặt ấy, chạy đến và ôm vào lòng là điều nó muốn làm ngay bây giờ

_Nam ơi, Nam!!!- không khí sao??? Hân đâu rồi??? Vừa nãy ở đây tại sao khi mình chạy đến bên cạnh vội tan biến trong giây lát vậy, chỉ mỉm cười rồi bay đi theo làn khói lạ ấy sao??? Tiếng kêu của nó to dần rồi yếu ớt và nhỏ dần lại, cảm giác bị bỏ rơi, cô đơn vô cùng....Nam, nam, nam ah!!! Vẫn không 1 ai lên tiếng nhẹ nhàng đáp lại, cảm giác sao trống trải quá....

_Không, không thể nào, Nam, nam oiiiiiiii- nó dấy dựa kêu la thất thanh, rồi khua tay mù mịt, khuôn mặt nhăn lại còn đỏ mồm hồi nữa có vẻ như đang gặp ác mộng, bà mẹ ngồi đó lên tiếng:

_ Uyên con sao vậy??? Con mơ thấy ác mộng ah- tiếng mẹ kêu lên xóa tan biến nỗi sợ hãi trong nó, mở mắt thấy mẹ, nó ôm chầm lấy miệng thì lắp bắp:

_Mẹ ơi, con,,,mơ....thấy....Nam....bỏ con....đi, ác mộng mẹ ah,,,,,hức hức- còn có tiếng sụt sịt nữa

_Ngoan nào, chỉ là ác mộng thôi mà sẽ không sao đâu, không có chuyện đó đâu, chỉ là giấc mơ thôi, Uyên ngoan nào- bà nhìn con gái xoa đầu vỗ về, nằm trong lòng mẹ nó nức nở

_Thật hả mẹ sẽ không có chuyện đó chứ???

_Ừm không có đâu

_Dạ

_Mà Uyên, con định làm vậy thật sao- nhắc đến đây nó lại thờ dãi, ngồi thẳng dậy ngược nhìn trần nhà đáp

_Vâng con quyết định rồi

_Nó sẽ khổ mà con cũng vậy- bà đau lòng nhìn con gái rơm rớm nước mắt

_Một thời gian sẽ nguôi ngoai thôi, thời gian là liều thuốc chữa lành mọi vết thương mà mẹ

_Ừm, mong là nó sẽ hiểu cho con- 2 mẹ con ôm chầm lấy nhau, nhìn qua cửa sổ trắng buổi ngoài đường vắng tanh chỉ có tiếng con vật kêu lên vài tiếng, ôi thật yên tĩnh. Nó yên tĩnh đến mức làm con người ta thấy cô độc, khó chịu muốn khóc...CHóp chóp đôi mi, nó cảm nhận rõ 1 mảng nước vừa kéo qua và 2 giọt nước lăn dài trên má và rơi nặng trĩu xuống tấm đệm êm trên giường. Căn phòng chỉ có 2 người không ai nói gì để mặc bóng tối bủa vây thật lạnh lẽo!!!

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44

Hôm nay nó dậy rất sớm không muốn ra khỏi phòng một chút nào chỉ ngồi thù lù 1 đồng trên chiếc ghế salon, ánh mắt nó ngược nhìn khoảng không trung trước mặt, sự tuyệt vọng khẽ bóng lướt qua trên đôi mắt màu trà đã sẫm mất đi về ngày ngó trước kia. Tính ra thì hân đã về nước được hơn 1 tuần nay rồi, từ ngày hân về là 2 người lại quấn quýt lấy nhau nhưng sao nó không tìm được 1 chút cảm giác vui vẻ như ngày trước??? Ngày nào cũng như ngày nào, 2 người đi chơi rồi lại về nhà ăn cơm cứ như là 1 cặp vợ chồng luôn rồi ý nhưng với nó mọi thứ không có gì là mới mẻ cả??? Chẳng lẽ nó đã thay lòng đổi dạ rồi hay sao???

Không!!!

Điều đó không bao giờ nó dám nghĩ đến cả...

Yêu hân!!! Là điều tuyệt vời nhất mà nó trải qua

Bên hân!!! cảm giác hạnh phúc luôn ngập tràn sao có thể chán hân được chứ???

Ghét hân!!! Điều mà có chết có phải ra đi nó cũng không thể làm được

Vậy tại sao lòng nó lại dâng lên 1 nỗi buồn không thể nào nói ra như vậy??? _ Cần 1 lời giải đáp

kính Coong

Tiếng chuông ở cổng vang lên làm biến mất ánh mắt thần thờ của nó đi, chạy đến bên cửa sổ, vén tấm màn lên nó thấy hân đứng ở dưới cổng. Hân lại sang nhà chơi đây mà!!! Suốt ngày sang không biết chán ah? Đúng là mặt dày mà~~ Nó vội vàng ngồi vào bàn trang điểm đánh chút phấn hồng và tô điểm thêm chút son màu hồng nhạt lên, vồ vồ 2 cái má phúng phính cổ gương cười sao cho thật đẹp. Từ khi nào cô nhóc lại biết trau chuốt vẻ bề ngoài cho bản thân vậy ta~~ Chi là cười thui mà sao nó lại thấy nụ cười này đáng vậy??? Ngồi trước gương tự cười 1 mình, cười lớn nó thấy mình như 1 người không, 1 người không hề biết cười. Cho dù cố để khoe môi dần ra là có nghĩa cười nhưng sao vẫn không làm nổi....Nó sao vậy, mọi ngày nụ cười luôn hiện trên môi sao bây giờ lại tự tập cười vậy nhỉ? Diễn bộ mặt cười này trước mặt hân ah? Từ khi nào, cô nhóc Nhã Uyên hồn nhiên ấy lại mất nụ cười nhanh chóng đến thế?

Chính là lúc gặp lại hân sau 2 tháng sao???

Tháo chiếc giày bata khỏi chân, khễ bước vào nhà nó, chào ba mẹ nó xong rồi hân vọt lẹ lên lầu đích chính là ghé thăm phòng Nhã Uyên nó mà. Đứng trước cửa phòng nó, chưa mở cửa đầu nha, hân cười cười chuốt lại mái tóc bóng lộn khi thấy tự tin rồi hân mới bước vào, khỏi phải gõ cửa, cư nhiên đi vào như mình là chủ nhà ý =. Thấy cô nhóc ngồi đó, hân đến cạnh ôm vào lòng mà cưng mà nũng nịu:

Nhớ bà quá cơ, iu lắm hehe- thấy nó rung rung và có vẻ muốn thoát ra khỏi vòng tay của mình hân mới xoa đầu nói Sao gặp tui mà mặt bà đỏ dần ra vậy bộ không nhớ tui ah hay có chuyện gì???- đoán đúng tâm trạng hiện giờ, luồng sóng căng thẳng luôn qua lòng ngực làm nó lấp bắp

Chi là cái lắc đầu...

_Không phải. tui cũng nhớ ông chỉ là...chỉ là...ngạc nhiên tính tự nhiên của ông cao quá

_Hehe, khỏi phải khen công phu thâm hậu của tui nhé- hân cười không còn nghi ngờ gì nữa, nó mới thở phào nhẹ nhõm thì lại giật bắn khi bị bàn tay ai đó nắm kéo đi...

_Có chuyện gì vậy ông- bị hân kéo đi chạy ngoài vỉa hè, trong lòng ngực nó dâng lên 1 cỗ cảm xúc khó tả

_Tui dẫn bà đi chơi mọi nơi không cần phương tiện gì cả chỉ cần xe "hăng cái" thui- hân quay lại nhìn nó cười rồi tăng tốc

Đi chơi sao? bây giờ nó còn có tâm trí để đi chơi được hay sao? Được cùng hân chu du mọi nơi với nó là 1 thiên đường tình yêu đầy mơ mộng!!! Nhìn mái tóc hân bay trong gió, nó đưa tay lên chạm nhẹ vào, đôi tay run run đặt ở khoảng không bỗng đầu nó đau nhức, cảnh vật trước mắt thật khó nhìn, lúc mờ lúc ảo khiến nó lắc đầu mệt mỏi. Một lát, con nhức đầu biến mất, mọi vật dần hiện rõ ra và nó mỉm cười thỏa mãn vì người nó cần vẫn nắm chặt tay nó chạy trong gió, lại còn quay đầu nhoen miệng cười với nó nữa...

Cảm giác bình yên quá !!!

Đi chơi thôi!!! Có thể đây là lần cuối chúng ta ở bên nhau đấy!!! Cảm giác chúng ta cùng nhau vui đùa tình nghịch, cái cô thường xuyên sẽ không còn nữa....

Sẽ là ký ức đẹp mà tôi sẽ chôn nó thật sâu trong lòng...

Lần sau

Lần sau

Lần sau

Lần sau nữa....

Sẽ có 1 người con gái xinh hơn tui, cao ráo hơn tui, học giỏi và ngoan hiền hơn tui và sẽ thay tui yêu ông, suốt ngày bên ông không rời nhé

Nếu được làm người con gái ấy mãi mãi thì rời xa ông là điều mà ông đừng bao giờ nghĩ nha,,,,, tui sẽ ám ông, bám theo ông như đĩa luôn không dứt ra đâu đó ^^

Lau đi nước mắt tôi sẽ cố gắng cười thật tươi, chơi hết mình bên ông hôm nay nhé!!! Vì tui sợ rằng....sợ rằng lần sau chúng ta không còn tay trong tay đùa nhau trên con đường như vậy nữa!!!

....

....

....

....

...

Phía xa xa kia có 1 quán hàng tạp hóa nhiều đồ ăn vặt ngon thế, nhìn mà mắt nó sáng trưng trưng lên. 1 que kem và nhiều gói bim bim đặt trước mặt, nó òa lên 1 tiếng đón lấy từ tay hân. Nhìn nó ăn nhiệt tình quá hân cũng ăn theo cho vui luôn, ăn tới tấp cô bé có để ý gì đâu, mũi, miệng lem luốc hết rồi. Thấy mà hân bật cười rồi đưa tay lau nhẹ kem trên mũi cho nó!!! Bàn tay vững chắc này to quá mà sao khi chạm vào mũi nó cảm thấy nhẹ nhàng vậy, nắm bàn tay này tiếp tục chơi nó như được che chở.

Có cả thế giới bên cạnh, nó chẳng phải lo gì cả!!!

Nhìn xung quanh có khu vui chơi nhiều người qua lại quá, nhìn mà mê tít thì nó lôi hân đi luôn làm hân chưa kịp ăn gì hết quăng kem ngay luôn!!! Tiết kiệm ghê cơ..

Vào đây có nhiều trò chơi vui quá, nó chọn chơi đua ô tô với hân, ngồi vào chơi, nó lờm hân như có ý khiêu khích, hân lắc đầu bật cười:

_Bà làm sao mà đấu được tui chứ???

_Cứ thử đi, ta sẽ cho nhà ngươi biết sự lợi hại của bốn nương ta kaka- nó ngẩng đầu cười ha ha làm mấy người gần đó "sợ hãi" lun không nói gì chỉ tặng cho nó ánh mắt "ghê gớm" quá~~

bùm, bùm chúu chúu

Tiếng kêu vang lên nghe thật vui tai mà người chơi cũng rất hăng say

Thế rồi, cứ ngồi chơi là nó lại nghiêng người sang bên này, bên kia chắc ảo tưởng theo màn hình 3D chơi đây mà ^^, ai đó ngồi cạnh chơi rất tập trung nhưng cũng phải liếc nhìn. Hân chơi rất giỏi các trò này nhá, nhóc con đó đấu không lại mặt xuy xuống, cứ lăm bằm nguyên rủa nhìn đáng yêu chết người luôn.

.....

_Ông ơi, câu cái con gấu nè cho tui đi, hồng hồng xinh quá trời à

_Ê cái này đẹp hơn nhiều câu nó cho tui về chơi ik

_Ủầy, con gấu hello kitty này xinh quá đi ah lấy cho tui đi mà-nó đứng nhìn hân chơi câu mấy con gấu bông, vừa cổ vũ vừa kêu chói tai làm hân nhức óc chết đi được. cái này chơi cần tập trung cao độ mà nó cứ neho neho bên tai phát bực luôn mà

_Bà im lại cho tui nhờ, cái loa phóng thanh của bà sao phát trực tiếp ngay giờ này vậy hả- hân cầu nhàu làm nó bĩu môi, im lặng luôn. Sau đó thì nhóc con đó cũng hí hửng cười cười ôm con gấu hân câu được, ánh mắt nhắm tịt lại cười không thấy tổ quốc luôn làm hân cứ dờ dẩn ra đó mà nhìn mà ngấm.

Sau đó ở rạp chiếu phim:

Hân mua vé xong thì 2 người ung dung đi vào còn khoác tay nhau nữa làm mấy cô nhân viên than thở tiếc nuối cứ tưởng anh chưa có người yêu ai ngờ có bà cô kè kè bên cạnh rồi!!! Haizz trai đẹp thì đâu có đến lượt mình chứ hực hực

Hân mê phim ma với kinh dị lắm nha (sở thích kì quặc mà), còn nó mê tình cảm Hàn quốc và cực ghét maaaa.....Lúc này do nhóm mấy cô nhân viên khỏi ngấm hân quên luôn việc hân mua vé phim gì bây giờ hậu quả là ngồi co ro lại còn hét toáng nữa chứ!!!

_aaaaa.....mẹ oi ma kia huhu.....aaaaaaaa.....má oi maaaaaa.....cứu connnnnnnnn.....- nó sợ quá nhảy phắt lên người hân luôn, bàn tay ôm chặt cổ hân. Bây giờ à ta chỉ biết sợ ma thôi còn việc mọi người trở mặt nhìn mình thì mặc xác, không liên quan huhu. Hân đang xem đến đoạn ma rất hay rất kịch tính thì bị con nhóc đó nhảy vào lòng quấy rối nhưng cũng thấy hứng thú, nhờ vậy hân mới có dịp ôm nó thật chặt suốt 2 tiếng đồng hồ kaka (anh này tính dùng điệu hồ ly son để dụ gái ah kaka)

Chơi cả khu vui chơi thì hân và nó cũng mệt lử người luôn, trời cũng đã tối rồi chơi đúng là không biết mệt không biết trời đất gì luôn hà!!! Thật sự nó rất vui là ngày đi chơi vui nhất với hân, bên hân, ôm hân, nhìn hân cười thôi là lòng nó đã rạo rực rồi..

Thật sự nó muốn hét thật to rằng: "Em hạnh phúc khi có anh bên cạnh" .....,

Hai người dắt tay nhau đi dưới vỉa hè, phố đã lên đèn tỏa sáng khắp mọi nơi, dòng người đi lại tấp nập nhưng ở đây ngay tại nơi này chỉ có 2 người, nó chỉ thấy bóng hân tươi cười chạy nhảy còn lại là khoảng không khí mà thôi. Tất cả đều chìm vào 1 màn đêm bóng tối, thế giới này chỉ có riêng 2 đứa mà vui đùa thỏa thích. Cảm giác sao ấm áp, bình yên và hạnh phúc lạ thường. Đi trên vỉa hè nhìn mọi người đi lại, nó thấy như có luồng điện lạnh căm vừa xuyên qua trái tim buốt giá quá...Khẽ ôm lấy cơ thể, ánh mắt nó cứ hướng về 1 khoảng không trung vô tận xa xa như có điều gì đó thật khó nói nên lời!!!

2 người đi cũng nhiều rồi nên hơi mỏi chân, đôi chân của nó tê cứng ra luôn đành ngã xuy xuống đất, ngước mắt nhìn lên có 1 bàn tay dơ ra trước mặt:

_Lên đây tui công cho- hần cười xòa

_hay quá- nó hứng chí nhảy lên lưng hần luôn. Nhẹ nhàng ôm cổ hần, được dựa vào thân hình vững chãi, chắc nịch của hần, nó thấy thích quá trời luôn, giữa mùa đông lạnh giá thế này được người yêu công, được ôm người yêu là điều tuyệt vời mà các cô gái mong muốn nha~~Ngã đầu vào bờ vai hần, nó ngửi thấy mùi hương bạc hà quanh quần đùi đây, cứ ron ron ở bờ vai ấy mãi tìm 1 chút cảm giác yêu mà nó làm hần phải bận tâm ngoái đầu lại nhìn. Ngắm cô bé nằm trong vòng tay mình, hần thấy thỏa mãn lắm, nở nụ cười hạnh phúc trên môi!!! Lìm đim thiếp đi....

Uây, mới công 1 lát mà cô bé đã ngủ rồi ah, nhanh thật mà lúc ngủ phải công nhận là nó vẫn xinh như thiên thần luôn ý, đôi môi đỏ chúm chím khẽ cười, đôi mắt bồ câu cùng đôi lông mi dài cong vút, sống mũi cao, làn da trắng nõn nà. Tất cả tạo nên 1 vẻ đẹp hoàn mỹ thật khó có chàng trai nào có thể cưỡng lại nổi, người con gái này đã lọt vào mắt xanh của chàng Dương Hải Nam không biết tự bao giờ??? Đặt nó nằm ở ghế đá, nhìn cô nó nấc lên từng tiếng có vẻ đang khát nước kiểu gì lát nữa cũng bắt hần đi mua nước cho xem, hiểu ra ý hần vụt chạy đi mua, đôi môi đã về ra 1 nụ cười, lòng hần dâng lên 1 niềm vui thật khó tả!!!

Đang lìm đim ngủ bỗng đâu chuông điện thoại vang lên làm nó bật dậy

RENG RENG RENG

Biết là ai gọi nên nó sợ ai đó nghe được, vội ngó quanh không thấy bóng dáng, nó mới thò thò bấm nghe

Một giọng nói ôn tồn vang lên:

_Cháu vẫn khỏe chứ Nhã Uyên???

_Cháu...cháu vẫn khỏe- nó bấm chặt đôi môi đã từ đó nay đã trắng bệch, đôi tay run run lên

_Tuần sau cháu phải phẫu thuật rồi đấy sắp xếp mọi việc ổn thỏa nhé, mong là cháu đến đúng như lời hẹn- nghe thấy hơi thở gấp gáp của đầu dây bên nó người đàn ông thờ dài nãy nê

_Nhanh vậy ah ông- đến đây môi nó đã tứa máu rồi, tim đập nhanh loạn xạ, 1 cổ cảm xúc lo sợ dâng lên ứ đọng ở lồng ngực

_Ừ, nếu chậm trễ e rằng.....- người đàn ông nói chập chững, giọng nói ngày nhỏ lại

_Cháu sẽ cố gắng ạ- đoán biết trước việc nó không hỏi gì thêm chào người đó rồi cúp máy. Cảm chiếc điện thoại run run trong tay, một nỗi sợ hãi bủa vây quanh nó.

Buồn có? Cô đơn có? Chán ghét có? Lo sợ có? Một mình nó quạnh hiu nơi đây chịu tất cả những cảm giác đó, nó gục đầu xuống biết nói ai bây giờ và nói những gì đây???

1 nhát

10nhát

100nhát

1000 nhát dao lạnh lũng sắc nhọn xuyên qua lồng ngực đánh mạnh vào trái tim nhỏ bé của nó

Đau lắm có ai hiểu???

Sợ lắm có ai thấu???

Chỉ mình nó, bản thân nó ở thế giới cô độc này....

Ngay lúc này đây, em đang rất sợ hãi, toàn thân rét lên từng đợt, em chờ anh quay trở lại không biết anh đang nơi đâu, chợt tỉnh dậy không có anh bên cạnh em khó chịu lắm anh biết không??? Em ước hiện tại nơi đây, anh có thể chạy đến ôm em từ phía sau để em có thể sà vào lòng anh cảm nhận hương thơm của anh để em biết cuộc sống này còn có 1 tia hi vọng từ anh. Nhưng chờ mãi, chờ mãi bóng dáng anh vẫn không xuất hiện, em phải làm sao đây???. Anh biết không, con gió mùa đông lạnh lắm nó cứ đùa giỡn với em cho em thử cảm giác lạnh nhưng..em không muốn chút nào vì cảm giác này làm em thấy cô đơn lắm...Trái tim em đang đau quặn thắt, nghẹn ngào như không thể thở nổi!!! Em thật sự....không thể sống nổi~~

Xin lỗi anh....người em yêu !@#%^^*

!@#%^^*&^%\$#@!

_Uyên, bà dậy rồi ah tui có mua nước cho bà nè- hần chạy đến bên nó, ngồi xuống cười tí mắt

_Cảm ơn

_Nam, tui có chuyện muốn nói- nó ngập ngừng nói đề không lộ tiếng nấc lên

_Sao vậy???- hấn nháp ngậm ly cà phê

_Chúng mình....chúng mình.....chia tay đi

Chia Tay??? là sao???

Bụp- ly cà phê rơi xuống đất, hơi nóng tỏa quanh sao thơm vậy nhưng đáng quá, cà phê còn rất nóng đổ lên chân hấn. Nóng quá!!! Bỏng mất rồi!!! Nhưng nó có rát, có đau bao nhiêu cũng không bằng trái tim hấn hiện giờ

Nhói!!!

Nghe xong câu nói từ Nhã Uyên., toàn thân anh rụng rời ra, trái tim vỡ vụn như những mảnh thủy tinh sắc nhọn

_Bà....bà....nói...sao....cơ???- hấn không tin vào mắt mình, quay phắt sang nhìn nó, lấy đôi bàn tay nắm chặt người nó (Nó rất đau anh hiểu không???)

_Tôi bảo,,,,,chúng ta....chiaa....tay....điiii-nó nói nhỏ dần , cúi mặt xuống đất về sợ hãi không phải vì sợ hấn mắg, hấn đánh mà sợ hấn đau, hấn tổn thương. Nhưng biết làm sao bây giờ? Tình thế bắt buộc nó cũng không muốn, nó chỉ ước 1 ngày nào đó hấn sẽ hiểu....nhất định phải hiểu

_Bà .....sao lại chia tay chẳng phải chúng ta....- hấn ngó người, chiều rọi đồng tử sắc bén vào mắt nó đầy tức giận, ngạc nhiên và thất vọng

_Đúng!!! Chúng ta đã yêu nhau nhưng tui không còn 1 chút tình cảm nào với ông nữa....tui chán ông rồi...chỉ là tui "đã từng" yêu ông thôi- nó nhanh chóng cướp lời hấn

_bà,,đã bảo yêu tui, cần tui, nhớ tui mà,,,,,

_Đó là trước kia, từ ngày ông đi Úc tôi cô đơn ông hiểu không, bây giờ cảm giác cô đơn quen rồi và hiện tại tui không cần ông nữa...Vì ông mới về nước nên tui chưa nói ra được và lúc này tôi cần nói thật cảm xúc của mình. Chúng ta chia tay đi...hãy để tui đi theo cảm xúc riêng tui đừng làm phiền nữa- lời nói cuối cùng sao khó nói quá, nó cứ mắc nghẹn ở cổ họng không thể nào nói trôi chảy được, nó cũng không ngờ mình lại nói như vậy nữa!!! Ánh mắt nó thần thờ, không dám đối diện với hấn vì nó sợ,,,,,sợ con tim mình sẽ hạ gục lý trí mất

_Bà...bà thay đổi rồi sao???

Nó độc ác quá!!! Nó cào xé trái tim hấn 1 cách mạnh mẽ, để hấn luôn phải lo lắng từng chút một, để hấn hy vọng vào nó 1 tình yêu định mệnh nhưng bây giờ thì sao chứ??? Nó bỏ đi cuốn chiếc lá khô lạnh lùng bay đi với những lời nói, lời giải thích hoang đường vậy sao???

_Xin lỗi...Từ giờ chúng ta đừng gặp nhau nữa sẽ tốt hơn- nó nói rồi đi luôn, lời nó của nó nhẹ dịu vậy tại sao với hấn lại như búa trời giáng hấn chứ???

1 giọt

2 giọt

3 giọt

Nước mắt??? Hấn rơi nước mắt sao? Nước mắt hấn khẽ rơi lướt qua đôi môi nay đã tím tái sao mặn đắng quá!!! Chạm nhẹ vào giọt nước đọng ở mắt hấn cười khổ, từ lâu rồi hấn có phải khóc vì cô gái nào đâu vậy mà hấn lại khóc vì người con gái này đây! Nó không chỉ làm hấn rơi nước mắt mà còn khiến trái tim hấn đóng băng ngừng đập nữa. từng giọt, từng giọt rơi tí tách thấm trên nền ghe đá lạnh lẽo như cảm giác hiện giờ của hấn vậy~~ Nhìn cảnh tượng trông đến tê lương @\$%*~

....

....

....

Nó bỏ anh đi rồi sao???

Nó- người mà anh xem là cả thế giới, là tất cả lại ra đi để hấn 1 mình như vậy sao???

Nó chia tay chỉ vì 1 lý do là chán anh sao???

>>>>

Không Thể Nào!!!

Nhìn bóng nó khuất dần mà hấn không biết phải làm gì cả, đầu óc hấn trống rỗng rối loạn hết cả lên. Bàn tay nhỏ bé, khuôn mặt ấy, nụ cười ấy sao lại đổi thay nhanh đến chóng mặt để hấn nơi này???

....

Chẳng phải lúc nãy nó còn cười rất tươi với hấn sao???

Chẳng phải lúc nãy nó còn nắm tay hấn chạy trên con đường này sao???

Chẳng phải lúc nãy nó thích thú khi được hấn công, được ôm hấn hay sao???

>>>>>

Tất cả....

Mọi Thứ....

....

....

.....

....

....

KẾT

THỨC

RỒI!!!

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45

"Tui xin lỗi.....tui xin lỗi ông nhiều lắm, xin lỗi mà, tui xin lỗi mà hức hức"

Nó bước đi chậm rãi, lấp bắp liên hồi vì nó biết hấn thật sự đang rất đau khổ, tiếng khóc nấc lên từng tiếng, nước mắt rơi là chả. Hai đôi mắt đã sưng húp lên, quệt 2 hàng nước mắt đi rồi nước mắt nó trào ra như nó chưa bao giờ khóc, cứ lau đi lau lại má nó đỏ rát mà giọt nước cứ mãi rơi trông đến tội nghiệp. Bước xa hấn 1 con đường dài, nó nhanh chân rẽ vào ngõ hẻm, nó dựa vào bức tường mà khóc mà tự trách bản thân. Thật sự nó không bao giờ muốn làm khổ người mình thương nhưng tình thế bắt buộc nên nó phải lạnh lùng diễn 1 màn kịch "chia tay", chỉ tiếc là điều này nó không thể tâm sự với hấn được nên nó chỉ mong sau này 1 ngày đó hấn sẽ hiểu nhưng sợ ngày đó hấn sẽ không còn thấy nó nữa. Tự nghĩ rồi nó cười khổ, nó sẽ hứa với bản thân thời gian này phải lạnh lùng và thật mạnh mẽ không để nước mắt rơi nữa rồi nhẹ nhàng bước đi, sao nhìn bóng dáng nó bước đi cô độc đến vậy???

Hạnh phúc....

chẳng sung túc được bao lâu

Mà nổi đau

thì in sâu chẳng thể xóa T_T....

Từ ngày Uyên nói chia tay vì chán ghét hấn, xin hấn cho nó đi theo cảm xúc của mình đến bật khóc. Vậy mà hấn cứ nghĩ nó thật yêu hấn, thì ra với nó-anh ràng buộc khó chịu đến thế sao???

Anh không ăn uống gì, người gầy đi nhanh chóng, vẻ mặt xanh xao thoáng hiện rõ, học hành hấn bỏ qua 1 bên suốt ngày tìm gặp nó, gọi điện thoại nhắn tin để níu kéo nó lại, nhưng đến 1 tin nhắn hay cuộc gọi nó cũng không thèm xem và xóa đi tên hấn trong danh bạ. Ở lớp hấn mua đồ ăn cho nó, chỉ cho nó học bài, nói chuyện với nó mọi lúc nhưng trong mắt nó đó là cái gai phải nhổ tận gốc, hề mỗi lần hấn đến gần là nó bỏ đi xem hấn là không khí. Nó chẳng thèm ngó ngang tới hấn hay nhìn hấn lấy 1 lần, chuyển chỗ ngồi với hấn và không chơi thân với lũ bạn trước kia nữa cũng vì 1 lý do ghét hấn sao???

Thật sự nó chán ghét hấn thật rồi, làm mọi cách nhưng nó vẫn không dao động chút nào, vậy nó đã thay đổi muốn yêu người khác nhanh vậy sao???

Hấn thật ngốc mà!!! Ngày nào cũng tìm gặp nó với muôn ngàn lý do nhưng nó đã tuyên bố hãy buông tha cho nó, nó đã khẳng khái với hấn thể mà hấn vẫn cứ đeo bám đến cùng, vẫn cứ cho là nó vẫn còn tình cảm với mình dù 1 chút thôi cũng được.

Anh điên thật rồi mà!!! Phải!!! Dương Hải Nam anh điên thật rồi, anh điên là vì nó vì người con gái anh yêu rất rất nhiều>>> Nó phũ phàng đến mức anh cũng không thể nào oán hận nó được bởi trái tim anh luôn khắc tên 2 chữ.... Nhã Uyên

*****

Hoàng về Mỹ mấy tháng trước rồi nhưng bây giờ cậu lại quay trở lại Việt Nam sinh sống. Có lẽ với cậu nơi đây là cuộc sống mà cậu muốn, Hoàng vẫn đẹp trai như ngày nào chỉ có điều về mặt cậu đã lạnh lùng sẵn rồi bây giờ lại u ám hơn trước. Bước vào quán cà phê, nó thấy cậu đã ngồi ở bàn cuối phòng, ánh mắt buồn ấy nhìn qua khung cửa sổ!!! Phong thái nhẹ nhàng của cậu làm người ta luôn có 1 suy nghĩ khó hiểu, nó đi đến bên cạnh, cậu cất tiếng:

_Chào Uyên

_Chào Hoàng

_Cậu uống gì, Ly cà phê sữa nhé- cậu biết ngay cả nước uống nó thích nữa kìa, nước mắt nó lại sắp rơi rồi không phải cảm động vì cậu quan tâm nó mà điều này làm nó nhớ đến Nam, người mà mỗi lần nó ốm thì hẳn luôn ở bên nắm tay nó nở nụ cười, luôn gọi những đồ ăn nước uống theo sở thích của nó. Mỗi lần như vậy nó thấy trái tim mình ấm áp đến lạ thường sao hôm nay được người con trai khác quan tâm mà trái tim nó lạnh băng đến vậy??? T_T

_Ừ- một lúc suy nghĩ lung tung có chị phục vụ đưa ra ly cà phê sữa thơm quá, nhấp ngụm ly cà phê sữa!!! Woa, mùa đông uống 1 ly thế này làm ấm người hẳn lên mà

_Cậu có chuyện gì sao>>> Hẹn tớ ra đây làm gì vậy???- Hoàng thắc mắc nhiều chuyện lắm, thấy Uyên với Nam lạnh nhạt với nhau và còn xảy ra chuyện cãi vã nữa điều đó cậu thừa biết 2 người đang sứt mẻ tình cảm, thật ra cậu rất lo lắng muốn tâm sự với nó nhiều lắm, muốn làm 1 điều gì đó cho cả 2 người hạnh phúc nhưng khi nghe Uyên bảo có chuyện cần gấp. Qua cuộc điện thoại nghe rõ giọng mệt mỏi của Uyên cậu chỉ muốn hỏi chuyện này thật nhanh vì cậu linh cảm có gì đó không lành sắp xảy ra T_T

_Tớ có 1 việc muốn nhờ cậu- nó bặm môi, 2 bàn tay đan vào nhau có vẻ rất khó xử càng làm cậu sốt ruột hơn

_Cậu có chuyện gì vậy, cứ nói đừng ấp úng nữa mà- ánh mắt khó hiểu thoáng hiện lên

_Tớ muốn cậu....làm bạn,,,,,trai .....của tớ 1 thời gian 1 thời gian- nó nói ngúc ngắc như bé đánh vần lớp 1 nhưng cũng đủ để cậu hiểu, ly cà phê đen của cậu sượt rơi xuống đất

_Sao cơ???

_Tớ muốn cậu làm người yêu tớ vài ngày thôi, vài ngày thôi mà- ánh mắt nấn nì của nó làm cậu thật sự rất khó xử, cậu đầu óc trống rỗng nhìn thẳng vào mắt nó hỏi

_Có chuyện gì vậy Uyên....- câu hỏi của cậu làm nó thấy buồn buồn, nó nhìn về phía xa xa ánh mắt mờ dần vì có 1 làn nước vừa kéo qua

Sau khi nghe xong câu chuyện Uyên kể, cậu như hóa đá, vừa khóc vừa cười khổ như kẻ điên của Uyên làm cậu không khỏi rơi nước mắt lần thứ 2 vì người con gái này. Cậu hét lên

_Tớ không tin...đừng nói nữaaaaa...Gì mà phải chết chứ!!! Cậu im đi, im ngayyyyyyy

Rồi cậu bỏ đi làm mọi người trong quán hoang mang, mọi ánh mắt đổ dồn về phía nó, về nghi ngờ sự chỉ trích đều hiện lên rất rõ, bỏ mặc tất cả nó chạy theo cậu kêu í ới. Đến 1 ngõ hẻm, thấy đuôi được cậu rồi nó cười. Cười nhưng nước mắt tự rơi, kì lạ thật

_Bấm được cậu rồi

Cậu quay phắt lại, ánh mắt trừng trừng nhìn nó làm nó phát sợ chỉ cúi gầm mặt xuống, giữa đường gào lên giận dữ, sống mũi cay xộc

_Cậu độc ác lắm Nhã Uyên ah, cứ cố giữ chuyện này đến cuối đời sao, cứ chịu đựng 1 mình như vậy cậu nghĩ mọi người sẽ hạnh phúc sao, cậu nghĩ Nam sẽ hạnh phúc HẢ....Cậu là con người lạnh lùng nhẫn tâm nhấttttttt- cậu đến gần nó, nắm chặt nó giận dữ

Ngước mắt để ngăn nước mắt ngừng rơi, nó cười nhàn nhạt

_1 thời gian thôi mà, sau này Nam sẽ hạnh phúc mà, đau 1 chút nhưng cậu ấy sẽ hạnh phúc cả đời mà tớ tin là vậy

Cậu bắt lực quay phắt đi thì 1 bàn tay đặt lên vai mình, gầy xo

_Xin cậu hãy giúp tớ đi mà, như vậy Nam mới bỏ đi không còn tình cảm với tớ nữa nếu không tớ sợ bản thân mình không chịu được khi thấy Nam đau khổ như vậy đâu- nước mắt lại sưng húp lên rồi

Nhìn bộ dạng nó như vậy, cậu không khỏi xúc động, trong tình huống này cậu thật sự khó xử quá chẳng biết làm sao đành bắt lực chấp nhận

_Tớ sẽ đồng ý mà- cậu nói rồi ôm nó vào lòng, nghe xong nó xúc động không kiềm lòng mà khóc đến thấm ướt vai áo cậu

"Nam ah, tao xin lỗi mày nhiều lắm, thật sự tao khó xử lắm, mày bị phản bội từ người yêu và bạn thân như tao sẽ rất đau nhưng mong 1 ngày nào đó mày sẽ hiểu, xin lỗi" cậu thở dài về một mối. vồ về nó vào lòng T_T

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46

Hết lô mọi người, lâu lắm rồi Mon mới ra chap mới vì bận học hè thi vào lớp chọn nên không có thời gian nghĩ ý tưởng cho truyện cho Mon xin lỗi nhé >.
< Chúc mọi người đọc truyện vui vẻ có ai hóng kết truyện không nhii ??? ^^

*****

Nó và Hoàng trở về với dáng vẻ mệt mỏi, ánh nắng yếu ớt hoàng hôn dội vào khuôn mặt thần thờ của nó, không bằng che đi cái cản trở ở mắt mình, nó vẫn bước đi lờ đờ theo sau là Hoàng- dáng vẻ cũng sầu tư không kém. Đến khi về đến nhà giọng nói quen thuộc vang lên làm tim nó thất lại:

_CÔ TÂM!!! Cô cho con vào gặp Nhã Uyên đi mà cô....Cô ah, nể tình cô cháu mình, cô cho con vào nhà gặp 1 chút thôi cũng được!!!

_Cô à, con có vé xem phim này hay lắm nè, chiều nay cô lấy mà đi xem phim với bác Thành nhà bên cạnh nè....cô ah....cô ơi....

_Cô ah, cô,,,,cô,,,,,này cô ơi,,,,cô cho con vào gặp đi mà cô.....

Giọng nói thăm thiết đầy van nài nỉ nhưng không có 1 tiếng đáp lại, cô Tâm vẫn làm công việc của mình không hề nhìn hấn 1 lần...

Chỉ 1 mình hấn.....nói và nói....Dương Hải Nam hấn là người có lòng tự ái rất cao, để cúi mình xuống xin xỏ 1 ai từ trước tới nay hấn chưa bao giờ làm vậy mà hôm nay hấn lại phải cúi người xuống 1 bà cô giúp việc sao??? Lòng tự ái của hấn đã thấp dần và có khi đã bị đè bẹp 1 cách nhanh chóng....

Vì ai??? Vì ai??? Vì sao mà hấn lại phải làm những chuyện điên rồ như vậy chứ???

Vì nó sao??? Nó đứng tần ngần đó nhìn hấn mà trái tim như chảy máu ra từng giọt, từng giọt....

Thấy nó, hấn mừng quýnh lên, vội vàng chạy đến nắm tay như kiểu thân mật lắm a~~ Mặt dày quá mà ==":

_Bà đi đâu về đấy??? Làm tui chờ mãi....Bà tính làm tui khổ đến bao giờ nữa vậy hả???- giọng đôi mắt nhìn co bé, nhưng đáp lại chỉ là cái nhìn không khí

_Tôi đã nói rồi mà....Chúng Ta Đã KẾT THÚC rồi ông hiểu không???....Đừng làm phiền tôi nữa,,, Tôi mệt mỏi lắm rồi, Hãy để tôi yên

_Tôi cũng xin bà đấy, tim tui nó cũng biết đau bà ah --Bàn tay nó được hấn nâng lên khẽ chạm vào ngực trái- nơi trái tim hấn đang đập rất mạnh, rất mạnh và điều đó làm nó cũng.....rất đau!!! Glật mạnh bàn tay hấn đang nắm chặt ra 1 cách thẳng thừng, lòng hấn chùng xuống:

_Tôi có bạn trai mới rồi, xin anh đừng làm phiền 2 chúng tôi nữa....- Hoàng vừa đi đến chưa kịp chào hỏi gì đã bị nó lôi vào, ép sát vào thân thể nó khiến hấn nhau mày khó hiểu.....Chuyện gì đang xảy ra vậy???

_Hoàng là bạn trai tôi, Hoang và tôi yêu nhau khi ông ở bên Úc, lúc tôi cô đơn nhất Hoàng đã ở bên và tôi nhận ra mình đã yêu anh ấy và cần chấm dứt tình cảm với ông. Xin ông hãy cho chúng tôi đến với nhau- nói rồi nó nhìn Hoàng cười tít mắt

Đã lâu lắm rồi mới thấy cô nhóc đó cười rạng rỡ như vậy??? PHải chăng khi ở bên Hoàng nó mới tìm lại nụ cười ngây thơ như ngày nào sao??? Còn nhớ, lúc bên hấn, nó cũng vui cười như vậy mà sao bây giờ nhìn nó cười với người con trai khác hấn đau đến vậy. Còn nỗi đau nào ác liệt hơn không??? Nỗi đau này còn xé con tim hấn đến bao giờ mới tha đây???

Nghe xong hấn như hóa đá, tai ừ ù đi như sét đánh ngang tai, mắt tròn há hốc không thể giấu vẻ điềm tĩnh:

_Bà....Ông....- hấn sốc không nói nên lời, hết nhìn nó rồi lại nhìn Hoàng....

Cánh tay ai đó luồn qua eo Hoàng như ám chỉ lên tiếng, cười khổ trong lòng cậu đành bật nói ra:

_Tôi và Nhã Uyên yêu nhau lâu rồi, chỉ là chưa đến lúc nói ra cho ông biết mà thôi, hôm nay chúng tôi phải nói ra là chúng tôi yêu nhau muốn đến với nhau....Từ trước tới nay tôi chưa bao giờ xin ông điều gì cả....nhưng hôm nay hãy cho tôi giữ hạnh phúc này mãi mãi đi- Hoàng run rẩy nắm chặt tay nó, đặt lên đó 1 nụ hôn, họ có biết hạnh phúc đó làm hấn đau lắm không hả???

Hắn tưởng như cả thế giới đang sụp đổ xuống, một mình hắn bị giam cầm trong 1 hố sâu bủa vây quanh chỉ là màn đêm....Tiếng cười vui đùa của 2 con người tình tứ kia làm đầu óc hắn muốn nổ tung...Điên thật rồi... Shit!!!

Hắn có thể làm mọi thứ vì nó, níu kéo nó ở bên cạnh cho dù nó chẳng từng chăm chút....Nhưng bây giờ nó đã có bạn trai rồi chẳng lẽ lại đi phá cặp đôi đó sao??? Và đó là hạnh phúc của thằng bạn thân chí cốt, hắn dám làm tan nát sao???

Tôi hận... Vì đã yêu em quá sâu đậm!!!

Tôi hận... vì đã đặt tình cảm của mình sai chỗ!!!

Tôi hận... vì tôi không thể trả thù em.....!!!

Chỉ là,,, điều tôi có thể làm bây giờ là Chúc em hạnh phúc, một mình tôi thôi sẽ chịu nỗi đau mà em đã nhẫn tâm gây ra.....Tự vấp ngã tự tôi đứng lên em đừng bận tâm.....

Hắn không biết nói gì cả, chỉ đứng nhìn người con gái đó hạnh phúc bên ai kia lần cuối rồi thẫn thờ quay lưng đi...Nước mắt rơi nhưng hắn cố cắn chặt môi đến trắng bệch ra để nó không thấy, cho nó không thấy Nam là người yếu đuối....BUớc đi sao bóng hắn cô độc đến vậy???

Nhìn hắn bước đi 1 đoạn đường dài, bộ mặt lạnh lùng của nó mới được gỡ xuống, ngã khụy xuống nền đất lạnh lẽo nó khóc òa lên, mặc kệ mọi người soi mói chỉ trích nó chỉ biết....khóc và khóc.....khóc để giải tỏa nỗi buồn~~ Nước mắt trào ra không ngừng nghỉ, gào thét dữ dội khiến Hoàng dâng lên 1 cổ cảm xúc đau lòng đến khó tả

_Tôi xin lỗi ông mà, xin lỗi ông, xin lỗi ông mà,,,,hức tôi không có ý làm hức trái tim hức ông đau đâu mà hức xin lỗi mà hức hãy tha thứ cho tôi hức hức.. Tôi là 1 con ngốc kéo ông vào 1 tình yêu có hồi kết đau buồn đến vậy, 1 tình yêu đau khổ, tôi là đứa con gái độc ác đã nhẫn tâm phá nát tình bạn của 2 người, tôi ác quá phải không hức hức...tôi đáng chết lắm!!! TRời ơi!!!- tự dẫn vật bản thân như 1 con điên, rồi tự đánh mình....tát vào má, đập đầu rồi loạn làm Hoàng giật mình, ôm nó vào lòng ghì siết chặt:

_Không sao mà!!! Rồi ông sẽ hiểu thôi Nhã Uyên ah...KHÔNG SAO ĐÂU- Hoàng cố kiềm lòng mình, hét lên 3 chữ cuối thật rõ to để an ủi nó nhưng sao khó nói quá, bởi Hoàng cũng đang rất đau mà... từng dòng nước mắt mặn chát rơi xuống tí tách nền đá phủ mờ lớp bụi ngoài đường..... Tình bạn bao nhiêu năm của 2 người chắc có lẽ cũng kết thúc tại đây thôi.....Tình cảnh trông tội nghiệp đến thế lương !!!

Yêu mà tại sao cứ làm thích làm khổ nhau vậy hả???.....Tình yêu là cái gì??? Tại sao cứ làm con người ta mù quáng, đau khổ vậy chứ??? Cứ thích làm nhau khổ vậy không thấy đau sao???

Choang

Choang

Choang

Tiếng đồ vỡ vang ra ầm ầm lên từng tiếng rõ mồn một trong căn phòng hắn khiến ai nấy cũng hoảng sợ không dám lên phòng hắn, ông quản gia chỉ dám thò ngoại phòng run sợ lắm mới dám bước đến gần cánh cửa,,,,Đôi đồng tử ánh lên sự hận thù có, tức giận có, đau buồn có nhìn ông quản gia như muốn giết người, bập bẹ từng chữ mãi ông mới nói nên lời, mồ hôi túa ra như mưa:

_Cậu chủ sao vậy ạ??? Đồ vỡ hết rồi để tôi dọn cho...người đâu???

_Cút!!! Cút hết cho ta.....

_Cậu chủ ah

_Tôi bảo sao, tôi bảo ông CÚT mà, Biến ngay cho tôi!!!!.....- hắn tiến gần ông quản gia, trợn con mắt nhìn ông, siết chặt cổ áo ông như muốn giết người.....Hắn điên thật rồi, lúc này hắn không khác gì 1 con quỷ dữ có thể giết người không ghê tay.....Điên cuồng vì YÊU đó, mày có hiểu không Nhã Uyên???? Thấy vậy, ông quản gia nín bật rồi vọt lẹ nhanh chóng vì nếu chần chừ 1 giây nữa e rằng tính mạng ông không còn giữ được đây =="

"Nam ơi sau này ông có chơi với tui nữa không"

"có chứ chúng ta là bạn thân của nhau mà"

"Vậy sau này ông là phù rể cho tui và là bố nuôi của con tui nhé"

"hếu vậy thì tôi cũng là chồng của vợ ông ah"

"Sao thế được, ông chỉ được thân với tui thôi không được thân với bố tui nhé haha"

Giọng nói quen thuộc cùng tiếng cười khúc khích của 2 đứa bạn thân hồi còn nhỏ vang lên, vọng bên tai hắn làm hắn càng thấy đau hơn.....Trái tim rỉ máu cứ rơi từng giọt máu....lạnh tanh .....!!!

Hoàng là người bạn thân nhất của hắn, mọi tâm sự hắn đều kể cho Hoàng nghe kể cả tình cảm với nó nữa. Nhiều lúc Hoàng còn an ủi, giúp đỡ cho nó và

hắn gắn chặt tình cảm, thật lòng cảm ơn những tháng ngày âm áp đã cùng hắn khóc, sẽ chia những vui buồn điều hạnh phúc đó hắn rất trân trọng và nâng niu, vậy mà sau lưng lại yêu nó bây giờ lại công khai....Hoàng có biết hắn không thể ngờ thằng bạn thân mà hắn yêu quý nhất lại bị đâm sau lưng không, hàng nghìn nhát dao cứ đâm vào rồi nhấn tâm cửa mạnh, đau lắm có ai thấu???...Bị người yêu bỏ bây giờ lại bị thằng bạn thân phản bội, liệu Nam chịu được hai cú sốc này sao??? Cảm giác đó hắn rất sợ, sợ sớm mai thức giấc không còn thấy nụ cười của nó, thấy cánh tay thằng bạn kề vai mình nữa....mà họ tay trong tay cùng nhau hạnh phúc...Chỉ nghĩ đến thôi, rồi hắn lại bật khóc như kẻ yếu đuối tìm hắn lại phát bệnh đau không 1 liều thuốc nào chữa khỏi....Hắn nhìn ra ngoài đường, ánh mắt thần thờ luôn hướng về khoảng không trung trước mặt, mọi người vẫn đi lại tấp nập, mọi cảnh vật vẫn như vậy khiến hắn đổi ngạc nhiên, thờ dài thườn thượt hắn thấy cảnh vật sao mờ nhạt quá vậy???

Ah!!! Nước mắt che cả hết rồi sao không mờ được chứ???

Trái tim ah tao biết mày đang rất đau...Nhưng mày đau liệu họ có nhớ mày không??? Giá như mọi thứ trở lại như cũ thì hay quá.....Và nếu có xảy ra tao ước mày sẽ chết đi trái tim ah hoặc tao sẽ ngủ đi, ngủ mãi không bao giờ thức dậy nữa để quên đi tất cả mọi thứ.....!!!

KHoảng trống,,,,,

có thể lấp đầy bằng những yêu thương

NHưng.....

Tồn thương...

Thì mãi mãi không gì bù đắp được :(

Nếu nước mắt có thể xóa nhòa tất cả thì suốt đời anh để lệ tuôn rơi, anh không muốn lam tim em buốt giá nhưng trái tim anh đã hóa đá mất rồi, em hiểu không??? :(

Vậy nên.....

Anh sẽ QUÊN 1 người mãi mãi, cho dù anh vẫn yêu rất nhiều...

Từ nay anh sẽ sống thật tốt và sẽ học cách BUÔNG những thứ đã từng là của mình.....!!!

-----The end-----.

.....

.....

.....

.....

..... Mon đùa đấy ạ >,<....có ai hóng chap sau hông cmt ủng hộ Mon đi nào???

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47

Hề nhô mọi người em đã trở lại và có lại hơn xưa ^^ Có ai chờ truyện Mon ra lò chap mới hông ta??? Chắc hông rùi =_=" Cơ mà vẫn cố gắng ra cho hết mà ^^ chỉ là do thời gian hơi lâu mọi người thông cảm nhé ^^*****

Xoẹt xoẹt

Tầm màn ở khung cửa sổ mở rộng ra, hít thở không khí 1 lát, cơn gió lạnh thoảng qua khiến đôi lông mày hắn nhui chặt lại. Mùa đông năm nay lạnh quá!!! Nhìn chiếc điện thoại yên vị trên giường, hắn lại thờ dài thườn thượt. Những ngày trước đó, mỗi sáng thức dậy luôn có 1 mẫu tin nhắn "Chúc ông buổi sáng tốt lành, nhớ ăn sáng đi nha hẹn gặp baby ở trường ^^" của ai đó vang lên. Vẫn thói quen ấy hắn luôn chờ tin nhắn đến thật nhanh nếu như nó mà không gửi thì đến trường cô nhóc như đò trôi rồi nhưng hôm nay thì trách sao được nữa, người ta có người khác quan tâm rồi cho dù có nhớ, có muốn hỏi thăm thì biết lấy tư cách gì đây??? Cái cảm giác này không biết sẽ kéo dài đến bao lâu nữa nhưng..... chắc sẽ rất lâu =_="

Bước xuống cầu thang, những người hầu nhìn hắn với vẻ mặt sợ hãi, ai ai cũng né tránh, nếu có gặp cũng chỉ lí nhí chào hỏi rồi biến mất tiêu, khi ăn cơm

ông quân gia không tươi cười hỏi han như mọi ngày nữa mà đứng khép nép đằng sau:

_Tôi làm gì sao mà mọi người thấy tôi như thấy cọp vậy???

_Dạ.... không....ah không có đâu ạ

Ăn xong miếng cơm trong miệng, hân nhả sạch sẽ rồi đi luôn, tuy hân có vẻ nhẹ nhàng hơn hôm qua nhưng ánh mắt vẫn ánh lên tia tức giận khiến người cạnh phải phát sợ luôn mà. Đi giày adidas treo taiphone bật một bài hát thật buồn rồi bước đi ngoài phố không biết là đi đâu nhưng đó là thói quen của hân khi buồn một chuyện gì đó.....rất đau!!! Bước đi ra công viên, chọn 1 chiếc ghế đá tránh sự náo nhiệt của khung cảnh buổi sáng, hân ngồi đó rất rất lâu, ánh mắt đờ đẫn sưng húp lên chắc vì hôm qua thức trắng đêm và.....khóc!!!

Anh buông tay rồi đó....

Em hạnh phúc bên người ấy chứ???

Không có anh bên cạnh....

Em thấy thanh thản dễ chịu lắm phải không???

Trời lạnh quá!!! Khép mình vào 1 chỗ, tiếng rít lên từng tiếng vì lạnh của hân nghe rõ mồn một và khiến .....ai đó thấy lo lắng bội phần

_Nhã Uyên, hôm nay trời lạnh lắm, về thôi, cậu sẽ cảm lạnh đó, hôm khác chúng ta đi tiếp mà

_Không!!! Tớ sợ Nam buồn mà làm chuyện dại dột, tớ sợ lắm!!! Dù lạnh bao nhiêu tớ cũng chịu được- nó và Hoàng đứng sau bụi cây công viên nhìn hân rõ hơn là theo dõi hân từng chút một. Ai đó tuyên bố với hân rằng không còn dính líu gì với nhau nữa, ai đó van xin hân đừng đeo bám nữa, ai đó nhả tâm vui vẻ công khai với hân là có bạn trai mới Vậy mà.... lại ngăm nhìn hân mọi lúc mọi nơi, lo lắng từng li một, theo dõi ngầm.

Hoàng thấy nó vẻ mặt xanh xao, cổ cảm xúc lo lắng biểu hiện rất rõ qua khuôn mặt nó vậy mà cô nhóc cứ khẳng khẳng là mình vẫn ổn không sao cả, cái tính ương bướng này đúng là khiến người khác lo lắng mà nhất là Hoàng. Lòng nó cứ như lửa đốt ý trời lạnh mà trong người nóng không chịu được, chân tay cứ bần rùn hết cả lên, Hoàng ngăn:

_Nhã Uyên!!! Trời đang lạnh, cậu về mau!!!- nói nhẹ khuyên ngăn không nghe, ánh mắt tức giận của Hoàng dần hiện lên khiến nó hơi sợ, cười phì

_Hoàng ah Hoàng ơi, cho tớ đứng một xíu nữa nhé, xíu nữa thôi mà- *giọng mật ngọt tức thì*

_Tớ nghe câu này hơn chục lần rồi thế mà cậu vẫn tịt nào đấy thôi, rượu mời không uống thích uống rượu phạt đây mà- nói rồi Hoàng xắn ống tay áo lên, khởi động tay chân bẻ cô nhóc lên người rồi vác xác về nhà luôn.

_nè bỏ tớ ra, làng nước ơi nè nè nè.....- tay nó liên tục đánh vào người Hoàng không thương tiếc, lúc đầu lên án mạnh mẽ việc Hoàng bế mình lắm, sau rồi nhẹ dần, nhẹ dần, nhẹ dần và không thấy gì nữa cả. Thấy cô nhóc ngoan ngoãn nằm im Hoàng nhau mày và bất chợt nhìn xuống vòng tay mình, nó ngủ hay là..... Sao khuôn mặt phờ phạc thế này, toàn thân lạnh cóng khiến Hoàng hoảng sợ tột đỉnh:

_Nhã Uyên, cậu không sao chứ??? Nhã Uyên cậu tỉnh lại đi , Nhã Uyên tỉnh lại đi,cậu đừng làm tớ sợ mà, Nhã Uyên ahhhhhhh.....- tiếng Hoàng run lên, lay mạnh người nó nhưng cơ thể nó mềm nhũn ra, chỉ nhắm mắt lại và không một lời đáp.

Bệnh viện

_Bác sĩ Nhã Uyên nhà tôi không sao chứ???- mẹ nó chạy theo người đàn ông khoác trên mình bộ áo trắng, trên cổ đeo cái khảm bệnh, ông chỉ lắc đầu

_Hiện chúng tôi đang tiến hành làm việc cho cô bé xin ông bà đừng làm phiền- nói rồi người đàn ông bỏ đi luôn, luồn người qua tấm màn và hình như bước vào phòng bệnh cùng các y tá. Bố mẹ nó và Hoàng, nhỏ Linh, nhỏ Di và Minh đứng ngoài phòng bệnh, lòng ai cũng như ngồi trên đồng lửa to, chỉ nhìn thấy sự việc qua tấm kính, mẹ nó khóc lóc, tay chạm nhẹ vào tấm kính không buông:

_Con ơi, sao con lại ra nông nỗi này hả trời??? TRỜI OI- tiếng bà mẹ vang lên giữa dãy phòng bệnh ít người qua lại, âm thanh dồn, phản xạ lại khiến ai cũng nao nao lòng, tâm trạng càng lắng đọng....

_Bà nó ah, mọi chuyện sẽ không sao đâu mà- ông chồng khuôn mặt râu rĩ không kém

Thấy thế nhỏ Di và Linh chạy lại ôm mẹ nó vào lòng an ủi:

_Bác ơi, bác trai nói đúng ạ, Nhã Uyên không sao đâu, tại trời lạnh nó đi nhiều nên ngắt đi không sao đâu

_Nhã Uyên không sao, không sao, không sao mà- bà mẹ như điên ra lặp lại câu nói mãi, người mẹ nào mà không đau lòng khi thấy con mình nằm viện chứ!!! Nhất là bà phụ nhân cưng chiều con như mẹ nó chứ!!! Ai nhìn vào mà chả thấy đau lòng, tiếng thở dài của mọi người vang lên rõ to.....

1 lúc sau, người đàn ông lúc nãy bước ra, mọi người căng thẳng và hồi hộp ào đến hỏi này nọ khiến ông bá sĩ chóng mặt

_Bác sĩ, con tôi thế nào rồi ạ- mẹ nó cất giọng run run

_hiện tại bệnh tình cô bé đã chuyển biến tốt hơn rồi, chúng tôi đang theo dõi tiếp, cô bé không sao cả nhà yên tâm nhé, mọi người vào thăm cô bé đi, tôi xin phép

_ Chào bác sĩ ạ, cảm ơn bác sĩ- ông bố vui mừng chào cung kính

Ai nấy đổ xô vào gặp nó như là lấy được vàng ý còn hơn thế nữa, mọi người nghe xong kết quả từ ông bác sĩ mà thờ phào nhẹ nhõm, ai cũng vui mừng thay cho nó, thật tình cảm mà ^^.

Mở mắt lờ mờ thấy khuôn mặt mọi người xúm xít kín đen nhìn nó làm cô nhóc hoảng sợ giât mình:

_aaaa, mọi người!!! Làm gì nhìn con dữ vậy???

_Nhóc con, mẹ tưởng con không tỉnh gặp mẹ nữa chứ- bà mẹ giả vờ giận dỗi, cô nhóc phì cười, cái điệu cười dễ thương chết người này làm ai cũng không thể nào giận được mà ^^

_ Con xin lỗi mẹ yêu, con phải tỉnh lại để gặp mẹ gặp ba chứ làm sao bỏ người mẹ tốt bụng yêu con không ai bằng này mà đi chết được hỳ hỳ

_Đồ quỷ sứ, mày chỉ giỏi lẻo mép thôi hà

Ai cũng phì cười, không khí lại náo nhiệt hơn nhiều, mọi người vui vẻ cười cười nói nói

Hoàng và Minh ngồi chơi với nó, cả nhỏ Linh và Di nữa, ba đứa con gái ngồi tám chuyện đủ thứ làm hai chàng long đầu lờ đờ luôn đành ra ngoài hóng mát giao phó cô nương Nhã Uyên cho hai vị tiểu thư kia

_Bà tính bỏ ông Nam thật sao???- nhỏ Di

_Ừm, tụi tôi chia tay rồi mà

_Và bà mượn Hoàng làm người thay thế phá vỡ chuyện tình hai người sao???-nhỏ Linh

_Tôi.....tôi.....có...ó lỗi với Hoàng nhiều lắm, tôi nghĩ đó là cách cuối cùng rồi

_Bà nhẫn tâm thật đó- Nhỏ Di và Linh đồng thanh

_Tôi mệt rồi, đừng nhắc tôi nữa, tôi chán lắm rồi, tôi khác người lắm phải không hai bà, mắt tôi biết cười còn nụ cười tôi biết khóc- nước mắt nó lại giàn dụa trào ra

_Không sao mà !!!

*****

Hắn ghé thăm các em nhỏ mồ côi ở ngôi chùa XXX, chắc có lẽ nơi này là nơi thích hợp để hắn thấy lòng thanh thản nhất, vào đây mọi vương bận khó chịu đều có thể bỏ qua và hắn cũng tìm lại đâu đây một chút kỷ niệm cùng nó. Chơi la liệt cùng các em xong, hắn học thói quen của nó là đi tìm Tuệ tâm sự bởi hắn từng nghe nó kể Tuệ không thích ồn ào luôn tìm một góc nào đó ngồi một mình. Nỗi buồn Tuệ mang trong người suốt bao năm qua vẫn không phai nhòa đi chút nào, đi một đoạn hắn thấy cậu bé ngồi dưới gốc cây ngày nào, ánh mắt vẫn buồn hiu như vậy

_Chào em, nhớ anh nữa không???

_Có ạ.... anh Nam mà làm sao em quên được??? Anh vào chùa chơi ah???- ánh mắt vui sướng reo lên

_Ừm em khỏe chứ???

_Dạ vâng

_Em ngoan lắm hìhì

_Sao nhìn anh buồn vậy???

_Đâu có, anh cười đây mà

_Nét mặt tuy cười nhưng lòng thì đau, em biết mà!!!

_Sao.....sao.....em.....biết???? + _"

_Em biết mà- tiếng Tuệ nhỏ dần, nhỏ dần rồi cúi gằm mặt xuống thăm cỏ khiến hắn nhau mày. Làm sao Tuệ lại biết hắn đang buồn chứ???

_Tuệ em biết chuyện gì phải không???

_dạ..... đầu đầu có,,,,,có đầu ạ,,,,,a- Tuệ giật mình phe phẩy tay cố biện minh càng làm hấn tò mò và xác định có chuyện gì đó mờ ám

_Em nói rõ anh nghe đi có phải liên quan đến chị Nhã Uyên- hấn xoay người nắm chặt người Tuệ gặng hỏi, ánh mắt vừa run vừa sợ của Tuệ làm hấn thấy có lỗi nhưng hấn phải hỏi cho ra lẽ mới chịu yên được

_Em.....em....em

_Tuệ em nói cho anh biết đi mà.....

_Em...không biết gì cả....thật mà....

_Vậy...anh sẽ đi hỏi chị Nhã Uyên cho biết mới được

_aaaa để em nói, em nói mà- Tuệ khóc lóc, run rẩy kể lể....."Em nói mà hức hức em nói mà"

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48

_Em kể mà, em kể mà !!!Trong 2 tháng mà lúc hấn đi Úc có nhiều chuyện xảy ra mà hấn chưa được nghe ai kể cả. Và câu chuyện bắt đầu từ đây, nó phát tò roi, liên hệ các trang web, thông tin với các báo đài truyền hình dò la tin tức của người thân bé Tuệ vì đã hứa với Tuệ là nó sẽ tìm ông ngoại cho bé nên nó đã cố gắng ngoài việc ngày ngày đi học rồi rảnh rỗi sẽ tìm ông cho Tuệ mà. Quả trời không phụ lòng người, hôm ấy, có một người đàn ông xưng là ông ngoại Tuệ nhận được tin tức bé Tuệ đang tìm người thân, mừng rỡ vì đã tìm ra người cháu thất lạc của mình bao nhiêu năm ông vội vàng đến nhà nó gặp và hỏi thăm cụ thể. Nhờ vậy mà Tuệ không phải sống trong chùa nữa mà đã hạnh phúc về với ông sống 1 gia đình ấm no, tuy không còn bố mẹ nhưng vẫn còn ông bà ngoại là chỗ dựa tinh thần nhất cho bé. Nhận lại ông bà Tuệ mừng phát khóc, ôm chầm lấy ôm, gia đình Tuệ cảm ơn nó rồi rít không biết lấy gì đền đáp sao cho xứng cả, đã lâu rồi mọi người mới thấy Tuệ mỉm cười vui đến thế ai ai cũng vui thay cho cậu bé. Từ đó, bé về sống trong căn biệt thự nhà ông ngoại, ông đang làm bác sĩ tại một bệnh viện có tiếng trong Sài Gòn chỉ còn vài năm nữa ông sẽ về nghỉ hưu tất nhiên cháu bé cưng của ông sẽ học ngành y để nối sự nghiệp mà ông đã cất công bao lâu nay. Cũng từ đó mà Tuệ đã biết một chuyện kinh khủng hơn nữa, hôm đó, nó đang nấu ăn mừng ba nó đi công tác về bỗng nó thấy mắt mình nhòe đi, nghĩ là rán cá vì vậy dầu ăn té vào mắt nên nó cứ lấy tay dụi dụi đến đỏ mắt luôn. Nhưng càng dụi mắt nó càng thấy cảnh vật hiện trước mắt dần mờ nhạt đi, ảo thực không rõ lắm. Rồi con đau đầu lại ập đến nữa đau như búa bổ khiến nó ngã nhào ra sàn. Đứng lúc đó, mẹ nó về nhà nghe tiếng lạ phát từ trong phòng bếp vang ra, bà vội chạy vào xem và vô cùng hoảng loạn khi thấy con gái bất tỉnh:

_Nhã Uyên con sao vậy hả??? Nhã Uyên con của mẹ sao vậy??? tỉnh lại đi con??? Có ai không??? Cấp cứuuuuu.....

Bệnh viện

Nó dần dần mở mắt ra, động đậy thì toàn thân đau nhức, trong người cảm thấy rất mệt mỏi như vừa trải qua hứng chịu một trận đòn dư tử. Nhưng dù có đau đến mức nào thì cuộc nói chuyện ấy khiến nó như chết lạng người đi. Ngó quanh phòng bệnh không thấy ai, nhìn về phía ngoài cửa kính nó thấy mẹ và ông ngoại Tuệ đang nói chuyện chắc có lẽ ông Tuệ đã khám bệnh cho mình. Nhìn bộ dạng mẹ hốt hải, đôi bàn tay nhăn nheo run run từng con lăm nó khó hiểu:

_Bác sĩ con tôi không sao phải không bác sĩ??? Nhã Uyên con tôi nó khỏe mạnh không bệnh tật phải không???- ông bác sĩ chỉ im lặng không nói gì, mẹ nó cầm chặt tay ông ấy lay mạnh, trợn mắt nhìn ông ằng ặc nước

_Nhã Uyên con tôi không sao PHẢI KHÔNGGGGGG????? Con tôi không có gì cả phải không???? Nói gì đi chứ BÁC SĨIIIIII.....

_Xin bà cứ bình tĩnh, chúng tôi không biết phải nói sao với gia đình bà cả. Theo kết quả chúng tôi đã cho thấy Nhã Uyên cô bé đã bị.....bệnh Viêm màng não. Bệnh này có thể chữa khỏi nhưng do để lâu ngày không phát hiện sớm nên cô bé đã bị bệnh nặng lắm rồi.....có thể.....từ,,,,,,,,,,,,vong- ông bác sĩ chưa xót nói

What??? Viêm màng não ????? Từ vong????? Những lời lẽ quái quỷ gì đang xuất hiện ghê gớm vậy??? Nó bị bệnh nặng rồi sao có thể chết sao??? Nó nghe xong mà tưởng như thế giới này sụp đổ, căn phòng này ngã ào xuống đè mạnh lên thân thể nó không còn chút hơi thở nữa. Nó muốn hét thật to bộc lộ hết cảm xúc đau khổ đang từng ngày gặm nhấm tinh thần và thể xác nó nhưng sao miệng nó cứ cứng đờ ra không nói nên lời. Nỗi đau này ập đến nhanh quá khiến nó chỉ biết nằm bất động và khóc. Từng giọt nước mắt cứ lăn dài trên má trào ra như dòng suối không ngừng nghỉ thấm ướt cả chiếc gối, ghì đầu chặt vào gối những giọt nước mắt mặn chát ấy lạnh quá làm toàn thân nó rét run từng cơn. Nó nhìn ra cửa sổ, hình ảnh hấn lại hiện lên rõ ràng, đôi môi ấy, nụ cười tỏa nắng ấy, cả giọng nói ấm áp ấy nữa cứ đi ngang qua tâm trí nó rõ từng chút một khiến nó điên đầu cả lên. Nó đang phải đối mặt với sự thật kinh hoàng này, nó ước nếu như lúc này có thể lạc quan ngu thêm chút nữa thì giờ này nó cũng chả biết cái tin xấu này diễn ra đâu và nó cũng không phải lo nghĩ mình sắp trải qua một điều tồi tệ đến vậy. Nó sẽ phải chết phải xa cái thế giới này- cái nơi mà bao ký ức có lẽ chết đi trí nhớ nó

vẫn tồn tại. Nó vẫn còn chưa nói rằng nó yêu hân mà, nó còn chưa được hân cầu hôn cơ mà, nó đã định ra một tương lai cùng hân cơ mà,..... nó còn nhiều việc phải làm phải hoàn thành cơ sao thần chết lại nhẫn tâm mang nó sang thế giới bên kia sớm vậy khi tuổi đời còn quá trẻ.

Em muốn mình một lần cùng anh đi trên con đường đầy lá vàng

Cùng anh chạy dưới cơn mưa cho dù ướt hết cho dù phải chịu lạnh

Cùng anh ngắm tuyết rơi, trượt tuyết ngoài trời âm độ

Cùng anh nắm chặt tay đi hết tận cùng cuộc đời.....

Được không anh??? Anh sẽ hứa cùng em làm những điều đó chứ???

Chắc chắn là vậy rồi ^^ nhưng.....

Tiếc thay em là người đề nghị anh phải cùng em làm những chuyện vậy ai ngờ em lại là người bỏ cuộc trước

Em không cùng thể cùng anh học bài vào mỗi đêm

Không cùng anh nắm tay đi học cái cọ vào mỗi sáng

KHÔNG cùng anh đi ăn kem xem phim...

Và không cùng anh đi hết tận cùng cuộc đời ..... Và em vẫn chưa nói hết cho thỏa hết lòng mình rằng:

EM XIN LỖI

EM YÊU ANH .....!!!!

Đôi lúc nước mắt quý giá hơn nụ cười

Vì nụ cười có thể trao cho bất cứ ai

Nhưng.....

Nước mắt chỉ dành những người mà ta không muốn mất

Em tự hỏi lòng mình:

Tại sao tim mình mà cứ đau vì một người

Tại sao nước mắt của mình mà cứ rơi vì một người

.....

.....

.....

.....

.....

Sau khi nghe Tuệ vừa khóc vừa kể, hân không tin vào mắt mình, đứng bất động như trời trồng, những lời nói phía sau, lời khóc lóc thảm thiết của Tuệ vang lên hân vẫn chỉ để ngoài tai, bây giờ tâm trí hân rối loạn cả lên. Việc hân cần làm bây giờ là tìm gặp nó, nghĩ xong hân vội vàng phóng xe đến bệnh viện gặp nó, đi trên đường long hân như gáo nước sôi ai đổ lên nóng cả người, điều duy nhất hân muốn làm là gặp nó hỏi cho ra lẽ. Vừa chạy vào bệnh viện từng lời nói cứ văng vẳng bên tai lại hồi thúc hân chạy thật nhanh:

_ Nam, Tôi đã nói rồi mà.....Chúng ta đã KẾT THÚC rồi ông hiểu không? Đừng làm phiền tôi nữa, hãy để tôi yên, tôi mệt mỏi lắm rồi

_ Tôi có bạn trai mới rồi, xin anh đừng làm chúng tôi nữa. Hoàng và tôi yêu nhau khi ông ở bên Úc, lúc tôi cô đơn nhất Hoàng đã ở bên và tôi nhận ra mình đã yêu anh ấy và cần chấm dứt tình cảm với ông. Xin ông hãy cho chúng tôi đến với nhau

_ Tôi và Nhã Uyên yêu nhau lâu rồi, chỉ là chưa đến lúc nói ra cho ông biết mà thôi, hôm nay chúng tôi phải nói ra là chúng tôi yêu nhau muốn đến với nhau....Từ trước tới nay tôi chưa bao giờ xin ông điều gì cả....nhưng hôm nay hãy cho tôi giữ hạnh phúc này mãi mãi đi

_ Tôi xin lỗi ông mà, xin lỗi ông, xin lỗi ông mà,,,,hức tôi không cố ý làm hức trái tím hức ông đau đầu mà hức xin lỗi mà hức hãy tha thứ cho tôi hức hức.. Tôi là 1 con ngốc kéo ông vào 1 tình yêu có hồi kết đau buồn đến vậy, 1 tình yêu đau khổ, tôi là đứa con gái độc ác đã nhẫn tâm phá nát tình bạn

của 2 người , tôi ác quá phải không hức hức...tôi đáng chết lắm !!! TRời ơi!!!

__Không sao mà!!! Rồi ông sẽ hiểu thôi Nhã Uyên ah...KHÔNG SAO ĐÂU

Tất cả mọi chuyện chỉ là một vở kịch quá hoàn hảo phải không?? Vì hần, vì muốn hần không phải đau khổ, vì muốn hần sẽ có một hạnh phúc giống như bao người mà nó đã chịu đau khổ một mình, phải cùng Hoàng đóng một vở kịch hay thật!!! Nghĩ đến những lời nói trước đây nó đã nhẫn tâm chia tay với hần là lại khiến hần đau khổ tận cùng, vết thương này còn đau gấp bội lời chia tay mà nó đã thẳng thừng nói ra. Nó đã lạnh lùng chia tay với hần mà không hề nghĩ tới cảm xúc của hần, nó đã công khai với hần rằng có một người bạn trai mới mà lại là người bạn thân của hần Nhưng..... lại đau khổ khi thấy hần rầu rĩ, cảm thấy hối hận xin lỗi khi nhẫn tâm với hần, không màng tới sự sống của bản thân mà lo lắng cho hần từng chút một để bây giờ phải nhập viện. Nó là một kẻ ngốc phải không??? Cứ tự chịu cho nỗi đau về thể xác lẫn tinh thần gặm nhấm từng ngày một, cắn răng chịu đựng một mình với sự thật kinh hoàng đó, một người con gái vĩ đại có lòng vị tha cao cả quá!!! Nhìn hình ảnh nó phải nằm trên giường bệnh đau quần quai rồi ngã xuống nền nhà lạnh lẽo, rồi những lúc hần cốc đầu nó vì chỉ bài mà nó không hiểu, la mắng nó vì không học bài đầu óc không tiếp thu gì cả hóa ra tất cả đều có nguyên nhân, do nó bị bệnh hay đau đầu hoa mắt hay lãng quên nên mới ra nông nổi như vậy. Nếu không nó cũng lạnh lợi, thông minh như mọi người thôi, tại căn bệnh quái quỷ đó đã âm thầm phá nát cuộc đời nó, hần không biết gì mà đã la mắng, bực dọc với nó đúng những lúc nó cần một bờ vai bên cạnh để an ủi, sẻ chia. Nó đã hy sinh quá nhiều rồi thể mà hần đã làm gì??? Trách mắng, bực tức với cô nhóc đó thôi sao??? Điều hần cần làm bây giờ là gặp cô bé và xin lỗi những gì mình sai lầm để bù đắp những gì cô ấy đáng được nhận...

Bệnh viện

_Mời bệnh nhân Trương Nhã Uyên chuẩn bị vào phòng mổ- nữ y tá cầm sổ bệnh đọc tên rõ to khiến ai nấy trong phòng tim đập mạnh, hót hải lo lắng

_Mẹ.....- nó ươn ướt nước mắt run rẩy nhìn mẹ

_Không sao đâu.... Con gái mẹ không sao cả mà, tất cả sẽ tốt thôi

_Ừm đúng đấy- mọi người nhìn nó đồng thanh trả lời khiến lòng nó cũng yên tâm hơn một chút những nỗi lo sợ vẫn ám ảnh khi nó chưa gặp được hần

Nó được chuyển đến phòng mổ, mọi người chạy theo không ngừng khóc lóc, cố gắng không rơi nước mắt nhưng nhìn nó xanh xao như vậy ai ai cũng mũi lòng thương xót.

Nó thờ dài nào nề cảm nhận rõ chiếc giường lăn mạnh từng chút một và điểm phòng mổ đang gần tới, nó sắp phải trải qua một con phẫu thuật đáng sợ, xung quanh chỉ là những con người lạ mặt mặc chiếc áo blue mờ mờ soi soi không một người thân bên cạnh an ủi động viên....Giả như được gặp hần, thấy hần mỉm cười chúc nó cố lên, nắm bàn tay nó giữ chặt lại thì mọi việc dù có tồi tệ đến đâu nó cũng sẽ cố gắng vượt qua....Chỉ tiếc là.....nhân duyên chúng ta đến đây kết thúc....Chỉ có duyên gặp nhau mà không có cơ hội sống với nhau mãi mãi.....Em yêu anh!!!

_Trương Nhã Uyên, em đợi anh nhé!!!!- giọng nói vang to giòn giã nhưng có vẻ mệt lử người ra, hần chạy đến phòng bệnh chống hai tay vào gối, mồ hôi tứa ra như mưa có vẻ rất mệt mỏi. Ai nấy đang đứng ở sảnh đợi chờ thì thấy hần đến vô cùng bàng hoàng sững sốt, nước mắt hay giọt mồ hôi hần đang rơi vậy??? Mặn chát ah??? Vậy nước mắt là phần nhiều rồi đáng lắm phải không???

Ai hỏi hộp chờ chap sau hơn ta??? ^^

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49

Hế lô mọi người ^^ Lâu lắm gọi Mon mới vào thăm truyện của mình nè ^^ Tại bận quá và ý tưởng đang bí nên không có time viết truyện được cho Mon xin lỗi nhóa ^^Cháp tiếp theo đây ạ ~ Ai hóng không ~

*****

Hoàng thấy hần chạy đến vội đỡ hần dậy, nghe rõ tiếng thở dốc của hần Hoàng biết hần lo lắng đến nhường nào. Hoàng cảm thấy có lỗi vô cùng vì đã làm hần đau khổ trong những ngày tháng qua, Hoàng chỉ im lặng mà không dám đối mặt với thẳng bạn thân bao năm qua của mình:

_Xin lỗi này, thật sự Nhã Uyên rất yêu này

Câu nói ảm ảm trầm bổng lạ lẫm vang lên khiến trái tim hần càng muốn gặp nó, muốn được ôm thân thể bé bỏng đang cấp cứu vào lòng mà thương mà nhớ. Hần không quan tâm việc chỉ trích hay đả đả Hoàng mà vội chạy đến tầm kính trong suốt, lạnh lẽo- nơi đó có căn phòng một cô gái đang chìm trong cơn mê sặc mùi thuốc khử trùng.

Hần đau khổ nhìn từng cử chỉ của ông bác sĩ đang chăm chỉ làm việc phẫu thuật cho nó, hần ngoảnh lại trừng trừng nhìn mọi người, tất cả chỉ im lặng:

_Tại Sao???? Giải thích cho tôi nghe? Tại sao lại giấu tôi việc Nhã Uyên chứ?- hấn gào thét điên loạn, dường như bản thân đã mất hết sức kiên nhẫn

Bóp

Bố hấn bực bội đánh bật tai vào mặt hấn một cái rõ đau, hấn ôm mặt chiếu tia phần nộ nhìn người bố của mình, thấy không gian sắc mùi thuốc súng nổ bố mẹ nó can ngăn:

_Ông à, lỗi cũng tại chúng tôi, ông đừng đánh Nam tội nghiệp nó mà, bác xin lỗi con!

Hấn gục mặt xuống sàn nhà , nước mắt cứ tí tách rơi xuống nền đất lạnh lẽo, hấn không thể làm gì để ngăn những giọt nước mặn chát ấy ngừng rơi được. Tại Sao ông trời lại không trách phạt cái đứa như hấn đi mà mang cho Nhã Uyên nó những nỗi đau đến vậy??? Trời ơi, hấn đã tạo nghiệt gì mà gây ra tội lỗi này? Hấn có làm sai điều gì, sao ông trời không trách phạt hấn? Sao lại tính cướp đi sinh mệnh của Nhã Uyên chứ?

Trong căn phòng phẫu thuật

Ông bác sĩ và những cô y tá vẫn đang miệt mài làm việc hết mình mong sao sự nỗ lực của mình dù nhỏ nhoi nhưng sẽ là hi vọng cuối cùng cứu thoát nó qua khỏi cơn nguy kịch này. Những chiếc dao, kéo, hồ trợ tim đều đặn làm việc, những cô y tá túc trực đưa dụng cụ y tế cho ông bác sĩ thực hiện ca mổ. Mọi người đều nhanh nhẹn, nghiêm túc làm việc, dường như căn phòng chỉ văng vẳng tiếng dao kéo va chạm vào nhau thôi. Thật sự mọi việc đang khiến trái tim ai cũng muốn nổ tung vì lo lắng cho nó đến cực độ mất!

Cuối cùng, ông bác sĩ thở dốc hết mạnh:

_Máy hỗ trợ tim đâu rồi? NHanhhhhhh

_vâng- cô y tá hoảng hốt vội đưa cho ông bác sĩ

Bụp bụp bụp

Máy hỗ trợ tim nhấn mạnh vào người nó khiến toàn cơ thể nó nhấc bổng lên rồi lại hạ xuống, mồ hôi trên gương mặt ông bác sĩ trút xuống như mưa, ông vẫn nhấn mạnh vào người nó rồi cơ thể nó lại nhấc lên và hạ xuống trông thật mệt mỏi. Sự sống chỉ duy trì bao nhiêu thôi, ông nắm chặt máy hỗ trợ tim ngừng làm việc, nốt lần này thôi, ông kiên quyết:

Bụp

Vẫn chỉ là ánh mắt nhắm tịt lại không máy may gì

_Bảo với gia đình nhà cô bé, cô bé đã quaaaa đờiiiii vào lúc XX giờ YY phút ngày hôm nay nhé- tiếng bác sĩ thở dốc, câu nói bập bẹ mãi mới nói nên lời, tiếng chũa xốt mắc lại trong cổ họng bỗng phát ra

_Vâng- cô y tá hướng ánh mắt buồn nhìn thiên thần đang chìm vào giấc ngủ rất ngon và có lẽ sẽ không thể tỉnh lại nữa.

Ông bác sĩ bước ra , mọi người ồ ạt chạy đến như đàn ong vỡ tổ, thật sự không khí rất căng thẳng, ông bác sĩ ngập ngừng không biết phải nói sao với gia đình ân nhân của mình nữa:

_Chúng tôi xin lỗi ông bà rất nhiều- ông cúi rụp xin lỗi rồi bước đi

Trời ơi! Mọi người đang nghe cái gì từ miệng ông bác sĩ phát ra vậy? Xin lỗi? Tại sao lại xin lỗi chứ? Mọi người nghe xong ai nấy đều sùng sột bàng hoàng chạy vào gặp nó, hấn đứng ngoài bất động, ánh mắt nhòe đi chắc có lẽ làn nước trong suốt ấy lại kéo qua. Hấn lắc đầu, xung quanh căn phòng chỉ là tiếng khóc kêu trời hết thuốc lên, hấn nhìn qua khung cửa kính thấy rõ mọi người đang ôm chặt chiếc khăn trắng phủ quanh người nó, mẹ nó vì quá hãi hùng mà ngất đi phải cấp cứu, nhỏ Linh và nhỏ Di, Hoàng và Minh nữa ôm nhau khóc thút thít. Bố mẹ hấn chỉ là không dám nhìn nó, cái nhìn chưa xốt cay xộc vào mắt họ.

Hấn nghe tin xong mà bàng hoàng bơ vơ, tưởng chừng như cả thế giới như sụp đổ, hấn quanh lưng đi không dám nhìn nó lần cuối vì hấn sợ

Sợ..... chỉ là cái nhìn lần cuối

Sợ.... bao kí ức giữa hai người sẽ bị xóa nhòa đi, bao phù là cái chết đau khổ của nó

Sợ.... nó sẽ biến mất cuộc đời hấn mãi mãi

Cứ không nghe không thấy gì đi chắc có lẽ hấn sẽ tưởng chừng nó còn sống trên thế gian này, sẽ mơ về cuộc sống giữa tình yêu hai chúng ta chứ không phải đau khổ chứng kiến cảnh nó nhắm mắt mà lặng lẽ ra đi như vậy. Hấn thần thờ bước đi, sao bóng hấn lại đơn độc đến vậy???

Ngoài trời mưa như trút, mọi người đua nhau chạy tán loạn ngoài đường mong sao tìm được chỗ trú mưa ngon lành, hấn vẫn chấp chững bước đi, ánh mắt cay xộc khiến cảnh vật hiện trước mắt nhòe đi. Mặc cho cơn mưa rào đổ xuống người thấm lạnh thấu xương hấn vẫn đi ngoài đường không hề hay biết.

kéttttttt

Tiếng xe ô tô phanh gấp thật mạnh, dừng đột ngột, bỗng trong xe tay tài xế ngó đầu ra mắg:

_ Cái cậu kia, đi không nhìn đường à, muốn chết à?

Nhưng hắn vẫn không ngoái nhìn tay tài xế ấy một lần, đầu vẫn cúi rụp xuống đất và chân vẫn từng bước đi. Mặc cho mọi người nhìn bản thân mình với ánh mắt chỉ trích, soi mói hắn vẫn mảy may không nói lên lời nào vì hình ảnh nó nhấm mắt, tạm biệt thế giới này mãi mãi ngập tràn trong tâm trí hắn mất rồi. Ừ thì hắn muốn chết đây, hắn cũng muốn đâm đầu vào ô tô mà chết đi, nhắm mắt ngủ thiếp đi không bao giờ tỉnh lại như nó vậy, thế là hắn sẽ chết cùng nó đi sang thế giới bên kia đúng không? Như vậy hai người sẽ không bao giờ rời xa nhau nữa. Anh điên thật rồi!!

Dừng lại bên đường, hắn thấy có đôi trai gái đang trú mưa dưới bến xe buýt, cô gái trông rất xinh đang co người vì lạnh, anh chàng mạnh dạn cời chiếc áo khoác lên người cô rồi họ ôm nhau thật chặt, thật ấm áp dưới cơn mưa chiều nay. Nhìn họ hạnh phúc như vậy, hắn lại nhớ đến kỷ niệm giữa nó và hắn vào những chiều đi học về, kỷ ức cứ thế tràn về mỗi lúc một nhiều khiến trái tim hắn rỉ máu. Hắn bấm môi đến trắng bệch, nước mắt giàn giụa kéo đầy gương mặt hắn, tiếng nấc nghẹn ứ đọng mãi ở cổ đến một lúc sau mới bật ra thành tiếng. Tiếng cười đùa nhau vang lên khúc khích của đôi trai gái kia cứ văng vẳng bên tai hắn rõ mồn một, mỗi lần nhìn họ hạnh phúc hắn lại tưởng chừng như ngàn mũi tên nhấm tâm xuyên thấu qua trái tim của hắn. Hắn bật tai lại, chạy đi thật nhanh mong sao tránh được thế giới hạnh phúc của họ, nỗi đau này cứ mãi dai dẳng theo hắn không buông. Trời ơi! đến bao giờ hắn mới chấm dứt được những nỗi đau này chứ? Hắn đã làm gì sai có sao ông trời lại trách phạt, hành hạ hắn nhấm tâm vậy chứ?

Chiều tối, mọi người đã thấp đèn quây quần với nhau bên mâm cơm gia đình vào chiều đông thật ấm cúng còn mình hắn vẫn đứng dưới cơn mưa mãi không ngừng rơi. Hắn đánh mạnh tay vào gốc cây, cây ngã nghiêng đung đưa theo chiều gió. Tiếng lá xào xạc và cả tiếng rít lên vì lạnh của hắn vang lên trông thật tội nghiệp ~~~ Những chiếc lá úa vàng rải đầy mặt đất bị cơn mưa xối xả, thân lá cuộn cuộn bay đi, tiếng lá kêu vang lên âm u hợp với tâm trạng của hắn ngay lúc này. Hắn khóc một lúc thật to, khóc cho thỏa lòng, khóc cho vui đi nỗi buồn còn phân nửa, hắn cảm thấy có lỗi với nó nhiều lắm. Đã là một chàng trai cao to khỏe mạnh vậy mà chăm sóc lo lắng cho bạn gái hắn cũng không thể làm được. Bên cạnh nó suốt ngày vậy mà nó bệnh cũng không hay biết gì, cả lúc dạy học nó thường quên bài, học đâu quên khuấy luôn là do căn bệnh quái ác đó lộng hành nhưng hắn cũng không biết hay quan tâm chút gì cho cô nhóc đó cả. Để bây giờ mất nó trong vòng tay, nó đi một cách không nói gì để lại cho hắn bao dằn vặt, bao lỗi lầm. Hắn thấy mình thật vô dụng, là thằng đàn ông tồi tệ, để mặc bạn gái bệnh nặng, để mặc bạn gái đau khổ, để mặc bạn gái một mình. Hắn tồi tệ lắm phải không???

Không cần biết ai đúng ai sai

Nhưng để người con gái mình khóc

....là lỗi của con trai...

Bỗng bàn tay mỏng manh ai đó đặt lên vai hắn, hắn giật mình quay lại:

_ Nh....ă Uy...ên- hắn không tin vào mắt mình, dụi dụi

_ Hải Nam, tui yêu ông to bằng trái đất này này- nói rồi cô bé dang rộng tay ra như thể hiện tình yêu của mình rất to lớn a~~

_ Đúng rồi, bà yêu tui to lắm, tui còn to hơn- hắn cười cười, nụ cười hạnh phúc bất giác nở trên môi, hắn cũng dang rộng ra vì cánh tay đàn ông nên to lắm a~~

_ Hừm, ông lại to hơn tui rồi- nó phụng phịu môi như chú mèo con, đôi lông mày nhíu lại trông thật ngộ nghĩnh

_ Tôi xi...n....lỗ...i.....xi...n....lỗi.....iiiiii- hắn khóc, cúi rụp cái đầu nhỏ xuống đất lắc lắc, hắn không dám đối diện với nó

_ Đừng đợi em khóc mới biết em đau

Đừng đợi em đi rồi mới biết em tồn tại- nó nói rồi nước mắt cũng lãnh động trong đôi mắt ánh lên nỗi buồn ấy, nước mắt rơi, từng giọt, từng giọt mặn chát

_ Anh xin lỗi, ANH YÊU EM NHẢ UYÊN- hắn hét thật to, thật rõ rồi vụt chạy đến ôm nó vào lòng

Nhưng nó đã cười khi nghe hắn cất lời nói ngọt ngào, ấm áp ấy lên và biến mất nhanh chóng, toàn thân nó rời ra như những hạt nước rồi tan biến nhanh trong không khí, làn bụi ấy mờ mờ ảo ảo trong suốt dần dần và bay lên trời. Nó đi thật rồi!

_ NHẢ UYÊNNNNNNNN, Xin em đừng đi mà, xin em đừng rời khỏi thế giới của tôi mà, xin em đừng đi mà, xin em đây- hắn ngã gục xuống nền đất đầy vũng nước, làn mưa cứ thế mà bắn tung tóe lên khuôn mặt thanh tú của hắn để giờ đây toàn thân hắn lấm lem bùn đất. Xin em mà, đừng đi !

AAAAAAAAAAAAA!- hắn ngẩng lên trời hét toáng lên, bàn tay rỉ máu liên tục đâm mạnh vào nền đất đọng đầy những giọt nước mưa.

Tất cả đã kết thúc thật rồi !

Hãy chọn một kết thúc buồn

thay vì chọn nỗi buồn không bao giờ có kết thúc ..... Nhé :)

Về đến nhà, hần khẽ bước vào phòng nó, căn phòng mọi ngày đầy ắp tiếng cười bây giờ chỉ là khung cảnh trầm lắng đọng lại những nỗi buồn khó tả khôn xiết. Bước vào từng bước một hần cảm thấy từng kỷ niệm lại ùa về ngập đầy trong tâm khảm. Ngồi bệt xuống sàn nhà, ngửa đầu vào giường ngủ thiếp đi vì quá mệt, thân hình ngã sụp xuống đất. Trước mắt một màu tối sẫm, hần loáng thoáng nghe bên tai tiếng gọi thân yêu của một cô gái, hần chợt tỉnh dậy bởi cái lay mạnh của ai đó

_Nè, dậy đi, trời sáng rồi ngủ hoài à- nó nhấn mặt lòi cái xác hần dậy

_gì vậy? tui vừa mới chợp mắt mà

_Hừ, ngủ như heo ý- nó cốc đầu hần cái rõ đau rồi hí hửng lòi tay hần đến gần cửa sổ, ánh mắt ngập tràn hạnh phúc dâng lên, nó ngoảnh đầu nhìn hần chỉ chi

_Tuyệt rồi rồi nè, ông thấy đẹp không?

_Ừm, đẹp lắm... đẹp như bà đây- hần cười cười, hươ hươ tay đón lấy những cục tuyết đóng băng lạnh ngắt

_Hà? đẹp như gì cơ???- nó nhìn nhìn hần ngây thơ hỏi, tay cũng nhanh nhẩu nắm cục tuyết trong tay

_Thôi không có gì đâu, tui nói tuyết nó đẹp hơn bà

_aaaa, ông dám chê mỹ nhân như tui à??? Muốn ăn đòn không? - nó nắm sẵn cục tuyết trong tay nhân dịp hần chơi mình, nó lập tức trả đũa vợ từng tảng tuyết ném vào mặt hần thật lạnh a~~

_bà dám à, chết nè, chết nè- hần cũng nhanh tay ném lại, cứ thế hai người họ chơi với nhau thật vui vẻ. Tiếng cười vang lên thật náo nhiệt ngập tràn niềm vui~~

Hần cười khi, nụ cười hạnh phúc vẽ trên môi thật hoàn hảo, hần chợt tỉnh dậy rồi thờ dài thườn thượt thì ra những kí ức đẹp đó chỉ là giấc mơ mà thôi, hần cú ảo tưởng là nó còn sống, còn bên cạnh mình. Hãy thức tỉnh đi! Nó đi rồi, tình yêu hai người chấm dứt rồi ! Hần mệt mỏi, ánh mắt mờ dần có lẽ vì khóc sưng cả mắt lên, hần nằm soài ra sàn rồi bất giác ngoảnh mặt xuống gầm giường, Nheo mắt lại, hần thấy có vật gì đó rất bí hiểm lắm a~~ Cô nhóc đó có cái gì muốn giấu hần nữa sao? Thấy lạ, hần liền nhanh tay lấy vật đó ra xem. Đó là một bức thư cái nơ chuẩn bị rất chu đáo và xinh xắn lắm a~~ Chắc là trước khi mất, nó có viết lại lời nói đây mà, nghĩ vậy lòng hần lại chùng xuống, nước mắt ứ đọng trên mi, hần như chết lặng bàn tay run rẩy mở ra đọc:

"Thân gửi Nam yêu dấu ^^

Cảm ơn ông vì thời gian qua đã là bạn trai của tui, đã cho tôi cảm nhận vị giác ngọt ngào của tình yêu, cho tôi một tình yêu học trò đầy ắp màu sắc nhé. Tôi biết ông sẽ rất sốc khi mà nghe tin tui qua đời, tui dám chắc là ông đang khóc sưng mắt nè. Nhưng khóc cũng có được gì đâu, trách mắng bản thân cũng có được gì đâu bởi tui đã đi rồi mà, đi về một nơi rất xa, xa thế giới này nhiều lắm. Nhưng nếu có khóc mà thỏa mãn nỗi lòng mình thì ông hãy khóc thật to mà nhớ khoá cửa chặt lại vào phòng tui ý khóc to lên cho tui nghe thấy nha. Năm nay mùa đông đến chắc tuyết rơi đẹp lắm nhì, tiếc quá == " tui không thể cùng ông ngắm tuyết rơi rồi, không cùng ông xếp người tuyết chơi nữa rồi cơ mà ông đừng buồn nha. Không có tui thì ông vẫn sẽ cười, vẫn sống tốt nha !!! Tui mong là sẽ có cô gái khác tốt hơn tui, xinh đẹp và ngoan hơn tui sẽ thay tui làm người yêu ông trọn đời luôn nhé :-) Nhớ là đừng có làm cô ấy buồn nghe chưa? Học cho tốt vào, sống thật tốt vào nghe không? Nếu có chấp không nghe lời là đêm đêm tui về tui ám cho chừa cái xác bây giờ haahaha. Gửi lời hai con bạn thân của tui, Minh và Hoàng nữa nhé, bảo họ sống tốt vào nha . Tất cả mọi người hãy cố gắng nhé dù không có tui bên cạnh mọi người phải hứa đừng buồn nhé . Tui yêu mọi người- thế giới của tui nhiều lắm ^_^ Tui yêu ông nhiều lắm, Hải Nam à. Thật sự trái tim tui chỉ khắc tên hai chữ "Hải Nam" mà thôi

Love

Bạn gái ^^"

Hần nắm chặt bức thư trong tay mà khóc, nước mắt rơi từng giọt mặn chát thấm ướt cả trang giấy. Không gian lại trở nên lắng đọng hơn, nỗi buồn này cứ ám ảnh hần mãi không buông:

_Nhóc con, sao bà lại nhẩn tâm đi như vậy hả? Bà yên tâm tôi sẽ sống thật tốt !!!

The end.....

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

Món dừa đầy a :) Ai hông chap sau không hình như m.n bơ truyện dữ quá ha :(

Bạn đang đọc truyện *Con Heo Xấu Xí Kia! Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.